

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และ
การละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลอิทธิพลส่งผ่านที่มี
อิทธิพลกำกับระหว่างผู้ต้องขังหญิงและเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

นางสาวชญชิตา ทูมมานนท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF NARCISSISTIC PERSONALITY ON AGGRESSION WITH SELF-
CONTROL AS MEDIATOR AND MORAL DISENGAGEMENT AS MEDIATOR AND MODERATOR:
THE MODERATED MEDIATION MODEL COMPARISON BETWEEN FEMALE INMATES AND NO
N-INMATES

Miss Chanakida Thummanond

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว
โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละลาย
ศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การ
เปรียบเทียบโมเดลอิทธิพลส่งผ่านที่มีอิทธิพลกำกับ
ระหว่างผู้ต้องขังหญิงและเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

โดย

นางสาวชนัญชิตา ทูมมานนท์

สาขาวิชา

จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัคนางค์ มณีศรี

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

.....คณะจิตวิทยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณระพี สุทธิวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชนา ไชยวุฒิกุลวานิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัคนางค์ มณีศรี)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรภรณ์ บุญญศิริวัฒน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประพิมพ์า จรัสรัตนกุล)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)

ชญชิตา ทูมมานนท์ : อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลอิทธิพลส่งผ่านที่มีอิทธิพลกำกับระหว่างผู้ต้องขังหญิงและเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (EFFECTS OF NARCISSISTIC PERSONALITY ON AGGRESSION WITH SELF-CONTROL AS MEDIATOR AND MORAL DISENGAGEMENT AS MEDIATOR AND MODERATOR: THE MODERATED MEDIATION MODEL COMPARISON BETWEEN FEMALE INMATES AND NON-INMATES) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ศัคนางค์ มณีศรี, 281 หน้า.

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง และเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง จำนวน 953 คน และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง จำนวน 728 คน ตอบมาตรวัดแบบรายงานตนเอง 4 ฉบับ คือ มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดการควบคุมตนเอง มาตรวัดการละเลยศีลธรรม และมาตรวัดความก้าวร้าว

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวด้วยโมเดลสมการเชิงโครงสร้างพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง แต่ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง การควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง การละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง และลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

สาขาวิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5677628938 : MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS: AGGRESSION / NARCISSISM / SELF-CONTROL / MORAL DISENGAGEMENT / FEMALE

CHANAKIDA THUMMANOND: EFFECTS OF NARCISSISTIC PERSONALITY ON AGGRESSION WITH SELF-CONTROL AS MEDIATOR AND MORAL DISENGAGEMENT AS MEDIATOR AND MODERATOR: THE MODERATED MEDIATION MODEL COMPARISON BETWEEN FEMALE INMATES AND NON-INMATES. ADVISOR: ASST. PROF. DR.KAKANANG MANEESRI, Ph.D., 281 pp.

The purposes of this research is to examine the causal model of Thai women aggression and to compare the two models between female inmates and female non - inmates. A sample of 953 female inmates and 728 non - inmates were asked to complete measures of the narcissism, self-control, moral disengagement, and aggression.

Structural equation modeling analysis reveals that narcissistic personality has the direct effect on aggression only in the female inmates sample, but not in female non - inmates. Self-control does not mediate the association between narcissism and aggression in both samples. The narcissistic personality indirectly effects on aggression through moral disengagement in both samples. Moral disengagement moderates the association between self-control and aggression in both samples. Finally, group of samples moderates the effect of narcissism on aggression.

Field of Study: Psychology

Academic Year: 2017

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อย โดยได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ ความเมตตา ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจในการชี้แนะ แนะนำแนวทาง และให้ความอนุเคราะห์ในการ ตรวจสอบ ปรับแก้วิทยานิพนธ์และบทความ ตลอดจนให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้ก้าวผ่านช่วงเวลา ที่ยากลำบากเสมอมา

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ศาสตราจารย์กานทองคุณะ จิตวิทยา อ. ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ อ. ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ อ. ดร.สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน อ. ดร.สิวะโชติ ศรี สุทธิยากร ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความ เมตตา คำแนะนำ และให้ความรู้ด้านสถิติ รวมทั้งตรวจสอบการวิเคราะห์ผลการวิจัยให้เป็นไปด้วยความ ถูกต้อง

กราบขอบพระคุณ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ทักษสถานหญิงกลาง ทักษสถานหญิง ธนบุรี เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ และเรือนจำพิเศษมีนบุรี ที่ให้ ความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง

กราบขอบพระคุณ องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชนต่างๆ ที่ให้ ความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

กราบขอบพระคุณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สภาก่อการพัฒนาคเด็กและเยาวชนใน พระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บ ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

กราบขอบพระคุณ คุณเอกภพ เดชเกรียงไกรสร รองประธานมูลนิธิธิดาฯ ในพระดำริพระเจ้า หลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ที่อนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นข้อมูลอภิปราย ผลการวิจัย

กราบขอบพระคุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ และขอบพระคุณพี่ เพื่อน น้อง คณะ จิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความช่วยเหลือด้าน เอกสาร และข้อมูลสนับสนุนต่างๆ ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวผู้พี่และกัลยาณมิตรทุกคนที่เป็น แรงผลักดัน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความก้าวร้าว.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว	14
บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง	22
การควบคุมตนเอง.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง	33
การละเลยศีลธรรม	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการละเลยศีลธรรม.....	38
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	42
ขอบเขตของการวิจัย.....	42
ตัวแปรในการวิจัย	43
สมมติฐานการวิจัย	43
คำจำกัดความในการวิจัย	44

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยนี้.....	46
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	47
กลุ่มประชากร.....	47
กลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	50
แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป	50
มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง	54
มาตรวัดการควบคุมตนเอง	58
มาตรวัดการละเลยศีลธรรม	59
มาตรวัดความก้าวร้าว.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง.....	67
การพิจารณาจริยธรรมการวิจัย.....	68
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	70
การทดสอบสมมติฐาน	86
กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง.....	86
กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง	95
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	115
รายการอ้างอิง	123

ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก.....	139
ภาคผนวก ข.....	144
ภาคผนวก ค.....	150
ภาคผนวก ง.....	156
ภาคผนวก จ.....	165
ภาคผนวก ฉ.....	183
ภาคผนวก ช.....	202
ภาคผนวก ซ.....	213
ภาคผนวก ฌ.....	222
ภาคผนวก ญ.....	240
ภาคผนวก ณ.....	259
ภาคผนวก น.....	268
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	281

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์หญิงระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558.....	4
ตารางที่ 2 สถิตินักโทษเด็ดขาดเพศหญิง จำแนกตามลักษณะความผิด.....	5
ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 (N = 179).....	51
ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 2 (N = 145).....	53
ตารางที่ 5 ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง.....	55
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 1 (N = 179).....	56
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 2 (N = 145).....	57
ตารางที่ 8 ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม.....	60
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 1 (N = 179).....	61
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 2 (N = 145).....	62
ตารางที่ 11 ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดความก้าวร้าว.....	64
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 1 (N = 179)...	65
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักรองศ์ประกอบของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 2 (N = 145).	65
ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง (N = 953).....	71
ตารางที่ 15 ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728).....	74
ตารางที่ 16 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่า ความเบ้ และค่าความโด่งกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง	78
ตารางที่ 17 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง (N = 953).....	81

ตารางที่ 18 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
(N = 728)..... 82

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขัง
หญิงและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง..... 84

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง (N = 953)..... 87

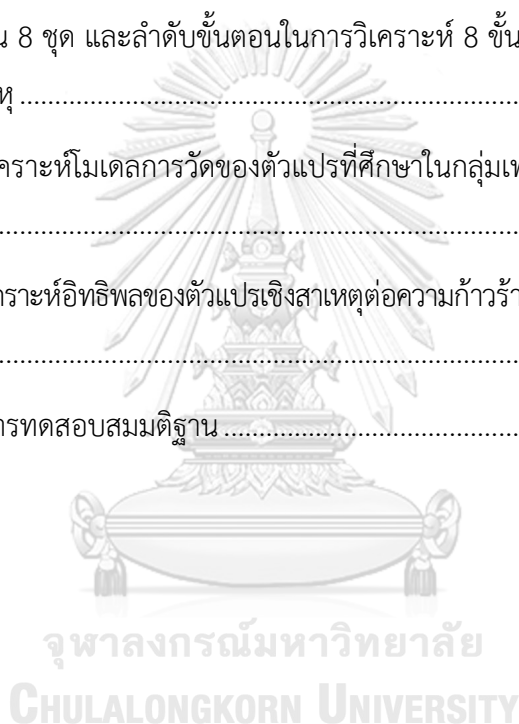
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง
(N = 953)..... 88

ตารางที่ 22 สมมติฐาน 8 จุด และลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ 8 ขั้นตอน ตามเทคนิคการ
วิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ 94

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
(N = 728)..... 96

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่
ผู้ต้องขัง (N = 728)..... 98

ตารางที่ 25 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 104

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	44
ภาพที่ 2 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 1 (N = 179).....	56
ภาพที่ 3 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 2 (N = 145).....	57
ภาพที่ 4 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 1 (N = 179) .	61
ภาพที่ 5 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 2 (N = 145) .	62
ภาพที่ 6 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 1 (N = 179).....	65
ภาพที่ 7 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 2 (N = 145).....	65
ภาพที่ 8 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง (N = 953)	90
ภาพที่ 9 อิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวที่ได้หลากหลายค่า (b1) ขึ้นอยู่กับค่าของ การละเลยศีลธรรม	91
ภาพที่ 10 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728).....	99

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวันของทุกๆ คน ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต่างต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย เหตุการณ์ทางบวกที่นำมาซึ่งความสุข ความสนุกสนาน ความสดใส ร่าเริง กระปรี้กระเปร่า มีชีวิตชีวา หรือเหตุการณ์ทางลบที่เข้ามาคุกคามสุขภาวะทั้งทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดความโศกเศร้าเสียใจ ความสลดหดหู่ ความกดดัน และความตึงเครียดต่างๆ อย่างไรก็ตาม แต่ละบุคคลต่างมีวิธีในการรับมือกับสถานการณ์ทางลบที่แตกต่างกัน ตามการรับรู้ของบุคคลทั่วไป เพศชายมักมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสถานการณ์ทางลบหรือเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามตนเองด้วยความก้าวร้าว ความเด็ดเดี่ยว กล้าได้กล้าเสีย มีความกล้าในการเผชิญหน้ากับเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ และคำนึงถึงผลที่จะติดตามมาจากการกระทำของตนน้อยกว่าถ้าเปรียบเทียบกับเพศหญิง ในทิศทางตรงกันข้าม เพศหญิงมักถูกมองว่ามีแนวโน้มในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามตนเองด้วยพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงปัญหา การยอมตาม ความเก็บกด หรือการร้องไห้

อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันกลับพบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามตนเองเปลี่ยนแปลงไป สังเกตได้จากข่าวอาชญากรรมตามสื่อสิ่งพิมพ์ และโซเชียลมีเดียต่างๆ พบว่า เพศหญิงตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคาม หรือก่อให้เกิดอารมณ์ทางลบด้วยพฤติกรรมความก้าวร้าวมากขึ้น เช่น เว็บไซต์เดลินิวส์ เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ.2558 รายงานข่าวตามเว็บไซต์เดลิเมลว่า เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ตำรวจจากรัฐจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แจ้งข้อหาทำร้ายร่างกายแก่นางทาบาธา ลี กรูมส์ อายุ 35 ปี หลังจากที่เธอก่อเหตุตบตี และทำร้ายร่างกายนายคาร์ลอส โรเดรคัส เกรซ อายุ 30 ปี ซึ่งเป็นสามีของตนเอง ภายหลังจากที่นายเกรซปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเธอในตอนเช้า (เดลินิวส์, 2558) หรือข่าวอาชญากรรมของเว็บไซต์ข่าวสด เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ระบุตามเว็บไซต์เซียงไฮ้ฮอัสต์ ที่รายงานตามศาลเมื่องนานกิง ประเทศจีนว่า ได้มีคำพิพากษาจำคุกนางหลี่เป็นระยะเวลา 6 เดือน หลังจากที่เธอเขียนตีลูกบุญธรรมของตนเองเพราะลูกบุญธรรมทำการบ้านไม่เสร็จ (ข่าวสด, 2558) เป็นต้น หากพิจารณาในบริบทของสังคมไทย เพศหญิงก็มีพฤติกรรมความก้าวร้าวเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน เว็บไซต์ข่าวสด เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 รายงานกรณีนางสาวไก่อ่ (นามสมมติ) อายุ 39 ปี ก่อเหตุใช้อาวุธปืนขนาด .32 ยิงใส่นายกม อายุ 37 ปี ซึ่งเป็นสามีตนเองหลังจากพบว่า สามีมีพฤติกรรมนอกใจแอบ

คุยกับผู้หญิงคนอื่นและมีปากเสียง ทะเลาะกันอย่างรุนแรง (ข่าวสด, 2558) หรือเว็บไซต์ข่าวสด เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 รายงานว่า ตำรวจได้นำตัวนางสาวลูกศร (นามสมมติ) มาทำแผนประกอบคำรับสารภาพภายหลังจากที่เธอใช้มีดแทงสามีของตนเองจนถึงแก่ชีวิต โดยมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาทในเรื่องความหึงหวง (ข่าวสด, 2559) โดยเหตุการณ์ที่เป็นข่าวใหญ่ในปี พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา และประชาชนให้ความสนใจติดตามเป็นจำนวนมากคือ กรณีของ น.ส.ปริยานุช โนนวังชัย หรือเปรี๊ยะ พร้อมพวกที่ก่อเหตุฆาตกรรม น.ส.วรศรา กลิ่นจ้อย หรือแอม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 และถูกจับกุมในเวลาต่อมา โดยมีสาเหตุมาจากความแค้นส่วนตัว (นิวส์เอเอ็ม ไทย, 2560) และกรณีของ น.ส.จริยาภรณ์ บัวใหญ่ หรือน้ำมนต์ อายุ 32 ปี ที่ถูกตำรวจจับกุมตัวได้ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา เพราะมีพฤติกรรมหลอกลวงผู้ชายเป็นจำนวนมากให้แต่งงานด้วย และนำสินสอดและทรัพย์สินของฝ่ายชายหลบหนีไป (ข่าวสด, 2560)

งานวิจัยของ ศรัญญา ศรีโยธิน (2557) ดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการกระทำ ความรุนแรงและการถูกกระทำ ความรุนแรงในคู่รัก โดยศึกษาความรุนแรง 4 รูปแบบ คือ 1) ความรุนแรงทางจิตใจ-เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือคำพูดที่ทำร้ายอารมณ์ความรู้สึก 2) ความรุนแรงทางร่างกาย-เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ทำอันตรายแก่ร่างกาย รวมถึงการใช้วัตถุหรืออาวุธต่างๆ 3) ความรุนแรงทางเพศ-เกี่ยวข้องกับการบังคับขู่เข็ญ และการใช้กำลังเพื่อบังคับให้คู่รักมีเพศสัมพันธ์กับตนเองโดยไม่เต็มใจ และ 4) การทำร้ายจนบาดเจ็บ-เกี่ยวข้องกับความบาดเจ็บทางร่างกาย โดยพิจารณาจากความบอบช้ำของร่างกายหรือการแตกหักของกระดูก และมีความจำเป็นในการส่งไปรักษาพยาบาลมากกว่า 1 วัน พบผลการศึกษาน่าสนใจว่า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย แต่มีค่าเฉลี่ยการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจสูงสุดร้อยละ 71.04 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางร่างกายร้อยละ 37.95 ความรุนแรงทางเพศร้อยละ 23.74 และการทำร้ายจนบาดเจ็บร้อยละ 13.67 ตามลำดับ เพศชายร้อยละ 74 รายงานว่า เคยถูกกระทำ ความรุนแรงจากคู่รักไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง โดยมีอัตราส่วนในการถูกกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจสูงสุด รองลงมาคือ ความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ และถูกทำร้ายจนบาดเจ็บ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Leisring (2009) ที่ศึกษาความก้าวร้าวในเพศหญิง พบว่า 51% ของกลุ่มตัวอย่างรายงานว่าจะใช้ความก้าวร้าวทางร่างกายกับคู่รัก และ 32% ของกลุ่มตัวอย่างที่รายงานว่าจะใช้ความก้าวร้าวทางร่างกายกับคู่รักใช้ความก้าวร้าวในระดับอันตราย นอกจากนี้ยังพบว่า เพศหญิงที่มีความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกผิด (guilt) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเพศหญิงถูกจับกุมในข้อหาการทำร้ายร่างกายคู่รักเพิ่มมากขึ้นทุกปี (Henning, Martinsson, & Holdford, 2009; Hirschel & Buzawa, 2002)

ข่าวอาชญากรรม และผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้นสอดคล้องกับสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศที่ได้รับการสำรวจโดยกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พบว่า จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์หญิงมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 1

ทั้งนี้ หากพิจารณาผู้ต้องราชทัณฑ์เฉพาะกลุ่มที่ได้รับคำพิพากษาและคดีความเป็นที่สิ้นสุดแล้ว หรือนักโทษเด็ดขาด โดยจำแนกตามลักษณะความผิดพบว่า เพศหญิงมีความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ. ยาเสพติด/สารระเหยมากที่สุด รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดต่อร่างกาย ความผิดต่อชีวิต ความผิดเกี่ยวกับเพศ อื่นๆ และกษัตริย์ต่อประชาชน ตามลำดับดังตารางที่ 2

เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุของเพศหญิงที่ผู้ต้องราชทัณฑ์ พบว่า เพศหญิงกระทำความผิดมากที่สุดในช่วงอายุระหว่าง 18-33 ปี (กรมราชทัณฑ์, 2559)

ข้อมูลข้างต้นจึงเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ยืนยันได้ว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมความก้าวร้าวเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่า มีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลให้เพศหญิงบางกลุ่มตอบสนองต่อเหตุการณ์ทางลบ หรือสิ่งที่เข้ามาคุกคามตนเองด้วยพฤติกรรมความก้าวร้าว ในขณะที่เพศหญิงตามการรับรู้ของบุคคลทั่วไปมักมีแนวโน้มตอบสนองต่อเหตุการณ์ดังกล่าวด้วยการหลีกเลี่ยงปัญหา การยอมตาม ความเก็บกด หรือการร้องไห้ โดยความก้าวร้าว (aggression) เป็นพฤติกรรมหนึ่งๆ ที่มุ่งทำอันตรายแก่บุคคลอื่น และบุคคลเป้าหมายต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความรุนแรงนั้น (Bettencourt, Talley, Benjamin, & Valentine, 2006) โดยมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ (Arsenio, Adams, & Gold, 2009), ความไม่ลงรอยกันของพ่อแม่ (Kauten, Lui, Doucette, & Barry, 2014) และลักษณะบุคลิกภาพ (Koolen, Poorthuis, & Van Aken, 2012; Ross & Babcock, 2009) เป็นต้น

ตารางที่ 1

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์หญิงระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558

ประเภท	ปี 2554		2555		2556		2557		2558	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. นักโทษเด็ดขาด	27,934	77.837	27,057	71.355	31,738	74.752	36,636	77.820	36,532	81.291
2. ผู้ต้องขังระหว่าง	7,579	21.118	10,626	28.023	10,465	24.648	9,669	20.538	8,070	17.957
2.1 อุทธรณ์-ฎีกา	3,279	43.264	5,438	51.176	4,886	46.689	4,640	47.988	3,398	42.107
2.2 ใต้สวน- พิจารณา	1,671	22.048	1,937	18.229	2,056	19.646	1,984	20.519	1,768	21.908
2.3 สอบสวน	2,629	34.688	3,251	30.595	3,523	33.665	3,045	31.492	2,904	35.985
3. เมวชนที่ฝากขัง	77	0.215	19	0.050	6	0.014	3	0.006	8	0.018
4. ผู้ถูกกักกัน	4	0.011	12	0.032	0	0.000	0	0.000	11	0.024
5. ผู้ถูกกักขัง	294	0.819	205	0.541	249	0.586	770	1.636	319	0.710
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ ทั้งสิ้น	35,888	100.000	37,919	100.000	42,458	100.000	47,078	100.000	44,940	100.000

ที่มา : กรมราชทัณฑ์. (2559). สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์. from <http://www.correct.go.th/newcorrectweb/index.php/home?lang=th>

ตารางที่ 2

สถิตินักโทษเด็ดขาดเพศหญิง จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	ปี		พ.ศ. 2557		ธ.ค.2557		ก.พ.2558		ก.ย.2558	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์	2,431	7.722	2,710	8.437	1,792	4.978	1,881	5.113	1,908	5.376
พ.ร.บ.ยาเสพติด/สาร ระงับ	26,383	83.803	26,546	82.649	30,113	83.659	30,665	83.361	29,447	82.977
ความผิดต่อชีวิต	758	2.408	845	2.631	1,184	3.289	1,193	3.243	1,203	3.390
ความผิดต่อร่างกาย	1,273	4.044	1,317	4.100	1,780	4.945	1,854	5.040	1,356	3.821
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	541	1.718	610	1.899	799	2.220	845	2.297	874	2.463
ภยันตรายต่อ	69	0.219	52	0.162	112	0.311	123	0.334	242	0.682
ประชาชน	27	0.086	39	0.121	215	0.597	225	0.612	458	1.291
รวม	31,482	100.000	32,119	100.000	35,995	100.000	36,786	100.000	35,488	100.000

ที่มา : กรมราชทัณฑ์. (2559). สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์. from <http://www.correct.go.th/newcorrectweb/index.php/home?lang=th>

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีแนวโน้มการศึกษาเรื่องความก้าวร้าวในกลุ่มเพศชายเป็นหลัก หรือมีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยทั้งเพศชายและเพศหญิงรวมกัน โดยแทบไม่ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องความก้าวร้าวในเพศหญิงโดยเฉพาะ เช่น Barry, Grafeman, Adler และ Pickard (2007) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน เป็นเพศชาย 297 คน และเพศหญิง 52 คน พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (narcissistic personality) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบเปิดเผย (overt aggression) และความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ (relational aggression) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองและความก้าวร้าวสามารถทำนายการกระทำความผิด (delinquency) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Arsenio และคณะ (2009) ดำเนินการวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เป็นเพศชาย 69 คน และเพศหญิง 31 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากจะเกิดความก้าวร้าวได้ง่ายกว่า และจะมีความสุขมากกว่าเมื่อได้แสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวเมื่อถูกกระตุ้นจากปัจจัยหนึ่งๆ และเมื่อไม่ได้ถูกกระตุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ (reactive aggression) มีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายการเกิดอคติในด้านความเป็นปรปักษ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าความก้าวร้าวแบบรุก (proactive aggression) ในขณะที่ Ross และ Babcock (2009) ศึกษาเรื่องความก้าวร้าวในบริบทของคูรักร พบว่า เพศชายที่มีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม (antisocial behavior) และมีความผิดปกติทางบุคลิกภาพแบบอารมณ์ไม่คงที่ (borderline personality) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำความก้าวร้าวในคูรักรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นต้น ทั้งนี้ สาเหตุที่พบงานวิจัยในกลุ่มเพศชายเป็นส่วนใหญ่อาจเนื่องมาจากว่า ความก้าวร้าวในเพศชายสามารถพบเห็นได้ชัดแจ้งมากกว่าความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยงานวิจัยของ Archer (2004) ที่ดำเนินการศึกษาแบบอภิวเคราะห์พบว่า ความก้าวร้าวโดยรวมของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะในแถบทวีปยุโรป โดยเพศชายมีระดับความก้าวร้าวทางร่างกายและทางวาจามากกว่าเพศหญิง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความก้าวร้าวทางอ้อม (indirect aggression) ที่มีลักษณะของการกำจัดเป้าหมายออกจากกลุ่ม หรือเนรเทศเป้าหมายออกจากสังคม พบว่า เพศหญิงมีความก้าวร้าวทางอ้อมมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาเรื่องความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงโดยเฉพาะ เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุว่า ตัวแปรใดที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยมุ่งการศึกษาไปในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า มีความก้าวร้าวในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า มีปัจจัยหลากหลายที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว เช่น อายุ ความไม่ลงรอยกันของพ่อแม่ และลักษณะบุคลิกภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวด้วยเช่นกัน จากงานวิจัยพบว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเพศหญิงมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายความก้าวร้าว 4 รูปแบบ คือ ความก้าวร้าวทางร่างกาย (physical aggression) ความก้าวร้าวทางวาจา (verbal aggression) ความโกรธ (anger) และความเป็นปรปักษ์ (hostile) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Newberry, Williams, & Caulfield, 2013) นอกจากนี้ตัวแปรที่กล่าวมาแล้ว ปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็เป็นปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวเช่นเดียวกัน ตามงานวิจัยของ Debowska, Mattison และ Boduszek (2015) พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (interpersonal manipulation) ความไร้อารมณ์ความรู้สึก (callous affect) ลักษณะการดำเนินชีวิตที่เปี่ยงเบน (erratic lifestyle) บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม และมีความเกี่ยวข้องกับความรุนแรง (violence) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ Koolen และคณะ (2012) ที่ดำเนินการศึกษาเรื่องความก้าวร้าวแบบรุกและความก้าวร้าวแบบโต้กลับว่ามีความสัมพันธ์อย่างไรกับลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 178 คน เป็นเพศชาย 102 คน และเพศหญิง 76 คน พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบเป็นมิตร (agreeableness) มีสหสัมพันธ์ทางลบ และสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเฉพาะในส่วนของความก้าวร้าวแบบรุกพบว่า ความก้าวร้าวแบบรุกสามารถทำนายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (self-center) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ความก้าวร้าวแบบโต้กลับสามารถทำนายการกล่าวโทษบุคคลอื่น (blame to others) และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (conscientiousness) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับงานวิจัยของ Raine และคณะ (2006) ที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนามาตรวัดแบบรายงานตนเองที่มีชื่อว่า the Reactive-Proactive Questionnaire (RPQ) และตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดกับลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัน พบผลการศึกษาน่าสนใจว่า ลักษณะบุคลิกภาพที่ผิดปกติแบบโรคจิตเภท (schizotypy) ลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติทางจิต (psychopathic personality) ความหุนหันพลันแล่น (impulsivity) และการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ (unusual perceptual experiences) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวโดยรวม ความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ การกระทำความผิด และความเป็นปรปักษ์ก็มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวโดยรวม ความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Barry, Frick และ Killian (2003), Bushman และ Baumeister (1998), Raskin และ Terry (1988) และ Washburn, McMahon, King, Reinecke และ Silver (2004) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว การกระทำความผิด รวมถึงการมี

พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาทั้งในกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเมื่อบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองได้รับผลป้อนกลับทางลบ ถูกข่มขู่ หรือถูกสบประมาทจะยิ่งแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวมากกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป ทั้งนี้ ในการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคปัจจุบันมักมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดการกระทบกระทั่งระหว่างกัน และได้รับผลป้อนกลับทางลบ จึงเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองยิ่งแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ Salmivalli (2001) ที่ระบุว่า บุคคลที่ตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยความก้าวร้าวมักเป็นบุคคลที่มีมุมมองด้านบวกเกี่ยวกับตนเอง และยกตนเองให้สูงเกินกว่าความเป็นจริงซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง โดย Papps และ O'Carroll (1998) ดำเนินการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง และมีระดับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยอารมณ์โกรธ และแสดงความโกรธมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ โดยความโกรธเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความก้าวร้าว Baumeister, Bushman และ Campbell (2000) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแสดงความก้าวร้าวเพื่อปกป้องระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง รวมถึงความชื่นชอบในตนเองเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เข้ามาคุกคามและทำให้ระดับความชื่นชอบในตนเองลดต่ำลง

งานวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองว่า เป็นปัจจัยหนึ่งของสาเหตุการเกิดความก้าวร้าว เนื่องจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถพบเห็นได้มากขึ้นในยุคปัจจุบัน จากงานวิจัยของ Twenge, Konrath, Foster, Campbell และ Bushman (2008) ที่มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยหรือไม่ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 – 2006 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเท่ากัน ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองพบเห็นได้มากขึ้น และมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปีโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่ตอนต้น ทั้งนี้ Jonason, Koenig และ Tost (2010) ระบุว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคปัจจุบันที่ใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ (fast life strategy) โดยลักษณะการใช้ชีวิตแบบเร่งรีบประกอบไปด้วย การขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ความต้องการผลสำเร็จในระยะสั้น และการเลือกคู่ครองโดยไม่ได้ไตร่ตรองให้รอบคอบ จากที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้เห็นความสำคัญของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองว่าเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความก้าวร้าว ดังนั้น จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาวิจัยว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดต่อความก้าวร้าวในเพศหญิงในยุคปัจจุบัน

ผู้วิจัยยังให้ความสนใจตัวแปรด้านการควบคุมตนเอง (self-control) ว่าน่าจะมีบทบาทสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าว Emmons (1984) พบว่า

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว และองค์ประกอบด้านความเหนือกว่าก็มีสหสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองอีกด้วย ทั้งนี้ การควบคุมตนเองเป็นความสามารถในการตอบสนองของบุคคลเพื่อทำให้การตอบสนองนั้นเป็นไปตามอุดมคติ คุณค่า ความคาดหวังของสังคม ระดับศีลธรรมของตนเอง รวมทั้งเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งใจไว้ (Baumeister, Vohs, & Tice, 2007) เมื่อใดก็ตามที่บุคคลมีการควบคุมตนเองต่ำจะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทุกประเภท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และโอกาสที่เอื้ออำนวย เนื่องจากบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำแสดงความโกรธ ความหุนหันพลันแล่น และความกล้าเสี่ยง กล้าได้กล้าเสียมากกว่าบุคคลที่มีการควบคุมตนเองสูง (Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างถึงใน Lagrange & Silverman, 1999)

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับปัจจัยทางศีลธรรมด้วยว่า ปัจจัยด้านศีลธรรมน่าจะมี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า การละเลย ศีลธรรม (moral disengagement) มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความก้าวร้าว การละเลยศีลธรรม เป็นการกระทำพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย และผิดศีลธรรม โดยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการรับรู้ของ ตนเองว่า การกระทำดังกล่าวไม่เป็นอันตราย ไม่ผิดศีลธรรม หรือมีอันตรายน้อยกว่าความเป็นจริง (Bandura, 2002) งานวิจัยของ Newton, Barrett, Swaffield และ Teesson (2014) ระบุว่า การ ละเลยศีลธรรมเกี่ยวข้องกับการไม่สามารถควบคุมตนเองได้ รวมถึงไม่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำ ของตนเอง การละเลยศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับการบิดเบือนการรับรู้ กระทำความผิด และ พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เช่น ความก้าวร้าว การพนัน การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เป็นต้น ทั้งนี้ ระบบศีลธรรมเป็นองค์ประกอบหลักของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และ บุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติทางจิต บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่อยู่ในระดับ ร้ายแรงคือ มีลักษณะของความผิดปกติทางบุคลิกภาพ มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม และมีคุณลักษณะ ของความหวาดระแวงจนนำไปสู่พฤติกรรมความก้าวร้าว และความรุนแรง รวมทั้งมีแนวโน้มในการมี ความก้าวร้าวต่อตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวก กับการมีระดับศีลธรรมต่ำ (Kernberg, 1993; Kernberg & Caligor, 2005; Pincus, Ansell, Pimentel, Cain, Wright & Levy, 2009 อ้างอิงถึง Fossati, Pincus, Borroni, Munteanu, & Maffei, 2014)

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวแปรที่ผู้วิจัยให้ความสนใจเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับบุคคลทั้งสิ้น ทั้งนี้ ไม่ได้นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เข้ามาพิจารณาด้วย เนื่องจาก การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังในผลลัพธ์ที่นำไปสู่การลดความก้าวร้าวในเพศหญิงใน อนาคต ด้วยวิธีการสร้างเครื่องมือหรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเครื่องมือหรือกิจกรรมต่างๆ จะมุ่งแก้ไข

ปัญหาที่ระดับปัจจัยภายในของแต่ละบุคคลส่งผลให้ไม่ว่าบุคคลนั้นๆ จะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็ตามก็จะมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวลดลง

ดังนั้น งานวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวของเพศหญิง โดยมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของบุคคล คือ การควบคุมตนเอง และการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรกำกับ และดำเนินการศึกษากับกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้ การศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง เนื่องจากผู้ต้องขังหญิงเป็นกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างชัดเจน และมีหลักฐานเชิงประจักษ์มารับ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีความสำคัญที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมจำนวน 4 ตัวแปร คือ

1. ความก้าวร้าว (aggression)
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (narcissistic personality)
3. การควบคุมตนเอง (self-control)
4. การละเลยศีลธรรม (moral disengagement)

ความก้าวร้าว

ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อเป้าหมายโดยมีเจตนาที่จะสร้างความเจ็บปวด หรือมุ่งทำอันตรายแก่บุคคลเป้าหมาย และบุคคลเป้าหมายต้องการหลีกเลี่ยงหนีให้พ้นจากความรุนแรงนั้น รวมถึงเป็นแนวโน้มของบุคคลที่รู้สึกถึงความเป็นปรปักษ์และความโกรธ มีความพร้อมในการตอบสนองอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและทางวาจา โดยความก้าวร้าวสามารถแบ่งออกได้ 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก องค์ประกอบด้านโครงสร้างทางปัญญา และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมตอบสนอง เช่น การตอบสนองด้วยกำลังทางร่างกาย การตอบสนองด้วยวาจา เป็นต้น (Anderson & Bushman, 2002; Bettencourt et al., 2006; Buss & Perry, 1992)

ความก้าวร้าวในมนุษย์สามารถศึกษาได้จากหลายมุมมอง โดยเริ่มจากการศึกษาความก้าวร้าวตามแนวความคิดความคับข้องใจ-ความก้าวร้าว (frustration-aggression) และตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (social learning theory) ของ Albert Bandura (Winstok, 2009) รวมทั้งการศึกษาผ่านโมเดลความก้าวร้าวทั่วไป (general aggression model) ที่ระบุว่า ความก้าวร้าวเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของแต่ละบุคคล เช่น การประมวลผลของโครงสร้างทางปัญญา

อารมณ์ทางลบ การกำกับตนเอง การประมวลผลข้อมูลทางสังคม เป็นต้น กับปัจจัยภายนอกอื่นๆ ผ่านกระบวนการ 3 กระบวนการคือ นำเข้า-ประมวลผล-ส่งออก (Anderson & Bushman, 2002) นอกจากนี้ Archer (2009) ยังแบ่งการศึกษาความก้าวร้าวเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และการสืบเผ่าพันธุ์
2. ด้านวิวัฒนาการซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบการสั่งการของสมอง เพื่อให้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ ในลักษณะการตอบสนองแบบสู้หรือหนี (fight-or-flight)
3. ด้านการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตลอดช่วงชีวิต
4. ด้านแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกร่างกาย

ทั้งนี้ ประเภทของความก้าวร้าวสามารถแบ่งออกได้หลายลักษณะ เช่น การแบ่งความก้าวร้าวออกเป็น 4 ประเภทตาม Buss และ Perry (1992) คือ

1. ความก้าวร้าวทางร่างกาย
2. ความก้าวร้าวทางวาจา
3. ความโกรธ
4. ความเป็นปรปักษ์

โดยความก้าวร้าวทางร่างกาย และความก้าวร้าวทางวาจาเป็นความก้าวร้าวที่แสดงออกมาให้เห็นเป็นพฤติกรรมกระทำ มีความต้องการทำร้ายเป้าหมายให้ได้รับความเจ็บปวด ในขณะที่ความโกรธเป็นความก้าวร้าวทางอารมณ์ เกี่ยวข้องกับการถูกกระตุ้นเร้าให้มีความพร้อมในการตอบสนองต่อสถานการณ์หนึ่งๆ ด้วยความก้าวร้าว และความเป็นปรปักษ์เป็นความก้าวร้าวที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้สึกทางด้านลบ และความรู้สึกไม่ยุติธรรม ทั้งนี้ ความก้าวร้าวทางร่างกายและความก้าวร้าวทางวาจามีความสัมพันธ์สูง โดยที่ความโกรธมีสัมพันธ์กับความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา และความเป็นปรปักษ์สูง

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งประเภทของความก้าวร้าวออกเป็น 2 ประเภท คือ ความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับ โดยความก้าวร้าวแบบโต้กลับเป็นการศึกษาความก้าวร้าวตามแนวความคิดความคับข้องใจ-ความก้าวร้าวที่ระบุไว้ว่า ความก้าวร้าวเกี่ยวข้องกับความเป็นปรปักษ์ ความหุนหันพลันแล่น ความโกรธ มีลักษณะของการตอบสนองกลับทันทีเมื่อเป้าหมายที่ต้องการถูกขัดขวาง หรือเมื่อเกิดความรู้สึกผิด มีความรู้สึกไวต่ออารมณ์ทางลบ และมีความเกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองต่ำ ความก้าวร้าวชนิดนี้ต้องอาศัยสถานการณ์ภายนอกเพื่อเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าว โดยมีแนวโน้มตอบสนองต่อเหตุการณ์กำกวมว่า เป็นเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามตนเอง และมีแนวโน้มตีความสถานการณ์ไปในทิศทางลบว่า สิ่งไม่ดีกำลังจะเกิด หรือตีความ

สถานการณ์ไปในทิศทางของความเป็นปรีภัย แม้ว่าสถานการณ์นั้นจะไม่เกี่ยวข้องกับความปรีภัยเลยก็ตาม โดยพฤติกรรมความก้าวร้าวแบบโต้กลับเกิดขึ้นเพื่อการป้องกันตนเองเป็นหลัก ในบางครั้งความก้าวร้าวลักษณะนี้ถูกเรียกว่า ความก้าวร้าวแบบปรีภัย (hostile aggression) ที่มีคำจำกัดความว่า เป็นความก้าวร้าวที่ขับเคลื่อนด้วยความโกรธ มีจุดมุ่งหมายในการทำร้ายบุคคล เป้าหมายโดยไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และมักเกิดขึ้นเมื่อถูกกระตุ้นหรือยั่ว (Anderson & Bushman, 2002; Berkowitz, 1962 อ้างถึงใน Pulkkinen, 1996; Berkowitz, 1989; Crick & Dodge, 1996; Dodge & Coie, 1987; Poulin & Boivin, 2000; Winstok, 2009)

ความก้าวร้าวแบบรุ้งเป็นการศึกษาความก้าวร้าวตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura ที่กล่าวว่า บุคคลจะใช้ความก้าวร้าวเป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่น หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งรางวัล หรือสิ่งที่ตนเองต้องการ เช่น เงินทอง การมีอำนาจเหนือ หรือการควบคุมบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นต้น โดยมีลักษณะของการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองสนใจมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่น ๆ และการกระทำความก้าวร้าวของตนเองเป็นอันตรายไม่มากเท่าความเป็นจริง นอกจากนั้น ยังมีลักษณะของการโจมตีหรือรุกรานบุคคลอื่นก่อน ดังนั้น ความก้าวร้าวแบบรุ้งจึงไม่จำเป็นต้องมีสถานการณ์ภายนอกมากระตุ้นให้เกิดความโกรธหรือความปรีภัย บุคคลที่กระทำความก้าวร้าวแบบรุ้งจะมีเป้าหมาย และมีความคาดหวังในผลลัพธ์บางประการเมื่อก่อความก้าวร้าว ทั้งนี้ ความก้าวร้าวแบบรุ้งเกิดจากรู้ผ่านประสบการณ์ และการมีตัวแบบ เมื่อใดก็ตามที่ตัวแบบกระทำพฤติกรรมความก้าวร้าวและได้รับผลลัพธ์ที่ดี บุคคลก็จะเก็บจำและดึงพฤติกรรมความก้าวร้าวตามตัวแบบออกมาใช้ในอนาคตข้างหน้า โดยหวังว่าจะได้รับผลลัพธ์ที่ดีตามตัวแบบที่เคยเรียนรู้มา ความก้าวร้าวชนิดนี้มีความเชื่อมโยงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบไร้อารมณ์ความรู้สึก และบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และมีความหมายใกล้เคียงกันกับความก้าวร้าวแบบใช้เป็นเครื่องมือ (instrumental aggression) ซึ่งมีคำจำกัดความว่า เป็นความก้าวร้าวเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์บางประการมากกว่าการมีเจตนาทำร้ายบุคคลเป้าหมาย (Bandura, 1973 อ้างถึงใน Pulkkinen, 1996; Berkowitz, 1993 อ้างถึงใน Anderson & Bushman, 2002; Dodge & Coie, 1987; Kerig & Stellwagen, 2010; Winstok, 2009)

ความแตกต่างที่เห็นได้เด่นชัดระหว่างความก้าวร้าวแบบรุ้ง และความก้าวร้าวแบบโต้กลับคือ บุคคลที่มีความก้าวร้าวแบบโต้กลับจะรับรู้ว่าการกระทำความก้าวร้าวต่อบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ดีศีลธรรม ในทิศทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีความก้าวร้าวแบบรุ้งจะไม่รับรู้ถึงความถูกต้องหรือศีลธรรมใดๆ มากนัก ความแตกต่างอีกประการหนึ่งของความก้าวร้าวแบบรุ้ง และความก้าวร้าวแบบโต้กลับคือ ความก้าวร้าวแบบโต้กลับขับเคลื่อนด้วยความกลัวและเกิดขึ้นเพื่อการป้องกันตนเอง ในขณะที่

ความก้าวร้าวแบบรุกมีพื้นฐานการขับเคลื่อนด้วยความรู้สึกโกรธแล้วจึงแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวบางอย่างเพื่อให้ได้ผลลัพธ์บางประการที่ตนเองต้องการ (Arsenio et al., 2009; Pulkkinen, 1996)

อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับมีสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้เด็ดขาด โดยในบางครั้งบุคคลจะมีความก้าวร้าวแบบรุกก่อนเพื่อมุ่งหวังผลประโยชน์บางประการแก่ตนเอง จากนั้นจึงเกิดความก้าวร้าวแบบโต้กลับตามมา ภายหลังหากเกิดการตอบโต้ของบุคคลเป้าหมาย ในทิศทางตรงกันข้าม บุคคลบางคนอาจเกิดความก้าวร้าวแบบโต้กลับก่อน และเมื่อพบว่าความก้าวร้าวแบบโต้กลับส่งผลให้ได้รับผลลัพธ์ที่ดี ในอนาคตก็จะมีแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมความก้าวร้าวแบบรุกได้ (Winstok, 2009)

นอกจากการแบ่งประเภทของความก้าวร้าวเป็นความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับแล้ว ยังสามารถแบ่งประเภทของความก้าวร้าวออกได้เป็นความก้าวร้าวทางตรง (direct aggression) ที่มีลักษณะการแสดงความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา โดยเป็นพฤติกรรมซึ่งหน้า และความก้าวร้าวทางอ้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิเสธ หรือการขับไล่บุคคลเป้าหมายออกจากกลุ่ม โดยความก้าวร้าวทางอ้อมมีความคล้ายคลึงกับความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ ที่เป็นลักษณะความก้าวร้าวที่มุ่งหมายทำลายความสัมพันธ์ต่อบุคคลเป้าหมาย เช่น การจับความสัมพันธ์ การกำจัดหรือเนรเทศบุคคลเป้าหมายออกจากกลุ่ม การทำให้บุคคลเป้าหมายได้รับความอับอายในสังคม เป็นต้น โดยความก้าวร้าวทางตรงจะมีระดับสูงสุดในช่วงวัยเด็ก ในขณะที่ความก้าวร้าวทางอ้อมจะมีระดับสูงสุดในช่วงวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่นตอนต้น (Bjorkqvist, 1994 อ้างถึงใน Card, Stucky, Sawalani, & Little, 2008; Kerig & Stellwagen, 2010; Feshbach, 1969 อ้างถึงใน Card et al., 2008)

บุคคลทุกคนต้องการระงับความก้าวร้าวของตนเองเพราะความก้าวร้าวไม่เป็นที่ต้องการ และเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของสังคมทุกๆ สังคม ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น การศึกษาเล่าเรียน ความเกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติด การกระทำความผิด การยุแหย่ การชกต่อย ตบตี และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น โดยลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศ อายุ และถิ่นที่อยู่อาศัย (Card et al., 2008; DeWall, Baumeister, Stillman, & Gailliot, 2007; Loeber, 1990; Prinstein, Boergers & Vernberg, 2001 อ้างถึงใน Golmaryami & Barry, 2010)

หากพิจารณาเฉพาะความก้าวร้าวในเพศหญิงจะพบว่า เพศหญิงมีความก้าวร้าวทางอ้อมมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้ มีสาเหตุจากกระบวนการคัดเลือกเผ่าพันธุ์ และบทบาททางสังคมที่แตกต่างกัน โดยบทบาททางสังคมมีความสำคัญในการจัดระเบียบพฤติกรรมของบุคคลผ่านกระบวนการขัดเกลา

ทางสังคมผ่านการถ่ายทอดจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ระบบการศึกษา สื่อสังคมรูปแบบต่างๆ เพศชายมักได้รับการขัดเกลาทางสังคมว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่เหมาะสมและสามารถกระทำได้ในขณะที่เพศหญิงได้รับการขัดเกลาทางสังคมว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ต้องถูกระงับยับยั้งไว้ ส่งผลให้เพศหญิงมีความก้าวร้าวที่สังเกตเห็นได้น้อยกว่าเพศชาย (Archer, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยแบบอภิวเคราะห์ของ Card และคณะ (2008) ที่ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 148 เรื่อง พบว่า เพศชายมีความก้าวร้าวทางตรงมากกว่าเพศหญิง โดยมีความก้าวร้าวทางร่างกายมากกว่าความก้าวร้าวทางวาจา ในขณะที่เพศหญิงมีความก้าวร้าวทางอ้อมมากกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความก้าวร้าวในเพศหญิงในบริบทของคู่รักพบว่า เพศหญิงเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวในคู่รักไม่แตกต่างจากเพศชาย ทั้งนี้ เพศหญิงมักเป็นฝ่ายเริ่มแสดงความก้าวร้าวก่อนด้วยเหตุผลว่า เพศหญิงมีความจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวเพื่อป้องกันตนเอง หรือเพื่อตอบโต้เพศชายเมื่อตนเองเกิดความโกรธ ความหึงหวง หรือความเครียดบางประการ รวมทั้งเพศหญิงส่วนใหญ่มีความหวาดกลัว รู้สึกว่าตนเองไม่มีอำนาจ และอ่อนแอ ลักษณะความก้าวร้าวของเพศหญิงจึงเป็นความก้าวร้าวเพื่อการป้องกันตนเอง หรือการทำร้ายคู่รักที่มาสร้างความเจ็บปวดให้กับความรู้สึกของตนก่อน รวมถึงเป็นไปเพื่อการแสดงออกให้คู่รักรับรู้ว่าคุณกำลังโกรธ การพยายามหยุดการกระทำบางอย่างของคู่รัก และการรักษาอิสรภาพของตน โดยเพศหญิงส่วนใหญ่ที่มีความก้าวร้าวแบบโต้กลับมักมีสหสัมพันธ์กับการถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก การมีเซว้ปัญหาต่ำ การกำกับอารมณ์ตนเองไม่ดี และมักเคยถูกข่มขืนมาก่อน จากข้อความข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า เพศหญิงก็มีความก้าวร้าวเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศในด้านความก้าวร้าวแบบโต้กลับที่เกิดจากการควบคุมอารมณ์ไม่ได้ รวมถึงไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในด้านความก้าวร้าวแบบโต้กลับเมื่อพิจารณาในเรื่องของอายุ และระดับการศึกษา (Connor, Steingard, Anderson & Melloni, 2003; Harris & Knight-Bohnhoff, 1996; Xu & Zhang, 2008 อ้างถึงใน Debowska et al., 2015; Kernsmith, 2005 อ้างถึงใน Tower & Fernandez, 2008; Leisring, 2009)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวในเพศหญิงโดยเฉพาะยังปรากฏให้เห็นไม่มากนัก การวิจัยส่วนใหญ่มักจะศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย หรือในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลรวมกันตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ทั้งนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม สามารถสังเกตเห็นได้ว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

งานวิจัยของ Barnett และ Powell (2016) ดำเนินการวิจัยเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าว โดยมีการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) เป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีจำนวน 831 คน เป็นเพศชาย 238 คน และเพศหญิง 593 คน อายุเฉลี่ย 21 ปี พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทางร่างกาย และความก้าวร้าวทางวาจาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเฉพาะเพศหญิงพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย และความก้าวร้าวทางวาจาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน หรืองานวิจัยของ Ang และ Yusof (2005) ดำเนินการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นเด็กนักเรียนในประเทศสิงคโปร์ จำนวน 370 คน เป็นเพศชาย 176 คน และเพศหญิง 194 คน พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองส่งผลต่อความก้าวร้าว กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงจะมีระดับความก้าวร้าวสูงกว่าเด็กที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่ำ เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของ Lau และ Marsee (2013) ที่ศึกษาความก้าวร้าว และการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ ว่า มีความสัมพันธ์อย่างไรกับลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มีจำนวน 139 คน เป็นเพศชาย 69 คน และเพศหญิง 70 คน อายุเฉลี่ย 13.55 ปี พบผลการศึกษาที่น่าสนใจว่า เพศชายมีความก้าวร้าวแบบเปิดเผย และมีการกระทำความผิดมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอายุมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำความผิด และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ บุคคลที่มีอายุมากจะมีการกระทำความผิด และมีระดับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมากกว่าบุคคลอายุน้อย ทั้งนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบเปิดเผย ความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ และการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความก้าวร้าว และมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวในเพศหญิงโดยเฉพาะ ทั้งนี้ จะดำเนินการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกันเพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา และเพื่อศึกษาว่าความแตกต่างด้านอายุส่งผลต่อการเกิดความก้าวร้าวในเพศหญิงมากน้อยเพียงใด

ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับการควบคุมตนเอง

นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแล้ว ยังพบงานวิจัยที่ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเอง หรือการกำกับตนเองกับความก้าวร้าวอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การควบคุมตนเอง

หรือการกำกับตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว Bushman และ Baumeister (1998) ศึกษาวิจัยเรื่องความก้าวร้าว เมื่อบุคคลสูญเสียทรัพยากรในการกำกับตนเองจากการที่ตัวตนของตนเองถูกคุกคาม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 คน เป็นเพศชาย 132 คน และเพศหญิง 134 คน พบว่าเมื่อได้รับการประเมินหรือผลป้อนกลับทางลบส่งผลให้ตัวตนของตนเองถูกคุกคาม กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงจะมีระดับความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากสูญเสียทรัพยากรในการกำกับตนเองไป โดยจะมีความก้าวร้าวต่อแหล่งที่ประเมินตนเองต่ำเท่านั้น ดังนั้น ระดับความก้าวร้าวของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะขึ้นอยู่กับระดับทรัพยากรในการกำกับตนเอง และการรับรู้ตัวตนของตนเองถูกคุกคาม ในขณะที่ White และ Turner (2013) ดำเนินการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับการกำกับควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 359 คน เป็นเพศชาย 99 คน และเพศหญิง 260 คน พบว่า การกำกับควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Denson, Capper, Oaten, Friese และ Schofield (2011) ศึกษาวิจัยเรื่องความก้าวร้าวที่มีสาเหตุมาจากการขาดการควบคุมตนเอง โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการควบคุมตนเองกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมเรื่องการควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มีจำนวน 70 คน เป็นเพศชาย 16 คน และเพศหญิง 54 คน อายุเฉลี่ย 20.30 ปี พบว่าคุณลักษณะความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความก้าวร้าวในกลุ่มควบคุม แต่ไม่พบสหสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะความก้าวร้าวกับพฤติกรรมความก้าวร้าวในกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนเรื่องการควบคุมตนเอง จึงสามารถอนุมานได้ว่า บุคคลที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองสูงจะมีความก้าวร้าวต่ำกว่าบุคคลที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ

ดังนั้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การควบคุมตนเองมีผลต่อพฤติกรรมความก้าวร้าว ทั้งนี้ งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะตรวจสอบเพื่อยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความทะนงตัว บุคคลที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้มักพูดเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับความโอ้อ่า ความยิ่งใหญ่หรูหรา และความสง่างามของตน โดยคิดว่าตนเองคูดี และอยู่เหนือกว่าบุคคลอื่น ทั้งนี้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะมีคุณลักษณะของความคิดว่าตนเองมีสิทธิ์เหนือบุคคลอื่น มีแนวโน้มในการแสวงหา

ผลประโยชน์จากบุคคลอื่น มีความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ มักเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง และแสวงหาคำชื่นชมจากบุคคลรอบข้าง หมกมุ่นอยู่กับตนเอง ขาดความเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น และต้องการรักษาภาพลักษณ์การอยู่เหนือบุคคลอื่นหรือภาพลักษณ์เชิงบวกไว้ โดยบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการรักษาภาพลักษณ์เชิงบวกของตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็มีลักษณะของการมีความรู้สึกไว ในบางครั้งจะมองตนเองว่าเป็นบุคคลไร้คุณค่า และไม่มีความหมาย (Morf & Rhodewalt, 2001; Raskin & Hall, 1981; Raskin & Terry, 1988; Rhodewalt & Morf, 1995) โดยความหมายข้างต้นมีความสอดคล้องกันกับ American Psychiatric Association (1994 อ้างถึงใน Lau & Marsee, 2013), Bushman, Bonacci, Dijk และ Baumeister (2003), Larson, Vaughn, Salas-Wright และ Delisi (2015), Moeller, Crocker และ Bushman (2009) และ Thomaes, Bushman, Stegge และ Olthof (2008) ที่ระบุว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมักจะพูดเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับความสำคัญ คุณค่า และความพิเศษของตนเอง มีความหุนหันโอ้อ่า สง่างาม คิดว่าตนเองมีสิทธิ์เหนือบุคคลอื่น ประารถนาให้บุคคลอื่นชื่นชมตนเอง มีเจตคติในการใช้ประโยชน์จากบุคคลอื่น ความเป็นปรปักษ์ มีความรู้สึกไวต่อการวิพากษ์วิจารณ์ และขาดความเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น ทั้งนี้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะมีความต้องการในการรักษาภาพลักษณ์ของตน และต้องการให้บุคคลอื่นมองว่าตนเองยิ่งใหญ่

ในระยะเริ่มแรก บุคลิกภาพแบบหลงตนเองได้รับการศึกษาในมุมมองของจิตวิทยาคลินิก ต่อมาจึงได้มีการศึกษาบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในมุมมองของจิตวิทยาสังคม โดยเป็นการศึกษาในกลุ่มบุคคลปกติ เนื่องจากบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ทั้งนี้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมักมีปัญหาในการเข้าสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Carroll, 1987 อ้างถึงใน Larson et al., 2015) โดยการพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองเริ่มพัฒนาขึ้นตามมุมมองของจิตวิทยาคลินิก ใช้ชื่อมาตรวัดว่า The DSM-III criteria หลังจากนั้น จึงได้ปรับปรุงพัฒนามาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองขึ้นใหม่เพื่อใช้ทดสอบบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในกลุ่มคนปกติ และใช้ชื่อมาตรวัดที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ว่า the Narcissistic Personality Inventory หรือ NPI มีลักษณะเป็นมาตรวัดแบบเลือกตอบ (force choice) จำนวน 54 ข้อกระทง (Raskin & Hall, 1979 อ้างถึงใน Kubarych, Deary, & Austin, 2004) ต่อมา Emmons (1984) ได้ปรับปรุงมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองขึ้นอีกครั้งหนึ่งด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ และสามารถแบ่งลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองได้ 4 องค์ประกอบ

Raskin และ Terry (1988) นำมาตรวัด the Narcissistic Personality Inventory หรือ NPI มาพัฒนาปรับปรุงใหม่ โดยลดจำนวนข้อกระทงจาก 54 ข้อกระทงเหลือ 40 ข้อกระทง และวิเคราะห์องค์ประกอบใหม่ได้ทั้งหมด 7 องค์ประกอบ คือ

1. การแสดงอำนาจ (authority)
2. การชอบแสดงออก (exhibitionism)
3. ความเหนือกว่า (superiority)
4. ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ (entitlement)
5. การแสวงหาผลประโยชน์ (exploitiveness)
6. ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง (self-sufficiency)
7. ความทะนงตน (vanity)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองประกอบด้วยลักษณะที่แตกต่างกัน 2 ประการ ในมุมมองหนึ่ง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีลักษณะของการชอบเข้าสังคม มีความมั่นใจในตัวเองสูง สามารถทำงานภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดันได้ดี รวมทั้งมีกลยุทธ์ในการกำกับตนเองเพื่อรักษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเองไม่ให้ลดต่ำลง ในขณะที่อีกแง่มุมหนึ่ง ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีแนวโน้มที่จะมีความหุนหันพลันแล่น ไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จากความผิดพลาดในอดีต และมีความเป็นไปได้ที่จะก่อความก้าวร้าว ทั้งความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา รวมถึงความรุนแรง (Reidy, Zeichner, Foster, & Martinez, 2008)

ปัจจุบัน นักวิจัยจำแนกบุคลิกภาพแบบหลงตนเองออกเป็นประเภทต่างๆ ได้หลากหลาย Pincus และ Lukowitsky (2010) และ Wink (1991) แบ่งลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตน (grandiose narcissism)
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบาง (vulnerable narcissism)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนเป็นลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต มีลักษณะของความมั่นใจในตนเอง ชอบเข้าสังคม ชอบการเป็นจุดสนใจ ต้องการได้รับเสียงชื่นชมจากบุคคลอื่น ต้องการรักษาลักษณะทางบวกของตนเอง โดยไม่ใส่ใจกับข้อมูลภายนอกที่กระทบภาพลักษณ์ของตนเอง มีจินตนาการเพื่อฝันในเรื่องของอำนาจ ความสมบูรณ์แบบ ความเหนือกว่า รวมถึงมีลักษณะของการยกตนเองให้สูงเหนือบุคคลอื่น มีเจตคติในความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ชอบแสวงหาผลประโยชน์จากบุคคลอื่น และมีพฤติกรรมหมกมุ่นหลงระเริงอยู่กับเรื่องของตนเอง โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนมีความเชื่อมโยงกับความก้าวร้าวแบบโต้กลับ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการชอบแสดงออก ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางจะมีลักษณะของการมีสภาวะทางอารมณ์ที่ผิดปกติ มีประสบการณ์ทางอารมณ์เชิงลบ เช่น ความโกรธ ความ

ละอายใจ (shame) เป็นต้น ขาดความมั่นใจในตนเอง ซ้ำฉลาด มีความรู้สึกต่อตนเองในด้านลบ มักวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเองที่ผิดปกติ ปกป้องตนเองสูง และยื่นกรานในเส้นทางของตนเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองประเภทนี้มีความอ่อนไหวในด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และหลีกเลี่ยงการเข้าสังคมเพราะกลัวการถูกปฏิเสธทางสังคม ทั้งนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง และมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (introvert) และมีความวิตกกังวลสูง

นักวิจัยยังจำแนกบุคลิกภาพแบบหลงตนเองออกได้อีก 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกปิด (covert narcissism)
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผย (overt narcissism)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกปิดจะมีลักษณะของการปกป้อง ป้องกันตนเอง การขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่มีความมั่นคงในความสัมพันธ์ มีความรู้สึกไวต่อสิ่งรอบตัว มีความวิตกกังวลสูง ไม่สูงส่งกับใคร มีความหยิ่งยโส ความถือตัว และยื่นกรานในเส้นทางของตนเอง รวมทั้งมีความรู้สึกว่าตนเองอยู่เหนือบุคคลอื่น ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผย จะมีลักษณะของความมั่นใจในตนเอง ความก้าวร้าว การชอบแสดงออกให้ตกเป็นเป้าสายตาของบุคคลอื่น การหมกมุ่นหลงระเหิงอยู่กับเรื่องของตนเอง และขาดความเคารพในความต้องการของบุคคลอื่น บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผยจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการปรับตัวไม่ได้ (maladjustment) และการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ดี เช่น ชอบสั่งการ เจ้ากี้เจ้าการบุคคลอื่น ขาดความอดทน และโหดร้าย เป็นต้น รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติทางจิต (Wink, 1991) โดยองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำ/การแสดงอำนาจ ความเหนือกว่า/ความทะนงตน และความหลงใหลในตนเอง/การยกย่องตนเอง เป็นองค์ประกอบที่จัดอยู่ในกลุ่มของความสามารถในการปรับตัวได้ (adjustment) ในขณะที่องค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นองค์ประกอบที่จัดอยู่ในกลุ่มของการปรับตัวไม่ได้ (Watson, McKinney, Hawkins, & Morris, 1988) ทั้งนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผยประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบตามมาตรวัดบุคลิกภาพแบบ NPI (Raskin & Terry, 1988)

นอกจากนั้น บุคลิกภาพแบบหลงตนเองยังสามารถจำแนกออกได้เป็น

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติ (maladaptive narcissism)
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติ (adaptive narcissism)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติจะนำไปสู่การก่อปัญหาต่างๆ การไร้อารมณ์ความรู้สึก และการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติ ประกอบไป

ด้วยองค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ การชอบแสดงออก และการแสวงหาผลประโยชน์ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติเป็นบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่ไร้อารมณ์ความรู้สึก ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อปัญหาต่างๆ และมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติประกอบไปด้วยองค์ประกอบด้านความเป็นผู้นำ ความเหนือกว่า และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง (Barry et al., 2003; Raskin & Terry, 1988)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมักมีความเชื่อมโยงกับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ความไม่มั่นคงในการมองตนเอง จึงพยายามรักษาระดับการมองตนเองให้ดูดีเกินความเป็นจริง และแสวงหาการประเมินทางบวกจากบุคคลอื่นส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างไม่ดี โดยจะมีลักษณะที่เปราะบางแตกหักง่ายเมื่อไม่สามารถรักษาภาพลักษณ์เชิงบวกของตนเองไว้ได้ อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมักมีแนวโน้มในการรับรู้ว่ามีผลป้อนกลับมีความหมายเชิงลบ และกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเองสูงกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไปจึงเป็นที่มาของความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความโกรธ และความเป็นปรปักษ์ต่อบุคคลที่เข้ามาสพประมาท และคุกคามภาพลักษณ์เชิงบวกของตนโดยการแสดงออกทางพฤติกรรม เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายตบตี การข่มขืน เป็นต้น และจะมีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนจะยิ่งทวีความก้าวร้าวมากขึ้นเมื่อตัวตนของตนเองถูกคุกคาม แต่จะไม่กระทำ ความก้าวร้าวต่อบุคคลที่ไม่ใช่เป้าหมาย (Baumeister et al., 2000; Baumeister, Smart, & Boden, 1996; Bushman & Baumeister, 1998; Kernberg, 1975 อ้างถึงใน Jill Lobbestael, Baumeister, Fiebig, & Eckel, 2014; Kernis, Grannemann, & Barclay, 1989; Moeller et al., 2009; Morf & Rhodewalt, 2001)

งานวิจัยหลายงานเรื่องให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกันว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดความก้าวร้าว โดยเฉพาะความก้าวร้าวเมื่อถูกกระตุ้น ยั่วยุ หรือเมื่อได้รับการคุกคาม อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถแสดงความก้าวร้าวโดยไม่จำเป็นต้องมีปัจจัยภายนอกมากระตุ้นได้ Lau, Marsee, Kunimatsu และ Fassnacht (2011) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบไม่สามารถปรับตัวได้มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว และการกระทำผิดมากกว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติ ในขณะที่ Fossati, Borroni, Eisenberg และ Maffei (2010) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนมีสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางมีสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบโต้กลับเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Raskin, Novacek และ Hogan (1991) ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความปรปักษ์ ความยิ่งใหญ่หรุหรา ความชื่นชอบในตัวตนของตนเอง และความต้องการมีอำนาจเหนือ

บุคคลอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งลักษณะความเป็นปรปักษ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งของความก้าวร้าว โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะตอบสนองด้วยความก้าวร้าวทำให้ได้รับบาดเจ็บเมื่อถูกกระตุ้น หรือเมื่อได้รับการคุกคาม งานวิจัยของ Twenge และ Campbell (2003) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวเมื่อถูกปฏิเสธทางสังคม รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการถูกปฏิเสธทางสังคมสามารถทำนายความก้าวร้าวได้สูงสุด งานวิจัยของ Vazire และ Funder (2006) ระบุว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะก่อความก้าวร้าวหากโดนดูถูก โดนสบประมาท หรือถูกปฏิเสธทางสังคม เนื่องมาจากเกิดความหุนหันพลันแล่น อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมความก้าวร้าวของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในบางครั้งอาจไม่จำเป็นต้องมีสิ่งกระตุ้นก็ได้ รวมทั้งงานวิจัยของ Salmivalli (2001) ที่ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง เมื่อถูกกระตุ้นหรือช่วยจะมีแนวโน้มตอบสนองการช่วยนั้นด้วยความก้าวร้าว ถึงแม้ว่าเหตุการณ์หนึ่งๆ นั้น อาจไม่ได้สื่อไปในทางการกระตุ้นช่วย แต่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถรับรู้และตีความว่า เหตุการณ์ที่ตนประสบมีลักษณะกระตุ้นช่วยตนเองจึงตอบสนองกลับด้วยพฤติกรรมความก้าวร้าว

ปัจจัยทางเพศเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง โดยเพศชายจะแสดงบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผยมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะแสดงลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบอ้อมๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เช่น การโน้มน้าวใจบุคคลอื่น เป็นต้น (Morf & Rhodewalt, 2001) อย่างไรก็ตาม Ryan, Weikel และ Sprechini (2008) พบว่า เพศหญิงแสดงลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้ มีการศึกษาวิจัยในกลุ่มผู้ต้องขังหญิงในคดีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงพบว่า ผู้ต้องขังหญิงดังกล่าวมีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงกว่าบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะในองค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ และด้านความเหนือกว่า แต่ไม่ใช่ในองค์ประกอบด้านการยกย่องตนเอง และด้านความทะนงตน (Baumeister et al., 2000) ในทิศทางตรงกันข้าม Tschanz, Morf และ Turner (1998) อ้างถึงใน Ryan et al., (2008) พบว่า องค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ไม่ได้เป็นองค์ประกอบหลักของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในเพศหญิง จะเห็นได้ว่า มีความแตกต่างกันระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวในเพศหญิง ดังนั้น งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งหมายในการตรวจสอบว่า องค์ประกอบใดบ้างของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว และมีความสำคัญในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง รวมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างน้ำหนักองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวในมิติที่แตกต่างกัน นักวิจัยแต่ละคนมีรูปแบบในการดำเนินการวิจัยแตกต่างกัน กล่าวคือ บางงานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในขณะที่บางงานวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยทั้งหมดให้ผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าว

Thomaes และคณะ (2008) ดำเนินการศึกษาวัยรุ่นเชิงทดลอง มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 163 คน อายุเฉลี่ย 12.2 ปี พบว่า เพศชายมีความก้าวร้าวโดยเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงสามารถทำนายความก้าวร้าวเมื่อเกิดความละอายใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับกับ Reidy, Foster และ Zeichner (2010) ที่ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง มีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นเพศชายทั้งหมด อายุเฉลี่ย 19.2 ปี พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทั่วไป (general aggression) และความก้าวร้าวเริ่มต้น (initial aggression) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวเมื่อไม่ถูกกระตุ้นได้ โดยที่องค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์สามารถทำนายความก้าวร้าวเมื่อไม่ถูกกระตุ้นได้มากที่สุด นอกจากนี้ Rhodewalt และ Morf (1998) ก็ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง เช่นเดียวกัน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 คน เป็นเพศชาย 61 คน และเพศหญิง 66 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีระดับการตอบสนองทางอารมณ์มากกว่าบุคคลทั่วไป มีความโกรธ และความวิตกกังวลมากกว่าเมื่อได้รับผลป้อนกลับทางลบ

ในขณะที่ Barry, Chaplin และ Grafeman (2006) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าว ภายหลังจากการได้รับผลป้อนกลับทางลบ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวนทั้งสิ้น 120 คน แบ่งเป็นเพศชาย 60 คน และเพศหญิง 60 คน สรุปผลการวิจัยได้ว่า เพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวภายหลังจากการได้รับผลป้อนกลับทางลบได้ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูง เมื่อได้รับผลป้อนกลับทางลบจะยิ่งแสดงความก้าวร้าวมาก สอดคล้องกันกับ Kauten และคณะ (2014) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และบุคลิกภาพแบบไร้ความรู้สึกมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายระดับความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้ นอกจากการศึกษาวิจัยที่ให้ผลการศึกษาวิจัยในภาพรวมว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแล้ว งานวิจัยบางงานวิจัยยังแสดงผลการศึกษาที่เฉพาะเจาะจงลงไปว่า ประเภทหรือองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว และการกระทำผิด

Barry, Frick, Adler และ Grafeman (2007) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในกลุ่มเด็กและวัยรุ่น พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวม และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายการกระทำผิดในช่วง 1-3 ปีต่อมา หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติสามารถทำนายการติดต่อกับตำรวจในช่วง 1-3 ปีต่อมา หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Okada (2010) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางสามารถทำนายความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรปักษ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา และความโกรธได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความก้าวร้าวทางอารมณ์มากกว่าการกระทำ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความก้าวร้าวทางการกระทำมากกว่าอารมณ์ งานวิจัยของ Golmaryami และ Barry (2010) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเอง และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ร่วมกันทำนายความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Lau และคณะ (2011) ดำเนินการวิจัยพบว่า เพศชายมีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงกว่าเพศหญิง โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำผิด ความก้าวร้าวแบบเปิดเผย ความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ และการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำผิด ความก้าวร้าวแบบเปิดเผย ความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ และการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติสามารถทำนายการกระทำผิด ความก้าวร้าวแบบเปิดเผย และความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ได้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ และ Barry, Grafeman และคณะ (2007) ดำเนินการวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คน เป็นเพศชาย 297 คน และเพศหญิง 52 คน อายุเฉลี่ย 16.7 ปี พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำความผิด ความก้าวร้าวแบบเปิดเผย และความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายการกระทำความผิดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำความผิด ความก้าวร้าวแบบเปิดเผย และความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการกระทำความผิด และความก้าวร้าวแบบเปิดเผยเท่านั้น

Moeller และคณะ (2009) ดำเนินการศึกษาวิจัย พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองในองค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านการชอบแสดงออก และด้านการแสวงหาผลประโยชน์มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นปรปักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การรักษาภาพลักษณ์ตนเองในเชิงบวกมีอิทธิพลเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างองค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่กับความเป็นปรปักษ์ Fatfouta, Gerlach, Schröder-Abé และ Merkl (2015) พบว่า บุคลิกภาพแบบชอบแข่งขันซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการแค้น และความโกรธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความเห็นอกเห็นใจ นอกจากนี้ Loper (2003) ดำเนินการศึกษาวิจัยในกลุ่มผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุเฉลี่ย 32.81 ปี ผลปรากฏว่า โครงสร้างทางปัญญาในด้านของขีดจำกัดที่ไม่สมบูรณ์ (impaired limits) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ มีลักษณะของการควบคุมตนเองต่ำ ขาดความยับยั้งชั่งใจ มีความหุนหันพลันแล่น ไม่มีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่นสามารถทำนายบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความเป็นปรปักษ์ และการผู้กระทำความผิดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ Rhodewalt และ Morf (1995) ดำเนินการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับตัวแปรอื่นๆ โดยใช้มาตรวัด the Narcissistic Personality Inventory (NPI) พบผลการศึกษาน่าสนใจว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความมั่นคงในการมองตนเอง (self-certain) และความเป็นปรปักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะทางจิตประสาท (neurotic) และบุคลิกภาพแบบเป็นมิตร (agreeableness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนองค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และความเป็นปรปักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพแบบการเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ Reidy และคณะ (2008) ดำเนินการวิจัยเพื่อตรวจสอบว่า องค์ประกอบใดบ้างของมาตรวัด the Narcissistic Personality

Inventory (NPI) ที่สามารถทำนายความก้าวร้าวได้ การวิจัยนี้มีผู้เข้าร่วมการวิจัยจำนวน 91 คน เป็นเพศชาย 78 คน และเพศหญิง 13 คน อายุเฉลี่ย 20 ปี ดำเนินการวิจัยโดยการตอบแบบทดสอบ และจัดกระทำการทดลอง Response Choice Aggression Paradigm (RCAP) ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านการแสดงอำนาจ ด้านการขอแสดงออก ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ และด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทุกประเภทคือ ความก้าวร้าวทั่วไป ความก้าวร้าวเริ่มต้น และความก้าวร้าวสูงสุด (extreme aggression) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยองค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์ และด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่สามารถทำนายความก้าวร้าวทุกประเภทได้

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวแบบรุกและแบบโต้กลับ

หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับที่ผู้วิจัยสนใจที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีงานวิจัยของนักวิจัยบางคนที่ศึกษาในประเด็นนี้มาบ้างแล้ว หากแต่เป็นการศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงรวมกัน และกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่

งานวิจัยของ Fossati และคณะ (2010) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกปิด และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผย กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นชาวอิตาลีจำนวน 674 คน แบ่งเป็นเพศชาย 331 คน และเพศหญิง 343 คน อายุเฉลี่ย 15.5 ปี ผลปรากฏว่า เพศชายมีความก้าวร้าวสูงกว่าเพศหญิง ทั้งในด้านความก้าวร้าวแบบรุกและความก้าวร้าวแบบโต้กลับ โดยความก้าวร้าวแบบรุกและความก้าวร้าวแบบโต้กลับมีสหสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน บุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่มีองค์ประกอบตามมาตรวัด the Narcissistic Personality Inventory (NPI) สามารถทำนายความก้าวร้าวได้ทั้งความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวแบบโต้กลับ ในขณะที่มาตรวัด the Hypersensitive Narcissism Scale สามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้เพียงอย่างเดียว โดยองค์ประกอบด้านการขอแสดงออกสามารถทำนายความก้าวร้าวทั้งแบบรุกและแบบโต้กลับ แต่องค์ประกอบด้านการแสดงอำนาจ การแสวงหาผลประโยชน์ และความทะนงตนสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้เพียงอย่างเดียว ในขณะที่องค์ประกอบด้านความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ และด้านความเหนือกว่าสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้เท่านั้น จากงานวิจัยนี้สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผยมีสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบรุก ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกปิดมีสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบโต้กลับ โดยองค์ประกอบด้านความทะนงตน การแสดงอำนาจ การขอแสดงออก การแสวงหาผลประโยชน์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผยมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบรุก ในขณะที่

องค์ประกอบด้านการชอบแสดงออก ความเหนือกว่า และความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบโต้กลับ

Washburn และคณะ (2004) ดำเนินการวิจัย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในเกรด 5-8 แบ่งเป็น เพศหญิง 62.9% พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบการชอบแสดงออกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับระดับความก้าวร้าว และความหุนหันพลันแล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบการแสวงหาผลประโยชน์มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับระดับความก้าวร้าว ความรุนแรง และความหุนหันพลันแล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบการแสวงหาผลประโยชน์ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบการชอบแสดงออกไม่สามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้ นอกจากนี้ พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบการแสวงหาผลประโยชน์สามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม พบว่า เพศหญิงมีระดับความก้าวร้าวแบบโต้กลับสูงกว่าเพศชาย

Kerig และ Stellwagen (2010) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 252 คน เป็นเพศชาย 111 คน เพศหญิง 141 คน พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพด้านมืด 3 ประการ (dark triad) สามารถทำนายความก้าวร้าวในเด็กได้ โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้มากกว่าแบบปฏิกริยาโต้กลับ

Bobadilla, Wampler และ Taylor (2012) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 122 คน เป็นเพศชาย 59 คน และเพศหญิง 63 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบรุก และแบบโต้กลับไม่แตกต่างกัน โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบโต้กลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิง โดยพบว่าองค์ประกอบด้านการหลงใหลตนเอง/การยกย่องตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบโต้กลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบลักษณะสหสัมพันธ์เช่นนี้ในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

Lobbestael และคณะ (2014) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างอายุเฉลี่ย 19.47 ปี พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับ ความก้าวร้าวแบบรุก และความก้าวร้าวที่แสดงออกทางพฤติกรรม (behavioral aggression) ได้ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับ และความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางสามารถทำนายความก้าวร้าวได้ทั้งแบบโต้กลับ และความก้าวร้าวแบบรุก

งานวิจัยทั้งหมดข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะพิจารณาในมิติใดๆ ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองก็พบว่ามีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม ตามที่ได้กล่าวไปแล้วว่า งานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่ศึกษากับกลุ่มเด็กและวัยรุ่น โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงรวมอยู่ด้วยกัน ดังนั้น งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งแสวงหาคำตอบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวเฉพาะเพศหญิงมากน้อยเพียงใด โดยดำเนินการศึกษาวิจัยในเพศหญิงที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ จะพิจารณารายได้ ระดับการศึกษา และตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อประโยชน์สูงสุดของงานวิจัย โดยขอตั้งสมมติฐานที่ 1 ว่า **“บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว”**

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการควบคุมตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการควบคุมตนเองด้วย โดยงานวิจัยของ Vazire และ Funder (2006) ที่ศึกษาวิจัยแบบอภิวเคราะห์พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความเกี่ยวข้องกับความหุนหันพลันแล่น ซึ่งเป็นลักษณะของการควบคุมตนเองต่ำ สอดคล้องกับ Crysel, Crosier และ Webster (2013) ที่พบว่า บุคลิกภาพด้านมี 3 ประการ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความหุนหันพลันแล่น และการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ Vaughn, DeLisi, Beaver, Wright และ Howard (2007) ศึกษาวิจัยพบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายระดับการควบคุมตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ งานวิจัยของ Jonason และ Tost (2010) ศึกษาวิจัยการควบคุมตนเองในกลุ่มนักศึกษา พบว่า ระดับการควบคุมตนเองในนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงไม่แตกต่างกัน โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง แต่ไม่สามารถทำนายระดับการควบคุมตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยของ Trumpeter, Watson และ O’Leary (2006) ดำเนินการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสมบูรณ์แบบ (perfectionism) กับการเห็นคุณค่าในตนเอง บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง และการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้จำนวน 531 คน เป็นเพศชาย 181 คน และเพศหญิง 343 คน อายุเฉลี่ย 19.3 ปี ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบด้านการเป็นผู้นำ/การแสดงอำนาจ ความเหนือกว่า/ความทะนงตน และการหลงใหลในตนเอง/การยกย่องตนเอง แต่มีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับองค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปกติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการควบคุมตนเอง ในขณะที่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบผิดปกติมีความสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง สอดคล้องกับ Zeigler-Hill, Green, Arnau, Sisemore และ Myers (2011) ที่ดำเนินการ

ศึกษาวิจัยและพบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการควบคุมตนเอง โดยองค์ประกอบด้านการหลงใหลในตนเอง/การยกย่องตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเองที่ไม่เพียงพออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่องค์ประกอบด้านความเหนือกว่า/ความทะนงตน และองค์ประกอบด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการควบคุมตนเองที่ไม่เพียงพออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในองค์ประกอบด้านความเหนือกว่า/ความทะนงตน และด้านการแสวงหาผลประโยชน์/ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปิดเผย และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบปิดกั้นมีความสัมพันธ์กับระดับการควบคุมตนเองต่ำ ในขณะที่องค์ประกอบด้านการหลงใหลในตนเอง/การยกย่องตนเองมีความสัมพันธ์กับระดับการควบคุมตนเองสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง กับความก้าวร้าว

งานวิจัยบางเรื่องดำเนินการศึกษาและพบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง และความก้าวร้าวด้วย โดย Centifanti, Kimonis, Frick และ Aucoin (2013) ศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่ถูกกักกันจำนวน 85 คน อายุเฉลี่ย 15.5 ปี สรุปผลการศึกษาที่สำคัญได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวแบบไม่ถูกกระตุ้น นอกจากนี้ยังพบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะมีความสามารถในการกำกับอารมณ์ตนเองต่ำ Mowlaie, Abolghasemi และ Aghababaei (2016) พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบมีความผิดปกติทางจิตมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง และการใช้สารเสพติดซึ่งเป็นหนึ่งในพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบมีความผิดปกติทางจิตสามารถทำนายการควบคุมตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการควบคุมตนเองสามารถทำนายการใช้สารเสพติดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ Larson และคณะ (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าวแบบทำร้ายจนบาดเจ็บ และการควบคุมตนเองต่ำ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูง และมีการควบคุมตนเองต่ำมีพฤติกรรมก้าวร้าวแบบทำร้ายจนบาดเจ็บ และก่อพฤติกรรมความก้าวร้าวกับคู่อริ

จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการควบคุมตนเอง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม จะสังเกตได้ว่า การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมดมักมีกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งเพศชายและเพศหญิงรวมกัน ดังนั้น งานวิจัยนี้ จึงมุ่งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าวแบบรุก

และความก้าวร้าวแบบโต้กลับในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศหญิงที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบ ผลการศึกษากับงานวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมา โดยขอตั้งสมมติฐานที่ 2 ว่า **“บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน”**

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการละเลยศีลธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการละเลยศีลธรรมยังมีงานวิจัยในเรื่องนี้ ให้พบเห็นไม่มากนัก โดยงานวิจัยที่ผ่านมาให้ผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับการละเลยศีลธรรม (Kernberg, 1993, Kernberg & Caligor, 2005; Pincus, Ansell, Pimentel, Cain, Wright & Levy, 2009 อ้างถึงใน Fossati et al., 2014) โดยงานวิจัยของ Fossati และคณะ (2014) ดำเนินการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติดังกล่าวกับการละเลยศีลธรรม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นชาวอิตาลีจำนวน 740 คน เป็นเพศชาย 277 คน และเพศหญิง 463 คน อายุเฉลี่ย 36.52 ปี พบว่า การละเลยศีลธรรมสามารถทำนายลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง โดยรวม ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบาง ลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติดังกล่าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สามารถทำนายลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตนได้ และ Egan, Hughes และ Palmer (2015) ศึกษาปัจจัยทางลักษณะบุคลิกภาพกับการละเลยศีลธรรม และเจตคติการบริโภคที่ผิดจริยธรรม (unethical consumer attitudes) ผลปรากฏว่า ลักษณะบุคลิกภาพแบบเป็นมิตร และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ลักษณะบุคลิกภาพแบบแมคคาเวลเลียน (machievellianism) บุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติดังกล่าว และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการละเลยศีลธรรม อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่สามารถทำนายการละเลยศีลธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงมุ่งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การละเลยศีลธรรม และความก้าวร้าวในเพศหญิง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ระหว่างความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรดังกล่าวนี้ โดยขอตั้งสมมติฐานที่ 3 ว่า **“บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน”**

การควบคุมตนเอง

การควบคุมตนเอง คือ ความสามารถในการยับยั้ง และข่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ความหุนหันพลันแล่นทั้งทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรม เป็นต้น ไม่ให้แสดงออกมา หรือเปลี่ยนแปลงการตอบสนองให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามอุดมคติ คุณค่า ระดับ

ศีลธรรม ความคาดหวังของสังคม และเป้าหมายในระยะยาวของบุคคล ดังนั้น การควบคุมตนเองจึงมีบทบาทในการบริหารจัดการพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การควบคุมตนเองเกิดขึ้นเมื่อเกิดช่องว่างระหว่างความเป็นจริงจากการได้รับผลป้อนกลับทางลบกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ของแต่ละบุคคล เมื่อใดก็ตามที่ความเป็นจริงที่ประสบกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ในระดับเดียวกัน บุคคลไม่มีความจำเป็นต้องใช้การควบคุมตนเองอีกต่อไป ทั้งนี้ การควบคุมตนเองที่ดีมีความสัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ที่มั่นคงปลอดภัย สุขภาวะทางจิตที่ดี และมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เหมาะสม ในทิศทางตรงกันข้าม การควบคุมตนเองที่ไม่ดีจะนำมาซึ่งปัญหาสุขภาวะทางจิต พฤติกรรมการกินที่ผิดปกติ การใช้สารเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเกิดอคติ การมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ รวมถึงความเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวและความรุนแรง การควบคุมตนเองจึงมีความจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมเป็นมาตรฐานเพื่อให้บุคคลยึดถือปฏิบัติตาม ทั้งนี้ การควบคุมตนเองต้องอาศัยการกำกับตนเอง รวมถึงการตระหนักรู้ในตนเองด้วย โดยความสามารถในการควบคุมตนเองขึ้นอยู่กับระดับของทรัพยากรที่มีอยู่ บุคคลจะมีความสามารถในการควบคุมตนเองลดลงเมื่อการกำกับตนเองลดลง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เมื่อบุคคลต้องควบคุมตนเองทำให้ทรัพยากรในตัวเองลดลง ส่งผลให้ความสามารถในการกำกับตนเองลดลงตามจำนวนทรัพยากรที่คงเหลืออยู่ จึงเป็นผลให้ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลลดลงเมื่อกระทำกิจกรรมอื่นๆ ในเวลาต่อมา แม้บุคคลจะใช้เวลาในการควบคุมตนเองในกิจกรรมที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกันก็ตาม จะเห็นได้ว่า การกำกับตนเอง และการควบคุมตนเองเป็นมิติที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน บางงานวิจัยให้ความหมายของการกำกับตนเอง และการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกัน ในขณะที่บางงานวิจัยระบุว่า การควบคุมตนเองเป็นลักษณะของการควบคุมความหุนหันพลันแล่นที่มีความเฉพาะเจาะจง ในขณะที่การกำกับตนเองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมอย่างกว้างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหนึ่งๆ ของตนเอง (Baumeister, 2014; Baumeister & Exline, 1999; Baumeister et al., 2007; Carver & Scheier, 1982; Tangney, Baumeister, & Boone, 2004)

การควบคุมตนเองเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้าง มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง บุคคลที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองจะมีความสามารถในการระงับการตอบสนองด้วยความก้าวร้าว หรือระงับความหุนหันพลันแล่น ลดความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยหันไปคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และมีความรู้สึกผิดเมื่อกระทำพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม บุคคลที่มีการควบคุมตนเองสูงจะมีผลการเรียนดี สามารถปฏิบัติงานได้ดีเพราะมีความสามารถในการตัดสินใจที่ดี ในทิศทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น การขาดความสามารถในการรอคอยผลที่ดีในระยะยาว (delayed gratification) ความวิตกกังวล การมีความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวและคน

รอบข้างไม่ดี ความรุนแรง ความหุนหันพลันแล่น การไม่สามารถจัดการกับความโกรธ การมีอารมณ์ทางลบ ความอ้วน การดื่มสุราหรือติดสารเสพติด การมีอาการความผิดปกติทางบุคลิกภาพ มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม การกระทำความผิด ความก้าวร้าว และการตกเป็นเหยื่อ เป็นต้น ทั้งนี้ การควบคุมตนเองนำมาซึ่งปัญหาการก่ออาชญากรรมด้วย (DeLisi, 2011; DeWall et al., 2007; Tangney et al., 2004) สอดคล้องกันกับงานวิจัยของ Strayhorn (2002) ที่ระบุว่า การขาดความสามารถในการควบคุมตนเองนำมาซึ่งพฤติกรรมความหุนหันพลันแล่น และขาดการมองเห็นผลในระยะยาว โดยลักษณะเด่นๆ ของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำมี 6 ประการ คือ

1. ชอบงานที่ง่ายและไม่ซับซ้อน
2. แสวงหาความพึงพอใจระยะสั้น หรือความพึงพอใจในปัจจุบัน
3. ชอบการแสดงออกทางร่างกาย ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้กำลัง หรือความตื่นเต้นเสี่ยงภัย กล้าได้กล้าเสีย
4. ขาดความสามารถในการคิดถึงผลประโยชน์ในระยะยาว
5. ชอบงานที่ไม่ต้องใช้ทักษะ หรือการวางแผน
6. ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น ไม่มีความเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น อารมณ์ร้อน โหดร้าย และโกรธง่าย

บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะมีความหุนหันพลันแล่น และมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรมและความก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม การก่ออาชญากรรมขึ้นอยู่กับสถานการณ์และโอกาสที่เอื้ออำนวยด้วย ดังนั้น จึงไม่สามารถกล่าวได้ว่าบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะก่ออาชญากรรม แต่บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรม (Baker, 2011; Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างถึงใน Lagrange & Silverman, 1999; Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างถึงใน Vaughn et al., 2007; Marenin & Reisig, 1995; Vaughn et al., 2007) ทั้งนี้ การควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติทางจิตและบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และนำไปสู่ความก้าวร้าวด้วย (Vaughn et al., 2007)

การควบคุมตนเองไม่ให้เห็นแสดงออกถึงพฤติกรรมความก้าวร้าวขึ้นอยู่กับระดับทรัพยากรของบุคคล โดยระดับทรัพยากรของบุคคลมีแนวโน้มค่อยๆ ลดลงเมื่อถูกใช้ไปในชีวิตประจำวัน การลดลงของระดับทรัพยากรของบุคคลส่งผลให้บุคคลขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ทำให้ไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ของตนเองได้และเกิดอารมณ์ทางลบ ในขณะเดียวกันก็เพิ่มระดับความหุนหันพลันแล่น (Baumeister, 2014; Baumeister et al., 2007; DeWall et al., 2007) งานวิจัยของ DeWall และคณะ (2007) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สูญเสียทรัพยากรในการกำกับตนเองจากการใช้ทรัพยากรในการกำกับตนเองในกิจกรรมก่อนหน้า เมื่อถูกกระตุ้น ถูกดูถูก หรือสับสนประมาทในเวลาต่อมาจะ

ตอบสนองต่อการถูกระตุ้นต่างๆ นั้นด้วยพฤติกรรมที่มีความก้าวร้าวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้สูญเสียทรัพยากรในการกำกับตนเอง อย่างไรก็ตาม ระดับการควบคุมตนเองสูงจะช่วยลดพฤติกรรมความก้าวร้าวเมื่อสูญเสียทรัพยากรในการกำกับตนเอง เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ Muraven, Tice และ Baumeister (1998) ที่พบว่า เมื่อใดก็ตามที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับทรัพยากรในตนเองลดลงจะส่งผลให้ความสามารถในการควบคุมตนเองเพื่อปฏิบัติภารกิจต่อมาลดลง รวมทั้งงานวิจัยของ Alberts, Martijn และ de Vries (2011) ที่พบว่า เมื่อใดก็ตามที่ทรัพยากรในการกำกับตนเองลดลงจะส่งผลให้ระดับความสามารถในการปฏิบัติภารกิจต่อไปที่ต้องอาศัยการควบคุมตนเองมีประสิทธิภาบน้อยลง โดยมีข้อค้นพบอีกว่า การเพิ่มการตระหนักรู้จะช่วยเพิ่มระดับการควบคุมตนเองทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจต่อมาได้ดีเมื่อทรัพยากรในการกำกับตนเองลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

DeLisi (2011) ระบุว่า การควบคุมตนเองได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในร่างกาย และปัจจัยภายนอกในร่างกาย ปัจจัยภายในเกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางชีววิทยาและพันธุกรรม ส่วนปัจจัยภายนอกเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและโครงสร้างทางสังคม Beaver, Wright, DeLisi และ Vaughn (2008) ดำเนินการศึกษาระดับการควบคุมตนเองในกลุ่มฝาแฝด เพื่อตรวจสอบว่าพันธุกรรมมีผลต่อการควบคุมตนเองมากน้อยเพียงใด รวมทั้งตรวจสอบว่า การควบคุมตนเองมีความคงที่ข้ามกาลเวลาอยู่ในระดับใด โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นฝาแฝดจำนวน 741 คู่ แบ่งเป็นแฝดเหมือน 289 คู่ และแฝดคล้าย 452 คู่ พบว่า พันธุกรรมมีส่วนต่อการควบคุมตนเองประมาณ 52-64% และมีความคงที่ข้ามกาลเวลาประมาณ 82% จะเห็นได้ว่า ปัจจัยภายในร่างกายมีผลต่อการควบคุมตนเองของบุคคล ในขณะที่ Buker (2011) และ Gottfredson และ Hirschi (1990 อ้างถึงใน Lagrange & Silverman, 1999) กล่าวว่า การควบคุมตนเองขึ้นอยู่กับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง เด็กชายและเด็กหญิงจะได้รับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่แตกต่างกัน เด็กหญิงมีแนวโน้มถูกเข้มงวดกวัดขั้นมากกว่าจึงมีระดับการควบคุมตนเองที่สูงกว่า ในขณะที่เดียวกันก็มีโอกาสน้อยกว่าในการกระทำความผิดต่างๆ เพราะถูกควบคุมดูแลโดยผู้ปกครองในวัยเด็ก และคู่สมรสเมื่อแต่งงานแล้ว

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเพศหญิงมีระดับการควบคุมตนเองโดยปกติสูงกว่าเพศชาย แต่เมื่อใดก็ตามที่เพศหญิงมีการควบคุมตนเองต่ำ เพศหญิงจะมีความเสี่ยงในการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีการแสดงออกทางร่างกาย การก่ออาชญากรรม และความก้าวร้าวไม่แตกต่างจากเพศชาย (Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างถึงใน Lagrange & Silverman, 1999; Ward, Fox, Tillyer, & Lane, 2014) โดย Lagrange และ Silverman (1999) ดำเนินการวิจัยเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองต่ำกับการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีจำนวน 2,095 คน เป็นเพศชาย 961 คน และเพศหญิง 1,134 คน อายุเฉลี่ย 11-18 ปี พบว่า เพศ อายุ เชื้อชาติ

และระดับรายได้ของเพื่อนบ้าน สามารถทำนายการกระทำผิดโดยทั่วไป ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความรุนแรง และการแสพสารเสพติดได้ โดยการควบคุมตนเองต่ำสามารถทำนายการกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะความผิดต่างๆ ไป และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บุคคลที่มีความระมัดระวังต่ำ หรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สามารถทำนายความรุนแรงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงพบว่า ระดับการควบคุมตนเองต่ำในลักษณะของความชอบความเสี่ยงเป็นที่มาของการกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่น ความผิดโดยทั่วไป ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดเกี่ยวกับความรุนแรง เป็นต้น มากที่สุด ตามมาด้วยการควบคุมตนเองต่ำจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการควบคุมตนเองต่ำในลักษณะของความโกรธ จากงานวิจัยนี้ จะเห็นได้ว่า เมื่อเพศหญิงมีการควบคุมตนเองต่ำก็จะมีอาการก้าวร้าว และมีพฤติกรรมกระทำผิดรูปแบบต่างๆ

ทั้งนี้ มาตรการควบคุมตนเองมีหลากหลายมาตรการวัดด้วยกัน โดยมาตรการส่วนใหญ่เป็น มาตรการที่เหมาะสมในการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาเลือกมาตรการควบคุมตนเองตามแนวความคิดของ Tangney และคณะ (2004) เนื่องจากวิจัยของ De Vries และ Van Gelder (2013) พบว่า มาตรการควบคุมตนเองตาม แนวความคิดของ Tangney และคณะ (2004) สามารถทำนายการกระทำผิด และความก้าวร้าว ในกลุ่มประชากรทั่วไปได้ดีกว่ามาตรการควบคุมตนเองแบบอื่นๆ จึงเหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ที่มุ่งดำเนินการศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังในช่วงอายุที่แตกต่างกัน หลากหลาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า การควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว โดยวิธีการวิจัยของนักวิจัยแต่ละคนดำเนินการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ในมิติหรือบริบทที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษามีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าว

Meldrum, Young, Burt และ Piquero (2013) ศึกษาวิจัยเรื่องการควบคุมตนเองในกลุ่มวัยรุ่น พบว่า ระดับการควบคุมตนเองของวัยรุ่นมีสหสัมพันธ์ทางลบ และสามารถทำนายการกระทำผิดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับระดับรายได้ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Blackwell และ Piquero (2005) ดำเนินการวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป พบว่า การควบคุมตนเองต่ำสามารถทำนายการก่ออาชญากรรมและความก้าวร้าวได้ เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงพบว่า เพศหญิงที่มีการควบคุมตนเองต่ำและ

อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับพ่อน้อยสามารถทำนายการก่ออาชญากรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ Sofia และ Cruz (2015) ดำเนินการศึกษาในกลุ่มนักกีฬา พบว่า การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าว ความโกรธ และพฤติกรรมต่อต้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีการควบคุมตนเองสูง และนักกีฬาที่มีการควบคุมตนเองต่ำ พบว่า นักกีฬาในกลุ่มที่มีการควบคุมตนเองต่ำมีระดับความก้าวร้าว ความโกรธ และพฤติกรรมต่อต้านสังคมมากกว่านักกีฬาในกลุ่มที่มีการควบคุมตนเองสูง โดยนักกีฬาเพศหญิงมีการแสดงออกของความก้าวร้าว ความโกรธ และพฤติกรรมต่อต้านสังคมน้อยกว่านักกีฬาเพศชาย ทั้งในกลุ่มที่มีการควบคุมตนเองสูง และกลุ่มที่มีการควบคุมตนเองต่ำ งานวิจัยของ Kim, Namkoong, Ku และ Kim (2008) ศึกษาวิจัยในบริบทของการติดยาเสพติดออนไลน์ พบว่า การติดยาเสพติดออนไลน์มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว และลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งงานวิจัยของ Tittle, Antonaccio, Botchkovar และ Kranidioti (2010) ที่ศึกษาวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม การควบคุมตนเอง และระดับศีลธรรม โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวกรีซและชาวรัสเซียจำนวน 900 คน เป็นชาวกรีซ 400 คน และชาวรัสเซีย 500 คน พบว่า การควบคุมตนเองสามารถทำนายแนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ คือ ความรุนแรง และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ระดับศีลธรรมก็สามารถทำนายแนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในด้านความรุนแรง และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ปรากฏว่า ระดับศีลธรรมสามารถทำนายแนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ ได้มากกว่าระดับการควบคุมตนเอง ดังนั้น จากการวิจัยนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีบทบาทในเรื่องของการกระทำความผิด และความก้าวร้าว

ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าวแบบรุกและแบบโต้กลับ

งานวิจัยบางเรื่องดำเนินการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าวแบบรุกและความก้าวร้าวแบบโต้กลับ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่จะมีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นเพศชายและเพศหญิงรวมกัน และดำเนินการศึกษาวิจัยในเด็กและวัยรุ่นเป็นหลัก

Walters (2015) ดำเนินการวิจัยในระยะยาวเพื่อศึกษาลักษณะของอารมณ์กับการควบคุมตนเอง และความคิดในการก่ออาชญากรรมความรุนแรงแบบปฏิกริยาโต้กลับของเด็ก พบว่า เด็กที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการควบคุมตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการ

ควบคุมตนเองต่ำมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายความคิดในการก่ออาชญากรรมความรุนแรงแบบปฏิภิกิริยาโต้กลับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ Winstok (2009) ดำเนินการศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นจำนวน 660 คน เป็นเพศชาย 334 คน และเพศหญิง 326 คน ปรากฏว่าการควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถทำนายได้มากกว่าการทำนายความก้าวร้าวแบบรุก ในทิศทางตรงกันข้าม ความต้องการควบคุมบุคคลอื่นสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถทำนายได้มากกว่าการทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับ

การวิจัยของ Latzman, Vaidya, Clark และ Watson (2011) และ Latzman และ Vaidya (2013) ดำเนินการศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา อายุเฉลี่ย 18.45 ปี และอายุเฉลี่ย 20.81 ปี ตามลำดับ พบผลการวิจัยที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ความก้าวร้าวแบบรุกมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวแบบโต้กลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าวทั้ง 2 ประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม การควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับได้มากกว่าความก้าวร้าวแบบรุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ การควบคุมตนเองยังสามารถทำนายพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

Unnever (2005) ดำเนินการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มบุคคลที่เป็นทั้งผู้กระทำความรุนแรง และตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมีระดับการควบคุมตนเองใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงเพียงอย่างเดียว แต่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำกว่ากลุ่มบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มบุคคลที่เป็นทั้งผู้กระทำความรุนแรง และตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมีระดับความก้าวร้าวแบบรุกรุ่นน้อยกว่ากลุ่มบุคคลที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงเพียงอย่างเดียว แต่มีระดับความก้าวร้าวแบบรุก มากกว่ากลุ่มบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มบุคคลที่เป็นทั้งผู้กระทำความรุนแรง และตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมีระดับความก้าวร้าวแบบโต้กลับมากกว่าบุคคลที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงเพียงอย่างเดียว แต่มีระดับความก้าวร้าวแบบโต้กลับไม่แตกต่างจากกลุ่มบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเพียงอย่างเดียว

จากงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น แสดงให้เห็นว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าว หากแต่ยังไม่มีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงโดยเฉพาะ ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองกับความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง และหวังว่าผล

การศึกษาที่ได้จะนำมาซึ่งข้อค้นพบใหม่ๆ หรือช่วยยืนยันความสัมพันธ์เดิมว่า การควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว

การละเลยศีลธรรม

การละเลยศีลธรรม คือ กลวิธีในการยับยั้งความรู้สึกผิด หรือการตำหนิตนเองเมื่อกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม โดยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการรับรู้ของตนเองว่า การกระทำดังกล่าวไม่เป็นอันตราย ไม่ผิดศีลธรรม หรือมีอันตรายน้อยกว่าความเป็นจริง และให้เหตุผลในการกระทำนั้นๆ ของตนเองว่า การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากในบางเหตุการณ์บุคคลไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องตามมาตรฐานทางศีลธรรมของตนเอง การละเลยศีลธรรมจึงส่งผลให้บุคคลยังคงรักษาภาพลักษณ์ของตนเองว่า เป็นคนดีมีศีลธรรมไว้ได้ โดยบุคคลทุกคนต่างมีระดับมาตรฐานศีลธรรมเป็นบรรทัดฐานในการกำหนดพฤติกรรมของตนเอง เมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งๆ บุคคลจะกำกับ ติดตาม และประเมินผลการกระทำของตนเอง รวมทั้งคาดหมายผลที่ตามมาจากการกระทำนั้นเสมอ การกระทำที่มีศีลธรรมมักนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ ส่วนการกระทำใดที่ขัดต่อนุชยธรรมหรือเป็นพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานศีลธรรมของตนเอง จะทำให้ผู้กระทำพฤติกรรมดังกล่าวรู้สึกว่าเป็นตนเองกำลังถูกตำหนิตนเอง เมื่อใดก็ตามที่การกระทำพฤติกรรมหนึ่งๆ ส่งผลให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองถูกตำหนิตนเองจะส่งผลใน 2 ลักษณะคือ การช่วยระงับไม่ให้เกิดการกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก หรือส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามทำให้บุคคลมีแนวโน้มในการละเลยศีลธรรม โดยให้เหตุผลว่า มาตรฐานทางศีลธรรมไม่สามารถใช้ได้ เหตุการณ์ที่ตนกำลังประสบ (Bandura, 1999, 2002; Bandura, Caprara, Barbaranelli, Pastorelli, & Regalia, 2001)

Gutzwiler-Helfenfinger (2015) ระบุว่า การละเลยศีลธรรมเป็นทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มของทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญาทางสังคม (social cognitive theory) คิดค้นขึ้นโดย Albert Bandura ให้มุมมองเกี่ยวกับความเชื่อมโยงด้านศีลธรรมกับความก้าวร้าว และการกระทำผิด โดยสามารถจำแนกการละเลยศีลธรรมเป็น 8 องค์ประกอบ ตาม Bandura (1999) คือ

1. การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง (moral Justification) การหาคำอธิบายเหตุผลของการกระทำที่ผิดศีลธรรมว่า ให้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า มีคุณค่า และมีศีลธรรม
2. การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง (euphemistic Language) การใช้คำพูดเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิด หรือความตะขิดตะขวงใจเมื่อกระทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม โดยวิธีการหาคำศัพท์ที่ทำให้การกระทำนั้นดูเสมือนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
3. การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ (advantageous Comparison) การเปรียบเทียบว่าการกระทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมนั้นมีความเลวร้ายน้อยกว่าหากปล่อยให้เกิดการกระทำในอีกรูปแบบหนึ่ง

4. การกระจายความรับผิดชอบ (diffusion of Responsibility) การปิดความรับผิดชอบต่อการกระทำนั้นไปให้บุคคลอื่นเนื่องจากผู้ที่รับผิดชอบในพฤติกรรมการกระทำที่ผิดศีลธรรมไม่ชัดเจน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการกระทำผิดศีลธรรมเพิ่มมากขึ้น
5. การปิดความรับผิดชอบ (displacement of Responsibility) การกระทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมโดยอ้างว่า การกระทำนั้นไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง
6. การบิดเบือนผลที่ตามมา (distorting Consequences) การละเลย ไม่สนใจ หรือบิดเบือนผลที่ตามมาจากการกระทำที่ผิดศีลธรรมว่า ไม่ได้ส่งผลร้ายแรง
7. การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ (dehumanization) การมองว่าเป้าหมายของการกระทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมไม่ใช่มนุษย์ทำให้เพิ่มพฤติกรรมการละเลยศีลธรรม โดยมองว่าเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้
8. การโอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ (attribution of Blame) การให้เหตุผลว่า สาเหตุของการกระทำพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรมมาจากการที่ตนตกเป็นเหยื่อก่อน โดยถูกกระตุ้น หรือช่วยจากบุคคลอื่น หรือสถานการณ์หนึ่งๆ

ทั้งนี้ Bandura (2002) รวบรวมลักษณะการละเลยศีลธรรมทั้ง 8 องค์ประกอบข้างต้น และจัดแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มคือ 1) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (cognitive restructuring) 2) การลดทอนบทบาทของตน (minimizing one's agentive role) 3) การบิดเบือนผลที่ตามมา (disregarding or distorting the consequences) 4) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ (dehumanization)

บุคคลทุกคนต้องการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับระดับศีลธรรมที่เป็นมาตรฐานภายในของตนเองผ่านกระบวนการการกำกับตนเอง อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดการละเลยศีลธรรมขึ้น ยิ่งระดับการละเลยศีลธรรมสูงมากขึ้นเท่าใดจะยิ่งนำมาซึ่งความก้าวร้าวมากขึ้นเท่านั้น และในปัจจุบันสามารถพบเห็นการละเลยศีลธรรมได้ในทุกๆ วันของการดำเนินชีวิต โดยการกระทำที่ผิดศีลธรรมส่วนใหญ่มักเป็นไปเพื่อประโยชน์ของตนเอง และไม่ได้คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดแก่บุคคลอื่น บุคคลที่มีระดับการละเลยศีลธรรมสูงมักมีลักษณะของความรู้สึกผิดต่อการกระทำที่ผิดศีลธรรมน้อย มีพฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นน้อย แต่มีความก้าวร้าว และพฤติกรรมการกระทำผิดมาก (Bandura, 1999, 2002; Bandura, Barbaranelli, Caprara, & Pastorelli, 1996) งานวิจัยของ Newton และคณะ (2014) พบว่า การละเลยศีลธรรมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการกระทำผิด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนในกลุ่มวัยรุ่น เช่น ความก้าวร้าว การพนัน และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น และยังพบว่า การละเลยศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับการบิดเบือนการรับรู้ เช่น การบิดเบือนการรับรู้การกระทำที่ไม่ถูกต้องว่าเป็นการกระทำที่มีคุณค่า การปฏิเสธความรับผิดชอบและโยนความรับผิดชอบไปให้กับบุคคลอื่น การกล่าวโทษบุคคลอื่นหรือสถานการณ์ภายนอกกว่า เป็นปัจจัยกระตุ้นให้ตนเองต้อง

แสดงพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม เป็นต้น สอดคล้องกันกับ Gini, Pozzoli และ Hymel (2014) ที่ดำเนินการศึกษาวิจัยในกลุ่มเด็กและวัยรุ่น พบว่า การละเลยศีลธรรมเป็นที่มาของความก้าวร้าว โดยพบระดับการละเลยศีลธรรมและความก้าวร้าวในกลุ่มวัยรุ่นมากกว่าวัยเด็ก อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อระดับการละเลยศีลธรรม และความก้าวร้าวในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าในอดีตที่ผ่านมาจะพบว่า เพศชายมีระดับการละเลยศีลธรรม และความก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิงก็ตาม ทั้งนี้ การละเลยศีลธรรมจะมีมากที่สุดในกลุ่มวัยรุ่นมากกว่าวัยเด็ก และเป็นที่มาของความก้าวร้าว ความรุนแรง การขโมยทรัพย์สิน และพฤติกรรมต่อต้านสังคมอื่นๆ (Bandura, 1999; Gini, Pozzoli, & Bussey, 2015)

ในปัจจุบันมีงานวิจัยหลายเรื่องให้ความสนใจในประเด็นของการละเลยศีลธรรมว่า การละเลยศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมช่วยเหลือสังคมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม เช่น ความก้าวร้าว ความเป็นอันธพาล เป็นต้น มากน้อยเพียงใดเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยงานวิจัยด้านการละเลยศีลธรรมส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิจัยในระยะยาว และเป็นการเปรียบเทียบระหว่างระดับการละเลยศีลธรรมกับบริบททางสังคม หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งว่า หากกลุ่มตัวอย่างเจอสถานการณ์หนึ่งๆ จะแสดงพฤติกรรมการละเลยศีลธรรมมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตาม การศึกษาในด้านนี้ก็ยังไม่ครอบคลุม และมีประเด็นที่นักวิจัยยังให้ความเห็นไม่สอดคล้องกันบ้าง โดยการศึกษาวิจัยในช่วงแรกเป็นการศึกษาวิจัยในกลุ่มผู้ใหญ่ พบว่า การละเลยศีลธรรมสามารถอธิบายความโหดร้ายทารุณ และการก่ออาชญากรรมในบุคคลปกติได้ และงานวิจัยอื่นๆ ที่ผ่านมาก็ให้ผลไปในทิศทางที่สอดคล้องตรงกันว่า การละเลยศีลธรรมเป็นที่มาของความก้าวร้าว และการกระทำความผิด (Gutzwiler-Helfenfinger, 2015) จากที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้สามารถสรุปได้ว่าการละเลยศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวในบริบท หรือในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงมุ่งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมในกลุ่มตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงลงไป คือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวมีความสอดคล้องหรือแตกต่างจากข้อค้นพบที่ผ่านมาอย่างไร นอกจากนั้น ยังมุ่งตรวจสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับการควบคุมตนเองว่า สามารถทำนายความก้าวร้าวในเพศหญิงได้มากน้อยเพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการละเลยศีลธรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวให้ผลการศึกษาไปในทิศทางเดียวกันคือ การละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในความสัมพันธ์นี้ยังพบเห็นไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยสังเกตเห็นได้ว่า งานวิจัยเรื่องการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวจะดำเนินการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุใกล้เคียงกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าว

งานวิจัยของ Bandura และคณะ (1996) ศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 799 คน เป็นเพศชาย 438 คน และเพศหญิง 361 คน อายุเฉลี่ย 11.8 ปี พบว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ ความเป็นปรีภัย และพฤติกรรมการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมช่วยเหลือสังคม และความรู้สึกผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ Bandura และคณะ (2001) ดำเนินการวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 564 คน เป็นเพศชาย 304 คน และเพศหญิง 260 คน ทุกคนมีอายุ 11 ปี พบผลการศึกษาที่น่าสนใจว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับประสิทธิภาพทางการเรียน ประสิทธิภาพทางการกำกับตนเอง และพฤติกรรมช่วยเหลือสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นปรีภัย และการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับกับ Visconti, Ladd และ Kochenderfer-Ladd (2015) ดำเนินการศึกษาวัยระยะยาว มีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 379 คน เป็นเพศชาย 190 คน และเพศหญิง 189 คน อายุเฉลี่ย 9.7 ปี ผลการวิจัยปรากฏว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับเป้าหมายเพื่อการช่วยเหลือบุคคลอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายเพื่อการต่อต้านบุคคลอื่น และความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการละเลยศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Pelton, Gound, Forehand และ Brody (2004) ดำเนินการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชาวแอฟริกัน-อเมริกันที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยมารดาเท่านั้นจำนวน 245 คน เป็นเพศชาย 124 คน และเพศหญิง 121 คน อายุเฉลี่ย 11.40 ปี โดยมารดามีอายุเฉลี่ย 33.92 ปี ผลการวิจัยปรากฏว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว และการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับความก้าวร้าว และการกระทำความผิดของเด็ก ทั้งนี้ ตัวแปรด้านเพศ อายุ และเศรษฐกิจฐานะของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการละเลยศีลธรรม และ Gini และคณะ (2015) ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมระดับบุคคล และการรับรู้การละเลยศีลธรรมระดับกลุ่มต่อความก้าวร้าว เปรียบเทียบระหว่างการจัดการกระทำกรณีผู้สังเกตการณ์ 2 รูปแบบ คือ ผู้สังเกตการณ์ที่แสดงการปกป้องช่วยเหลือเหยื่อของความก้าวร้าว และผู้สังเกตการณ์ที่ไม่ได้เข้าแทรกแซงการกระทำของผู้ก่อความก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักเรียน อายุเฉลี่ย 14.1 ปี ผลการวิจัยพบว่าการละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทาง

สติติ โดยที่การละเลยศีลธรรมระดับบุคคล และการรับรู้การละเลยศีลธรรมระดับกลุ่มมีผลต่อความก้าวร้าว

นอกจากนั้น ยังพบงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวประเภทต่างๆ ด้วย โดย Bussey, Quinn และ Dobson (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวแบบเปิดเผย โดยมีความตระหนักในความใส่ใจผู้อื่น (empathy concern) และการมองในมุมมองของผู้อื่น (perspective taking) เป็นตัวแปรกำกับ งานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,152 คน เป็นเพศชาย 723 คน และเพศหญิง 429 คน อายุเฉลี่ย 16.40 ปี ผลการวิจัยพบว่า เพศชายมีระดับความก้าวร้าวแบบเปิดเผย และระดับการละเลยศีลธรรมมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงมีระดับความตระหนักในความใส่ใจผู้อื่น และระดับการมองในมุมมองของผู้อื่นมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้ การละเลยศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบเปิดเผยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับการตระหนักในความใส่ใจผู้อื่น และ 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับการมองในมุมมองของผู้อื่นสามารถทำนายความก้าวร้าวแบบเปิดเผยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า นอกจากนักวิจัยส่วนใหญ่มีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นเด็กและวัยรุ่นแล้ว ยังไม่พบการศึกษาวัยผู้ใหญ่ที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงโดยเฉพาะ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งดำเนินการศึกษาวัยผู้ใหญ่ความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวในเพศหญิงในช่วงอายุที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่า มีความสอดคล้องหรือแตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมาหรือไม่

ความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรม การควบคุมตนเองกับ ความก้าวร้าว

นอกจากงานวิจัยข้างต้นแล้ว ยังมีงานวิจัยบางเรื่องที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรม การควบคุมตนเอง และความก้าวร้าว

Hardy, Bean และ Olsen (2015) ดำเนินการวิจัย โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกา อายุเฉลี่ย 16.28 ปี พบผลการศึกษาที่น่าสนใจว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายความก้าวร้าว รวมทั้งการฝ่าฝืนกฎระเบียบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทิศทางตรงกันข้าม การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางลบ และสามารถทำนายการกำกับตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ การกำกับตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบ และสามารถทำนายความก้าวร้าว การฝ่าฝืนกฎระเบียบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ Gabbiadini, Riva และ righetto, Volpato และ Bushman (2013) ศึกษาเรื่องการละเลยศีลธรรมในบริบทของความรุนแรงของวิดีโอเกมส์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 172 คน เป็นเพศชาย 100 คน และเพศหญิง 72 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มความรุนแรงของวิดีโอเกมส์สูง

รายงานระดับการควบคุมตนเองต่ำกว่า และรายงานความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มความรุนแรงของวิดีโอเกมส์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการละลายศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละลายศีลธรรมและความรุนแรงของวิดีโอเกมส์สามารถทำนายการควบคุมตนเอง และความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจากการวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า การละลายศีลธรรมและการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสามารถสรุปได้ว่า ยิ่งระดับการละลายศีลธรรมสูงจะยิ่งลดระดับความสามารถในการควบคุมตนเอง และเพิ่มระดับความก้าวร้าว Roos และ Salmivalli (2015) ดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ของความรู้สึกลึกซึ้ง ความละเอียดใจ และการกล่าวโทษบุคคลอื่นซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการละลายศีลธรรม กับความก้าวร้าว โดยมีการกำกับอารมณ์ตนเอง และอารมณ์ทางลบเป็นตัวแปรกำกับ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นนักเรียนจำนวน 307 คน แบ่งเป็นเพศชาย 133 คน และเพศหญิง 174 คน อายุเฉลี่ย 11.9 ปี ที่มาจากโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 5 โรงเรียนในประเทศฟินแลนด์ ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกลึกซึ้ง และการกำกับอารมณ์ตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับอารมณ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย 1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวโทษบุคคลอื่นกับอารมณ์ทางลบ 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความละเอียดใจกับการกำกับอารมณ์ตนเอง 3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความละเอียดใจกับอารมณ์ทางลบ 4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกลึกซึ้งกับการกำกับอารมณ์ตนเอง และ 5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกลึกซึ้งกับอารมณ์ทางลบสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเห็นได้ว่า ในประเด็นของการกล่าวโทษบุคคลอื่นได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวโทษบุคคลอื่นกับอารมณ์ทางลบร่วมกันทำนายความก้าวร้าวในเด็กได้ อย่างไรก็ตาม ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวโทษบุคคลอื่นกับการกำกับตนเองร่วมกันทำนายความก้าวร้าวในเด็กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนั้น งานวิจัยของ Li, Nie, Boardley, Situ และ Dou (2014) ที่ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีนจำนวน 946 คน แบ่งเป็นเพศชาย 400 คน เพศหญิง 545 คน และข้อมูลขาดหาย 1 คน พบว่า การละลายศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การละลายศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรปักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาการควบคุมตนเองพบว่า การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าวในทุกมิติ กล่าวคือ ความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรปักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรปักษ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การละลายศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และ

ความเป็นปรปักษ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับการควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวทางวาจา และความเป็นปรปักษ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว ในขณะที่การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าว และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับการควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยในความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเอง การละเลยศีลธรรม และความก้าวร้าวแทบจะไม่ปรากฏในปัจจุบัน ดังนั้น งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหมายที่จะตรวจสอบความสัมพันธ์ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองและการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าวในเพศหญิง และขอตั้งสมมติฐานที่ 4 ว่า “การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง
2. เพื่อเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง สามารถกำหนดตัวแปรที่สำคัญและเป็นขอบเขตของการวิจัยได้ทั้งหมด 4 ตัวแปร คือ 1) บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง 2) การควบคุมตนเอง 3) การละเลยศีลธรรม และ 4) ความก้าวร้าว มีกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาผู้ต้องขังหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศไทย โดยเป็นผู้ต้องขังหญิงที่มีลักษณะความผิด ดังนี้

- 1) ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย 2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3) ความผิดต่อชีวิต 4) ความผิดต่อร่างกาย 5) ความผิดเกี่ยวกับเพศ 6) ภัยอันตรายต่อประชาชน และ 7) อื่นๆ

กลุ่มที่ 2 ศึกษาเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ที่มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือสถานที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย และมีสัญชาติไทย

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรแฝงภายนอก (exogenous latent variable)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 7 ตัวแปร คือ 1) ด้านอำนาจหน้าที่ 2) ด้านการชอบแสดงออก 3) ด้านความเหนือกว่า 4) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ 5) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ 6) ด้านความทะนงตน และ 7) ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง

ตัวแปรส่งผ่าน (mediator variables)

การควบคุมตนเอง มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 1 ตัวแปร คือ 1) การควบคุมตนเอง

การละเลยศีลธรรม มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 8 ตัวแปร คือ 1) การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง 2) การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง 3) การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ 4) การกระจายความรับผิดชอบ 5) การปิดความรับผิดชอบ 6) การบิดเบือนผลที่ตามมา 7) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และ 8) การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ

ตัวแปรกำกับ (moderator variable)

การละเลยศีลธรรม มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 8 ตัวแปร คือ 1) การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง 2) การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง 3) การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ 4) การกระจายความรับผิดชอบ 5) การปิดความรับผิดชอบ 6) การบิดเบือนผลที่ตามมา 7) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และ 8) การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ

ตัวแปรแฝงภายใน (endogenous latent variable)

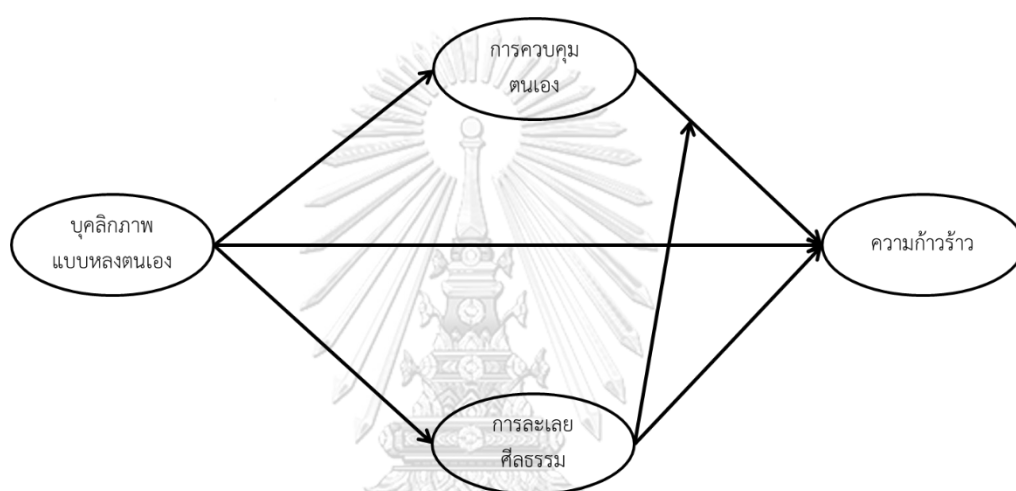
ความก้าวร้าว มีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 2 ตัวแปร คือ 1) ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ และ 2) ความก้าวร้าวแบบรุก

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน

3. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
4. การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ
5. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

รายละเอียดตามกรอบแนวคิดการวิจัย ปรากฏด้านล่าง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำจำกัดความในการวิจัย

ผู้ต้องขังหญิง หมายถึง เพศหญิงอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ และต้องราชทัณฑ์จำคุกในเรือนจำ/ทัณฑสถาน โดยเป็นผู้ต้องขังหญิงที่มีลักษณะความผิด คือ 1) ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย 2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3) ความผิดต่อชีวิต 4) ความผิดต่อร่างกาย 5) ความผิดเกี่ยวกับเพศ 6) ภัยอันตรายต่อประชาชน และ 7) อื่นๆ

เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง หมายถึง บุคคลที่มีเพศสภาพเป็นหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือสถานที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย และมีสัญชาติไทย

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่พูดเกินความจริงเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ หรูหรา ความสง่างามของตน คิดว่าตนเองดีกว่าบุคคลอื่น อยู่เหนือ มีสิทธิ์และมีความ

ต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูง และต้องการได้รับการชื่นชมจากบุคคลรอบข้าง

ในงานวิจัยนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง หมายถึง คะแนนที่ได้จากมาตราวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง the Narcissistic Personality Inventory ตามแนวความคิดของ Raskin และ Terry (1988) ที่ผู้วิจัยร่วมกับชิตพล สุวรรณที่ แปลเป็นภาษาไทยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 คือ น้อย จนถึง 5 คือ มาก มีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านอำนาจหน้าที่ 2) ด้านการชอบแสดงออก 3) ด้านความเหนือกว่า 4) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ 5) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ 6) ด้านความทะนงตน และ 7) ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง

การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการยับยั้ง และข่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ความหุนหันพลันแล่นทั้งทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรม เป็นต้น ไม่ให้แสดงออกมา หรือเปลี่ยนแปลงการตอบสนองให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

ในงานวิจัยนี้ การควบคุมตนเอง หมายถึง คะแนนที่ได้จากมาตราวัดการควบคุมตนเอง Self-Control Scale ตามแนวความคิดของ Tangney และคณะ (2004) ที่ จิรายุ เลิศเจริญวิเศษ และ คัดนางค์ มณีศรี (2557) แปลเป็นภาษาไทยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 คือ ไม่ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง จนถึง 5 คือ ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง มีองค์ประกอบทั้งหมด 1 องค์ประกอบ คือ การควบคุมตนเอง

การละเลยศีลธรรม หมายถึง กลวิธีในการยับยั้งความรู้สึกผิด หรือการตำหนิตัวเองเมื่อกระทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม โดยให้เหตุผลว่า การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม การละเลยศีลธรรมจึงส่งผลให้บุคคลยังคงรักษาภาพลักษณ์ของตนเองว่าเป็นคนดีมีศีลธรรมไว้ได้

ในงานวิจัยนี้ การละเลยศีลธรรม หมายถึง คะแนนที่ได้จากมาตราวัดการละเลยศีลธรรม the Moral Disengagement Scale ตามแนวความคิดของ Bandura และคณะ (1996) ที่ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 คือ ไม่เห็นด้วย จนถึง 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีองค์ประกอบทั้งหมด 8 องค์ประกอบ คือ 1) การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง 2) การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง 3) การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ 4) การกระจายความรับผิดชอบ 5) การปิดความรับผิดชอบ 6) การบิดเบือนผลที่ตามมา 7) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และ 8) การอนุমানสาเหตุด้วยการตำหนิ

ความก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมหนึ่งๆ ที่มุ่งทำอันตรายแก่บุคคลอื่น และบุคคลเป้าหมาย ต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความรุนแรงนั้น ประกอบด้วย

1. ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมความก้าวร้าวที่มีลักษณะของความโกรธ ความหุนหันพลันแล่น โดยมีสถานการณ์ภายนอกเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าว มีแนวโน้มตอบสนองต่อเหตุการณ์ก้าวร้าวว่าเป็นเหตุการณ์ที่เข้ามาคุกคามตนเอง มีความรู้สึกไวต่ออารมณ์ทางลบ และมีการควบคุมตนเองต่ำ โดยมีแนวโน้มในการตีความสถานการณ์ไปในทิศทางลบว่าสิ่งไม่ดีกำลังจะเกิด และมักตีความสถานการณ์ไปในเชิงของความเป็นปรีภัย
2. ความก้าวร้าวแบบรุก หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมความก้าวร้าวที่ต้องอาศัยการวางแผน หรือการใช้เครื่องมือเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์บางอย่างโดยไม่จำเป็นต้องมีสถานการณ์ภายนอกมากระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าว มักมีลักษณะของการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองสนใจมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่น ๆ และการกระทำความก้าวร้าวของตนเองเป็นอันตรายไม่มากเท่าความเป็นจริง

ในงานวิจัยนี้ ความก้าวร้าว หมายถึง คะแนนที่ได้จากมาตรวัดความก้าวร้าวแบบรุก และแบบโต้กลับ the Reactive-Proactive Questionnaire ตามแนวความคิดของ Raine และคณะ (2006) ที่ผู้วิจัยแปลเป็นภาษาไทยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 คือ ไม่เคยเลย จนถึง 5 คือ เป็นประจำ มีองค์ประกอบทั้งหมด 2 องค์ประกอบ คือ 1) ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ 2) ความก้าวร้าวแบบรุก

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยนี้

1. ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง
2. ได้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดการละเลยศีลธรรม และมาตรวัดความก้าวร้าวฉบับภาษาไทย
3. ได้ข้อมูลเปรียบเทียบเชิงสาเหตุระหว่างความก้าวร้าวในผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง และเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มประชากร

ประชากรในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิงอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศไทย โดยเป็นผู้ต้องขังหญิงที่มีลักษณะความผิด ดังนี้ 1) ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย 2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) ความผิดต่อชีวิต 4) ความผิดต่อร่างกาย 5) ความผิดเกี่ยวกับเพศ 6) ภัยอันตรายต่อประชาชน และ 7) อื่นๆ

กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทย และมีสัญชาติไทย

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการของ Daniel Soper จากเว็บไซต์ <https://www.danielsoper.com/statcalc/category.aspx?id=19> โดยกำหนดขนาดอิทธิพล (anticipated effect size) = .3, อำนาจการทดสอบ (desired statistical power level) = .95, จำนวนตัวแปรแฝง (number of latent variables) = 4, จำนวนตัวแปรสังเกตได้ (number of observed variables) = 18 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (probability level) = .05 ทำให้ขนาดตัวอย่างแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนระหว่าง 88 – 207 คน รายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive หรือ judgement sampling) เนื่องจากตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ไม่อนุญาตให้ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเอง ผู้วิจัยจึงแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย และรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ จากนั้น กรมราชทัณฑ์มอบหมายให้เรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยแจ้งไว้ เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ คือ เกณฑ์

การคัดเลือก คัดเลือกเฉพาะผู้ต้องขังหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศไทยจำนวน 5 เรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้แก่ 1) ทัณฑสถานหญิงกลาง 2) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี 3) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4) เรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ และ 5) เรือนจำพิเศษมีนบุรี โดยเป็นผู้ต้องขังหญิงที่มีลักษณะความผิด ดังนี้ 1) ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย 2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) ความผิดต่อชีวิต 4) ความผิดต่อร่างกาย 5) ความผิดเกี่ยวกับเพศ 6) ภัยอันตรายต่อประชาชน และ 7) อื่นๆ และเกณฑ์การคัดออก คือ ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และมีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว และตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน คือ ไม่ตอบมาตรวัดฉบับใดฉบับหนึ่งเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นมีจำนวน 1,147 คน ภายหลังจากคัดตัวอย่างออกตามเกณฑ์การคัดออก จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 16.91 ทำให้เหลือตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจริง จำนวน 953 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแทนค่าข้อมูลที่ขาดหายด้วยค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรนั้นๆ (grand mean) เพื่อลดการสูญเสียข้อมูลตัวอย่าง

กลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random) เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ คือ เกณฑ์การคัดเลือก คัดเลือกเฉพาะเพศหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย โดยคัดเลือกเฉพาะบุคคลที่มีเพศสภาพเป็นหญิงโดยกำเนิด สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี และมีสัญชาติไทย เหตุผลที่เลือกกลุ่มตัวอย่างอายุ 18 ปีขึ้นไปเท่านั้น เนื่องจากตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 กำหนดบทนิยามของเยาวชนว่าเป็นบุคคลที่มีอายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ดังนั้น สามารถอนุมานได้ว่า บุคคลอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปถือเป็นผู้ใหญ่เต็มขั้น และเกณฑ์การคัดออก คือ เพศหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน และมีคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคมตามมาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 (Fischer & Fick, 1993) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามรายภาค จำนวน 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคใต้ และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เลือกจังหวัด 1 จังหวัดของแต่ละภาคที่สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีทีมงานประจำอยู่ในจังหวัดนั้นๆ ได้จังหวัดตามแต่ละภาค คือ 1) ภาคเหนือ จังหวัด

เชียงใหม่ 2) ภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี 3) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4) ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต และ 5) ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3. ค้นหาและรวบรวมรายชื่อหน่วยงานราชการ ธุรกิจเอกชน และกลุ่มชุมชนต่างๆ โดยประสานงานขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการประจำจังหวัด หลังจากนั้น คัดเลือกหน่วยงานราชการ ธุรกิจเอกชน และกลุ่มชุมชนต่างๆ อย่างละ 1 แห่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล

4. ติดต่อประสานงานไปยังหน่วยงานราชการ ธุรกิจเอกชน และกลุ่มชุมชนต่างๆ เพื่อขอความร่วมมือ และขอรายชื่อบุคลากรทั้งหมด

5. สุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบช่วงชั้นภูมิ (stratified sampling) ตามอายุ คือ 1) 18-25 ปี 2) 26-33 ปี 3) 34-41 ปี และ 4) มากกว่า 41 ปี และวิธีการแบบโควตา (quota sampling) ตามสัดส่วนจำนวนประชากรเพศหญิงของจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อประชากรเพศหญิงทั้งประเทศ และตามของอายุของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง

6. ประสานงานเครือข่ายในพื้นที่ตามจังหวัดที่ได้รับการสุ่ม เพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมกับทีมงานประจำจังหวัดนั้นๆ

ทั้งนี้ วิธีการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยดำเนินการอย่างรัดกุมเพื่อให้เกิดอคติน้อยที่สุด และสามารถเป็นตัวแทนประชากรให้ได้มากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นมีจำนวน 924 คน ภายหลังคัดตัวอย่างออกตามเกณฑ์การคัดออกจำนวน 52 คน และเกณฑ์ตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคมตามมาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 (Fischer & Fick, 1993) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย ($\alpha = .642$) สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ทำให้เหลือจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจริง 728 คน โดยการกระจายตัวกลุ่มตัวอย่างได้มาจากสัดส่วนของอายุของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง ที่แบ่งช่วงอายุตามเกณฑ์การแบ่งอายุผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม คือ 1) 18-25 ปี 2) 26-33 ปี 3) 34-41 ปี และ 4) มากกว่า 41 ปี ตามลำดับ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแทนค่าข้อมูลที่ขาดหายด้วยค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรนั้นๆ เพื่อลดการสูญเสียข้อมูลตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

2. มาตรการวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (the Narcissistic Personality Inventory) ของ Raskin และ Terry (1988)
3. มาตรการวัดการควบคุมตนเอง (Self-Control Scale) ของ Tangney และคณะ (2004) ที่ได้รับการพัฒนาโดย จิรายุ เลิศเจริญวิช และคัคนางค์ มณีศรี (2557)
4. มาตรการวัดการละเลยศีลธรรม (the Moral Disengagement Scale) ของ Bandura และคณะ (1996)
5. มาตรการวัดความก้าวร้าว (the Reactive-Proactive Questionnaire) ของ Raine และคณะ (2006)

การพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

แบบสอบถามทั่วไป ประกอบไปด้วยข้อมูล ดังนี้ 1) ช่วงอายุ แบ่งเป็น 4 ช่วงอายุ ตามการแบ่งช่วงอายุของเพศหญิงที่ต้องราชทัณฑ์ 2) ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 5 ระดับการศึกษา 3) สถานภาพการสมรส แบ่งเป็น 5 สถานภาพ 4) รายได้ต่อเดือน แบ่งเป็น 5 ระดับ 5) ศาสนา แบ่งเป็น 4 ศาสนา 6) ความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด/สารระเหย แบ่งเป็น 4 ลักษณะ และ 7) ลักษณะความผิด แบ่งเป็น 7 ลักษณะ ทั้งนี้ ข้อที่ 6 และ 7 สอบถามเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการทั้งหมด 2 ครั้ง ครั้งที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและยืนยันผลการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือครั้งแรก การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนนี้ต้องตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 1 ฉบับ และมาตรการจำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ 1) มาตรการวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง 2) มาตรการวัดการควบคุมตนเอง 3) มาตรการวัดการละเลยศีลธรรมและ 4) มาตรการวัดความก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประกอบไปด้วย 1) นิสิต/นักศึกษา 2) ข้าราชการ 3) พนักงานบริษัทเอกชน 4) องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร 5) ธุรกิจส่วนตัว และ 6) อื่นๆ

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการของ Daniel Soper จากเว็บไซต์ <https://www.danielsoper.com/statcalc/category.aspx?id=19> โดยกำหนดขนาดอิทธิพล (anticipated effect size) = .3, อำนาจการทดสอบ (desired statistical power level) = .95, จำนวนตัวแปรแฝง (number of latent variables) = 1, จำนวนตัวแปรสังเกตได้ (number of observed variables) = 8 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (probability level) = .05 ทำให้ขนาดตัวอย่างมีจำนวนระหว่าง 32 – 700 คน

กลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 179 คน เป็นเพศชาย 89 คน คิดเป็นร้อยละ 49.721 เพศหญิง 88 คน คิดเป็นร้อยละ 49.162 อื่นๆ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.559 และไม่ระบุเพศ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.559 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 76.536 ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด คือ ปริญญาตรี/ปวส. ร้อยละ 90.503 เป็นนิสิต/นักศึกษา ร้อยละ 71.508 ระดับรายได้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 73.184 สถานภาพโสด ร้อยละ 88.827 และนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.648 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3

กลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 145 คน เป็นเพศชาย 72 คน คิดเป็นร้อยละ 49.655 และเพศหญิง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 50.345 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 75.172 ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด คือ ปริญญาตรี/ปวส. ร้อยละ 95.172 เป็นนิสิต/นักศึกษา ร้อยละ 74.483 ระดับรายได้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 71.034 สถานภาพโสด ร้อยละ 90.345 และนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.172 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างชั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	89	49.721
- หญิง	88	49.162
- อื่นๆ	1	0.559
- ไม่ระบุ	1	0.559
2. อายุ (ปี)		
- 18-25	137	76.536
- 26-33	17	9.497
- 34-41	13	7.263
- มากกว่า 41	12	6.704
3. ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1	0.559
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3	1.676
- ปริญญาตรี/ปวส.	162	90.503
- ปริญญาโท	13	7.263

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ			
- นิสิต/นักศึกษา		128	71.508
- รับราชการ		15	8.380
- บริษัทเอกชน		12	6.704
- องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร		2	1.117
- ธุรกิจส่วนตัว		16	8.939
- อื่นๆ		6	3.352
5. รายได้ต่อเดือน (บาท)			
- ต่ำกว่า 15,000		131	73.184
- 15,001-30,000		31	17.318
- 30,001-50,000		10	5.587
- 50,001-80,000		5	2.793
- มากกว่า 80,001		1	0.559
- ไม่ระบุ		1	0.559
6. สถานะ			
- โสด		159	88.827
- แต่งงาน		18	10.056
- แยกกันอยู่		2	1.117
7. ศาสนา			
- พุทธ		173	96.648
- อิสลาม		4	2.235
- อื่นๆ		2	1.117

ตารางที่ 4

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างชั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	72	49.655
- หญิง	73	50.345
2. อายุ (ปี)		
- 18-25	109	75.172
- 26-33	17	11.724
- 34-41	10	6.897
- มากกว่า 41	9	6.207
3. ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	1	.690
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3	2.069
- ปริญญาตรี/ปวส.	138	95.172
- ปริญญาโท	3	2.069
4. อาชีพ		
- นิสิต/นักศึกษา	108	74.483
- รับราชการ	9	6.207
- บริษัทเอกชน	21	14.483
- ธุรกิจส่วนตัว	3	2.069
- อื่นๆ	4	2.759
5. รายได้ต่อเดือน (บาท)		
- ต่ำกว่า 15,000	103	71.034
- 15,001-30,000	33	22.759
- 30,001-50,000	6	4.138
- 50,001-80,000	3	2.069
6. สถานะ		
- โสด	131	90.345
- แต่งงาน	14	9.655

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
7. ศาสนา		
- พุทธ	138	95.172
- คริสต์	3	2.069
- อิสลาม	4	2.759

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัด The Narcissistic Personality Inventory ของ Raskin และ Terry (1988) มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 7 องค์ประกอบคือ 1) ด้านอำนาจหน้าที่ 2) ด้านการชอบแสดงออก 3) ด้านความเหนือกว่า 4) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ 5) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ 6) ด้านความทะนงตน และ 7) ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง ซึ่งดำเนินการพัฒนามาตรกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,018 คน เป็นเพศชาย 479 คน และเพศหญิง 529 คน พบว่า มาตรวัดที่พัฒนาขึ้นมาใหม่มีสหสัมพันธ์กับมาตรวัด The Narcissistic Personality Inventory ของ Raskin และ Hall (1979 อ้างถึงใน Kubarych, Deary, & Austin, 2004) ที่ $r = .98$

ทั้งนี้ ผู้วิจัยร่วมกับชิตพล สุวรรณนที แปลมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยมีวิธีการ ดังนี้

1. แปลข้อกระทงทั้งหมดเป็นภาษาไทยภายใต้การกำกับดูแลของ ผศ. ดร.ศศินางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรวจสอบความถูกต้อง และแปลข้อกระทงภาษาไทยทั้งหมดกลับเป็นภาษาอังกฤษ (back translation)
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องทางภาษา และความตรงตามลักษณะของเครื่องมือวัด (face validity) ใน 2 มิติ คือ 1) ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ด้านการใช้คำศัพท์ (comparability of language) 2) ความคล้ายคลึงกันด้านความหมาย (similarity of interpretation) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 2 คน มีช่วงเกณฑ์การประเมิน 6 ช่วง คือ 1-2 = เปรียบเทียบกันได้ระดับดีมาก 3-4 = เปรียบเทียบกันได้ระดับปานกลาง และ 5-6 = ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ ปรากฏว่า มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีค่าความตรงตามเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก คือ มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ด้านการใช้คำศัพท์ที่ 1.73 มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความคล้ายคลึงกันด้านความหมายที่ 1.61 และมีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาโดยรวมที่ 1.67

3. วิเคราะห์ค่าความเที่ยง (reliability) โดยวิธีการคำนวณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และวิธีการวัดซ้ำ (test-retest) โดยการเก็บข้อมูลซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เว้นช่วงระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ กับกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 จำนวน 179 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 145 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูงที่ $\alpha = .824$ และ .892 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5

ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

องค์ประกอบ	จำนวน ข้อกระทง	สัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (α)			
		ครั้งที่ 1 (N = 179)		ครั้งที่ 2 (N = 145)	
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	รอบที่ 1	รอบที่ 2
ด้านอำนาจหน้าที่	8	.758	.738	.806	.826
ด้านการขอแสดงออก	7	.617	.670	.656	.685
ด้านความเหนือกว่า	5	.726	.723	.658	.743
ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่	6	.645	.732	.720	.729
ด้านการแสวงหาผลประโยชน์	5	.655	.663	.671	.684
ด้านความทะนงตน	3	.724	.738	.786	.817
ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง	6	.551	.635	.547	.625
รวม	40	.824	.858	.858	.892

4. ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรม Mplus พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 โมเดลตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 15.950 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .101$ ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .058 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .029 รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 15.692 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .109$ ดัชนีค่ารากที่สองของ

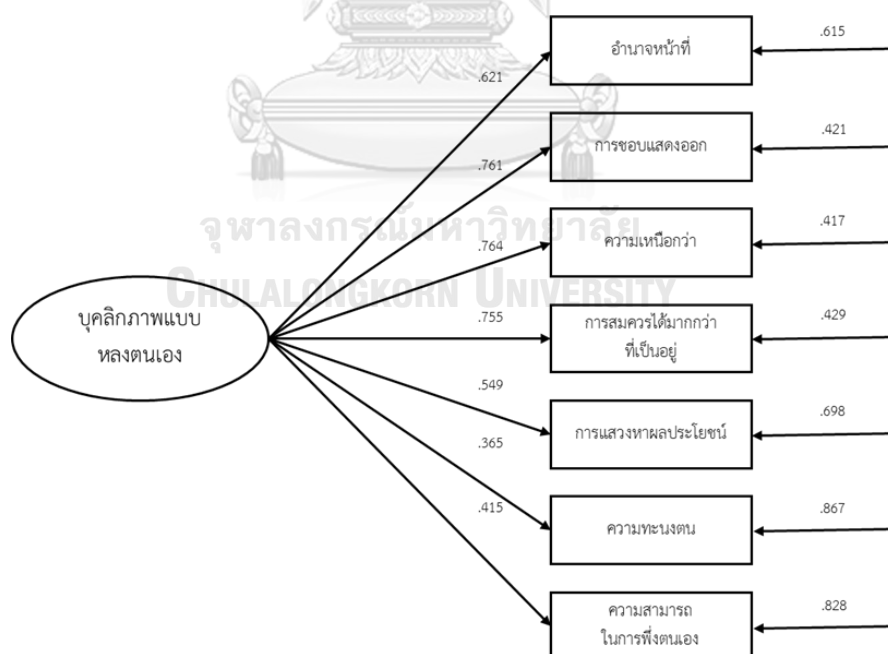
ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .063 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .038 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 6 ตารางที่ 7 และภาพที่ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
ด้านอำนาจหน้าที่	-	-	.621	-	.385
ด้านการชอบแสดงออก	1.244	0.166	.761	7.505***	.579
ด้านความเหนือกว่า	1.587	0.205	.764	7.738***	.583
ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่	1.268	0.172	.755	7.358***	.571
ด้านการแสวงหาผลประโยชน์	0.952	0.134	.549	7.104***	.302
ด้านความทะนงตน	1.000	0.244	.365	4.106***	.133
ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง	0.625	0.105	.415	5.923***	.172

*** $p < .001$, สองหาง.

$\chi^2 (10, N = 179) = 15.950, p = .101, RMSEA = .058, CFI = .986, TLI = .971, SRMR = .029$

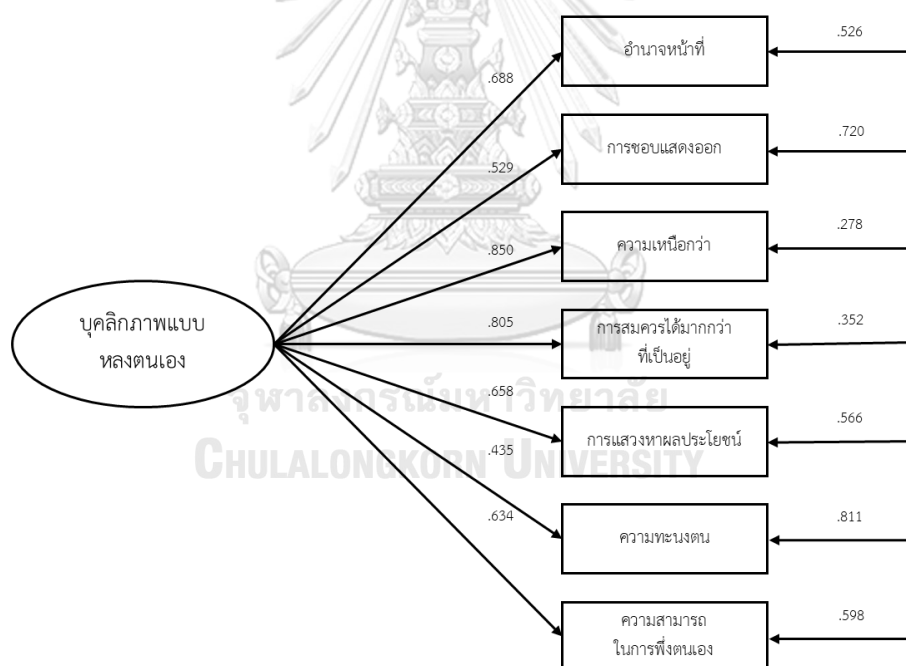
ภาพที่ 2 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตารางที่ 7

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
ด้านอำนาจหน้าที่	-	-	.688	-	.474
ด้านการขอแสดงออก	0.739	0.131	.529	5.620***	.280
ด้านความเหนือกว่า	1.300	0.156	.850	8.349***	.722
ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่	1.264	0.152	.805	8.297***	.648
ด้านการแสวงหาผลประโยชน์	0.910	0.112	.658	8.093***	.434
ด้านความทะนงตน	0.981	0.208	.435	4.720***	.189
ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง	0.744	0.083	.634	8.932***	.402

*** p < .001, สองหาง.

 $\chi^2 (10, N = 145) = 15.692, p = .109, RMSEA = .063, CFI = .987, TLI = .973, SRMR = .038$

ภาพที่ 3 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวอย่างข้อกระทงมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง เช่น ฉันมีพรสวรรค์ในการมีอิทธิพลต่อผู้คน ฉันคิดว่าฉันเป็นคนพิเศษ ฉันไม่ค่อยพึ่งพาคนอื่นเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ และฉันอยากเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจ เป็นต้น

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง มีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง น้อย
- 2 หมายถึง ค่อนข้างน้อย
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 4 หมายถึง ค่อนข้างมาก
- 5 หมายถึง มาก

(ดูภาคผนวก ค)

มาตรวัดการควบคุมตนเอง

มาตรวัดการควบคุมตนเองในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัดการควบคุมตนเองฉบับแปลของ Tangney และคณะ (2004) ที่จรรยา เลิศเจริญวิช และคัคนางค์ มณีศรี (2557) แปลเป็นภาษาไทย มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 13 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 4 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 9 ข้อ และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .78 และมีดัชนีวัดความสอดคล้องของโมเดลค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 62.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($df = 58$) ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์เท่ากับ 1.06 (χ^2 / df) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .95 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .91 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .99 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ .04 ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .02

มาตรวัดการควบคุมตนเองเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง มีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน
- 3 หมายถึง ตรงและไม่ตรงกับตัวฉันพอๆ กัน
- 4 หมายถึง ค่อนข้างตรงกับตัวฉัน
- 5 หมายถึง ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง

(ดูภาคผนวก ค)

มาตรวัดการละเลยศีลธรรม

มาตรวัดการละเลยศีลธรรมในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัด The Moral Disengagement Scale ของ Bandura และคณะ (1996) มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 32 ข้อ แบ่งเป็น 8 องค์ประกอบๆ ละ 4 ข้อ คือ 1) การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง 2) การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง 3) การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ 4) การกระจายความรับผิดชอบ 5) การปิดความรับผิดชอบ 6) การบิดเบือนผลที่ตามมา 7) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และ 8) การอนุমানสาเหตุด้วยการตำหนิ ซึ่งดำเนินการสร้างและพัฒนามาตรกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 124 คน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .82

ทั้งนี้ ผู้วิจัยแปลมาตรวัดการละเลยศีลธรรมเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยมีวิธีการ ดังนี้

1. แปลข้อกระทงทั้งหมดเป็นภาษาไทยภายใต้การกำกับดูแลของ ผศ. ดร.ศศินางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรวจสอบความถูกต้อง และแปลข้อกระทงภาษาไทยทั้งหมดกลับเป็นภาษาอังกฤษ
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องทางภาษา และความตรงตามลักษณะของเครื่องมือวัดใน 2 มิติ คือ 1) ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ด้านการใช้คำศัพท์ 2) ความคล้ายคลึงกันด้านความหมาย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 2 คน มีช่วงเกณฑ์การประเมิน 6 ช่วง คือ 1-2 = เปรียบเทียบกันไม่ได้ระดับดีมาก 3-4 = เปรียบเทียบกันได้ระดับปานกลาง และ 5-6 = ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ ปรากฏว่า มาตรวัดการละเลยศีลธรรมมีค่าความตรงตามเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก คือ มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ด้านการใช้คำศัพท์ที่ 2.03 มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความคล้ายคลึงกันด้านความหมายที่ 1.77 และมีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาโดยรวมที่ 1.90
3. วิเคราะห์ค่าความเที่ยง โดยวิธีการคำนวณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค และวิธีการวัดซ้ำโดยการเก็บข้อมูลซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เว้นช่วงระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ กับกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 จำนวน 179 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 145 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดการละเลยศีลธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูงที่ $\alpha = .807$ และ $.890$ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8

ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดการละเอียดศีลธรรม

องค์ประกอบ	จำนวน ข้อ กระทง	สัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (α)			
		ครั้งที่ 1 (N = 179)		ครั้งที่ 2 (N = 145)	
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	รอบที่ 1	รอบที่ 2
การให้เหตุผลทางศีลธรรม เชิงแก้ต่าง	4	.735	.733	.603	.654
การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง	4	.696	.707	.703	.658
การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ	4	.633	.747	.430	.641
การกระจายความรับผิดชอบ	4	.453	.660	.476	.532
การปิดความรับผิดชอบ	4	.238	.498	.340	.523
การบิดเบือนผลที่ตามมา	4	.586	.639	.455	.616
การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์	4	.685	.813	.715	.713
การอนุมานสาเหตุด้วย การตำหนิ	4	.298	.478	.413	.553
รวม	32	.856	.861	.807	.890

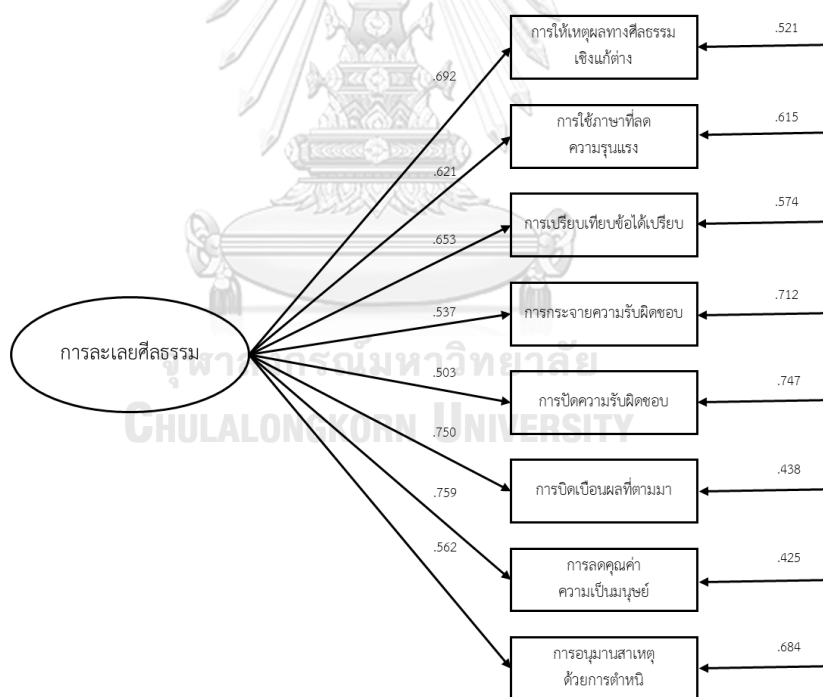
4. ตรวจสอบความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานตามมาตรต้นฉบับด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม Mplus พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 โมเดลตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 28.654 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .053$ ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .058 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .039 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 9 การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 26.101 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .073$ ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .061 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .051 รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 4 ตารางที่ 10 และภาพที่ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 9

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง	-	-	.692	-	.479
การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง	0.724	0.082	.621	8.771***	.385
การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ	0.722	0.095	.653	7.595***	.426
การกระจายความรับผิดชอบ	0.732	0.116	.537	6.304***	.288
การปิดความรับผิดชอบ	0.609	0.102	.503	5.950***	.253
การบิดเบือนผลที่ตามมา	0.863	0.101	.750	8.579***	.562
การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์	1.040	0.118	.759	8.805***	.575
การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ	0.640	0.096	.562	6.662***	.316

** p < .001, สองหาง.

 $\chi^2 (18, N = 179) = 28.654, p = .053, RMSEA = .058, CFI = .978, TLI = .966, SRMR = .039$

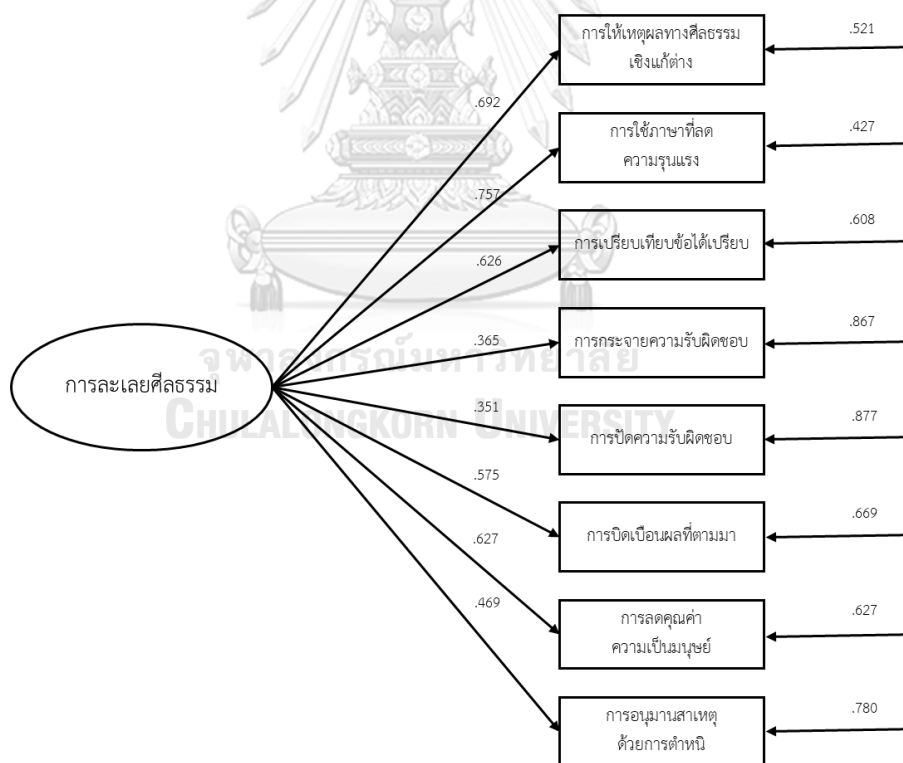
ภาพที่ 4 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตารางที่ 10

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง	-	-	.692	-	.479
การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง	1.001	0.147	.757	6.789***	.573
การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ	0.586	0.098	.626	5.998***	.392
การกระจายความรับผิดชอบ	0.597	0.154	.365	3.873***	.133
การปิดความรับผิดชอบ	0.479	0.128	.351	3.750***	.123
การบิดเบือนผลที่ตามมา	0.698	0.122	.575	5.722***	.331
การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์	0.967	0.155	.627	6.227***	.394
การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ	0.701	0.125	.469	5.614***	.220

*** p < .001, สองหาง.

$\chi^2 (17, N = 145) = 26.101, p = .073, RMSEA = .061, CFI = .970, TLI = .951, SRMR = .051$

ภาพที่ 5 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดการละเลยศีลธรรม ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวอย่างข้อกระทงมาตรวัดการละเลยศีลธรรม เช่น การทะเลาะเบาะแว้ง/ลงไม้ลงมือ เพื่อปกป้องเพื่อนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง การขโมยเงินเพียงเล็กน้อย ไม่ใช่เรื่องร้ายแรงมากนักหากเปรียบเทียบกับ การขโมยเงินจำนวนมากๆ และการโกหกหรือช่วยเพื่อนไม่ให้มีปัญหาก็เป็นสิ่งที่ทำได้ เป็นต้น

มาตรวัดการละเลยศีลธรรมเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง มีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 2 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(ดูภาคผนวก ค)

มาตรวัดความก้าวร้าว

มาตรวัดความก้าวร้าวในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้มาตรวัด The Reactive-Proactive Aggression Questionnaire (RPQ) ของ Raine และคณะ (2006) มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 23 ข้อ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ 1) ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ จำนวน 11 ข้อ และ 2) ความก้าวร้าวแบบรุก จำนวน 12 ข้อ ซึ่งดำเนินการสร้างและพัฒนามาตรกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 334 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนามาตรครั้งที่ 1 จำนวน 170 คน และกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนามาตรครั้งที่ 2 จำนวน 164 คน พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความก้าวร้าวแบบรุก มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง .41 - .57
2. ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง .45 - .58
3. ความก้าวร้าวโดยรวม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง .41 - .60

ทั้งนี้ ผู้วิจัยแปลมาตรวัดความก้าวร้าวเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยมีวิธีการ ดังนี้

1. แปลข้อกระทงทั้งหมดเป็นภาษาไทยภายใต้การกำกับดูแลของ ผศ. ดร.ศศินางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรวจสอบความถูกต้อง และแปลข้อกระทงภาษาไทยทั้งหมดกลับเป็นภาษาอังกฤษ
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องทางภาษา และความตรงตามลักษณะของเครื่องมือวัดใน 2 มิติ คือ
 - 1) ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ตามการใช้คำศัพท์ 2) ความคล้ายคลึงกันด้านความหมาย

โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 2 คน มีช่วงเกณฑ์การประเมิน 6 ช่วง คือ 1-2 = เปรียบเทียบกันไม่ได้ ระดับดีมาก 3-4 = เปรียบเทียบกันได้ระดับปานกลาง และ 5-6 = ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ ปรากฏว่า มาตรการความก้าวร้าวมีค่าความตรงตามเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก คือ มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้ด้านการใช้คำศัพท์ที่ 1.66 มีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาในมิติความคล้ายคลึงกันด้านความหมายที่ 1.52 และมีค่าเฉลี่ยความตรงตามเนื้อหาโดยรวมที่ 1.59

3. วิเคราะห์ค่าความเที่ยง โดยวิธีการคำนวณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค และวิธีการวัดซ้ำโดยการเก็บข้อมูลซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เว้นช่วงระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ กับกลุ่มตัวอย่างขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ครั้งที่ 1 จำนวน 179 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 145 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรการความก้าวร้าวโดยรวมอยู่ในระดับสูงที่ $\alpha = .708$ และ $.765$ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11

ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรการความก้าวร้าว

องค์ประกอบ	จำนวน ข้อ	สัมประสิทธิ์แอลฟาแบบครอนบาค (α)			
		ครั้งที่ 1 (N = 179)		ครั้งที่ 2 (N = 145)	
		รอบที่ 1	รอบที่ 2	รอบที่ 1	รอบที่ 2
ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ	11	.835	.872	.854	.872
ความก้าวร้าวแบบรุก	12	.873	.887	.836	.891
รวม	23	.708	.758	.720	.765

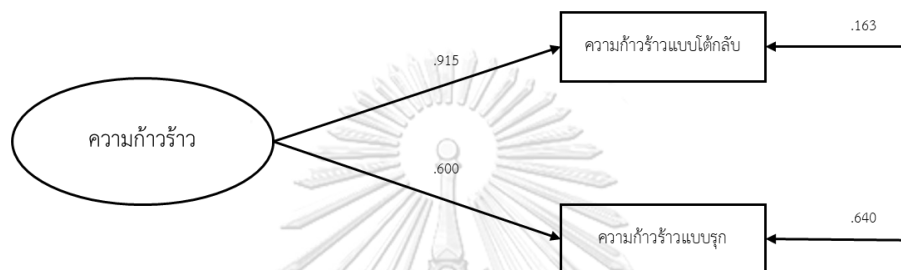
4. ตรวจสอบความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานตามมาตรฐานตามมาตรฐานฉบับด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม Mplus พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 โมเดลตามทฤษฎีมีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ .001 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .973$ ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .000 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .002 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 12 การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลตามทฤษฎีมีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ .000 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .988$ ดัชนีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .000 และดัชนีรากที่สองกำลังสองเฉลี่ย (SRMR) เท่ากับ .001 รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 6 ตารางที่ 13 และภาพที่ 7 ตามลำดับ

ตารางที่ 12

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักร่วมประกอบของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตัวแปร	น้ำหนักร่วมประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ	-	-	.915	-	.837
ความก้าวร้าวแบบรุก	0.506	0.058	.600	8.774***	.360

*** p < .001, สองหาง.

 $\chi^2 (1, N = 179) = 0.001, p = .973, RMSEA = .000, CFI = 1.000, TLI = 1.016, SRMR = .002$

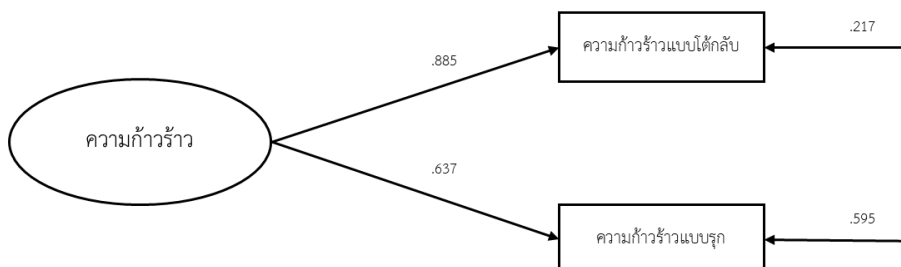
ภาพที่ 6 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 1 (N = 179)

ตารางที่ 13

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักร่วมประกอบของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวแปร	น้ำหนักร่วมประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ	-	-	.885	-	.783
ความก้าวร้าวแบบรุก	0.474	0.058	.637	8.209***	.405

*** p < .001, สองหาง.

 $\chi^2 (1, N = 145) = .000, p = .988, RMSEA = 1.000, CFI = 1.018, TLI = .951, SRMR = .001$

ภาพที่ 7 โมเดลความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของมาตรวัดความก้าวร้าว ครั้งที่ 2 (N = 145)

ตัวอย่างข้อกระทงมาตรวัดความก้าวร้าว เช่น ตอบโต้ด้วยความโกรธเมื่อมีคนมาช่วยโมโห ใช้กำลังบังคับให้คนอื่นทำในสิ่งที่คุณต้องการ และตะคอกใส่คนอื่นเพื่อให้เขาทำบางสิ่งบางอย่างให้กับคุณ เป็นต้น

มาตรวัดความก้าวร้าวเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง มีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เคยเลย
- 2 หมายถึง แทบจะไม่เคย
- 3 หมายถึง เคยและไม่เคยพอๆ กัน
- 4 หมายถึง บ่อย
- 5 หมายถึง เป็นประจำ

(ดูภาคผนวก ค)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยไปยังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อได้รับการอนุมัติแล้วจึงดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยรวบรวมมาตรทั้งหมด 4 มาตรวัด ที่ได้จากขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับเดียวกัน และออกหนังสือราชการถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และเรือนจำ/ทัณฑสถาน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลของผู้ต้องขังหญิง จากนั้น จึงดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิจัยกับผู้ต้องขังหญิง โดยเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้ต้องขังหญิงที่สามารถเข้าร่วมงานวิจัยได้ ดังนั้น การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างจึงมีข้อจำกัดอย่างยิ่ง และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น ทั้งนี้ การเข้าร่วมการวิจัยจะต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ ปราศจากการบังคับ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงจะถูกเชิญออกมายังบริเวณที่จัดเตรียมไว้เพื่อเข้าร่วมการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยและทีมงานไม่ได้เข้าไปปะปนกับผู้ต้องขังหญิงอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้วิจัยและทีมงาน ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยและทีมงานที่เป็นเพศหญิงที่ได้รับการอบรมเรื่องขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล รวมทั้งการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างแล้วจำนวน 3-5 คนต่อครั้ง ทำหน้าที่ในการกำกับควบคุมให้การตอบแบบสอบถามด้วยตนเองเป็นไปตามมาตรฐานขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้ หากมีกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งคนใดตอบแบบสอบถามไม่ครบ กล่าวคือ ไม่ตอบมาตรวัดฉบับใดฉบับหนึ่งเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป ผู้วิจัยจะคัดแบบสอบถามนั้นออก ไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และจะดำเนินการคัดเลือกกลุ่ม

ตัวอย่างคนอื่นเข้าร่วมการวิจัยแทน ทั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยพบเห็นกลุ่มตัวอย่างที่ยังมีความโกรธและความรุนแรง ผู้วิจัยจะแจ้งนักจิตวิทยาประจำเรือนจำ/ทัณฑสถานทราบทันที ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ไม่พบสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น

กลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมมาตรงทั้งหมด 4 มาตรการ ที่ได้จากขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับเดียวกัน โดยเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 จากนั้น จึงดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทย และมีสัญชาติไทย โดยขอความร่วมมือไปยังองค์กรต่างๆ ทั่วประเทศ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random) รายละเอียดได้กล่าวแล้วในหัวข้อกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยมีขั้นตอนเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 กล่าวคือ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (self-report) ผู้วิจัยและทีมงานที่เป็นเพศหญิงที่ได้รับการอบรมเรื่องขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล รวมทั้งการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างแล้วจำนวน 3-5 คนต่อครั้ง ทำหน้าที่ในการกำกับควบคุมให้การตอบแบบสอบถามด้วยตนเองเป็นไปตามมาตรฐานขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้ หากมีกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งคนใดตอบแบบสอบถามไม่ครบ กล่าวคือ ไม่ตอบมาตรการฉบับใดฉบับหนึ่งเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป ผู้วิจัยจะคัดแบบสอบถามนั้นออกทันที ไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และจะดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคนอื่นเข้าร่วมการวิจัยแทน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ต้องขังหญิง และ 2) กลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง จากนั้น ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling หรือ SEM) ด้วยโปรแกรม Mplus จากนั้นจึงทดสอบสมมติฐานที่ 4 - 5 ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ (multiple-groups SEM)

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

กระบวนการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างต้องยินยอมอย่างสมัครใจ ปราศจากการบังคับในการเข้าร่วมการวิจัย

2. ผู้วิจัยไม่สอบถามชื่อ-นามสกุลของกลุ่มตัวอย่าง และจะไม่เปิดเผยข้อมูลใดๆ ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล
3. ผู้วิจัยจะรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้วใส่ซองจดหมายด้วยตัวเอง และส่งคืนให้แก่ผู้วิจัย จากนั้น ผู้วิจัยจัดใส่กล่องอย่างเป็นระเบียบ
4. ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลที่รับอย่างเป็นระบบ โดยเก็บรวบรวมไว้ที่ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกำหนดทำลายเอกสารที่เกี่ยวข้องทันทีภายหลังจากที่วิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์

การพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

งานวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยให้การรับรองตาม COA NO 055/2560 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2560

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง และเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีขั้นตอนการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น
3. การทดสอบสมมติฐาน

ทั้งนี้ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

NAR	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง
AUTH	หมายถึง	ด้านอำนาจหน้าที่
EXH	หมายถึง	ด้านการขอแสดงออก
SUP	หมายถึง	ด้านความเหนือกว่า
ENTI	หมายถึง	ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่
EXP	หมายถึง	ด้านการแสวงหาผลประโยชน์
VANI	หมายถึง	ด้านความทะนงตน
SUFF	หมายถึง	ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง
SC	หมายถึง	การควบคุมตนเอง
MODIS	หมายถึง	การละเลยศีลธรรม
JUS	หมายถึง	การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง
EUP	หมายถึง	การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง
ADV	หมายถึง	การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ
DIFF	หมายถึง	การกระจายความรับผิดชอบ
DISP	หมายถึง	การปิดความรับผิดชอบ
DIST	หมายถึง	การบิดเบือนผลที่ตามมา
DEHU	หมายถึง	การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์
ATTR	หมายถึง	การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ

AGG	หมายถึง	ความก้าวร้าว
REAC	หมายถึง	ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ
PROAC	หมายถึง	ความก้าวร้าวแบบรุก

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติในการวิจัย ดังนี้

M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจาย
Skewness	หมายถึง	ค่าความเบ้
Kurtosis	หมายถึง	ค่าความโด่ง
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอย
β	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิงเป็นลำดับแรกในช่วงเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560 มีตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 1,147 คน แบ่งเป็น 1) ทักษสถานหญิงกลาง จำนวน 223 คน 2) ทักษสถานหญิงธนบุรี จำนวน 255 คน 3) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 213 คน 4) เรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 215 คน และ 5) เรือนจำพิเศษมีนบุรี จำนวน 241 คน พิจารณาคัดตัวอย่างตามเกณฑ์การคัดออกคือ เพศหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว และตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 16.91 ทำให้เหลือตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจริง จำนวน 953 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแทนค่าข้อมูลที่ขาดหายด้วยค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรนั้นๆ เพื่อลดการสูญเสียข้อมูลตัวอย่าง ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ พบว่า ตัวอย่างต้องราชทัณฑ์กระจายอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานในสัดส่วนใกล้เคียงกัน กลุ่มอายุที่มากที่สุดมีอายุระหว่าง 26-33 ปี ร้อยละ 31.270 โดยเมื่อพิจารณาช่วงอายุในภาพรวม พบว่า ตัวอย่างมีอายุระหว่าง 26-41 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.552 มีการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับปริญญาโท ร้อยละ 81.952 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ ก่อนได้รับโทษ คิดเป็นร้อยละ 74.396 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 51.522 ใน

ภาพรวมมีรายได้ต่อเดือนค่อนข้างต่ำ สถานภาพโสด (ไม่เคยแต่งงานและจดทะเบียนสมรส) ร้อยละ 50.472 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 87.513 ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด/สารระเหยเลย ร้อยละ 35.047 และส่วนใหญ่ได้รับโทษความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติด/สารระเหย ร้อยละ 57.398 ซึ่งร้อยละ 28.856 มีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงได้รับโทษในคดีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง คิดเป็นร้อยละ 42.603 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง (N = 953)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. ชื่อเรือนจำ/ทัณฑสถาน		
- ทัณฑสถานหญิงกลาง	179	18.783
- ทัณฑสถานหญิงธนบุรี	196	20.567
- เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	189	19.832
- เรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ	177	18.573
- เรือนจำพิเศษมีนบุรี	212	22.246
2. อายุ (ปี)		
- 18-25	186	19.517
- 26-33	298	31.270
- 34-41	260	27.282
- มากกว่า 41	195	20.462
- ไม่ระบุ	14	1.469
3. ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด		
- ประถมศึกษา	274	28.751
- มัธยมศึกษาตอนต้น	271	28.437
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	236	24.764
- ปริญญาตรี/ปวส.	147	15.425
- ปริญญาโท	7	0.735
- ไม่ระบุ	18	1.889

ตารางที่ 14 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ			
-	นิสิต/นักศึกษา	40	4.197
-	รับราชการ	15	1.574
-	บริษัทเอกชน	133	13.956
-	องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร	5	0.525
-	ธุรกิจส่วนตัว	318	33.368
-	อื่นๆ	391	41.028
-	ไม่ระบุ	51	5.352
5. รายได้ต่อเดือน (บาท)			
-	ต่ำกว่า 15,000	491	51.522
-	15,001-30,000	246	25.813
-	30,001-50,000	58	6.086
-	50,001-80,000	22	2.308
-	มากกว่า 80,001	32	3.358
-	ไม่ระบุ	104	10.913
6. สถานะ			
-	โสด	481	50.472
-	แต่งงาน	258	27.072
-	แยกกันอยู่	113	11.857
-	หย่าร้าง	71	7.450
-	ไม่ระบุ	30	3.148
7. ศาสนา			
-	พุทธ	834	87.513
-	คริสต์	28	2.938
-	อิสลาม	74	7.765
-	อื่นๆ	2	0.210
-	ไม่ระบุ	15	1.574

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
8. ความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด/สารระเหย		
- ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด/สารระเหยเลย	334	35.047
- ผู้เสพยาเสพติด/สารระเหยเลย	133	13.956
- ผู้ขายยาเสพติด/สารระเหยเลย	152	15.950
- ทั้งผู้เสพและผู้ขายยาเสพติด/สารระเหยเลย	273	28.646
- ไม่ระบุ	61	6.401
9. ลักษณะความผิด		
- ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติด/สารระเหย	547	57.398
- ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	275	28.856
- ความผิดเกี่ยวกับชีวิต	35	3.673
- ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย	5	0.525
- ความผิดเกี่ยวกับเพศ	27	2.833
- ภัยอันตรายต่อประชาชน	3	0.315
- อื่นๆ	61	6.401

กลุ่มที่ 2 เป็นเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังทั่วประเทศไทย ดำเนินการเก็บข้อมูลตัวอย่างระหว่างเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ. 2560 จำนวนทั้งสิ้น 924 คน แบ่งเป็น 1) ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 191 คน 2) ภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี จำนวน 58 คน 3) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 64 คน 4) ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 47 คน และ 5) ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 564 คน พิจารณาคัดตัวอย่างตามเกณฑ์การคัดออกคือ เพศหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน โดยมีตัวอย่างถูกคัดออกตามเกณฑ์นี้ 52 คน นอกจากนั้น ยังพิจารณาคัดตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคมตามมาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 (Fischer & Fick, 1993) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย ($\alpha = .642$) สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก มีตัวอย่างถูกคัดออกตามเกณฑ์นี้ 144 คน รวมจำนวนตัวอย่างที่คัดออก 196 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ทำให้เหลือจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจริง 728 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแทนค่าข้อมูลที่ขาดหายด้วยค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรนั้นๆ เพื่อลดการสูญเสียข้อมูลตัวอย่าง ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานที่อยู่อาศัยปัจจุบันในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 63.736 โดยมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 37.912

และภาคเหนือ ร้อยละ 25.137 มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 26-33 ปี ร้อยละ 34.890 เมื่อพิจารณาช่วงอายุ ในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-41 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.302 ส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี/ปวส. ร้อยละ 69.643 โดยร้อยละ 72.116 เป็นคนทำงาน มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ไม่เคยแต่งงานและจดทะเบียนสมรส) ร้อยละ 66.484 และนับถือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.995 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 15

ทั้งนี้ การพิจารณาเก็บข้อมูลตามมาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 (Fischer & Fick, 1993) เนื่องจากผู้วิจัยเห็นจุดอ่อนจากการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขัง หญิงว่า กลุ่มตัวอย่างอาจไม่ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยเลือกตอบข้อความที่ทำให้ตนเอง ดูดี หรือเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้ ดังนั้น การใช้มาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 (Fischer & Fick, 1993) มาคัดกรองกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และมีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนา ของสังคมสูงออกจะช่วยลดปัญหาดังกล่าวนี้

ตารางที่ 15

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่อยู่อาศัยปัจจุบัน		
- ภาคเหนือ	138	18.956
- ภาคตะวันออก	36	4.945
- ภาคตะวันตก	52	7.143
- ภาคใต้	38	5.220
- กทม. และปริมณฑล	464	63.736
2. ภูมิลำเนา		
- ภาคเหนือ	183	25.137
- ภาคตะวันออก	87	11.951
- ภาคตะวันตก	46	6.319
- ภาคใต้	88	12.088
- กทม. และปริมณฑล	276	37.912
- ไม่ระบุ	48	6.593

ตารางที่ 15 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
3. อายุ (ปี)			
-	18-25	187	25.687
-	26-33	254	34.890
-	34-41	180	24.725
-	มากกว่า 41	107	14.698
4. ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด			
-	ประถมศึกษา	36	4.945
-	มัธยมศึกษาตอนต้น	36	4.945
-	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	94	12.912
-	ปริญญาตรี/ปวส.	507	69.643
-	ปริญญาโท	36	4.945
-	ปริญญาเอก	6	0.824
-	ไม่ระบุ	13	1.786
5. อาชีพ			
-	นิสิต/นักศึกษา	181	24.863
-	รับราชการ	109	14.973
-	บริษัทเอกชน	212	29.121
-	องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร	5	0.687
-	ธุรกิจส่วนตัว	118	16.209
-	อื่นๆ	81	11.126
-	ไม่ระบุ	22	3.022
6. รายได้ต่อเดือน (บาท)			
-	ต่ำกว่า 15,000	328	45.055
-	15,001-30,000	280	38.462
-	30,001-50,000	82	11.264
-	50,001-80,000	14	1.923
-	มากกว่า 80,001	5	0.687
-	ไม่ระบุ	19	2.610

ตารางที่ 15 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
7. สถานะ			
	- โสด	484	66.484
	- แต่งงาน	183	25.137
	- หม้าย	20	2.747
	- แยกกันอยู่	9	1.236
	- หย่าร้าง	19	2.610
	- ไม่ระบุ	13	1.786
8. ศาสนา			
	- พุทธ	677	92.995
	- คริสต์	19	2.610
	- อิสลาม	22	3.022
	- อื่นๆ	4	0.549
	- ไม่ระบุ	6	0.824

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงมีความคล้ายคลึงกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง โดยเฉพาะด้านอายุ ที่มีอายุส่วนใหญ่ระหว่าง 18-41 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีสถานภาพโสด และนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่

จากข้อมูลข้างต้น จะสังเกตเห็นได้ว่า ชุดข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลจริงแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ตอบมาตรฐานวัดความน่าพึงปรารถนาของสังคม กลุ่มตัวอย่างนี้จึงไม่ได้คัดตัวอย่างที่อาจมีระดับความน่าพึงปรารถนาของสังคมสูงออก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคม สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก ดังนั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้กระบวนการคัดตัวอย่างเข้าของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มจะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่ไม่ได้คัดตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคม สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก จำนวน 872 คน และ 2) กลุ่มที่คัดตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคม สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก จำนวน 728 คน มาทดสอบการแจกแจง (distribution) ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกัน ด้วยสถิติทดสอบของโคโมโก

รอฟ - สเมอรนอฟ (Kolmogorov-Smirnov test) พบว่า ลักษณะการแจกแจงของ 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง กลุ่มที่ไม่คัดตัวอย่างที่มีระดับคะแนนความน่าฟังปรารถนาของสังคม สูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 ออก หรือกลุ่มที่คัดออก ก็มีลักษณะการแจกแจงของข้อมูลไม่แตกต่างกัน สามารถใช้ทดแทนกันได้

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ ค่าความโด่งของตัวแปร 4 ตัวแปร คือ 1) บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง 2) การควบคุมตนเอง 3) การละเลยศีลธรรม และ 4) ความก้าวร้าว เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ต้องขังหญิง และ 2) กลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง พบว่า ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร ในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังไม่แตกต่างกันมาก โดยค่าต่ำสุดมีค่าระหว่าง 1.000 - 1.692 และค่าสูงสุดมีค่าระหว่าง 3.875 - 4.846

ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ทั้งกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ความก้าวร้าวมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังมีค่าเฉลี่ยความก้าวร้าว ($M = 1.651, SD = 0.520$) ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง ($M = 1.756, SD = 0.498$) โดยองค์ประกอบความก้าวร้าวแบบรุกมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าองค์ประกอบความก้าวร้าวแบบโต้กลับ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังมีค่าเฉลี่ยการควบคุมตนเอง ($M = 3.308, SD = 0.503$) ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง ($M = 3.306, SD = 0.524$) ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยดังกล่าวสอดคล้องกับค่าเฉลี่ยของตัวแปรในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การแจกแจงข้อมูลตัวแปรส่วนใหญ่ไม่เป็นโค้งปกติ โดยส่วนใหญ่มีลักษณะข้อมูลแบบโค้งเบ้ขวา และมีการกระจายตัวมาก อย่างไรก็ตาม การควบคุมตนเองในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังหญิงข้อมูลมีการกระจายตัวแบบโค้งปกติ (Skewness = .016, Kurtosis = .013)

รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16

ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่งกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

	กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง (N = 953)						กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)							
	Min	Max	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis	Min	Max	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis
NAR	1.300	4.625	2.564	0.551	0.215	.206*	-.176	1.175	4.550	2.678	0.557	0.208	-.055	.061*
AUTH	1.000	4.500	2.670	0.696	0.261	.168*	-.485*	1.000	4.750	2.871	0.666	0.232	-.220*	-.194*
EXH	1.000	4.714	2.361	0.647	0.274	.330*	-.019	1.000	4.376	2.407	0.631	0.262	.248*	-.398*
SUP	1.000	5.000	2.349	0.719	0.306	.328*	-.052	1.000	5.000	2.622	0.725	0.277	.079	-.238*
ENTI	1.000	4.667	2.321	0.696	0.300	.260*	-.254	1.000	5.000	2.594	0.667	0.257	.117	-.070*
EXP	1.000	4.800	2.524	0.662	0.262	.221*	-.063	1.000	5.000	2.625	0.680	0.259	-.015	-.139
VANI	1.000	5.000	2.538	0.910	0.358	.320*	-.422*	1.000	5.000	2.442	0.829	0.340	.230*	-.365*
SUFF	1.167	5.000	3.127	0.655	0.210	-.107	-.133	1.000	4.833	3.033	0.631	0.208	-.242*	.050*
SC	1.538	4.846	3.306	0.524	0.159	-.163*	.087	1.692	4.846	3.308	0.503	0.152	.016	.013
MODIS	1.000	3.875	2.064	0.468	0.227	.452*	.193	1.000	3.990	1.859	0.511	0.275	.766*	.831*
JUS	1.000	5.000	2.381	0.851	0.358	.397*	-.347*	1.000	5.000	1.945	0.710	0.365	.766*	.298*
EUP	1.000	4.250	1.574	0.570	0.362	1.150*	1.448**	1.000	4.250	1.404	0.569	0.406	2.131*	5.191*

ตารางที่ 16 (ต่อ)

	กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง (N = 953)							กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)						
	Min	Max	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis	Min	Max	M	SD	CV	Skewness	Kurtosis
ADV	1.000	4.000	1.586	0.547	0.345	.916*	.679*	1.000	4.250	1.490	0.588	0.394	1.596*	2.729*
DIFF	1.000	5.000	2.256	0.759	0.336	.292*	-.242	1.000	4.500	2.175	0.751	0.345	.305*	-.463*
DISP	1.000	4.750	2.451	0.731	0.298	.239*	-.220	1.000	5.000	2.188	0.742	0.339	.437*	-.185*
DIST	1.000	4.750	2.081	0.708	0.340	.606*	.424*	1.000	4.500	1.866	0.650	0.348	.666*	.200*
DEHU	1.000	5.000	1.776	0.731	0.412	1.016*	.770*	1.000	4.500	1.642	0.663	0.404	1.252*	1.383*
ATTR	1.000	4.500	2.403	0.734	0.306	.218*	-.324*	1.000	4.250	2.161	0.723	0.335	.238*	-.614
AGG	1.000	4.174	1.756	0.498	0.283	1.368*	2.699*	1.000	4.826	1.651	0.520	0.315	1.853*	4.806*
REAC	1.000	4.818	2.154	0.651	0.302	.903*	1.121*	1.000	4.909	1.942	0.597	0.307	.884*	.938*
PROAC	1.000	3.833	1.391	0.434	0.312	1.993*	5.266*	1.000	4.750	1.384	0.540	0.390	2.693*	8.205*

หมายเหตุ : กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง Std. Error of Skewness = .079, Std. Error of Kurtosis = .158

กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง Std. Error of Skewness = .091, Std. Error of Kurtosis = .181

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง พบว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง และองค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์กับ องค์ประกอบของความก้าวร้าว โดยองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .111$ ถึง $.349, p < .01$) การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับองค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.435$ ถึง $-.478, p < .01$) และองค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ องค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .151$ ถึง $.473, p < .01$) โดยที่ องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับต่ำถึงสูง ($r = .300$ - $.720, p < .01$) แต่ไม่ถึงถึงเกณฑ์ของภาวะการเกิดสหสัมพันธ์กันเอง (multicollinearity) ในขณะที่ องค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงปานกลาง ($r = .197$ ถึง $.602, p < .01$) และองค์ประกอบของความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r = .704, p < .01$) แต่ไม่ถึงถึงเกณฑ์ของภาวะการเกิดสหสัมพันธ์กันเอง รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 17

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง พบว่า องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง และองค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์กับองค์ประกอบของความก้าวร้าว โดยองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .116$ ถึง $.371, p < .01$) การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับองค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.265$ ถึง $-.328, p < .01$) และองค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบของความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .273$ ถึง $.652, p < .01$) โดยที่องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านอำนาจหน้าที่กับด้านความเหนือกว่า ($r = .738, p < .01$) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ ($r = .733, p < .01$) และด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง ($r = .716, p < .01$) ที่มีสหสัมพันธ์กันในระดับสูง และด้านความทะนงตนกับด้านอำนาจหน้าที่ ($r = .466, p < .01$) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ ($r = .494, p < .01$) และด้านความสามารถในการพึ่งตนเองต่ำ ($r = .377, p < .01$) ที่มีสหสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ในขณะที่องค์ประกอบของการละเอียดศีลธรรมมีสหสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงปานกลาง ($r = .239$ ถึง $.602, p < .01$) และองค์ประกอบของความก้าวร้าวมีสหสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = .286$ ถึง $.681, p < .01$) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 17

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง (N = 953)

	AUTH	EXH	SUP	ENTI	EXP	VANI	SUFF	SC	JUS	EUP	ADV	DIFF	DISP	DIST	DEHU	ATTR	REAC	PROAC
AUTH	(.823)																	
EXH	.489 ^{**}	(.662)																
SUP	.699 ^{**}	.591 ^{**}	(.690)															
ENTI	.642 ^{**}	.611 ^{**}	.680 ^{**}	(.691)														
EXP	.700 ^{**}	.503 ^{**}	.628 ^{**}	.593 ^{**}	(.637)													
VANI	.300 ^{**}	.532 ^{**}	.388 ^{**}	.394 ^{**}	.343 ^{**}	(.673)												
SUFF	.720 ^{**}	.486 ^{**}	.608 ^{**}	.546 ^{**}	.656 ^{**}	.332 ^{**}	(.695)											
SC	.142 ^{**}	-.250 ^{**}	.072 ^{**}	-.107 ^{**}	-.021 ^{**}	-.214 ^{**}	.078 ^{**}	(.687)										
JUS	.083 ^{**}	.325 ^{**}	.113 ^{**}	.231 ^{**}	.181 ^{**}	.276 ^{**}	.121 ^{**}	-.346 ^{**}	(.641)									
EUP	.027 ^{**}	.260 ^{**}	.063 ^{**}	.149 ^{**}	.153 ^{**}	.216 ^{**}	.074 ^{**}	-.361 ^{**}	.602 ^{**}	(.465)								
ADV	-.016 ^{**}	.149 ^{**}	.042 ^{**}	.087 ^{**}	.077 ^{**}	.124 ^{**}	.048 ^{**}	-.180 ^{**}	.336 ^{**}	.372 ^{**}	(.344)							
DIFF	.123 ^{**}	.108 ^{**}	.112 ^{**}	.144 ^{**}	.171 ^{**}	.047 ^{**}	.111 ^{**}	-.095 ^{**}	.290 ^{**}	.285 ^{**}	.288 ^{**}	(.437)						
DISP	.043 ^{**}	.178 ^{**}	.075 ^{**}	.082 ^{**}	.094 ^{**}	.108 ^{**}	.100 ^{**}	-.182 ^{**}	.348 ^{**}	.321 ^{**}	.311 ^{**}	.420 ^{**}	(.306)					
DIST	.045 ^{**}	.195 ^{**}	.121 ^{**}	.173 ^{**}	.154 ^{**}	.157 ^{**}	.094 ^{**}	-.206 ^{**}	.396 ^{**}	.424 ^{**}	.329 ^{**}	.330 ^{**}	.399 ^{**}	(.498)				
DEHU	.039 ^{**}	.199 ^{**}	.097 ^{**}	.178 ^{**}	.122 ^{**}	.111 ^{**}	.088 ^{**}	-.206 ^{**}	.431 ^{**}	.435 ^{**}	.312 ^{**}	.239 ^{**}	.333 ^{**}	.394 ^{**}	(.589)			
ATTR	.077 ^{**}	.176 ^{**}	.130 ^{**}	.172 ^{**}	.171 ^{**}	.111 ^{**}	.123 ^{**}	-.182 ^{**}	.383 ^{**}	.325 ^{**}	.315 ^{**}	.325 ^{**}	.367 ^{**}	.358 ^{**}	.405 ^{**}	(.419)		
REAC	.129 ^{**}	.334 ^{**}	.118 ^{**}	.222 ^{**}	.231 ^{**}	.315 ^{**}	.194 ^{**}	-.478 ^{**}	.473 ^{**}	.400 ^{**}	.226 ^{**}	.151 ^{**}	.200 ^{**}	.197 ^{**}	.242 ^{**}	.210 ^{**}	(.864)	
PROAC	.123 ^{**}	.349 ^{**}	.111 ^{**}	.274 ^{**}	.218 ^{**}	.296 ^{**}	.125 ^{**}	-.435 ^{**}	.428 ^{**}	.418 ^{**}	.238 ^{**}	.174 ^{**}	.202 ^{**}	.227 ^{**}	.242 ^{**}	.191 ^{**}	.704 ^{**}	(.820)
M	2.670	2.361	2.349	2.321	2.524	2.538	3.127	3.306	2.381	1.574	1.586	2.256	2.451	2.081	1.776	2.403	2.154	1.391
SD	0.696	0.647	0.719	0.696	0.662	0.910	0.655	0.524	0.851	0.570	0.547	0.759	0.731	0.708	0.731	0.734	0.651	0.434

* p < .05, สองทาง. ** p < .01, สองทาง.

ตารางที่ 18

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช้ผู้ต้องขัง (N = 728)

	AUTH	EXH	SUP	ENTI	EXP	VANI	SUFF	SC	JUS	EUP	ADV	DIFF	DISP	DIST	DEHU	ATTR	REAC	PROAC
AUTH	(.836)																	
EXH	.582 ^{**}	(.727)																
SUP	.738 ^{**}	.684 ^{**}	(.745)															
ENTI	.667 ^{**}	.631 ^{**}	.730 ^{**}	(.747)														
EXP	.733 ^{**}	.602 ^{**}	.691 ^{**}	.655 ^{**}	(.744)													
VANI	.466 ^{**}	.621 ^{**}	.572 ^{**}	.520 ^{**}	.494 ^{**}	(.715)												
SUFF	.716 ^{**}	.489 ^{**}	.613 ^{**}	.583 ^{**}	.650 ^{**}	.377 ^{**}	(.713)											
SC	.075 [*]	-.158 ^{**}	-.031 ^{**}	-.096 ^{**}	-.006 ^{**}	-.074 [*]	.161 ^{**}	(.710)										
JUS	.096 ^{**}	.223 ^{**}	.148 ^{**}	.261 ^{**}	.215 ^{**}	.213 ^{**}	.094 ^{**}	-.126 ^{**}	(.649)									
EUP	.175 ^{**}	.378 ^{**}	.274 ^{**}	.302 ^{**}	.288 ^{**}	.288 ^{**}	.097 ^{**}	-.226 ^{**}	.579 ^{**}	(.732)								
ADV	.176 ^{**}	.370 ^{**}	.266 ^{**}	.301 ^{**}	.269 ^{**}	.299 ^{**}	.082 ^{**}	-.212 ^{**}	.543 ^{**}	.747 ^{**}	(.665)							
DIFF	.186 ^{**}	.189 ^{**}	.195 ^{**}	.260 ^{**}	.248 ^{**}	.184 ^{**}	.220 ^{**}	-.175 ^{**}	.439 ^{**}	.355 ^{**}	.401 ^{**}	(.532)						
DISP	.111 ^{**}	.203 ^{**}	.175 ^{**}	.169 ^{**}	.226 ^{**}	.230 ^{**}	.140 ^{**}	-.142 ^{**}	.479 ^{**}	.396 ^{**}	.424 ^{**}	.635 ^{**}	(.542)					
DIST	.104 ^{**}	.301 ^{**}	.198 ^{**}	.230 ^{**}	.226 ^{**}	.248 ^{**}	.094 ^{**}	-.079 ^{**}	.615 ^{**}	.566 ^{**}	.607 ^{**}	.422 ^{**}	.510 ^{**}	(.570)				
DEHU	.127 ^{**}	.302 ^{**}	.210 ^{**}	.267 ^{**}	.262 ^{**}	.242 ^{**}	.085 ^{**}	-.093 ^{**}	.600 ^{**}	.606 ^{**}	.605 ^{**}	.410 ^{**}	.475 ^{**}	.610 ^{**}	(.662)			
ATTR	.101 ^{**}	.182 ^{**}	.169 ^{**}	.231 ^{**}	.202 ^{**}	.194 ^{**}	.207 ^{**}	-.072 ^{**}	.535 ^{**}	.401 ^{**}	.407 ^{**}	.515 ^{**}	.527 ^{**}	.496 ^{**}	.528 ^{**}	(.544)		
REAC	.118 ^{**}	.253 ^{**}	.156 ^{**}	.257 ^{**}	.226 ^{**}	.263 ^{**}	.116 ^{**}	-.328 ^{**}	.475 ^{**}	.433 ^{**}	.470 ^{**}	.396 ^{**}	.377 ^{**}	.369 ^{**}	.405 ^{**}	.355 ^{**}	(.858)	
PROAC	.139 ^{**}	.371 ^{**}	.217 ^{**}	.249 ^{**}	.229 ^{**}	.271 ^{**}	.066 ^{**}	-.265 ^{**}	.430 ^{**}	.652 ^{**}	.610 ^{**}	.273 ^{**}	.256 ^{**}	.461 ^{**}	.490 ^{**}	.286 ^{**}	.681 ^{**}	(.917)
M	2.871	2.407	2.622	2.594	2.625	2.442	3.033	3.308	1.945	1.404	1.490	2.175	2.1588	1.866	1.642	2.161	1.942	1.384
SD	0.666	0.631	0.725	0.667	0.680	0.829	0.631	0.503	0.710	0.569	0.588	0.751	0.742	0.650	0.663	0.723	0.597	0.540

* p < .05, สองทาง. ** p < .01, สองทาง.

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง พบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปร 3 ตัวแปร คือ บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง, $t(1679) = -4.198, p = .000$ การละเอียดศีลธรรม, $t(1679) = 8.537, p = .000$ และความก้าวร้าว, $t(1679) = 4.205, p = .000$ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของการควบคุมตนเองไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 19

จากผลการทดสอบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ระดับของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การละเอียดศีลธรรม และความก้าวร้าวมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง นำไปสู่การเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

ตารางที่ 19

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช้ผู้ต้องขัง

ตัวแปร/องค์ประกอบ	กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง (N = 953)		กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช้ผู้ต้องขัง (N = 728)		t	p
	M	SD	M	SD		
NAR	2.564	0.551	2.678	0.557	-4.198	.000
AUTH	2.670	0.696	2.871	0.666	-5.977	.000
EXH	2.361	0.647	2.407	0.631	-1.436	.151
SUP	2.349	0.719	2.622	0.725	-7.674	.000
ENTI	2.321	0.696	2.594	0.667	-8.110	.000
EXP	2.524	0.662	2.625	0.680	-3.059	.002
VANI	2.538	0.910	2.442	0.829	2.215	.027
SUFF	3.127	0.655	3.033	0.631	2.956	.003
SC	3.306	0.524	3.308	0.503	-.103	.918
MODIS	2.064	0.468	1.859	0.511	8.537	.000
JUS	2.381	0.851	1.945	0.710	11.178	.000

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปร/องค์ประกอบ	กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง (N = 953)		กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)		t	p
	M	SD	M	SD		
	EUP	1.574	0.570	1.404		
ADV	1.586	0.547	1.490	0.588	3.432	.001
DIFF	2.256	0.759	2.175	0.751	2.168	.030
DISP	2.451	0.731	2.188	0.742	7.279	.000
DIST	2.081	0.708	1.866	0.650	6.415	.000
DEHU	1.776	0.731	1.642	0.663	3.851	.000
ATTR	2.403	0.734	2.161	0.723	6.751	.000
AGG	1.756	0.498	1.651	0.520	4.205	.000
REAC	2.154	0.651	1.942	0.597	6.852	.000
PROAC	1.391	0.434	1.384	0.540	.295	.768

การทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง จึงนำมาสู่การเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1-5 โดยมีลำดับการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling หรือ SEM) ด้วยโปรแกรม Mplus ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่มีความซับซ้อนสูง กล่าวคือ การละเลยศีลธรรมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลสมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรม Mplus จะต้องดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ครั้ง (Muthén & Muthén, 1998-2017) คือ ครั้งที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่มียุทธศาสตร์ของตัวแปรกำกับ เรียกว่า โมเดลพื้นฐาน (baseline model) และครั้งที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่มีอิทธิพลของตัวแปรกำกับ หรือการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัย เรียกว่า โมเดลปฏิสัมพันธ์ (interaction model) จากนั้นจึงพิจารณาค่าเกณฑ์เอไอซี (Akaike หรือ AIC) และค่าเกณฑ์บีไอซี (Bayesian หรือ BIC) ที่ปรากฏอยู่ในตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิเคราะห์ทั้ง 2 ครั้ง โมเดลใดที่มีค่าเกณฑ์เอไอซี และค่าเกณฑ์บีไอซีต่ำกว่า ถือว่า โมเดลนั้นเป็นโมเดลที่เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปมากกว่า

ผลการทดสอบโมเดลพื้นฐานและโมเดลปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง พบว่า ค่าเกณฑ์เอไอซี และค่าเกณฑ์บีไอซีของโมเดลปฏิสัมพันธ์ (AIC = 28484.875, BIC = 28771.592) มีค่าต่ำกว่าโมเดลพื้นฐาน AIC = 28559.535, BIC = 28841.393) ผู้วิจัยจึงเลือกโมเดลปฏิสัมพันธ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Mplus ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวแปรที่มีความเที่ยงโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ยกเว้นการควบคุมตนเองที่มีค่าความเที่ยงระดับปานกลาง ($\alpha = .687$) เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง พบว่า อยู่ในระดับสูงยกเว้นองค์ประกอบด้านการชอบแสดงออก ($\alpha = .683$) และด้านความทะนงตน ($\alpha = .469$) การควบคุมตนเองมีน้ำหนักองค์ประกอบในระดับสูง ($\alpha = .814$) ในขณะที่น้ำหนักองค์ประกอบของการละเลยศีลธรรมอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลางเป็นส่วนใหญ่ และน้ำหนักองค์ประกอบของความก้าวร้าวอยู่ในระดับสูง รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง (N = 953)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.840	-	0.706
EXH	0.755	0.040	0.683	18.924***	0.467
SUP	1.010	0.035	0.822	28.665***	0.675
ENTI	0.931	0.037	0.783	24.858***	0.613
EXP	0.897	0.030	0.793	29.555***	0.629
VANI	0.729	0.056	0.469	13.036***	0.220
SUFF	0.870	0.027	0.776	32.456***	0.602
SC					
SC	1.000	-	0.814	-	0.662
MODIS					
JUS	1.000	-	0.727	-	0.529
EUP	0.650	0.032	0.707	20.045***	0.500
ADV	0.459	0.038	0.519	12.070***	0.270
DIFF	0.585	0.049	0.478	11.947***	0.229
DISP	0.649	0.049	0.551	13.283***	0.304
DIST	0.689	0.047	0.604	14.762***	0.365
DEHU	0.713	0.046	0.604	15.613***	0.365
ATTR	0.660	0.045	0.557	14.511***	0.310
AGG					
REAC	1.000	-	0.803	-	0.644
PROAC	0.683	0.044	0.826	15.600***	0.682

*** $p < .001$, สองหาง.

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .192$, $p < .001$ และมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .251$, $p < .001$ อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุม

ตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.614, p < .001$ การละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .332, p < .001$ นอกจากนี้ การละเลยศีลธรรมมีปฏิสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.307, p < .001$ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 21 และภาพที่ 8 ตามลำดับ

ตารางที่ 21

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง ($N = 953$)

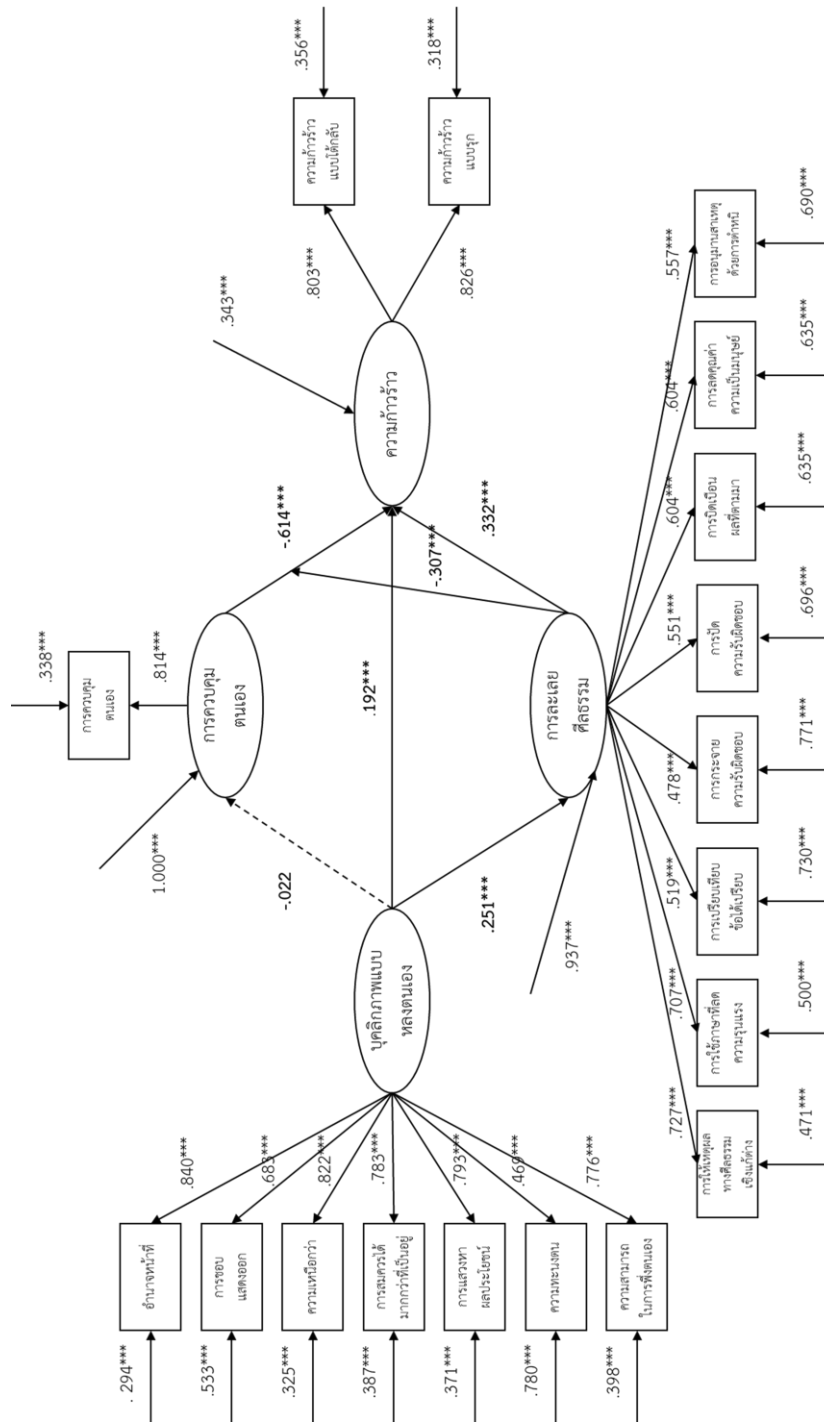
ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล	SC			MODIS			AGG			R^2
		DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
NAR											
	<i>b</i>	-0.016	-	-0.016	0.266	-	0.266	0.161	-	0.161	
	<i>SE</i>	0.034	-	0.034	0.049	-	0.049	0.031	-	0.031	
	β	-0.022	-	-0.022	0.251	-	0.251	0.192	-	0.192	
	<i>t</i>	-0.468	-	-0.468	5.448***	-	5.448	5.178***	-	5.178	
SC											
	<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	-0.716	-	-0.716	0.000
	<i>SE</i>	-	-	-	-	-	-	0.056	-	0.056	
	β	-	-	-	-	-	-	-0.614	-	-0.614	
	<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	-12.871***	-	-12.871	
MODIS											
	<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	0.263	-	0.263	0.063
	<i>SE</i>	-	-	-	-	-	-	0.029	-	0.029	
	β	-	-	-	-	-	-	0.332	-	0.332	
	<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	9.037***	-	9.037	
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง SC และ MODIS											
	<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	-0.577	-	-0.577	
	<i>SE</i>	-	-	-	-	-	-	0.093	-	0.093	
	β	-	-	-	-	-	-	-0.307	-	-0.307	
	<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	-6.176***	-	-6.176	

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ตัวแปร	NAR	SC	MODIS	AGG	
ความเที่ยง	.927	.687	.842	.904	
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง	NAR	SC	MODIS	AGG	
	NAR	1			
	SC	-.040	1		
	MODIS	.237**	-.330**	1	
	AGG	.290**	-.497**	.429**	1

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

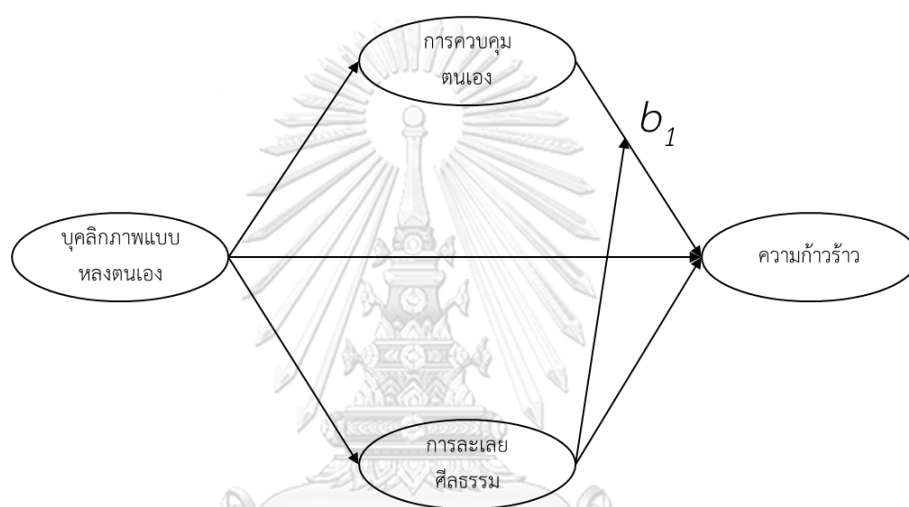

ภาพที่ 8 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง (N = 953)

*** $p < .001$, สองทาง.

ตามที่ได้กล่าวแล้วว่า กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่มีความซับซ้อนสูง กล่าวคือ การละเอียดศีลธรรมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการดังกล่าวข้างต้น โปรแกรม Mplus จึงไม่รายงานค่าอิทธิพลทางอ้อมในตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากค่าอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวมีได้หลากหลายค่า (b_1) ขึ้นอยู่กับค่าของการละเอียดศีลธรรมที่เข้ามากำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าว (Muthén & Muthén, 1998-2017) รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 9 จะเห็นได้ว่า วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ถึงแม้จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัย อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าอิทธิพลทางอ้อมได้ชัดเจน

ภาพที่ 9 อิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวมีได้หลากหลายค่า (b_1) ขึ้นอยู่กับค่าของการละเอียดศีลธรรม

ในปัจจุบัน นักสถิติได้พยายามแสวงหาแนวทางการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางอ้อมของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ เช่น วิธีการของ Hayes (2018) หรือ วิธี Bayesian Estimation (Muthén & Muthén, 1998-2017) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม วิธีการทั้ง 2 วิธีนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง รวมทั้งผู้วิจัยไม่มีความรู้เพียงพอในการวิเคราะห์อิทธิพลทางอ้อมด้วยวิธีการทั้ง 2 วิธีนี้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูล และสามารถทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 ได้ ผู้วิจัยพิจารณาโครงสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยโดยตัดอิทธิพลของตัวแปรกำกับออก คงไว้เฉพาะอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรส่งผ่านคือ การควบคุมตนเอง และการละเอียดศีลธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 มีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 394.030 ค่าสถิติไค-สแควร์

สัมพัทธ์เท่ากับ 3.789 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .054 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .995 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .934 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .069

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .179, p < .001$ และมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .137, p < .001$ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองจึงมีอิทธิพลรวมทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .322, p < .001$ นอกจากนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .287, p < .001$ การละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .340, p < .001$ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวกต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .098, p < .001$

อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.488, p < .001$ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูภาคผนวก จ) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน สมมติฐานที่ 2 จึงไม่ได้รับการสนับสนุนเนื่องจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 3

นอกจากนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพิ่มเติมเป็นโมเดลเปรียบเทียบเพื่อศึกษาว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อการละเลยศีลธรรมใน

รูปแบบใด และการควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวโดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โมเดลเปรียบเทียบมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 421.662 ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์เท่ากับ 3.732 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .054 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .952 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .935 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .059 การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.413, p < .001$ โดยการควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมทางลบต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.105, p < .001$ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงที่ลดรูปแล้วกับโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงเปรียบเทียบที่วิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า โมเดลเปรียบเทียบที่วิเคราะห์เพิ่มเติมมีค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ต่ำกว่าจึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมมากกว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงที่ลดรูปแล้ว (ดูภาคผนวก ฉ)

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ว่าการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงหรือไม่ เบื้องต้นสามารถสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง ที่พบว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.307, p < .001$ อย่างไรก็ตามสามารถทดสอบอิทธิพลของตัวแปรกำกับได้อีกวิธีการหนึ่งคือ การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ (multiple-groups SEM) ที่มีชุดสมมติฐาน 8 ชุด และมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ 8 ขั้นตอนตามลำดับ ทั้งนี้ หากพบว่าเกิดความแปรเปลี่ยนในลำดับใดแล้ว ให้ยุติการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดมาทันที และถือว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุดังกล่าวมีความแตกต่างกันในลำดับขั้นตอนนั้น รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22

สมมติฐาน 8 ชุด และลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ 8 ขั้นตอน ตามเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ

ลำดับ	ชุดสมมติฐาน	
	แสดงในรูปแบบประโยค	แสดงในรูปแบบสมการ
1	ด้านเมทริกซ์ความแปรปรวนความแปรปรวนร่วม (variance-covariance matrix)	$H_0 : \Sigma_i = \Sigma$
2	ด้านโครงสร้าง (configural invariance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form})_i = (\Sigma, \text{Form})_j$
3	ด้านเมตริก (metric invariance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda)_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda)_j$
4	ด้านสเกลาร์ (scalar invariance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau)_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau)_j$
5	ด้านความเฉพาะตัว (uniqueness invariance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta)_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta)_j$
6	ความแปรปรวนในองค์ประกอบ (invariance of factor variance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)})_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)})_j$
7	ความแปรปรวนร่วมในองค์ประกอบ (invariance of factor covariance)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)}, \phi_{(k,l)})_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)}, \phi_{(k,l)})_j$
8	ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบ (invariance of factor mean)	$H_0 : (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)}, \phi_{(k,l)}, \alpha, k)_i = (\Sigma, \text{Form}, \Lambda, \tau, \theta, \phi_{(k,k)}, \phi_{(k,l)}, \alpha, k)_j$

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุโดยใช้โปรแกรม Mplus สามารถดำเนินการได้ด้วยการทดสอบพารามิเตอร์ของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างกลุ่มที่ต้องการศึกษาพร้อมกัน เช่น กลุ่มการละเลยศีลธรรมต่ำและการกลุ่มละเลยศีลธรรมสูง เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลตามปกติ และครั้งที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยบังคับค่าพารามิเตอร์ของสิ่งที่ต้องการศึกษาให้มีค่าเท่ากัน (model constraint) จากนั้น นำค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระ

(degree of freedom) ที่ปรากฏอยู่ในตารางรายงานผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ครั้งมาลบออกจากกัน และนำไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตตารางองศาอิสระ หากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า กลุ่มที่ต้องการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุนั้น

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 นำมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 ข้างต้น ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแบ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนการละเลยศีลธรรมออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มต่ำ คือ กลุ่มที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0 ถึง 50 และ 2) กลุ่มสูง คือ กลุ่มที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 51 ถึง 100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 201.658 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .104 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .958 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .886 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .067 และการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 208.230 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .104 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .957 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .886 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .067 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าไค – สแควร์ของการวิเคราะห์ทั้ง 2 ครั้ง พบว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์เท่ากับ 6.572 องศาอิสระเท่ากับ 1 โดยค่าวิกฤตไค – สแควร์ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าเท่ากับ 3.84 จะเห็นได้ว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์มีค่าเกินค่าวิกฤตไค – สแควร์ การวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการละเลยศีลธรรมสูงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงมีความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการละเลยศีลธรรมต่ำ (ดูภาคผนวก ข)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังใช้กรอบแนวคิดการวิจัยเดียวกันกับการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง ดังนั้น จึงต้องดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ครั้ง โดยมีลำดับการวิเคราะห์ข้อมูลเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง

ผลการทดสอบโมเดลพื้นฐานและโมเดลปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง พบว่า ค่าเกณฑ์เอไอซี และค่าเกณฑ์บีไอซีของโมเดลปฏิสัมพันธ์ (AIC = 19215.273, BIC = 194.86.100) มีค่าต่ำกว่าโมเดลพื้นฐาน (AIC = 19339.430, BIC = 19605.667) ผู้วิจัยจึงเลือกโมเดลปฏิสัมพันธ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวแปรที่มีความเที่ยงโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีค่าความเที่ยงระหว่าง $\alpha = .710-.943$ เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง พบว่า อยู่ในระดับสูงยกเว้นองค์ประกอบด้านความทะนงตน ($\alpha = .632$) การควบคุมตนเองมีน้ำหนักองค์ประกอบในระดับสูง ($\alpha = .835$) ในขณะที่น้ำหนักองค์ประกอบของการละเอียดถี่ถ้วนอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยน้ำหนักองค์ประกอบของความก้าวร้าวแบบโต้กลับอยู่ในระดับปานกลาง ($\alpha = .680$) ในขณะที่ยังคงองค์ประกอบของความก้าวร้าวแบบรุกอยู่ในระดับสูง ($\alpha = .928$) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.842	-	0.709
EXH	0.853	0.040	0.758	21.228***	0.575
SUP	1.127	0.039	0.872	28.766***	0.760
ENTI	0.969	0.037	0.815	26.394***	0.665
EXP	0.998	0.034	0.823	29.509***	0.677
VANI	0.934	0.054	0.632	17.407***	0.399
SUFF	0.826	0.031	0.734	26.729***	0.539
SC					
SC	1.000	-	0.835	-	0.697
MODIS					
JUS	1.000	-	0.741	-	0.549
EUP	0.858	0.060	0.792	14.192***	0.628
ADV	0.890	0.057	0.796	15.715***	0.633

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
DIFF	0.795	0.044	0.556	18.253***	0.309
DISP	0.853	0.046	0.604	18.356***	0.365
DIST	0.938	0.039	0.759	23.780***	0.576
DEHU	0.965	0.041	0.765	23.275***	0.585
ATTR	0.841	0.046	0.611	18.291***	0.373
AGG					
REAC	1.000	-	0.680	-	0.462
PROAC	1.179	0.079	0.928	15.002***	0.862

*** $p < .001$, สองหาง.

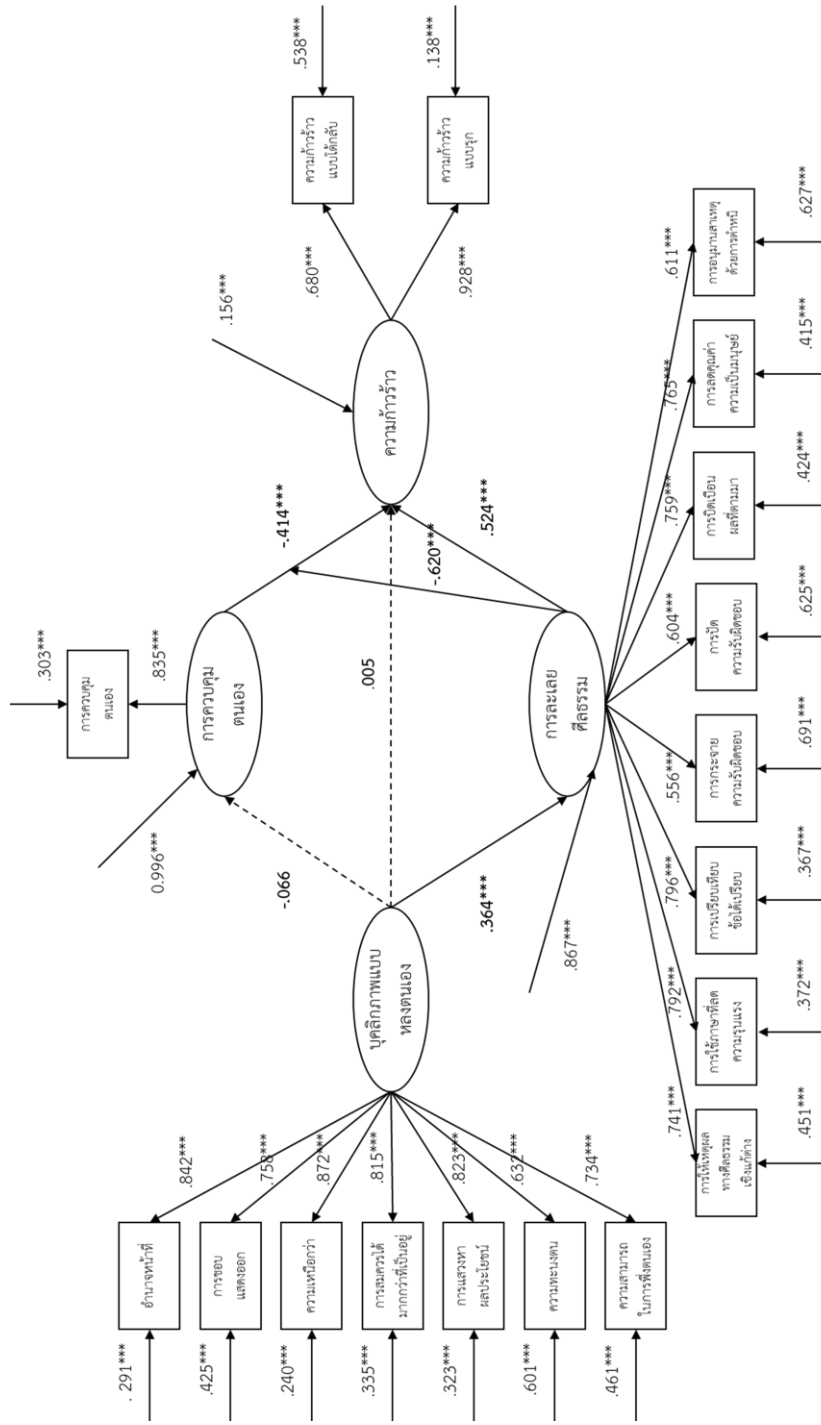
บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว และการควบคุมตนเองอย่างไม่
 มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีอิทธิพลทางตรงต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .364$,
 $p < .001$ การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.414$,
 $p < .001$ และการละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ,
 $\beta = .524$, $p < .001$ นอกจากนั้น การละเลยศีลธรรมมีปฏิสัมพันธ์ทางตรงต่ออิทธิพลของการ
 ควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.620$, $p < .001$ รายละเอียดปรากฏดัง
 ตารางที่ 23 และภาพที่ 10 ตามลำดับ

ตารางที่ 24

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)

ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล			MODIS			AGG			R ²
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
NAR										
<i>b</i>	-0.047	-	-0.047	0.341	-	0.341	0.004	-	0.004	
SE	0.034	-	0.034	0.044	-	0.044	0.022	-	0.022	
β	-0.066	-	-0.066	0.364	-	0.364	0.005	-	0.005	
<i>t</i>	-1.378	-	-1.378	7.766***	-	7.766	0.168	-	0.168	
SC										
<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	-0.395	-	-0.395	0.004
SE	-	-	-	-	-	-	0.053	-	0.053	
β	-	-	-	-	-	-	-0.414	-	-0.414	
<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	-7.465***	-	-7.465	
MODIS										
<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	0.382	-	0.382	0.133
SE	-	-	-	-	-	-	0.046	-	0.046	
β	-	-	-	-	-	-	0.524	-	0.524	
<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	8.295***	-	8.295	
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง SC และ MODIS										
<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	-1.127	-	-1.127	
SE	-	-	-	-	-	-	0.186	-	0.186	
β	-	-	-	-	-	-	-0.620	-	-0.620	
<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	-6.059***	-	-6.059	
ตัวแปร										
				NAR		SC		MODIS		AGG
ความเที่ยง				.943		.710		.908		.927
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง										
				NAR		SC		MODIS		AGG
				1						
				SC		1				
				MODIS	.325**	-0.182**		1		
				AGG	.271**	-0.324**	.596**		1	

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

ภาพที่ 10 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง (N = 728)

*** p < .001, สองหาง.

ตามที่ได้กล่าวแล้วว่า กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ โปรแกรม Mplus ไม่รายงานค่าอิทธิพลทางอ้อมในตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากค่าอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวไม่ได้หลากหลายค่าขึ้นอยู่กับค่าของการละเลยศีลธรรมที่เข้ามากำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าว (ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ, 2561) ทำให้ไม่สามารถพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าอิทธิพลทางอ้อมได้ชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 1 – 3 ได้ ผู้วิจัยพิจารณาตรรกะกรอบแนวคิดการวิจัยเช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 มีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 333.387 ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพันธ์เท่ากับ 3.473 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .058 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .970 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .952 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .046

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว และการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีอิทธิพลทางอ้อมทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .291, p < .001$ และมีอิทธิพลรวมทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .346, p < .001$ นอกจากนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .422, p < .001$ การละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .675, p < .001$ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวกต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = .285, p < .001$

อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.303, p < .001$ และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูภาคผนวก ฉ) สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัว

แปรส่งผ่านจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 เนื่องจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 3

นอกจากนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพิ่มเติมเป็นโมเดลเปรียบเทียบเพื่อศึกษาว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อการละเลยศีลธรรมในรูปแบบใด และการควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวโดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านหรือไม่ พบว่า โมเดลเปรียบเทียบมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 391.870 ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์เท่ากับ 3.468 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .058 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .959 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .945 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .056 การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อการละเลยศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.124, p < .01$ โดยการควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.082, p < .01$ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงที่ลดรูปแล้วกับโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงเปรียบเทียบที่วิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า โมเดลเปรียบเทียบที่วิเคราะห์เพิ่มเติมมีค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ต่ำกว่าจึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมมากกว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิงที่ลดรูปแล้ว (ดูภาคผนวก ก)

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ว่าการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังหรือไม่ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มผู้ต้องขังหญิง เบื้องต้นสามารถสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัย โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ที่พบว่า การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงทางลบต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\beta = -.620, p < .001$ อย่างไรก็ตาม สามารถทดสอบอิทธิพลของตัวแปรกำกับได้อีกวิธีหนึ่งคือ การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุด้วยโปรแกรม Mplus ที่สามารถดำเนินการได้ด้วยการทดสอบพารามิเตอร์ของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างกลุ่มที่ต้องการศึกษาพร้อมกัน จำนวน 2 ครั้ง จากนั้น นำค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระที่ปรากฏอยู่ใน

ตารางรายงานผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ครั้งมาลบบอกจากกัน และนำไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากตารางองศาอิสระ

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 นำมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 ข้างต้น ที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว และการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแบ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนการละเลยศีลธรรมออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มต่ำ คือ กลุ่มที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0 ถึง 50 และ 2) กลุ่มสูง คือ กลุ่มที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 51 ถึง 100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ .072 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .000 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.000 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ 1.012 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .003 และการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 19.531 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .155 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .962 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .887 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .080 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าไค – สแควร์ของการวิเคราะห์ทั้ง 2 ครั้ง พบว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์เท่ากับ .366 องศาอิสระเท่ากับ 1 โดยค่าวิกฤตไค – สแควร์ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าเท่ากับ 3.84 จะเห็นได้ว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์มีค่าเกินค่าวิกฤตไค – สแควร์ การวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับอิทธิพลของการควบคุมตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการละเลยศีลธรรมสูงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงมีความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการละเลยศีลธรรมต่ำ (ดูภาคผนวก ก)

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ว่าลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ต้องขังหญิง และ 2) กลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวในลักษณะใด ใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่นเดียวกันกับการทดสอบสมมติฐานที่ 4 อย่างไรก็ตาม เบื้องต้นผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตจากการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิงของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังว่า ลักษณะด้านโครงสร้างแบบซึ่งเป็นลำดับขั้นที่ 2 ของเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแตกต่างกัน กล่าวคือ ในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง พบอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ในกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง พบอิทธิพลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการควบคุมตนเอง และอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว แสดงให้เห็นว่า มีความแปรเปลี่ยนเกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นตอนที่ 2 ของการวิเคราะห์ข้อมูลเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุแล้ว และลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

อย่างไรก็ตาม สามารถทดสอบอิทธิพลของตัวแปรกำกับได้อีกวิธีหนึ่งคือ การวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุด้วยโปรแกรม Mplus ที่สามารถดำเนินการได้ด้วยการทดสอบพารามิเตอร์ของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างกลุ่มที่ต้องการศึกษาพร้อมกันได้ จำนวน 2 ครั้ง จากนั้น นำค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระที่ปรากฏอยู่ในตารางรายงานผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ครั้งมาลบออกจากกัน และนำไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตตารางองศาอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 1 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 823.750 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .066 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .951 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .915 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .069 และการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งที่ 2 โมเดลมีค่าสถิติไค-สแควร์เท่ากับ 840.781 ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .067 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ .950 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (TLI) เท่ากับ .914 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ย กำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .069

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าไค – สแควร์ของการวิเคราะห์ทั้ง 2 ครั้ง พบว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์เท่ากับ 17.031 องศาอิสระเท่ากับ 1 โดยค่าวิกฤตไค – สแควร์ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าเท่ากับ 3.84 จะเห็นได้ว่า ผลต่างค่าไค – สแควร์มีค่าเกินค่าวิกฤตไค – สแควร์ การวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุด้วยสมมติฐาน 8 ชุด จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 (ดูภาคผนวก กู)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง		กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง	
		สนับสนุน	ไม่สนับสนุน	สนับสนุน	ไม่สนับสนุน
1	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว	√			×
2	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน		×		×
3	บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน	√		√	
4	การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ	√		√	
5	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว			√	

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง และเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง โดยมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน
3. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
4. การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ
5. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้างเพื่อทดสอบสมมติฐาน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 เฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง แต่ไม่สนับสนุนในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ถึงแม้ว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 โดยผลการวิจัยเช่นนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Lobbestael, Cima และ Lemmens (2015) ที่ดำเนินการวิจัย โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 238 คน พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์กับความก้าวร้าวแบบโต้กลับและความก้าวร้าวแบบรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r = .633, p < .01$ และ $r = .029, p < .01$ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่สามารถทำนายความก้าวร้าวแบบโต้กลับและความก้าวร้าวแบบรุกได้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการมีตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ที่เข้ามาส่งผ่านอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบความหลงตนเองต่อความก้าวร้าว ดังเช่นในงานวิจัยนี้ที่มีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งคือ ลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกันของความก้าวร้าวแบบรุกและความก้าวร้าวแบบโต้กลับ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่พบอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับความก้าวร้าว กล่าวคือ ความก้าวร้าวแบบโต้กลับจะขับเคลื่อนด้วยความกลัว และเกิดขึ้นเพื่อการป้องกันตนเอง รวมทั้งบุคคลที่กระทำความก้าวร้าวแบบโต้กลับจะรับรู้ว่าการกระทำความก้าวร้าวต่อบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม ในทิศทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีความก้าวร้าวแบบรุกจะไม่รับรู้ถึงความถูกต้องหรือศีลธรรมใดๆ มากนัก และความก้าวร้าวประเภทนี้ขับเคลื่อนด้วยความรู้สึกโกรธ แล้วจึงแสดงพฤติกรรมความก้าวร้าวบางอย่างเพื่อให้ได้ผลลัพธ์บางประการที่ตนเองต้องการ (Arsenio et al., 2009; Pulkkinen, 1996) ดังนั้น หากแยกการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อองค์ประกอบของความก้าวร้าว อาจพบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ ดังเช่นงานวิจัยของ Washburn และคณะ (2004) หรือ Kerig และ Stellwagen (2010)

บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลากหลายงานที่พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว โดยเฉพาะความก้าวร้าวเมื่อถูกกระตุ้น ยั่วเยว หรือเมื่อได้รับการคุกคาม Rhodewalt และ Morf (1998) ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง มีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 127 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีระดับการตอบสนองทางอารมณ์มากกว่าบุคคลทั่วไป มีความโกรธ และความวิตกกังวลมากกว่าเมื่อได้รับผลป้อนกลับทางลบ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความรุนแรง นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย ถูกจับกุม และต้องราชทัณฑ์ในที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นสถานที่ๆ หนึ่งที่รวมเพศหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไว้ จึงเป็นสาเหตุให้พบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม จะสังเกตเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในงานวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างต่ำ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากลักษณะของสังคมไทยที่เป็นสังคมแบบคตริรวมหมู่ (collectivism) การวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองด้วยมาตรวัด the Narcissistic Personality Inventory หรือ NPI ของ Raskin และ Terry (1988) อาจไม่เหมาะสมมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรวัด the Communal Narcissism Inventory (CNI) ของ Gebauer, Sedikides, Verplanken และ Maio (2012) ซึ่งเป็นมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่สร้างและ

พัฒนาบนพื้นฐานแนวความคิดว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองจะแสดงพฤติกรรมชอบช่วยเหลือบุคคลอื่น ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นดังตนเองเป็นนักบุญ มีน้ำใจ ห่วงใย ใส่ใจบุคคลอื่น และเอื้ออาทรต่อโลกใบนี้ในระดับที่มากเกินไป (Gebauer et al., 2012) ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับวัฒนธรรมแบบคิรวมหมู่ที่มีลักษณะของการรวมกลุ่ม การให้ความสำคัญกับกลุ่ม และความต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคม ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่า เพศหญิงไทยที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองอาจแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบของ “ความเป็นคนดี มีน้ำใจต่อบุคคลอื่น” มากเกินไปได้ ส่งผลให้เมื่อวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองด้วยมาตรวัด the Narcissistic Personality Inventory หรือ NPI ของ Raskin และ Terry (1988) แล้ว จึงมีระดับค่าเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป จึงควรพิจารณาการใช้มาตรวัด the Communal Narcissism Inventory (CNI) ของ Gebauer และคณะ (2012) ด้วย เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของระดับบุคลิกภาพแบบหลงตนเองของเพศหญิง

นอกจากนั้น ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงไม่มากนัก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมของการต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถานตามลักษณะความผิดของตน ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางลบจึงทำให้ไม่สามารถนึกย้อนไปถึงช่วงเวลาใดๆ ในอดีตที่ตนเองมีอิสระ และสามารถแสดงพฤติกรรม หรือความเป็นตัวตนของตนเองได้อย่างเต็มที่ก่อนการต้องราชทัณฑ์ได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวความคิดความจำที่ขึ้นกับอารมณ์ (mood-dependant memory) ของ Lewis และ Critchley (2003) ที่ระบุว่า เมื่อบุคคลอยู่ในสภาวะอารมณ์หรือความรู้สึกใดในขณะหนึ่งๆ ก็จะสามารถนึกย้อนถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ถูกบันทึกไว้ในความทรงจำเมื่อบุคคลมีสภาวะอารมณ์หรือความรู้สึกนั้นๆ ในอดีต จากแนวความคิดนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาวะอารมณ์ทางลบจึงไม่สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ด้านบวกจากการแสดงพฤติกรรมตามลักษณะของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองได้ ถึงแม้ว่า ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยและทีมงานจะชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างตอบมาตรวัดโดยนึกย้อนถึงความคิด และการกระทำของตนเองตั้งแต่ก่อนที่จะต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถานแล้วก็ตาม สอดคล้องกับรายงานการสัมภาษณ์คุณเอกภพ เดชเกรียงไกรสร รองประธานมูลนิธิธิดาฯ ในพระตำริพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นตัวกลางในการแสวงหาโอกาสและช่วยเหลือกลุ่มผู้ต้องขังโอกาส โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ต้องขังหญิง-ชาย และกลุ่มผู้พ้นโทษหญิง-ชาย เป็นหลักว่า “มี แต่พอมายอยู่ในเรือนจำผู้ต้องขังมีลักษณะนี้น้อยลง และเป็นตัวของผู้ต้องขังเองที่ทำให้ตนเองมีความหลงตนเองน้อย เนื่องจากการเข้ามาอยู่ในเรือนจำทำให้รู้ตัวว่า บกพร่องตรงไหนหรือไม่ตรงไหน จึงทำให้รู้สึกด้อยค่าลงไป และไม่ให้เกิดริติตัวเอง และแน่นอนว่า เรือนจำเองต้องมีวิธีการที่กดลักษณะดังกล่าวนี้ไว้ เช่น การเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อ

จากนางสาวเป็นนักโทษหญิง เวลาคุยกับผู้คุมต้องนั่งคุกเข่าอยู่กับพื้น เป็นต้น ดังนั้น เมื่อบุคคลเหล่านี้พ้นโทษไปแล้ว แม้ลักษณะบางอย่างจะค่อยๆ กลับมา ก็จะไม่กลับมาไม่ทั้งหมด ไม่มั่นใจเท่าเดิม เหมือนแก้วที่แตกไปแล้ว ยังไงก็ไม่เหมือนเดิม ซึ่งการเข้ามาในเรือนจำอาจมีข้อดีที่ช่วยลดตรงนี้” จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวสามารถอนุมานได้ว่า กลุ่มตัวอย่างน่าจะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในระดับสูงตั้งแต่ก่อนต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน หากแต่กระบวนการของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ช่มลักษณะดังกล่าวเอาไว้ ตั้งแต่วินาทีแรกที่กลุ่มตัวอย่างเข้าสู่เรือนจำ/ทัณฑสถาน เช่น การเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อ การนั่งกับพื้นเมื่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่หรือกับบุคคลภายนอก รวมถึงการถูกลงโทษเมื่อมีพฤติกรรมที่ผิดกฎระเบียบ เป็นต้น ทั้งนี้ ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานของกลุ่มตัวอย่างไม่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงมีระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานมากที่สุด 6 ปี และระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานเฉลี่ย 1.67 ปี

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน

สมมติฐานข้อที่ 2 ไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง เนื่องจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการควบคุมตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการควบคุมตนเอง และการควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อความก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเช่นนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการมีตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ ที่เข้ามาส่งผ่านอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการควบคุมตนเอง เช่น ภาพลักษณ์ของบุคคล (self-image) เป็นต้น หรืออาจมีความเป็นไปได้ว่า เฉพาะการควบคุมตนเองแต่ไม่ใช่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวในเพศหญิง

อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า ประเด็นที่น่าสนใจคือ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถแบ่งองค์ประกอบได้หลากหลายรูปแบบ นอกเหนือจากการแบ่งเป็น 7 องค์ประกอบ การแบ่งองค์ประกอบของบุคลิกภาพหลงตนเองรูปแบบอื่นๆ อาจส่งผลให้บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลต่อการควบคุมตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ Malesza และ Kaczmarek (2018) แบ่งบุคลิกภาพแบบหลงตนเองออกเป็น 2 องค์ประกอบคือ 1) บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบโอ้อวดตน และ 2) บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบาง มีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 338 คน พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบางมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเอง จึงมีความเป็นไปได้ว่า หากแบ่งลักษณะองค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองใหม่ และ

วิเคราะห์เฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง อาจส่งผลให้พบอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการควบคุมตนเองได้

สมมติฐานข้อที่ 3 บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน

สมมติฐานที่ 3 ได้รับการสนับสนุนทั้งในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Fossati และคณะ (2014) ที่ดำเนินการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 740 คน อายุเฉลี่ย 36.52 ปี พบว่าการละเลยศีลธรรมสามารถทำนายลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองโดยรวม ลักษณะบุคลิกภาพแบบหลงตนเองแบบเปราะบาง ลักษณะบุคลิกภาพแบบมีความผิดปกติทางจิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ Egan และคณะ (2015) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 380 คน พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการละเลยศีลธรรม และการละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกและมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว

งานวิจัยหลายงานเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการละเลยศีลธรรมกับความก้าวร้าว เช่น Visconti, Ladd และ Kochenderfer-Ladd (2015) ดำเนินการศึกษาวัยระยะยาว มีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 379 คน อายุเฉลี่ย 9.7 ปี ปรากฏว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายกับความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Pelton, Gound, Forehand และ Brody (2004) ดำเนินการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 245 คน อายุเฉลี่ย 11.40 ปี พบว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว และการกระทำความผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการละเลยศีลธรรมมีอิทธิพลเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับความก้าวร้าว และการกระทำความผิดของเด็ก Gini และคณะ (2015) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างอายุเฉลี่ย 14.1 ปี พบว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การละเลยศีลธรรมระดับบุคคล และการรับรู้การละเลยศีลธรรมระดับกลุ่มมีผลต่อความก้าวร้าว และ Wang และคณะ (2017) ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 552 คน พบว่า การละเลยศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกและสามารถทำนายพฤติกรรมอันธพาล ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศหญิงและกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงเป็นครั้งแรก

นอกจากนั้น ยังพบว่า ค่าเฉลี่ยของการละเลยศีลธรรมมีค่าต่ำมากทั้งในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Wang และคณะ (2017) ที่ศึกษาวิจัยโดยใช้มาตราวัด The Moral Disengagement Scale ของ Bandura และคณะ (1996) เพื่อวัดระดับการละเลยศีลธรรม มีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 552 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการละเลยศีลธรรมมีค่าเท่ากับ 1.81 หรืองานวิจัยของ Sagone และ Caroli (2013) ที่ศึกษาวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 158 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบการให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง การปิดความรับผิดชอบ การบิดเบือนผลที่ตามมา และการกระจายความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87-1.91, 2.04-2.16, 1.96-1.99, 1.65-1.93 และ 1.98-2.12 ตามลำดับ

หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง ปัจจัยที่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของการละเลยศีลธรรมในงานวิจัยครั้งนี้มีค่าต่ำมาก อาจเกิดจากกฎระเบียบของเรือนจำ/ทัณฑสถานที่ส่งผลต่อการละเลยศีลธรรม เนื่องจากเรือนจำ/ทัณฑสถานมีตารางกิจวัตรประจำวันที่เข้มงวด และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังมีเวลาว่างมากนัก ดังนี้

05.30 น.	ให้สัญญาณปลุก สวดมนต์เช้า
06.00 น.	ลงจากห้องฝึกกายบริหารหรือระเบียบแถว
06.30 น.	ทำกิจกรรมส่วนตัว
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
08.00 น.	เช้คยอดผู้ต้องขัง เคารพธงชาติ รับการอบรม
08.30 น.	เข้าโรงงานฝึกวิชาชีพหรือการศึกษา
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	เช้คยอดผู้ต้องขัง เข้าโรงงานฝึกวิชาชีพหรือการศึกษา
15.00 น.	เลิกงาน เล่นกีฬา อาบน้ำ
15.30 น.	รับประทานอาหารเย็น
16.00 น.	ขึ้นเรือนนอน
17.30 น.	สวดมนต์ นั่งสมาธิ ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี
21.00 น.	ให้สัญญาณเวลาเข้านอน

รวมทั้งความกลัวการถูกลงโทษ การไม่ได้รับวันหยุดโทษ และการไม่ได้รับการอภัยโทษ ส่งผลให้ผู้ต้องขังหญิงเลือกที่จะดำเนินชีวิตในเรือนจำ/ทัณฑสถานด้วยความเรียบร้อย และหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพแวดล้อมของการต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถนึกย้อนไปถึงพฤติกรรมของตนเองก่อนการ

ต้องราชทัณฑ์ได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวความคิดความจำที่ขึ้นกับอารมณ์ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ มีความเป็นไปได้เช่นกันที่การบริหารจัดการของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ที่ดำเนินการอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ตามหลักทฤษฎีของ Bloom's taxonomy คือ 1) การพัฒนาผู้ต้องขังทางการศึกษา ทั้ง การศึกษาสายสามัญ การศึกษาสายวิชาชีพ การอบรมเนื่องในวันสำคัญและวันหยุดสุดสัปดาห์ และการศึกษาทางอากาศ 2) การพัฒนาผู้ต้องขังด้านจิตใจ โดยการจัดการฝึกอบรมจิตภาวนา การให้ การศึกษาทางธรรม และการส่งผู้ต้องขังออกไปทำงานสาธารณประโยชน์ และ 3) การฝึกทักษะ ผู้ต้องขังด้านวิชาชีพ และการอบรมก่อนปล่อยตัวออกจากเรือนจำ (ชาติรี สงวนถ้อย, 2556; วรรณู รังสีวณิชอรุณ, 2555) โดยเฉพาะการบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังด้านการพัฒนาผู้ต้องขัง ด้านจิตใจจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีระดับการละเลยศีลธรรมลดน้อยลง จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของการ ละเลยศีลธรรมมีค่าต่ำมาก ทั้งนี้ ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของ การละเลยศีลธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 4 การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรม เป็นตัวแปรกำกับ

สมมติฐานข้อที่ 4 ได้รับการสนับสนุนทั้งในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศ หญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละเลยศีลธรรม เป็นตัวแปรกำกับ การศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างตัวแปรเหล่านี้ที่ผ่านมายังมีไม่มากนัก การวิจัยของ Tittle, Antonaccio, Botchkovar และ Kranidioti (2010) ศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 900 คน แบ่งเป็น ชาวกรีซ 400 คน และชาวรัสเซีย 500 คน พบว่า การควบคุมตนเอง สามารถทำนายแนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ คือ ความ รุนแรง และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ระดับศีลธรรมก็ สามารถทำนายแนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในด้านความรุนแรง และ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่ระดับศีลธรรมสามารถทำนาย แนวโน้มการก่ออาชญากรรม หรือการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ ได้มากกว่าระดับการควบคุม ตนเอง Hardy, Bean และ Olsen (2015) ดำเนินการวิจัยโดยมีกลุ่มตัวอย่างอายุเฉลี่ย 16.28 ปี พบว่า การละเลยศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าว การฝ่าฝืน และการกำกับตนเองได้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ โดยการกำกับตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบ และสามารถทำนายความก้าวร้าว และ การฝ่าฝืนกฎระเบียบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Gabbiadini, Riva และ righetto, Volpato และ Bushman (2013) ศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง

จำนวน 172 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มความรุนแรงของวิดีโอเกมส์สูงรายงานระดับการควบคุมตนเองต่ำกว่า และรายงานความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มความรุนแรงของวิดีโอเกมส์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการละลายศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละลายศีลธรรมและความรุนแรงของวิดีโอเกมส์สามารถทำนายการควบคุมตนเอง และความก้าวร้าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยในบริบทของคนเอเชีย พบผลการศึกษาเช่นเดียวกันว่า การละลายศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองและความก้าวร้าว Li, Nie, Boardley, Situ และ Dou (2014) ดำเนินการศึกษาโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีนทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 946 คน พบว่า การละลายศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุมตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การละลายศีลธรรมมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรีกษ้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาการควบคุมตนเองพบว่า การควบคุมตนเองมีสหสัมพันธ์ทางลบกับความก้าวร้าวในทุกมิติ กล่าวคือ ความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรีกษ้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรีกษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การละลายศีลธรรมสามารถทำนายความก้าวร้าวทางร่างกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความโกรธ และความเป็นปรีกษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการละลายศีลธรรมกับการควบคุมตนเองสามารถทำนายความก้าวร้าวทางวาจา และความเป็นปรีกษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 5 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

สมมติฐานข้อที่ 5 ได้รับการสนับสนุน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ (multiple-groups SEM) พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิงของ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันในด้านโครงสร้าง กล่าวคือ อิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาที่ระบุว่าความก้าวร้าวส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น การศึกษาเล่าเรียน การเกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติด การกระทำความผิด การขมขื่น การชกต่อยตบตี และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวมักนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย ถูกจับกุม และต้องราชทัณฑ์ในที่สุด (Loeber, 1990) จึงทำให้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิงมีระดับความก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2

เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวในการศึกษานี้มีค่าค่อนข้างต่ำในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยค่าเฉลี่ยความก้าวร้าวแบบโต้กลับสูงกว่าค่าเฉลี่ยความก้าวร้าวแบบรุก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา ที่ใช้มาตรวัด The Reactive-Proactive Aggression Questionnaire (RPQ) ของ Raine และคณะ (2006) เพื่อวัดความก้าวร้าว คือ Dinić และ Wertag (2018) และ Borroni, Somma และ ershed, Maffei และ Fossati (2014) ที่พบว่าเพศหญิงมีความก้าวร้าวแบบโต้กลับสูงกว่าความก้าวร้าวแบบรุก และ Ang, Huan, Chan, Cheong และ Leaw (2015) ที่ดำเนินการศึกษามีกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นประเทศสิงคโปร์ทั้งเพศชายและเพศหญิง จำนวน 1,027 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวแบบโต้กลับสูงกว่าความก้าวร้าวแบบรุก

อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงไม่มากนัก ซึ่งไม่ตรงกับความคาดหมายของบุคคลทั่วไปที่คาดหมายว่า ผู้ต้องขังหญิงควรมีค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวสูงกว่าเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้สามารถอธิบายสาเหตุที่ค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงแตกต่างจากกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังไม่มากนักได้จากกฎระเบียบ และตารางกิจวัตรประจำวันที่เข้มงวดของเรือนจำ/ทัณฑสถาน ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และจากคำรายงานการสัมภาษณ์รองประธานมูลนิธิธิดาฯ ในพระตำหนักเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ที่กล่าวว่า “ผู้ต้องขังที่พ้นโทษในระยะแรกมักจะมีอาการ “แรมต่ำ” เนื่องจากช่วงเวลาที่อยู่ในเรือนจำจะถูกควบคุม และไม่มีโอกาสได้ใช้ความคิด เป็นลักษณะการดำเนินชีวิตในกรอบตามตารางปฏิบัติที่ถูกกำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ภายใน 6 เดือน อาการเหล่านี้จะหายไป และแสดงความเป็นตนเองออกมามากขึ้น การปฏิบัติตามตารางกิจวัตร และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังใช้ความคิดน้อยเหมาะสมแล้วตามหน้าที่ของเรือนจำและบริหารทางสังคมในขณะนั้น เนื่องจากเรือนจำมีหน้าที่ในการควบคุมเป็นหลัก ประกอบกับเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องขัง” จะเห็นได้ว่า การต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ไม่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความก้าวร้าว ซึ่งเป็นไปตามที่ Gottfredson และ Hirschi, 1990 อ้างถึงใน Lagrange และ Silvermanm (1999) ที่ระบุไว้ว่า การก่อกวนอาชญากรรมและความก้าวร้าวขึ้นอยู่กับสถานการณ์และโอกาสที่เอื้ออำนวยด้วย นอกจากนี้ ความกลัวการถูกลงโทษ การไม่รับวันลดโทษ และการไม่ได้รับการอภัยโทษ รวมทั้งการอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมของการต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ทำให้กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า ตนเองไม่มีพฤติกรรมความก้าวร้าวตามแนวคิดความจำที่ขึ้นกับอารมณ์ที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ถึงแม้ว่า ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยและทีมงานจะชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างตอบมาตรวัดโดยนึกย้อนถึงการกระทำของตนเองตั้งแต่ก่อนที่จะต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน จึงเป็นสาเหตุให้ค่าเฉลี่ยความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงมีระดับต่ำมาก และไม่มีแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังมากนัก ทั้งนี้ ระยะเวลา

ที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของความก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวโดยสรุป บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง แต่ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวโดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน ในขณะที่ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่มีทั้งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวโดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน อย่างไรก็ตาม การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าวในทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง และบุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าวโดยมีการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่านในทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง
2. เพื่อเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน
3. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
4. การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ
5. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอิทธิพลทางตรงของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีลักษณะความผิด คือ 1) ความผิดเกี่ยวกับพ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย 2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3) ความผิดต่อชีวิต 4) ความผิดต่อร่างกาย 5) ความผิดเกี่ยวกับเพศ 6) ภัยอันตรายต่อประชาชน และ 7) อื่นๆ ที่สามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศไทย ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และไม่มีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว จำนวน 953 คน แบ่งเป็น 1) ทัณฑสถานหญิงกลาง จำนวน 179 คน 2) ทัณฑสถานหญิง

ธนบุรี จำนวน 196 คน 3) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 189 คน 4) เรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 177 คน และ 5) เรือนจำพิเศษมีนบุรี จำนวน 212 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาสถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทย มีเพศสภาพเป็นหญิงโดยกำเนิด สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี มีสัญชาติไทย ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และไม่มีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าว รวมทั้งมีระดับคะแนนความน่าพึงปรารถนาของสังคมตามมาตรวัด Revised Social Desirability Scales – Form X1 ของ Fischer และ Fick (1993) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 79 จำนวน 728 คน แบ่งเป็น 1) ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 138 คน 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 36 คน 3) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 52 คน 4) ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 38 คน และ 5) ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 464 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วยข้อคำถามภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 ข้อ ในกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง และ 8 ข้อ ในกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
2. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (the Narcissistic Personality Inventory) ของ Raskin และ Terry (1988) ที่ผู้วิจัยร่วมกับจิตพล สุวรรณนที แปลเครื่องมือเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 7 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านอำนาจหน้าที่ 2) ด้านการชอบแสดงออก 3) ด้านความเหนือกว่า 4) ด้านการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ 5) ด้านการแสวงหาผลประโยชน์ 6) ด้านความทะนงตน และ 7) ด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในระหว่าง $\alpha = .82-.90$ โดยเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 = น้อย ถึง 5 = มาก
3. มาตรวัดการควบคุมตนเอง (Self-Control Scale) ของ Tangney และคณะ (2004) ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดย จิรายุ เลิศเจริญวนิช และคศินางค์ มณีศรี (2557) มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 13 ข้อ แบ่งเป็นข้อกระทงทางบวก 4 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 9 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .78 โดยเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 = ไม่ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง ถึง 5 = ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง

4. มาตรการลดเลเยศีลธรรม (the Moral Disengagement Scale) ของ Bandura และคณะ (1996) ที่ผู้วิจัย แปลเครื่องมือเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 32 ข้อ แบ่งเป็น 8 องค์ประกอบๆ ละ 4 ข้อ คือ 1) การให้เหตุผลทางศีลธรรมเชิงแก้ต่าง 2) การใช้ภาษาที่ลดความรุนแรง 3) การเปรียบเทียบข้อได้เปรียบ 4) การกระจายความรับผิดชอบ 5) การปิดความรับผิดชอบ 6) การบิดเบือนผลที่ตามมา 7) การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และ 8) การอนุมานสาเหตุด้วยการตำหนิ มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในระหว่าง $\alpha = .81-.89$ โดยเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วย ถึง 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. มาตรการความก้าวร้าว (the Reactive-Proactive Questionnaire) ของ Raine และคณะ (2006) ที่ผู้วิจัย แปลเครื่องมือเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 23 ข้อ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ 1) ความก้าวร้าวแบบโต้กลับ จำนวน 11 ข้อ และ 2) ความก้าวร้าวแบบรุก จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในระหว่าง $\alpha = .71-.77$ โดยเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 = ไม่เคยเลย ถึง 5 = เป็นประจำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยไปยังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อได้รับการอนุมัติตาม COA NO 055/2560 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2560 แล้ว ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยรวบรวมมาตรทั้งหมด 4 มาตรวัด ที่ได้จากขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับเดียวกัน และออกหนังสือราชการถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และเรือนจำ/ทัณฑสถาน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลของผู้ต้องขังหญิง จากนั้น จึงดำเนินการเก็บข้อมูลงานวิจัยกับผู้ต้องขังหญิง โดยเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้ต้องขังหญิงที่สามารถเข้าร่วมงานวิจัยได้ ดังนั้น การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างจึงมีข้อจำกัดอย่างยิ่ง และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น ทั้งนี้ การเข้าร่วมการวิจัยจะต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ ปราศจากการบังคับ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงจะถูกเชิญออกมายังบริเวณที่จัดเตรียมไว้เพื่อเข้าร่วมการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยและทีมงานไม่ได้เข้าไปปะปนกับผู้ต้องขังหญิงอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้วิจัยและทีมงาน ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ผู้วิจัยและทีมงานที่เป็นเพศหญิงที่ได้รับการอบรมเรื่องขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล รวมทั้งการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างแล้วจำนวน 3-5 คนต่อครั้ง ทำหน้าที่ในการกำกับควบคุมให้การตอบแบบสอบถามด้วยตนเองเป็นไปตามมาตรฐานขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้ หากมีกลุ่ม

ตัวอย่างคนหนึ่งคนใดตอบแบบสอบถามไม่ครบ กล่าวคือ ไม่ตอบมาตราวัดฉบับใดฉบับหนึ่งเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป ผู้วิจัยจะคัดแบบสอบถามนั้นออก ไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และจะดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคนอื่นเข้าร่วมการวิจัยแทน ทั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยพบเห็นกลุ่มตัวอย่างที่ยังมีความโกรธและความรุนแรง ผู้วิจัยจะแจ้งนักจิตวิทยาประจำเรือนจำ/ทัณฑสถานทราบทันที ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ไม่พบสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น

กลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมมาตราทั้งหมด 4 มาตราวัด ที่ได้จากขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับเดียวกัน โดยเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 จากนั้น จึงดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทย และมีสัญชาติไทย โดยขอความร่วมมือไปยังองค์กรต่างๆ ทั่วประเทศ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random) รายละเอียดได้กล่าวแล้วในหัวข้อกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยมีขั้นตอนเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 1 กล่าวคือ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (self-report) ผู้วิจัยและทีมงานที่เป็นเพศหญิงที่ได้รับการอบรมเรื่องขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล รวมทั้งการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างแล้วจำนวน 3-5 คนต่อครั้ง ทำหน้าที่ในการกำกับควบคุมให้การตอบแบบสอบถามด้วยตนเองเป็นไปตามมาตรฐานขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยขอให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้ หากมีกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งคนใดตอบแบบสอบถามไม่ครบ กล่าวคือ ไม่ตอบมาตราวัดฉบับใดฉบับหนึ่งเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป ผู้วิจัยจะคัดแบบสอบถามนั้นออกทันที ไม่นำมาวิเคราะห์ข้อมูล และจะดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคนอื่นเข้าร่วมการวิจัยแทน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้ต้องขังหญิง และ 2) กลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง จากนั้น ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling หรือ SEM) ด้วยโปรแกรม Mplus จากนั้น จึงทดสอบสมมติฐานที่ 4 - 5 ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ (multiple-groups SEM)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง และเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงกับเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความก้าวร้าว เฉพาะในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง
2. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน
3. บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน
4. การควบคุมตนเองมีอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความก้าวร้าว โดยมีการละลายศีลธรรมเป็นตัวแปรกำกับ
5. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลกำกับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอิทธิพลทางตรงของ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. มาตรฐานการละลายศีลธรรมเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมา มักใช้มาตรวัดนี้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กและวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บริบทต่างๆ ของข้อกระทงในมาตรวัดฉบับนี้อาจไม่ตรงกับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกมาตรวัดฉบับนี้ เนื่องจากลักษณะข้อกระทงเช่นนี้ช่วยลดความเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ตามข้อกระทงและตัวตนของกลุ่มตัวอย่างได้ จึงมีแนวโน้มว่าจะสามารถสะท้อนความคิด และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างได้ดีมากกว่า
2. การคัดเลือกและจัดการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คำนึงเฉพาะการคัดตัวอย่างออกตามเกณฑ์การคัดออก และการแทนค่าข้อมูลที่ขาดหายด้วยค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรนั้นๆ โดยไม่ได้พิจารณาลักษณะของข้อมูลสูญหายที่เกิดขึ้นอย่างสุ่มจากค่าสังเกตทั้งหมด (missing completely at random: MCAR) ลักษณะของข้อมูลสูญหายซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสุ่มจากค่าสังเกตทั้งหมด แต่เกิดขึ้นอย่างสุ่มภายในบางส่วนหรือบางกลุ่มของค่าสังเกต (missing at random: MAR) และลักษณะของข้อมูลสูญหายซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสุ่ม โดยค่าของข้อมูลสูญหายขึ้นอยู่กับค่าของข้อมูลสมบูรณ์ในตัวแปรเดียวกัน รวมถึงตัวแปรตัวอื่น (not missing at random: NMAR) เพื่อลดการสูญเสียข้อมูลตัวอย่าง
3. ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง และกลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีจำนวนสูงกว่า (over sample size) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการของ daniel soper เนื่องจาก เบื้องต้นผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตาม Hair, Black, Babin, & Anderson

(2010) ภายหลังจากการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้วจึงพบว่า การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Daniel Soper มีความเหมาะสมมากกว่า

4. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง ที่เป็นไปตามการอนุญาตของผู้บัญชาการเรือนจำ/ผู้อำนวยการทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดี ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงอาจไม่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรของผู้ต้องขังหญิงทั้งหมด

5. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมในการตอบมาตรวัดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิงได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถานจะเป็นผู้พิจารณาสถานที่ๆ เหมาะสม เรือนจำ/ทัณฑสถานบางแห่งมีพื้นที่ไม่มากนัก จึงมีความจำเป็นต้องตอบมาตรวัดในพื้นที่การทำงาน/ฝึกอาชีพ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสมมติในการตอบมาตรวัดของกลุ่มตัวอย่างได้

6. จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังว่า ถ้าเข้าร่วมการวิจัยและมีพฤติกรรมในทิศทางที่ดีแล้ว จะได้รับการลดโทษ รวมทั้งการปรากฏตัวอยู่ในบริเวณพื้นที่การเก็บข้อมูลของเจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน อาจส่งผลต่อการตอบมาตรวัดของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ตามระเบียบปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกอยู่ตามลำพังกับผู้ต้องขัง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

7. การเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง ผู้วิจัยยังไม่ตระหนักถึงประเด็นที่ผู้ตอบอยากแสดงตนเป็นคนดีจึงยังไม่ได้ควบคุมในเรื่องดังกล่าวนี้ อย่างไรก็ตาม ผลจากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง ทำให้ผู้วิจัยแก้ปัญหาขึ้นโดยให้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังทำมาตรวัดความน่าพึงปรารถนาของสังคม

8. ผู้วิจัยไม่ได้สอบถามข้อมูลระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเรือนจำ/ทัณฑสถาน จำนวน 3 แห่ง คือ 1) ทัณฑสถานหญิงกลาง 2) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี และ 3) เรือนจำพิเศษมีนบุรี อย่างไรก็ตาม ดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าวกับกลุ่มตัวอย่างในเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้ พบว่า ระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เข้ามาอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยของตัวแปรทุกตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. โปรแกรม mplus ไม่รายงานผลค่าอิทธิพลทางอ้อมเนื่องจากข้อจำกัดของเทคโนโลยี ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐาน

10. ผู้วิจัยไม่ได้ทดสอบสมมติฐาน 8 ชุด ตามลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ 8 ขั้นตอน ของเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุ เนื่องจากการวิเคราะห์โมเดลกลุ่มพหุด้วยโปรแกรม mplus สามารถศึกษาเฉพาะพารามิเตอร์ที่ต้องการศึกษาได้โดยตรง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ปรับบริบทของข้อกระทงมาตรวจวัดการละเลยศีลธรรมให้เหมาะสมกับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อพิจารณาว่า บริบทลักษณะใดมีความเหมาะสมมากกว่าในการวัดระดับการละเลยศีลธรรมกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เด็กและวัยรุ่น
2. การวัดความก้าวร้าวด้วยการสำรวจตนเองมีข้อจำกัดที่ผู้ตอบอาจตอบคำถามเพื่อให้ตนเองดูดีหรือเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งในการวิจัยควบคุมตัวแปรนี้ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป อาจวัดความก้าวร้าวด้วยวิธีการอื่น เช่น การทดลองที่มุ่งการวัดพฤติกรรมต่อสถานการณ์แทนความก้าวร้าวทั่วไป หรือการใช้วิธีการวัดโดยนัย เป็นต้น
3. ควรแยกการวิเคราะห์องค์ประกอบของความก้าวร้าว เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์และอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าวแบบโต้กลับ และ/หรือ ความก้าวร้าวแบบรุก อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงประเด็นด้านความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรด้วย เนื่องจากความก้าวร้าวแบบโต้กลับและความก้าวร้าวแบบรุกเป็นองค์ประกอบที่อยู่ภายใต้ตัวแปรแฝงเดียวกัน รวมถึงควรศึกษาความก้าวร้าวประเภทอื่นๆ ด้วย เช่น ความก้าวร้าวทางกาย ความก้าวร้าวทางวาจา ความเป็นปรปักษ์ และความโกรธ เป็นต้น ว่าเป็นผลมาจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การควบคุมตนเอง และการละเลยศีลธรรมมากน้อยเพียงใด
4. ควรแยกการวิเคราะห์องค์ประกอบของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์และอิทธิพลขององค์ประกอบรูปแบบต่างๆ ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการควบคุมตนเอง อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงประเด็นด้านความสัมพันธ์กันเองของตัวแปรด้วย
5. พิจารณาศึกษาตัวแปรบุคลิกภาพอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อความก้าวร้าว เช่น บุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม เป็นต้น
6. ควรศึกษาวิธีการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางอ้อมเพิ่มเติม และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับในการวิจัยครั้งต่อไป

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ควรพัฒนาหลักสูตรเพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้ต้องขังหญิง รวมทั้งการจัดอบรมให้ผู้ต้องขังหญิงรู้จักตัวตนของตนเอง และรู้คิดในแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการแสดงความก้าวร้าวเมื่อพ้นโทษออกไป และเพื่อ “คืนคนดีสู่สังคม” ได้อย่างแท้จริงตามพันธกิจของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

2. ภาครัฐควรวางแผนป้องกันความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยการกำหนดนโยบายให้สถาบันการศึกษาปลูกฝังเรื่องการควบคุมตนเอง รวมทั้งการให้ความรู้เรื่องศีลธรรม บรรทัดฐานของสังคม เพื่อให้เพศหญิงสามารถแยกแยะผิด ชอบ ชั่ว ดี ได้ตั้งแต่วัยเด็ก นอกจากนั้นสถาบันครอบครัว ชุมชน และสถาบันทางสังคมอื่นๆ ควรมีบทบาทในการสอดส่องดูแล และประคับประคองให้เด็กและเยาวชนเพศหญิงเติบโตภายใต้กรอบของศีลธรรมอันดี รับรู้และรู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง และมีความสามารถในการยับยั้งชั่งใจการกระทำพฤติกรรมที่ไม่ดี เพื่อให้เด็กและเยาวชนเพศหญิงเหล่านั้นเติบโตเป็นประชากรหญิงที่มีคุณภาพ และเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศชาติต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมราชทัณฑ์. (2559). สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์. ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.correct.go.th/newcorrectweb/index.php/home?lang=th>
- ข่าวสด. (2558). *สั่งจำคุก 6 เดือนแม่บุญธรรมเขียนลูกจนหลังลายขนาดนี้..แค่ทำการบ้านไม่เสร็จ*. ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559, จาก https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=1448191822
- ข่าวสด. (2558). *เมียจับได้ฝ่ามือก็ก๊ีก เปิดมือถือเจอแช่ตไลน์ส่งคำหวาน คว่าป็นยิงสามีสาสหส*. ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559, จาก https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=1447830307
- ข่าวสด. (2559). *ผัวระแวงเมียมีก๊ีก ซักมีดจะทำร้ายแต่โดนเมียแย่งมีด-จ้วงแทงดับสยอง*. ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <https://www.khaosod.co.th/>
- ข่าวสด. (2560). *เปิดใจ “น้ำมนต์-คนงาม” สาวลวงวิวาท ยัน “ผู้ชายโง่เองที่มาหวังทรัพย์สินของหนู”*. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2561, จาก https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_501978
- จิรายุ เลิศเจริญวนิช, & คัคคนางค์ มณีศรี. (2557). อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม. *การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2557 วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย : นานาวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่เอเชีย* (หน้า 1752). ขอนแก่น : วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.
- ชิตศุภางค์ รังสีสมบัติ. (2550). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพินินสัยในการให้อภัย และการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดลินิวส์. (2558). *สรุปข่าวเด่น 8 ก.ค. 58 | เดลินิวส์ “สาวมะกันหื่นซั่มผัวยับ “ยั่ว” ไม่ยอมมีเซ็กส์ด้วย”*. ค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.dailynews.co.th/crime/333589>
- ฉันทธร อนันต์วีโรจน์. (2552). *การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองและบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบต่อพฤติกรรมการนอกใจในคู่สมรส*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชาตรี สงวนถ้อย. (2556). *ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้กระทำความผิดคดีอาญาเสพติด เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิวส์เอ็มไทย. (2560). *ลำดับเหตุการณ์ เปรี้ยวสวยเพชฌฆาต-พร้อมพวก ฆ่าหั่นศพน้องแอม*. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2561, จาก <https://news.mthai.com/webmaster-talk/567798.html>
- นุชรัตน์ มุงคุณ. (2550). *ความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการรับรู้ตนเองและการรับรู้ของผู้อื่นเกี่ยวกับความเป็นผู้นำ พฤติกรรมการทำงานตามบทบาทและพฤติกรรมนอกเหนือบทบาท*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฏิภากร นาครอด. (2550). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อปฏิกริยาตอบสนองเมื่อได้รับการยอมรับหรือถูกปฏิเสธ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิมพา จรัสรัตนกุล. (2550). *การทำนายพฤติกรรมการทำงานแบบถ่วงความก้าวหน้าขององค์การและเพื่อนร่วมงานจากบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ลักษณะนิสัยด้านความโกรธและสิ่งเร้าความเครียดในการทำงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผกาทิพย์ ชันติพงษ์. (2552). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ผลป้อนกลับและกลวิธีการจูงใจต่อผลการปฏิบัติงานและแรงจูงใจในกิจกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ เอกกรณ์พงษ์. (2551). *บทบาทของการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองในการส่งผ่านความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความหลงตนเองและวัตถุนิยม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรัญญา รังสีวณิชอรุณ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการนำยุทธศาสตร์พัฒนาพฤติกรรมนิสัยไปปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัญญา ศรีโยธิน. (2557). *การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการกระทำ ความรุนแรงและการถูกกระทำ ความรุนแรงในคู่รัก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หยกฟ้า อิศรานนท์. (2551). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และความไม่สอดคล้องระหว่าง การเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัยและการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้ ต่อสุขภาวะทางจิต : การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรกำกับและตัวแปรสงวน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Alberts, H. J. E. M., Martijn, C., & de Vries, N. K. (2011). Fighting self-control failure: Overcoming ego depletion by increasing self-awareness. *Journal of Experimental Social Psychology, 47*, 58-62.
- Anderson, C. A., & Bushman, B. J. (2002). Human aggression. *Annual Review of Psychology, 53*, 27-51.
- Ang, R. P., Huan, V. S., Chan, W. T., Cheong, S. A., & Leaw, J. N. (2015). The role of delinquency, proactive aggression, psychopathy and behavioral school engagement in reported youth gang membership. *Journal of Adolescence, 41*, 148-156.
- Ang, R. P., & Yusof, N. (2005). The Relationship between aggression, narcissism, and self-esteem in asian children and adolescent. *Current Psychology, 24*, 113-122.
- Archer, J. (2004). Sex differences in aggression in real-world settings: A meta-analytic review. *Review of General Psychology, 8*, 291-322.
- Archer, J. (2009). The nature of human aggression. *International Journal of Law and Psychiatry, 32*, 202-208.
- Arsenio, W. F., Adams, E., & Gold, J. (2009). Social information processing, moral reasoning, and emotion attributions: Relations with adolescents' reactive and proactive aggression. *Child Development, 80*, 1739-1755.
- Bandura, A. (1999). Moral disengagement in the perpetration of humanities. *Personality and Social Psychology Review, 3*, 193-209.
- Bandura, A. (2002). Selective moral disengagement in the exercise of moral agency. *Journal of Moral Education, 31*, 101-119.
- Bandura, A., Barbaranelli, C., Caprara, G. V., & Pastorelli, C. (1996). Mechanisms of moral disengagement in the exercise of moral agency. *Journal of Personality and Social Psychology, 71*, 364-374.
- Bandura, A., Caprara, G. V., Barbaranelli, C., Pastorelli, C., & Regalia, C. (2001). Sociocognitive self-regulatory mechanisms governing transgressive behavior. *Journal of Personality and Social Psychology, 80*, 125-135.

- Barnett, M. D., & Powell, H. A. (2016). Self-esteem mediates narcissism and aggression among women, but not men: A comparison of two theoretical models of narcissism among college students. *Personality and Individual Differences, 89*, 100-104.
- Barry, C. T., Chaplin, W. F., & Grafeman, S. J. (2006). Aggression following performance feedback: The influences of narcissism, feedback valence, and comparative standard. *Personality and Individual Differences, 41*, 177-187.
- Barry, C. T., Frick, P. J., Adler, K. K., & Grafeman, S. J. (2007). The predictive utility of narcissism among children and adolescents: Evidence for a distinction between adaptive and maladaptive narcissism. *Journal of Child and Family Studies, 16*, 508-521.
- Barry, C. T., Frick, P. J., & Killian, A. L. (2003). The relation of narcissism and self-esteem to conduct problems in children: A preliminary investigation. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology, 32*, 139-152.
- Barry, C. T., Grafeman, S. J., Adler, K. K., & Pickard, J. D. (2007). The relations among narcissism, self-esteem, and delinquency in a sample of at-risk adolescents. *Journal of Adolescence, 30*, 933-942.
- Baumeister, R. F. (2014). Self-regulation, ego depletion, and inhibition. *Neuropsychologia, 65*, 313-319.
- Baumeister, R. F., Bushman, B. J., & Campbell, K. W. (2000). Self-Esteem, narcissism, and aggression: Does violence result from Low self-esteem or from threatened egotism? *Current Directions in Psychological Science, 9*.
- Baumeister, R. F., & Exline, J. J. (1999). Virtue, personality, and social relations: Self-control as the moral muscle. *Journal of Personality and Social Psychology, 67*, 1165-1194.
- Baumeister, R. F., Smart, L., & Boden, J. M. (1996). Relation of threatened egotism to violence and aggression: The dark side of high self-esteem. *Psychological Review, 103*, 5-33.
- Baumeister, R. F., Vohs, K. D., & Tice, D. M. (2007). The strength model of self-control. *Current Directions in Psychological Science, 16*, 315-355.

- Beaver, K. M., Wright, J. P., DeLisi, M., & Vaughn, M. G. (2008). Genetic influences on the stability of low self-control: Results from a longitudinal sample of twins. *Journal of Criminal Justice, 36*, 478-485.
- Berkowitz, L. (1989). Frustration-aggression hypothesis: Examination and reformulation. *Psychological Bulletin, 106*, 59-73.
- Bettencourt, B. A., Talley, A., Benjamin, A. J., & Valentine, J. (2006). Personality and aggressive behavior under provoking and neutral conditions: A meta-analytic review. *Psychological Bulletin, 132*, 751-777.
- Blackwell, B. S., & Piquero, A. R. (2005). On the relationships between gender, power control, self-control, and crime. *Journal of Criminal Justice, 33*, 1-17.
- Bobadilla, L., Wampler, M., & Taylor, J. (2012). Proactive and reactive aggression are associated with different physiological and personality profiles. *Journal of Social and Clinical Psychology, 31*, 458-487.
- Borroni, S., Somma, A., Andershed, H., Maffei, C., & Fossati, A. (2014). Psychopathy dimensions, big five traits, and dispositional aggression in adolescence: Issues of gender consistency. *Personality and Individual Differences, 66*, 199-203.
- Buker, H. (2011). Formation of self-control: Gottfredson and Hirschi's general theory of crime and beyond. *Aggression and Violent Behavior, 16*, 265-276.
- Bushman, B. J., & Baumeister, R. F. (1998). Threatened egotism, narcissism, self-esteem, and direct and displaced aggression: Does self-love or self-hate lead to violence. *Journal of Personality and Social Psychology, 75*, 219-229.
- Bushman, B. J., Bonacci, A. M., Dijk, V. M., & Baumeister, R. F. (2003). Narcissism, sexual refusal, and aggression: Testing a narcissistic reactance model of sexual coercion. *Journal of Personality and Social Psychology, 84*, 1027-1040.
- Buss, A. H., & Perry, M. (1992). The aggression questionnaire. *Journal of Personality and Social Psychology, 63*, 452-459.
- Bussey, K., Quinn, C., & Dobson, J. (2015). The moderating role of empathic concern and perspective taking on the relationship between moral disengagement and aggression. *Merrill-Palmer Quarterly, 61*, 10-29.
- Card, N. A., Stucky, B. D., Sawalani, G. M., & Little, T. D. (2008). Direct and indirect aggression during childhood and adolescence: A meta-analytic review of gender

- differences, intercorrelations, and relations to maladjustment. *Child Development*, 79, 1185 – 1229.
- Carver, C. S., & Scheier, M. F. (1982). Control theory: Useful conceptual framework for personality-social, clinical, and health psychology. *Psychological Bulletin*, 92, 111-135.
- Centifanti, L. C., Kimonis, E. R., Frick, P. J., & Aucoin, K. J. (2013). Emotional reactivity and the association between psychopathy-linked narcissism and aggression in detained adolescent boys. *Development Psychopathology*, 25, 473-485.
- Crick, N. R., & Dodge, K. A. (1996). Social information-processing mechanisms in reactive and proactive aggression. *Child Development*, 67, 993-1002.
- Crysel, L. C., Crosier, B. S., & Webster, G. D. (2013). The dark triad and risk behavior. *Personality and Individual Differences*, 54, 35-40.
- De Vries, R. E., & Van Gelder, Jean-Louis. (2013). Tales of two self-control scales: Relations with five-factor and HEXACO traits. *Personality and Individual Differences*, 54, 756-760.
- Debowska, A., Mattison, M. L. A., & Boduszek, D. (2015). Gender differences in the correlates of reactive aggression. *Polish Psychological Bulletin*, 46.
- DeLisi, M. (2011). Self-control theory: The tyrannosaurus rex of criminology is poised to devour criminal justice. *Journal of Criminal Justice*, 39, 103-105.
- Denson, T. F., Capper, M. M., Oaten, M., Friese, M., & Schofield, T. P. (2011). Self-control training decreases aggression in response to provocation in aggressive individuals. *Journal of Research in Personality*, 45, 252-256.
- DeWall, C. N., Baumeister, R. F., Stillman, T. F., & Gailliot, M. T. (2007). Violence restrained: Effects of self-regulation and its depletion on aggression. *Journal of Experimental Social Psychology*, 43, 62-76.
- Dinić, B. M., & Wertag, A. (2018). Effects of dark triad and HEXACO traits on reactive/proactive aggression: Exploring the gender differences. *Personality and Individual Differences*, 123, 44-49.
- Dodge, K. A., & Coie, J. D. (1987). Social-information-processing factors in reactive and proactive aggression in children's peer groups. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53, 1146-1158.

- Egan, V., Hughes, N., & Palmer, E. J. (2015). Moral disengagement, the dark triad, and unethical consumer attitudes. *Personality and Individual Differences, 76*, 123-128.
- Emmons, R. A. (1984). Factor analysis and construct validity of the narcissistic personality inventory. *Journal of Personality Assessment, 48*, 291-300.
- Fatfouta, R., Gerlach, T. M., Schröder-Abé, M., & Merkl, A. (2015). Narcissism and lack of interpersonal forgiveness: The mediating role of state anger, state rumination, and state empathy. *Personality and Individual Differences, 75*, 36-40.
- Fischer, D. G., & Fick, C. (1993). Measuring social desirability: Short forms of the Marlowe-Crowne social desirability scales. *Educational and Psychological Measurement, 53*, 417-424.
- Fossati, A., Borroni, S., Eisenberg, N., & Maffei, C. (2010). Relations of proactive and reactive dimensions of aggression to overt and covert narcissism in nonclinical adolescents. *Aggressive Behaviour, 36*, 21-27.
- Fossati, A., Pincus, A. L., Borroni, S., Munteanu, A. F., & Maffei, C. (2014). Are pathological narcissism and psychopathy different constructs or different names for the same thing? A study based on Italian nonclinical adult participants. *Journal of Personality Disorders, 28*, 394-418.
- Gabbiadini, A., Riva, P., Andrighetto, L., Volpato, C., & Bushman, B. J. (2013). Interactive effect of moral disengagement and violent video games on self-control, cheating, and aggression. *Social Psychological and Personality Science, 5*, 451-458.
- Gebauer, J. E., Sedikides, C., Verplanken, B., & Maio, G. R. (2012). Communal narcissism. *Journal of Personality and Social Psychology, 103*, 854-878.
- Gini, G., Pozzoli, T., & Bussey, K. (2015). The role of individual and collective moral disengagement in peer aggression and bystanding: A multilevel analysis. *Journal of Abnormal Child Psychology, 43*, 441-452.
- Gini, G., Pozzoli, T., & Hymel, S. (2014). Moral disengagement among children and youth: A meta-analytic review of links to aggressive behavior. *Aggressive Behaviour, 40*, 56-68.
- Golmaryami, F. N., & Barry, C. T. (2010). The associations of self-reported and peer-reported relational aggression with narcissism and self-esteem among adolescents

- in a residential setting. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, *39*, 128-133.
- Gutzwiler-Helfenfinger, E. (2015). Moral disengagement and aggression: Comments on the special Issue. *Merrill-Palmer Quarterly*, *61*, 192-214.
- Hayes, A. F. (2018). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression-based perspective* (2nd ed.). New York, NY: The Guilford Press.
- Hardy, S. A., Bean, D. S., & Olsen, J. A. (2015). Moral identity and adolescent prosocial and antisocial behaviors: Interactions with moral disengagement and self-regulation. *Journal of Youth Adolescence*, *44*, 1542-1554.
- Henning, K., Martinsson, R., & Holdford, R. (2009). Gender differences in risk factors for intimate partner violence recidivism. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, *18*, 623-645.
- Hirschel, D., & Buzawa, E. (2002). Understanding the context of dual arrest with directions for future research. *Violence Against Women*, *8*, 1449-1473.
- Jambroes, T., Jansen, L. M. C., v.d. Ven, P. M., Claassen, T., Glennon, J. C., Vermeiren, R. R. J. M., . . . Popma, A. (2018). Dimensions of psychopathy in relation to proactive and reactive aggression: Does intelligence matter? *Personality and Individual Differences*, *129*, 76-82.
- Jonason, P. K., Koenig, B. L., & Tost, J. (2010). Living a fast: Life the dark triad and life history theory. *Human Nature*, *21*, 428-442.
- Jonason, P. K., & Tost, J. (2010). I just cannot control myself: The dark triad and self-control. *Personality and Individual Differences*, *49*, 611-615.
- Kauten, R. L., Lui, J. H. L., Doucette, H., & Barry, C. T. (2014). Perceived family conflict moderates the relations of adolescent narcissism and CU traits with aggression. *Journal of Child and Family Studies*, *24*, 2914-2922.
- Kerig, P. K., & Stellwagen, K. K. (2010). Roles of callous-unemotional traits, narcissism, and machiavellianism in childhood aggression. *Journal of Psychopathology Behavior Assessment*, *32*, 343-352.

- Kernis, M. H., Grannemann, B. D., & Barclay, L. C. (1989). Stability and level of self-esteem as predictors of anger arousal and hostility. *Journal of Personality and Social Psychology, 56*, 1013-1022.
- Kim, E. J., Namkoong, K., Ku, T., & Kim, S. J. (2008). The relationship between online game addiction and aggression, self-control and narcissistic personality traits. *European Psychiatry, 23*, 212-218.
- Koolen, S., Poorthuis, A., & Van Aken, M. A. (2012). Cognitive distortions and self-regulatory personality traits associated with proactive and reactive aggression in early adolescence. *Cognitive Therapy Research, 36*, 776-787.
- Kubarych, T. S., Deary, I. J., & Austin, E. J. (2004). The narcissistic personality inventory: Factor structure in a non-clinical sample. *Personality and Individual Differences, 36*, 857-872.
- Lagrange, T. C., & Silverman, R. A. (1999). Low self-control and opportunity: Testing the general theory of crime as an explanation for gender differences in delinquency. *Criminology, 37*, 41-72.
- Larson, M., Vaughn, M. G., Salas-Wright, C. P., & Delisi, M. (2015). Narcissism, low self-control, and violence among a nationally representative sample. *Criminal justice and behavior, 42*, 644-661.
- Latzman, R. D., & Vaidya, J. G. (2013). Common and distinct associations between aggression and alcohol problems with trait disinhibition. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 35*, 186-196.
- Latzman, R. D., Vaidya, J. G., Clark, L. A., & Watson, D. (2011). Components of disinhibition (vs. constraint) differentially predict aggression and alcohol use. *European Journal of Personality, 25*, 477-486.
- Lau, K. S. L., & Marsee, M. A. (2013). Exploring narcissism, psychopathy, and machiavellianism in youth: Examination of associations with antisocial behavior and aggression. *Journal of Child and Family Studies, 22*, 355-367.
- Lau, K. S. L., Marsee, M. A., Kunimatsu, M. M., & Fassnacht, G. M. (2011). Examining associations between narcissism, behavior problems, and anxiety in non-referred adolescents. *Child & Youth Care Forum, 40*, 163-176.

- Leisring, P. A. (2009). What will happen if i punch him? Expected consequences of female violence against male dating partners. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, 18*, 739-751.
- Lewis, P. A., & Critchley, H. D. (2003). Mood-dependent memory. *Trends in Cognitive Sciences, 7*, 431-433.
- Li, Jian-Bin, Nie, Yan-Gang, Boardley, L. D., Situ, Qiao-Min, & Dou, Kai. (2014). Moral disengagement moderates the predicted effect of trait self-control on self-reported aggression. *Asian Journal of Social Psychology, 17*, 312-318.
- Lobbestael, J., Baumeister, R. F., Fiebig, T., & Eckel, L. A. (2014). The role of grandiose and vulnerable narcissism in self-reported and laboratory aggression and testosterone reactivity. *Personality and Individual Differences, 69*, 22-27.
- Lobbestael, J., Cima, M., & Lemmens, A. (2015). The relationship between personality disorder traits and reactive versus proactive motivation for aggression. *Psychiatry Research, 229*, 155-160.
- Loeber, R. (1990). Development and risk factors of juvenile antisocial behavior a and delinquency. *Clinical Psychology Review, 10*, 1-41.
- Loper, A. B. (2003). The relationship of maladaptive beliefs to personality and behavioral adjustment among incarcerated women. *Journal of cognitive Psychotherapy, 17*, 233-266.
- Malesza, M., & Kaczmarek, M. C. (2018). Grandiose narcissism versus vulnerable narcissism and impulsivity. *Personality and Individual Differences, 126*, 61-65.
- Marenin, O., & Reisig, M. D. (1995). "A general theory of crime" and patterns of crime in nigeria: An exploration of methodological assumptions. *Journal of Criminal Justice, 23*, 501-518.
- Meldrum, R. C., Young, J. T. N., Burt, C. H., & Piquero, A. R. (2013). Maternal versus adolescent reports of self-control: Implications for testing the general theory of crime. *Journal of Criminal Justice, 41*, 24-32.
- Moeller, S. J., Crocker, J., & Bushman, B. J. (2009). Creating hostility and conflict: Effects of entitlement and self-image goals. *Journal of Experimental Social Psychology, 45*, 448.

- Morf, C. C., & Rhodewalt, F. (2001). Unraveling the paradoxes of narcissism: A dynamic self-regulatory processing model. *Psychological Inquiry, 12*, 177-196.
- Mowlaie, M., Abolghasemi, A., & Aghababaei, N. (2016). Pathological narcissism, brain behavioral systems and tendency to substance abuse: The mediating role of self-control. *Personality and Individual Differences, 88*, 247-250.
- Muraven, M., Tice, D. M., & Baumeister, R. F. (1998). Self-control as limited resource: Regulatory depletion patterns. *Journal of Personality and Social Psychology, 74*, 774-789
- Muthén, L.K. and Muthén, B.O. (1998-2017). *Mplus User's Guide*. Eighth Edition. Los Angeles, CA: Muthén & Muthén
- Newberry, M., Williams, N., & Caulfield, L. (2013). Female alcohol consumption, motivations for aggression and aggressive incidents in licensed premises. *Addictive Behaviors, 38*, 1844-1851.
- Newton, N. C., Barrett, E. L., Swaffield, L., & Teesson, M. (2014). Risky cognitions associated with adolescent alcohol misuse: Moral disengagement, alcohol expectancies and perceived self-regulatory efficacy. *Addictive Behaviors, 39*, 165-172.
- Okada, R. (2010). The relationship between vulnerable narcissism and aggression in Japanese undergraduate students. *Personality and Individual Differences, 49*, 113-118.
- Papps, B. P., & O'Carroll, R. E. (1998). Extremes of self-esteem and narcissism and the experience and expression of anger and aggression. *Aggressive Behavior, 24*, 421-438.
- Pelton, J., Gound, M., Forehand, R., & Brody, G. (2004). The moral disengagement scale: Extension with an american minority sample. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 26*, 31-39.
- Pincus, A. L., & Lukowitsky, M. R. (2010). Pathological narcissism and narcissistic personality disorder. *The Annual Review of Clinical Psychology, 6*, 421-446.
- Poulin, F., & Boivin, M. (2000). Reactive and proactive aggression: Evidence of a two-factor model. *Psychological Assessment, 12*, 115-122.

- Pulkkinen, L. (1996). Proactive and reactive aggression in early adolescence as precursors to anti-and prosocial behavior in young adults. *Aggressive Behavior, 22*, 241-257.
- Raine, A., Dodge, K., Loeber, R., Gatzke-Kopp, L., Lynam, D., Reynolds, C., . . . Liu, J. (2006). The reactive-proactive aggression questionnaire: Differential correlates of reactive and proactive aggression in adolescent boys. *Aggressive Behavior, 32*, 159-171.
- Raskin, R., & Hall, C. S. (1981). The narcissistic personality inventory: Alternate for reliability and future evidence of construct validity. *Journal of Personality Assessment, 45*, 159-162.
- Raskin, R., Novacek, J., & Hogan, R. (1991). Narcissistic self-esteem management. *Journal of Personality and Social Psychology, 60*, 911-918.
- Raskin, R., & Terry, H. (1988). A principal-components analysis of the narcissistic personality inventory and further evidence of its construct validity. *Journal of Personality and Social Psychology, 54*, 890-902.
- Reidy, D. E., Foster, J. D., & Zeichner, A. (2010). Narcissism and unprovoked aggression. *Aggressive Behavior, 36*, 414-422.
- Reidy, D. E., Zeichner, A., Foster, J. D., & Martinez, M. A. (2008). Effects of narcissistic entitlement and exploitativeness on human physical aggression. *Personality and Individual Differences, 44*, 865-875.
- Rhodewalt, F., & Morf, C. C. (1995). Self and interpersonal correlation of the narcissistic personality inventory: A review and new finding. *Journal of Research in Personality, 29*, 1-23
- Rhodewalt, F., & Morf, C. C. (1998). On self-aggrandizement and anger: A temporal analysis of narcissism and affective reactions to success and failure. *Journal of Personality and Social Psychology, 74*, 672-676.
- Roos, S., & Salmivalli, C. (2015). Emotion regulation and negative emotionality moderate the effects of moral (dis)engagement on aggression. *Merrill-Palmer Quarterly, 61*, 30-50.

- Ross, J. M., & Babcock, J. C. (2009). Proactive and reactive violence among intimate partner violent men diagnosed with antisocial and borderline personality disorder. *Journal of Family Violence, 24*, 607-617.
- Ryan, K. M., Weikel, K., & Sprechini, G. (2008). Gender differences in narcissism and courtship violence in dating couples. *Sex Roles, 58*, 802-813.
- Sagone, E., & Caroli, M. E. D. (2013). Personality Factors and Civic Moral Disengagement in law and psychology university students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences, 93*, 158-163.
- Salmivalli, C. (2001). Feeling good about oneself, being bad to others? On self-esteem, hostility and aggressive behavior. *Aggression and Violent Behavior, 6*, 375-393.
- Sofia, R., & Cruz, J. F. A. (2015). Self-control as a mechanism for controlling aggression: A study in the context of sport competition. *Personality and Individual Differences, 87*, 302-306.
- Strayhorn, J. M. (2002). Self-control theory and research. *Child adolescent psychiatry, 41*, 7-16.
- Tangney, J. P., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High self-control predicts good adjustment less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality and Social Psychology, 72*, 271-322.
- Thomaes, S., Bushman, B. J., Stegge, H., & Olthof, T. (2008). Trumping shame by blasts of noise narcissism, self-esteem, shame, and aggression in young adolescents. *Child Development, 79*, 1792-1801.
- Tittle, C. R., Antonaccio, O., Botchkovar, E., & Kranidioti, M. (2010). Expected utility, self-control, morality, and criminal probability. *Social Science Research, 39*, 1029-1046.
- Tower, L. E., & Fernandez, M. E. (2008). English- and spanish- speaking women's use of violence. *Journal of Interpersonal Violence, 23*, 21-38.
- Trumpeter, N., Watson, P. J., & O'Leary, B. J. (2006). Factors within multidimensional perfectionism scales: Complexity of relationships with self-Esteem, narcissism, self-control, and self-criticism. *Personality and Individual Differences, 41*, 849-860.

- Twenge, J. M., & Campbell, W. K. (2003). "Isn't it fun to get the respect that we're going to deserve?" Narcissism, social rejection, and aggression. *Personality and Social Psychology Bulletin*, *29*, 261-272.
- Twenge, J. M., Konrath, S., Foster, J. D., Campbell, W. K., & Bushman, B. J. (2008). Egos inflating over time: A cross-temporal meta-analysis of the narcissistic personality inventory. *Journal of Personality*, *76*, 875-902; discussion 903-828.
- Unnever, J. D. (2005). Bullies, aggressive victims, and victims: Are they distinct groups? *Aggress Behav*, *31*, 153-171.
- Vaughn, M. G., DeLisi, M., Beaver, K. M., Wright, J. P., & Howard, M. O. (2007). Toward a psychopathology of self-control theory: The importance of narcissistic traits. *Behavioral Sciences and the Law*, *25*, 803-821.
- Vazire, S., & Funder, D. C. (2006). Impulsivity and the self-defeating behavior of narcissists. *Personality and Social Psychology Review*, *10*, 154-165.
- Visconti, K. J., Ladd, G. W., & Kochenderfer-Ladd, B. (2015). The role of moral disengagement in the associations between children's social goals and aggression. *Merrill-Palmer Quarterly*, *61*, 101-123.
- Walters, G. D. (2015). Early childhood temperament, maternal monitoring, reactive criminal thinking, and the origin(s) of low self-control. *Journal of Criminal Justice*, *43*, 369-376.
- Wang, X., Yang, L., Gao, L., Yang, J., Lei, L., & Wang, C. (2017). Childhood maltreatment and Chinese adolescents' bullying and defending: The mediating role of moral disengagement. *Child Abuse & Neglect*, *69*, 134-144.
- Ward, J. T., Fox, K. A., Tillyer, M. S., & Lane, J. (2014). Gender, low self-control, and violent victimization. *Deviant Behavior*, *36*, 113-129.
- Washburn, J. J., McMahon, S. D., King, C. A., Reinecke, M. A., & Silver, C. (2004). Narcissistic features in young adolescents: Relations to aggression and internalizing symptoms. *Journal of Youth and Adolescence*, *33*, 247-260.
- Watson, P. J., McKinney, J., Hawkins, C., & Morris, R. J. (1988). Assertiveness and narcissism. *Psychotherapy*, *25*, 125-131.

- White, B. A., & Turner, K. A. (2013). Anger rumination and effortful control: Mediation effects on reactive but not proactive aggression. *Personality and Individual Differences, 56*, 186-189.
- Wink, P. (1991). Two faces of narcissism. *Journal of Personality and Social Psychology, 61*, 590-597.
- Winstok, Z. (2009). From self-control capabilities and the need to control others to proactive and reactive aggression among adolescents. *Journal of Adolescence, 32*, 455-466.
- Zeigler-Hill, V., Green, B. A., Arnau, R. C., Sisemore, T. B., & Myers, E. M. (2011). Trouble ahead, trouble behind: Narcissism and early maladaptive schemas. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry, 42*, 96-103.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

จดหมายขออนุญาต และจดหมายอนุญาตให้เก็บข้อมูล
ขั้นพัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ที่ ศธ 0512.7/2216

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศดพรช ชั้น 7
ถนนพระราม 1 วังใหม่ ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

9 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตเข้าเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

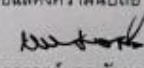
สิ่งที่แนบมาด้วย มาตรฐานฉบับรวม จำนวน 7 หน้า

ด้วยนางสาวชนัญชิตา ทูมมานนท์ เลขประจำตัวนิสิต 567 76289 38 นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรศษุบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา แขนงวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละเลยศีลธรรมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลเชิงสาเหตุระหว่างสตรีผู้ต้องขังและไม่ใช้ผู้ต้องขัง" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัตนางค์ มณีศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงใคร่ขออนุญาตให้นิสิตดังกล่าวเข้าเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยขั้นพัฒนามาตรกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เพื่อให้มาตรวัดดังกล่าวได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงต่อไปในอนาคต การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 2 ครั้ง นิสิตดังกล่าวและทีมงานดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนายร้อยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-5 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 นาย และกำลังพลภายในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จำนวน 80 นาย ในระหว่างวันที่ 1 ถึง 31 ธันวาคม 2559 ทั้งนี้หากท่านมีข้อสงสัยประการใด สามารถติดต่อนางสาวชนัญชิตา ทูมมานนท์ โทร.082-416-6868

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศัตนางค์ มณีศรี)

คณบดีคณะจิตวิทยา

งานบริการการศึกษา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. 02-218-1184 โทรสาร.02-218-1184

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กยช.ร.ร.จปร. (แผนกการฝึกและศึกษา โทร.๖๒๑๒๕)

ที่ กท ๐๔๖๐.๓.๗/๕๘๖๘ วันที่ ๑ ธ.ค. ๕๙

เรื่อง ขออนุมัติให้นิสิตเข้าเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผบ.ร.ร.จปร.

อ้างถึง หนังสือ กยช.ร.ร.จปร. ส่วนมาก ที่ กท ๐๔๖๐.๓.๗/๕๘๖๘ ลง ๒๘ พ.ย. ๕๙

๑. กยช.ร.ร.จปร. ขออนุมัติให้ นางสาว ชนัญชิตา ทุมมานนท์ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรศษญึบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา แห่งวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าเก็บข้อมูลเพื่อทำจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละเลยศีลธรรมเป็นตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลเชิงสาเหตุระหว่างสตรีผู้ต้องขังและไม่ใช่ผู้ต้องขัง" ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ ธ.ค. ๕๙ โดยมี พ.ศ.วีชระ บุณจิต อจ.กรม นนร.ร.ร.จปร. เป็นผู้ประสานการปฏิบัติโดยตรง

๒. ตามอ้างถึง กยช.ร.ร.จปร. ได้ให้หน่วยพิจารณาแบบสอบถาม ดังกล่าว ไม่ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของ นนร. และกองทัพ ในอนาคต สามารถดำเนินการได้ และเพื่อให้การดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เห็นควรให้หน่วยให้การสนับสนุน ดังนี้

- ๒.๑ กรม นนร.ร.ร.จปร. ให้การสนับสนุนการเก็บข้อมูลฯ ในส่วนของ นนร. และพิจารณาวัน เวลา ที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลฯ จำนวน ๒ ครั้ง โดยประสานกับ พ.ศ.วีชระ โดยตรง
 - ๒.๒ นชต.ร.ร.จปร. และ นชต.บก.ร.ร.จปร. ให้การสนับสนุนการเก็บข้อมูลฯ ในส่วนของกำลังพล จำนวน ๒ ครั้ง โดย พ.ศ.วีชระ จะประสานหัวงวัน เวลา ในการเก็บข้อมูลฯ ต่อไป
 - ๓. เห็นสมควรดำเนินการดังนี้
 - ๓.๑ อนุมัติให้ นางสาว ชนัญชิตา เข้าเก็บข้อมูลฯ ตามข้อ ๑
 - ๓.๒ ให้หน่วยให้การสนับสนุนในการเก็บข้อมูลฯ ตามข้อ ๒
 - ๓.๓ สำเนาเรื่องให้ นชต.ร.ร.จปร. และ นชต.บก.ร.ร.จปร. ทราบ/ดำเนินการ
- จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หากเห็นสมควรกรุณาอนุมัติตามเสนอในข้อ ๑

พ.อ. *Om'*
(ศรัณย์ภัทร ทลศรี)
ผอ.กยช.ร.ร.จปร.

เรียน ผบ.ร.ร.จปร.
เห็นควรอนุมัติในข้อ ๑

-อนุมัติในข้อ ๑ *ส.วิเศษ*
รับคำสั่ง ผบ.ร.ร.จปร.
พล.ศ. *กัม ภิ*

พ.อ. *ส.วิเศษ*
รอง ผบ.ร.ร.จปร. (ส)
๑ / ๑๐ / ๕๙

พ.อ. *ส.วิเศษ*
๑ / ๑๐ / ๕๙

๑๕.๑๑.๕๙

จดหมายขออนุญาต และจดหมายอนุญาตให้เก็บข้อมูล
ชั้นเก็บข้อมูลจริง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

ที่ ศธ 0512.7/ ๑๐2

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรช ชั้น 7
ถนนพระราม 1 วังใหม่ ปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

15 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. บทคัดย่อวิทยานิพนธ์	จำนวน 1 ชุด
2. ตัวอย่างแบบสอบถาม และเอกสารคำชี้แจง	จำนวน 1 ชุด
3. ตารางกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลแบบสอบถาม	จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสาวชนัญชিকা หุมนานนท์ เลขประจำตัวนิสิต 5677628938 นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา แขนงวิชาจิตวิทยาสังคม ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละเลยศีลธรรมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลเชิงสาเหตุระหว่างสตรีผู้ต้องขังและไม่ใช่ผู้ต้องขัง" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศินางค์ มณีศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยงานวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวในเพศหญิง โดยผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างหลักสูตร เพื่อลดความก้าวร้าวในเพศหญิง ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลการตอบแบบสอบถามไว้เป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีการเผยแพร่หรือความเสียหายใดๆ ต่อบุคลากรและหน่วยงานของท่าน

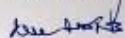
ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูลเป็นการเก็บข้อมูลแบบกระต่าย ผู้เข้าร่วมการวิจัยใช้เวลาในการตอบคำถามประมาณ 30 นาทีต่อ 1 วัน มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมการวิจัยคนเดิมทั้งสิ้น 5 วัน ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถาม และชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย และสิทธิของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานในการนัดผู้ที่มีมติว่าจะเข้าร่วมตอบแบบสอบถาม รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3) และผลการศึกษาทั้งหมดผู้วิจัยจะมอบให้แก่กรมราชทัณฑ์ จำนวน 1 เล่ม

ในการนี้คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรของท่าน หากท่านมีข้อสงสัย สามารถติดต่อได้ที่ โทรศัพท์ 082-416-6868 หรือ E-Mail: cthurnmonond@gmail.com ตามวันและเวลาที่ท่านสะดวก

/ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิศนาภรณ์ มณีศรี)

คณบดีคณะจิตวิทยา

งานบริการการศึกษา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 02-218-1185 โทรสาร.02-218-1184

ที่ ยธ ๐๗๐๕.๑/๑๗๕๘๘

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
๒๒๒ ถนนนันทบุรี ๑
ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูล

เรียน คณะศึกษาศาสตร์

อ้างถึง หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ ศธ ๐๕๑๒.๗/๔๐๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แจ้งว่า นางสาวขวัญชิตา ทุมมานนท์ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา แขนงวิชาจิตวิทยาสังคม ภาควิชานิพนธ์ เรื่อง "อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตัวเองต่อความก้าวร้าว โดยมีการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน และการละเลยศีลธรรมเป็นทั้งตัวแปรส่งผ่านและตัวแปรกำกับ : การเปรียบเทียบโมเดลเชิงสาเหตุระหว่างสตรีผู้ต้องขัง และไม่ใช่ผู้ต้องขัง" จึงขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ความละเอียดดังแจ้งแล้ว นั้น

กรมราชทัณฑ์ พิจารณาแล้วอนุญาต โดยได้แจ้งให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั้ง ๕ แห่ง ทราบแล้ว ขอให้ นางสาวขวัญชิตา ทุมมานนท์ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ติดต่อประสานงานในรายละเอียด การดำเนินงานกับเรือนจำ/ทัณฑสถาน ได้โดยตรง และขอความร่วมมือให้อธิบายปฏิบัติ ตามระเบียบ ข้อบังคับ ของเรือนจำ/ทัณฑสถาน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลายเซ็น)

นางจุไร พิเศษ

ผู้อำนวยการสำนักทัณฑวิทยา
ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์

สำนักทัณฑวิทยา
ส่วนมาตรการควบคุมผู้ต้องขัง
โทร. ๐ ๒๕๖๗ ๓๓๘๐
โทรสาร ๐ ๒๕๖๗ ๒๔๐๔

เลขจัดตั้ง	วันที่
ผู้อำนวยการสำนัก	<i>(ลายเซ็น)</i>	วันที่	๒๕/๕/๖๐
ผู้อำนวยการส่วน	<i>(ลายเซ็น)</i>	วันที่	๒๖/๕/๖๐
หัวหน้างาน	<i>(ลายเซ็น)</i>	วันที่	๒๖/๕/๖๐
เลขที่	วันที่	๒๖/๕/๖๐
เจ้าหน้าที่	<i>(ลายเซ็น)</i>	วันที่

ภาคผนวก ข

ข้อมูลประชากร และใบยินยอม

ข้อมูลประชากร การศึกษาที่ 1

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะบุคลิกภาพกับวิธีการแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์หนึ่ง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชนัญชิตา ทูมมานนท์ **ตำแหน่ง** นิสิตระดับปริญญาเอก

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย (ที่บ้าน) 9/98 NICESUITES ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
11000

โทรศัพท์มือถือ 082-416-6868 **E-mail :** cthummanond@gmail.com

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านควรทำความเข้าใจว่า งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาความก้าวร้าวของเพศหญิงว่า มีสาเหตุมาจากอะไร ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความสามารถในการควบคุมตนเอง หรือการละเลยศีลธรรม โดยดำเนินการศึกษากับกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้ กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้ตลอดเวลา

2. โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่จะนำไปสู่ความก้าวร้าวของเพศหญิง โดยมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และการละเลยศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ดำเนินการศึกษากับกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง 2) เพื่อเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงและเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

3. รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นเพศหญิง อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนา สถานศึกษา หรือมีสถานที่ทำงานในประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย และคัดเลือกเฉพาะบุคคลที่มีเพศสภาพเป็นหญิงโดยกำเนิด สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี และมีสัญชาติไทย ทั้งนี้ เพศหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และมีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวจะถูกคัดออกจากการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

4. กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย คือ ผู้วิจัยจะขอให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยตอบแบบสอบถามทั้งหมด 4 ฉบับ คือ 1) มาตรฐานบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง 2) มาตรฐานความก้าวร้าว 3) มาตรฐานการควบคุมตนเอง 4) มาตรฐานการละเลยศีลธรรม ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 108 ข้อ ใช้เวลาในการตอบมาตรฐานทั้งหมดประมาณ 30-45 นาที โดยผู้วิจัยและทีมงานเป็นผู้ดำเนินการในขั้นตอนนี้ด้วยตนเอง

5. กระบวนการให้ข้อมูลแก่กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยและทีมงานจะดำเนินการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยตนเอง โดยเปิดโอกาสให้การเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปโดย**ความยินยอม** สามารถ**ปฏิเสธ**ที่จะเข้าร่วมหรือ**ถอนตัว**จากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผลและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ ไม่สอบถามชื่อ-นามสกุลของผู้เข้าร่วมการวิจัย และจะไม่เปิดเผยข้อมูลใดๆ ของผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยจะรักษาความลับของผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยนำมาตรวัดที่ทำเสร็จสิ้นแล้วใส่ซองจดหมายและปิดผนึกด้วยตนเอง จากนั้นจึงส่งคืนให้แก่ผู้วิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดใส่กล่องอย่างเป็นระเบียบ และเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ที่ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล

6. ประโยชน์ที่พึงได้รับการวิจัยในครั้งนี้ คือ 1) ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง 2) ได้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดการละเลยศีลธรรม และมาตรวัดความก้าวร้าวฉบับภาษาไทย 3) ได้ข้อมูลเปรียบเทียบเชิงสาเหตุระหว่างความก้าวร้าวในกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและความก้าวร้าวในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังทั้งนี้ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงทันที แต่จะได้รับประโยชน์ทางอ้อมจากการศึกษาสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง เนื่องจากผลการวิจัยนี้จะนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อสร้างหลักสูตร หรือแสวงหาแนวทางเพื่อลดความรุนแรงในเพศหญิงได้ในอนาคต

7. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็น**ความลับ** หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวท่านได้จะไม่ปรากฏในรายงาน

8. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีสมุดถนอมสายตาจำนวน 1 เล่ม เพื่อแสดงความขอบคุณที่ท่านเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

9. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้อมูลประชากร และใบยินยอม

ข้อมูลประชากร การศึกษาที่ 2

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะบุคลิกภาพกับวิธีการแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์หนึ่ง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชนัญชิตา ทุมมานนท์ **ตำแหน่ง** นิสิตระดับปริญญาเอก

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย (ที่บ้าน) 9/98 NICESUITES ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
11000

โทรศัพท์มือถือ 082-416-6868 **E-mail :** cthummanond@gmail.com

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย โดยการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ติดต่อผ่านมายังผอ.เรือนจำของท่าน และท่านได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านควรทำความเข้าใจว่า งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาความก้าวร้าวของเพศหญิงว่า มีสาเหตุมาจากอะไร ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความสามารถในการควบคุมตนเอง หรือการละเลยศีลธรรม โดยดำเนินการศึกษากับกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้ กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้ตลอดเวลา

2. โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาหาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองที่จะนำไปสู่ความก้าวร้าวของเพศหญิง โดยมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และการละเลยศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง ดำเนินการศึกษากับกลุ่มผู้ต้องขังหญิงและกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง 2) เพื่อเปรียบเทียบโมเดลความก้าวร้าวระหว่างผู้ต้องขังหญิงและเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

3. รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเป็นผู้ต้องขังหญิงที่สามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศไทย โดยผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และมีประวัติการรักษาทางจิตเวชที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวจะถูกคัดออกจากการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

4. กระบวนการการวิจัยที่กระทำต่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย คือ ผู้วิจัยออกหนังสือราชการถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยกับผู้ต้องขังหญิง ภายหลังได้รับการอนุญาต และผบ.เรือนจำ/ผอ.ทัณฑสถาน ได้คัดเลือกผู้ต้องขังหญิงเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะขอให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยตอบแบบสอบถามทั้งหมด 4 ฉบับ คือ 1) มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง 2) มาตรวัดความก้าวร้าว 3) มาตรวัดการควบคุมตนเอง 4) มาตรวัดการละเลยศีลธรรม ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 108 ข้อ ใช้เวลาในการตอบมาตรวัดทั้งหมดประมาณ 30-45 นาที โดยผู้วิจัยและทีมงานเป็นผู้ดำเนินการในขั้นตอนนี้ด้วยตนเอง

5. กระบวนการให้ข้อมูลแก่กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยและทีมงานจะขอให้เจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำดำเนินการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเปิดโอกาสให้การเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปโดย**ความยินยอม** สามารถ**ปฏิเสธ**ที่จะเข้าร่วมหรือ**ถอนตัว**จากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผลและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ ไม่สอบถามชื่อ-นามสกุลของผู้เข้าร่วมการวิจัย และจะไม่เปิดเผยข้อมูลใดๆ ของผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยจะรักษาความลับของผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยนามาตรวัดที่ทำเสร็จสิ้นแล้วใส่ซองจดหมายและปิดผนึกด้วยตนเอง จากนั้น จึงส่งคืนให้แก่ผู้วิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดใส่กล่องอย่างเป็นระเบียบ และเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ที่ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล

6. การเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้**ไม่มีความเสี่ยงใดๆ** จากการตอบแบบสอบถาม อย่างไรก็ตาม หากผู้เข้าร่วมการวิจัยต้องการความช่วยเหลือในด้านใดด้านหนึ่งอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะเข้าให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ หรือให้คำปรึกษาทันที

7. ประโยชน์ที่พึงได้รับการวิจัยในครั้งนี้ คือ 1) ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง 2) ได้มาตรฐานวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรฐานวัดการละเลยศีลธรรม และมาตรฐานวัดความก้าวร้าวฉบับภาษาไทย 3) ได้ข้อมูลเปรียบเทียบเชิงสาเหตุระหว่างความก้าวร้าวในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง และความก้าวร้าวในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะ**ไม่ได้รับ**ประโยชน์โดยตรงทันที แต่จะได้รับประโยชน์ทางอ้อมจากการศึกษาสาเหตุของความก้าวร้าวในเพศหญิง เนื่องจากผลการวิจัยนี้จะนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อสร้างหลักสูตร หรือแสวงหาแนวทางเพื่อลดความรุนแรงในเพศหญิงได้ในอนาคต

8. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็น**ความลับ** หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวท่านได้จะไม่ปรากฏในรายงาน

9. การวิจัยในครั้งนี้ **ไม่มีการจ่ายค่าชดเชยการเสียเวลา**ให้แก่ตัวท่านโดยตรง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพิจารณาจัดหาสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของท่าน เพื่อแสดงความขอบคุณที่ท่านเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

10. หากท่าน**ไม่ได้รับการปฏิบัติ**ตามข้อมูลดังกล่าว สามารถร้องเรียนไปยังเจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน ของท่าน และเจ้าหน้าที่ฯ จะเป็นผู้ร้องเรียนต่อไปยังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้อมูลประชากร และใบยินยอม
หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย การศึกษาที่ 1

ทำที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามทำหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะบุคลิกภาพกับวิธีการแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์หนึ่ง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชนัญชิตา ทูมมานนท์ โทรศัพท์ 082-416-6868

ข้าพเจ้า **ได้รับทราบ**รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และ**ได้รับคำอธิบาย**จากผู้วิจัย **จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว**

ข้าพเจ้าจึง**ยินยอม**เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพ รวมทั้งวิธีการที่ข้าพเจ้าใช้ในการแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยแล้ว ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าในการวิจัย**จะถูกรักษาไว้เป็นความลับ** และจะถูกทำลายทันทีเมื่อครบกำหนด 5 ปี ภายหลังจากที่วิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์

ข้าพเจ้ามีสิทธิ**ถอนตัว**ออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ **โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล** ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการค้าเงินชีวิตประจำวัน การศึกษา ความก้าวหน้าในอาชีพ หรือชื่อเสียง ฯลฯ ของข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะ**เก็บรักษาเป็นความลับ** โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้า**ไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย** ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

ข้อมูลประชากร และใบยินยอม
หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย การศึกษาที่ 2

ทำที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ลักษณะบุคลิกภาพกับวิธีการแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์หนึ่ง

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชญชิตา ทูมมานนท์ โทรศัพท์ 082-416-6868

ข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากเจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน และจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพ รวมทั้งวิธีการที่ข้าพเจ้าใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าในการวิจัยจะถูกรักษาไว้เป็นความลับ และจะถูกทำลายทันทีเมื่อครบกำหนด 5 ปี ภายหลังจากที่วิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากกรวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากกรวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบต่อกรดำเนินชีวิตประจำวัน ชื่อเสียง หรือสวัสดิภาพ ฯลฯ ของข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามข้อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนไปยังเจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน ของข้าพเจ้า และเจ้าหน้าที่ฯ จะเป็นผู้ร้องเรียนต่อไปยังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 254 อาคารจามจุรี 1 ชั้น 2 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-3202 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป การศึกษาที่ 1

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ภาค	☐ เหนือ	☐ ตะวันออก	☐ ตะวันตก
	☐ ใต้	☐ กทม. และปริมณฑล	
ภูมิลำเนา	☐ เหนือ	☐ ตะวันออก	☐ ตะวันตก
	☐ ใต้	☐ กทม. และปริมณฑล	
เพศวิถี	☐ หญิง	☐ อื่นๆ	
อายุ	☐ 18-25 ปี	☐ 26-33 ปี	☐ 34-41 ปี
	☐ มากกว่า 41 ปี		
ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด	☐ ประถมศึกษา		☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.		
	☐ ปริญญาตรี/ ปวส.		
	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก	
อาชีพ	☐ นิสิต/ นักศึกษา	☐ รับราชการ	☐ บริษัทเอกชน
	☐ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร		☐ ธุรกิจส่วนตัว
	☐ อื่นๆ		
รายได้ต่อเดือน	☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ 15,001-30,000 บาท	☐ 30,001-50,000 บาท
	☐ 50,001-80,000 บาท	☐ มากกว่า 80,001 บาท	
สถานภาพการสมรส	☐ โสด	☐ แต่งงาน	☐ หม้าย
		☐ แยกกันอยู่	☐ หย่าร้าง
ศาสนา	☐ พุทธ	☐ คริสต์	☐ อิสลาม
	☐ อื่นๆ		
เคยมีประวัติได้รับการรักษาทางจิตเวช	☐ เคย	☐ ไม่เคย	

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป การศึกษาที่ 2

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

- เพศวิถี หญิง อื่นๆ
- อายุ 18-25 ปี 26-33 ปี 34-41 ปี
 มากกว่า 41 ปี
- ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือสูงสุด ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.
 ปริญญาตรี/ ปวส.
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
- อาชีพ นิสิต/ นักศึกษา รับราชการ บริษัทเอกชน
 องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ธุรกิจส่วนตัว
 อื่นๆ
- รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-30,000 บาท 30,000-50,000 บาท
 50,000-80,000 บาท มากกว่า 80,000 บาท
- สถานภาพการสมรส โสด แต่งงาน
 แยกกันอยู่ หย่าร้าง
- ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม
 อื่นๆ
- เคยมีประวัติได้รับการรักษาทางจิตเวช เคย ไม่เคย
- ความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลย
 ผู้เสพยาเสพติด ผู้ขายยาเสพติด
 ทั้งผู้เสพและผู้ขายยาเสพติด
- ลักษณะความผิด ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติด/ สารระเหย
 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต
 ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ
 ภัยอันตรายต่อประชาชน อื่นๆ

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด

มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

คำชี้แจง โปรดระบุว่า แต่ละข้อความต่อไปนี้ตรงกับตัวท่านมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย

○ ล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความคิดหรือการกระทำของท่านมากที่สุด

(1= น้อย, 2 = ค่อนข้างน้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = ค่อนข้างมาก และ 5 = มาก)

		น้อย	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก
2	การอ่อนน้อมถ่อมตนไม่ใช่ลักษณะของฉัน	1	2	3	4	5
9	ฉันคิดว่า ฉันเป็นคนพิเศษ	1	2	3	4	5
36	ฉันเกิดมาเพื่อเป็นผู้นำ	1	2	3	4	5

(ต้องการมาตรวัดฉบับเต็ม กรุณาติดต่อศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด

มาตรวัดการควบคุมตนเอง

คำชี้แจง โปรดระบุว่า แต่ละข้อความต่อไปนี้ตรงกับตัวท่านมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย

○ ล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความคิดหรือการกระทำของท่านมากที่สุด

(1= ไม่ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง, 2 = ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน, 3 = ตรงและไม่ตรงกับตัวฉันพอๆ กัน, 4

= ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน และ 5 = ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง)

		ไม่ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง	ค่อนข้างไม่ตรงกับตัวฉัน	ตรงและไม่ตรงกับตัวฉันพอๆ กัน	ค่อนข้างตรงกับตัวฉัน	ตรงกับตัวฉันอย่างยิ่ง
1	ฉันสามารถเอาชนะสิ่งยั่วใจได้	1	2	3	4	5
9	บางครั้งฉันมีแต่เล่นสนุกจนทำงานไม่เสร็จ	1	2	3	4	5
12	บางครั้งฉันก็ไม่สามารถห้ามตนเองจากการทำ บางสิ่งบางอย่างได้ แม้จะรู้ว่าผิด	1	2	3	4	5

(ต้องการมาตรวัดฉบับเต็ม กรุณาติดต่อศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด

มาตรวัดการละเลยศีลธรรม

คำชี้แจง โปรดระบุ ว่า แต่ละข้อความต่อไปนี้ตรงกับตัวท่านมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย

○ ล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความคิดหรือการกระทำของท่านมากที่สุด

(1 = ไม่เห็นด้วย, 2 = ค่อนข้างไม่เห็นด้วย, 3 = เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน,

4 = เห็นด้วย และ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

		ไม่เห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆ กัน	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	การขโมยเงินเพียงเล็กๆ น้อยๆ ไม่ใช่เรื่องร้ายแรงมากนัก หากเปรียบเทียบกับ การขโมยเงินจำนวนมากๆ	1	2	3	4	5
25	การโกหกหรือช่วยเพื่อนไม่ให้มีปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ดี	1	2	3	4	5
31	คนบางคนต้องได้รับการปฏิบัติอย่างรุนแรง เพราะเขาด้านชาเกินกว่าจะรู้สึกเจ็บปวด	1	2	3	4	5

(ต้องการมาตรวัดฉบับเต็ม กรุณาติดต่อศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด
มาตรวัดความก้าวร้าวแบบรุก และแบบโต้กลับ

คำชี้แจง โปรดระบุว่า ท่านทำพฤติกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย O ล้อมรอบ
ตัวเลขที่ตรงกับความคิดหรือการกระทำของท่านมากที่สุด

(1 = ไม่เคยเลย, 2 = แทบจะไม่เคย, 3 = เคยและไม่เคยพอๆ กัน, 4 = บ่อย
และ 5 = เป็นประจำ)

		ไม่เคยทำ	แทบไม่เคยทำ	ทำเป็น บางครั้ง	ทำค่อนข้าง บ่อย	ทำเป็นประจำ
5	โกรธเมื่อไม่ได้ใจ	1	2	3	4	5
19	ลงไม้ลงมือคนอื่น เพื่อป้องกันตนเอง	1	2	3	4	5
23	ตะคอกใส่คนอื่นเพื่อให้เขาทำบางสิ่งบางอย่าง ให้กับคุณ	1	2	3	4	5

(ต้องการมาตรวัดฉบับเต็ม กรุณาติดต่อศูนย์ประเมินทางจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: SEM_group1_inmate_interact

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\AjNongluck\group1_inmate\group1_forsem_allpar.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@.09;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

INTERAC| SC XWITH MODIS;

AGG ON NAR SC MODIS INTERAC;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

ANALYSIS:

TYPE IS RANDOM;


```

ALGORITHM=INTEGRATION;
INTEGRATION=25;
ESTIMATOR IS MLR;
ITERATIONS = 1000;
CONVERGENCE = 0.00005;

```

OUTPUT:

```
SAMPSTAT STDYX;
```

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

SEM_group1_inmate_interact

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	953
Number of dependent variables	18
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	5

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters	59
---------------------------	----

Loglikelihood

H0 Value	-14183.438
H0 Scaling Correction Factor	1.1744
for MLR	

Information Criteria

Akaike (AIC)	28484.875
Bayesian (BIC)	28771.592

Sample-Size Adjusted BIC 28584.211

$$(n^* = (n + 2) / 24)$$

MODEL RESULTS

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR	BY				
	MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEXH	0.755	0.040	18.924	0.000
	MSUP	1.010	0.035	28.665	0.000
	MENTI	0.931	0.037	24.858	0.000
	MEXP	0.897	0.030	29.555	0.000
	MVANI	0.729	0.056	13.036	0.000
	MSUFF	0.870	0.027	32.456	0.000
SC	BY				
	MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS	BY				
	MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEUP	0.650	0.032	20.045	0.000
	MADV	0.459	0.038	12.070	0.000
	MDIFF	0.585	0.049	11.947	0.000
	MDISP	0.649	0.049	13.283	0.000
	MDIST	0.689	0.047	14.762	0.000
	MDEHU	0.713	0.046	15.613	0.000
	MATTR	0.660	0.045	14.511	0.000
AGG	BY				
	MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000
	MPRO	0.683	0.044	15.600	0.000
AGG	ON				

NAR	0.161	0.031	5.178	0.000
SC	-0.716	0.056	-12.871	0.000
MODIS	0.263	0.029	9.037	0.000
INTERAC	-0.577	0.093	-6.176	0.000
SC ON				
NAR	-0.016	0.034	-0.468	0.639
MODIS ON				
NAR	0.266	0.049	5.448	0.000
Intercepts				
MAUTH	2.670	0.023	118.518	0.000
MEXH	2.361	0.021	112.802	0.000
MSUP	2.349	0.023	100.916	0.000
MENTI	2.321	0.023	103.036	0.000
MEXP	2.524	0.021	117.815	0.000
MVANI	2.538	0.029	86.187	0.000
MSUFF	3.127	0.021	147.367	0.000
MSC	3.306	0.017	194.874	0.000
MJUS	2.382	0.028	86.380	0.000
MEUP	1.574	0.018	85.320	0.000
MADV	1.586	0.018	89.505	0.000
MDIFF	2.256	0.025	91.823	0.000
MDISP	2.452	0.024	103.633	0.000
MDIST	2.082	0.023	90.830	0.000
MDEHU	1.776	0.024	74.986	0.000
MATTR	2.403	0.024	101.092	0.000
MREAC	2.113	0.021	99.823	0.000
MPRO	1.363	0.014	97.264	0.000
Variances				
NAR	0.342	0.020	16.863	0.000
Residual Variances				
MAUTH	0.142	0.010	14.766	0.000

MEXH	0.223	0.013	16.987	0.000
MSUP	0.168	0.012	14.292	0.000
MENTI	0.187	0.012	15.542	0.000
MEXP	0.162	0.011	15.213	0.000
MVANI	0.645	0.029	22.071	0.000
MSUFF	0.171	0.009	18.389	0.000
MSC	0.090	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.342	0.021	15.929	0.000
MEUP	0.162	0.011	15.065	0.000
MADV	0.218	0.013	16.785	0.000
MDIFF	0.444	0.022	20.630	0.000
MDISP	0.371	0.019	19.277	0.000
MDIST	0.318	0.017	18.265	0.000
MDEHU	0.339	0.020	16.893	0.000
MATTR	0.371	0.018	20.119	0.000
MREAC	0.132	0.015	9.115	0.000
MPRO	0.052	0.010	5.443	0.000
SC	0.176	0.013	13.187	0.000
MODIS	0.360	0.029	12.276	0.000
AGG	0.082	0.016	5.013	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E. Est./S.E.	P-Value	
NAR	BY				
	MAUTH	0.840	0.013	65.409	0.000
	MEXH	0.683	0.023	29.858	0.000
	MSUP	0.822	0.014	57.721	0.000

MENTI	0.783	0.017	46.644	0.000
MEXP	0.793	0.016	50.100	0.000
MVANI	0.469	0.029	16.408	0.000
MSUFF	0.776	0.015	51.737	0.000
SC BY				
MSC	0.814	0.010	78.367	0.000
MODIS BY				
MJUS	0.727	0.021	35.185	0.000
MEUP	0.707	0.023	30.425	0.000
MADV	0.519	0.030	17.100	0.000
MDIFF	0.478	0.030	16.068	0.000
MDISP	0.551	0.028	19.438	0.000
MDIST	0.604	0.026	22.862	0.000
MDEHU	0.604	0.026	23.048	0.000
MATTR	0.557	0.028	19.957	0.000
AGG BY				
MREAC	0.803	0.025	32.708	0.000
MPRO	0.826	0.032	26.149	0.000
AGG ON				
NAR	0.192	0.035	5.557	0.000
SC	-0.614	0.035	-17.395	0.000
MODIS	0.332	0.038	8.689	0.000
INTERAC	-0.307	0.048	-6.447	0.000
SC ON				
NAR	-0.022	0.047	-0.469	0.639
MODIS ON				
NAR	0.251	0.042	5.939	0.000
Intercepts				
MAUTH	3.839	0.079	48.695	0.000
MEXH	3.654	0.082	44.642	0.000
MSUP	3.269	0.073	44.618	0.000

MENTI	3.338	0.072	46.170	0.000
MEXP	3.816	0.087	43.944	0.000
MVANI	2.792	0.058	48.373	0.000
MSUFF	4.774	0.113	42.345	0.000
MSC	6.404	0.167	38.292	0.000
MJUS	2.795	0.057	48.943	0.000
MEUP	2.765	0.068	40.740	0.000
MADV	2.900	0.064	44.993	0.000
MDIFF	2.975	0.065	45.851	0.000
MDISP	3.357	0.074	45.451	0.000
MDIST	2.943	0.068	43.076	0.000
MDEHU	2.430	0.052	46.438	0.000
MATTR	3.275	0.071	46.295	0.000
MREAC	3.462	0.080	43.272	0.000
MPRO	3.362	0.115	29.308	0.000
Variances				
NAR	1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances				
MAUTH	0.294	0.022	13.617	0.000
MEXH	0.533	0.031	17.050	0.000
MSUP	0.325	0.023	13.865	0.000
MENTI	0.387	0.026	14.739	0.000
MEXP	0.371	0.025	14.783	0.000
MVANI	0.780	0.027	29.106	0.000
MSUFF	0.398	0.023	17.090	0.000
MSC	0.338	0.017	19.983	0.000
MJUS	0.471	0.030	15.677	0.000
MEUP	0.500	0.033	15.191	0.000
MADV	0.730	0.032	23.132	0.000
MDIFF	0.771	0.028	27.117	0.000
MDISP	0.696	0.031	22.292	0.000

MDIST	0.635	0.032	19.925	0.000
MDEHU	0.635	0.032	20.027	0.000
MATTR	0.690	0.031	22.174	0.000
MREAC	0.356	0.039	9.025	0.000
MPRO	0.318	0.052	6.099	0.000
SC	1.000	0.002	476.312	0.000
MODIS	0.937	0.021	44.023	0.000
AGG	0.343	0.057	5.962	0.000

R-SQUARE

Observed Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
MAUTH	0.706	0.022	32.705	0.000
MEXH	0.467	0.031	14.929	0.000
MSUP	0.675	0.023	28.860	0.000
MENTI	0.613	0.026	23.322	0.000
MEXP	0.629	0.025	25.050	0.000
MVANI	0.220	0.027	8.204	0.000
MSUFF	0.602	0.023	25.868	0.000
MSC	0.662	0.017	39.184	0.000
MJUS	0.529	0.030	17.593	0.000
MEUP	0.500	0.033	15.213	0.000
MADV	0.270	0.032	8.550	0.000
MDIFF	0.229	0.028	8.034	0.000
MDISP	0.304	0.031	9.719	0.000
MDIST	0.365	0.032	11.431	0.000
MDEHU	0.365	0.032	11.524	0.000
MATTR	0.310	0.031	9.978	0.000
MREAC	0.644	0.039	16.354	0.000

MPRO	0.682	0.052	13.074	0.000
Latent Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
SC	0.000	0.002	0.234	0.815
MODIS	0.063	0.021	2.970	0.003
AGG	0.657	0.057	11.439	0.000

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าว เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption1-3_group1_inmate

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\2.assumption1-3\group1_inmate\group1_forsem_allpar.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFFMSC MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@0.09;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MVANI WITH MEXH;

MEUP WITH MJUS;

MSUFF WITH MAUTH;
 MDISP WITH MDIFF;
 MENTI WITH MEXH;
 MEXP WITH MSUP;
 MEXP WITH MENTI;
 MEXP WITH MEXH;
 MEXH WITH MAUTH;
 MVANI WITH MAUTH;
 MVANI WITH MEXP;
 MATTR WITH MEUP;
 MSC WITH MAUTH;
 MSC WITH MEXH;
 MSC WITH MVANI;
 MSC WITH MSUFF;
 MSC WITH MSUP;
 MSUP WITH MAUTH;
 MREAC WITH MJUS;
 MPRO WITH MJUS;
 MPRO WITH MSUFF;
 MPRO WITH MSUP;
 MREAC WITH MVANI;
 MPRO WITH MVANI;
 MPRO WITH MAUTH;
 MJUS WITH MVANI;
 MJUS WITH MSC;

MODEL INDIRECT:

AGG IND NAR

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ESTIMATOR IS MLR;
 ITERATIONS = 1000;
 CONVERGENCE = 0.00005;

OUTPUT:

SAMPSTAT MODINDICES(0) STDYX;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption1-3_group1_inmate

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	953
Number of dependent variables	18
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters	85
---------------------------	----

Loglikelihood

H0 Value	-13868.709
H0 Scaling Correction Factor	1.1824
for MLR	
H1 Value	-13649.480
H1 Scaling Correction Factor	1.1441
for MLR	

Information Criteria

Akaike (AIC)	27907.418
Bayesian (BIC)	28320.485
Sample-Size Adjusted BIC	28050.529
$(n^* = (n + 2) / 24)$	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	394.030*
Degrees of Freedom	104
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor for MLR	1.1127

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.054
90 Percent C.I.	0.048 0.060
Probability RMSEA \leq .05	0.113

CFI/TLI

CFI	0.955
TLI	0.934

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	6589.896
Degrees of Freedom	153

P-Value 0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value 0.069

MODEL RESULTS

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR	BY				
	MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEXH	0.857	0.043	19.792	0.000
	MSUP	1.104	0.039	28.014	0.000
	MENTI	1.046	0.044	24.026	0.000
	MEXP	1.080	0.055	19.743	0.000
	MVANI	0.791	0.058	13.529	0.000
	MSUFF	0.860	0.028	30.782	0.000
SC	BY				
	MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS	BY				
	MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEUP	0.711	0.042	16.989	0.000
	MADV	0.528	0.045	11.626	0.000
	MDIFF	0.654	0.056	11.571	0.000
	MDISP	0.734	0.058	12.639	0.000
	MDIST	0.810	0.054	15.056	0.000
	MDEHU	0.839	0.052	16.072	0.000
	MATTR	0.821	0.056	14.626	0.000
AGG	BY				
	MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000

MPRO	0.652	0.037	17.566	0.000
AGG ON				
NAR	0.179	0.032	5.508	0.000
SC	-0.626	0.067	-9.380	0.000
MODIS	0.328	0.043	7.672	0.000
SC ON				
NAR	-0.060	0.035	-1.707	0.088
MODIS ON				
NAR	0.287	0.047	6.151	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.093	0.016	5.866	0.000
MAUTH	-0.041	0.012	-3.379	0.001
MEXP	-0.050	0.016	-3.189	0.001
MEUP WITH				
MJUS	0.058	0.014	4.153	0.000
MSUFF WITH				
MAUTH	0.072	0.009	7.805	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.089	0.017	5.313	0.000
MENTI WITH				
MEXH	0.007	0.009	0.753	0.452
MEXP WITH				
MSUP	-0.060	0.012	-4.864	0.000
MENTI	-0.064	0.013	-4.888	0.000
MEXH	-0.061	0.012	-4.984	0.000
MEXH WITH				
MAUTH	-0.030	0.009	-3.380	0.001
MATTR WITH				
MEUP	-0.037	0.010	-3.858	0.000
MSC WITH				
MAUTH	0.064	0.008	8.149	0.000

MEXH	-0.040	0.009	-4.387	0.000
MVANI	-0.065	0.015	-4.360	0.000
MSUFF	0.043	0.008	5.652	0.000
MSUP	0.043	0.009	4.963	0.000
MSUP WITH				
MAUTH	0.020	0.010	2.139	0.032
MREAC WITH				
MJUS	0.095	0.016	6.089	0.000
MVANI	0.074	0.018	4.121	0.000
MPRO WITH				
MJUS	0.041	0.010	4.033	0.000
MSUFF	-0.022	0.005	-4.457	0.000
MSUP	-0.021	0.006	-3.783	0.000
MVANI	0.037	0.012	3.145	0.002
MAUTH	-0.012	0.005	-2.417	0.016
MJUS WITH				
MVANI	0.055	0.017	3.141	0.002
MSC	-0.034	0.011	-3.103	0.002
Intercepts				
MAUTH	2.670	0.023	118.516	0.000
MEXH	2.361	0.021	112.805	0.000
MSUP	2.349	0.023	100.916	0.000
MENTI	2.321	0.023	103.036	0.000
MEXP	2.524	0.021	117.814	0.000
MVANI	2.538	0.029	86.188	0.000
MSUFF	3.127	0.021	147.364	0.000
MSC	3.306	0.017	194.867	0.000
MJUS	2.381	0.028	86.379	0.000
MEUP	1.574	0.018	85.338	0.000
MADV	1.586	0.018	89.513	0.000
MDIFF	2.256	0.025	91.819	0.000

MDISP	2.451	0.024	103.630	0.000
MDIST	2.081	0.023	90.836	0.000
MDEHU	1.776	0.024	74.997	0.000
MATTR	2.403	0.024	101.089	0.000
MREAC	2.154	0.021	102.199	0.000
MPRO	1.391	0.014	99.013	0.000

Variances

NAR	0.298	0.021	14.323	0.000
-----	-------	-------	--------	-------

Residual Variances

MAUTH	0.186	0.013	14.348	0.000
MEXH	0.197	0.014	14.033	0.000
MSUP	0.160	0.014	11.353	0.000
MENTI	0.157	0.012	12.781	0.000
MEXP	0.090	0.018	4.936	0.000
MVANI	0.620	0.028	21.925	0.000
MSUFF	0.212	0.011	20.094	0.000
MSC	0.090	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.398	0.023	17.609	0.000
MEUP	0.173	0.013	13.651	0.000
MADV	0.216	0.013	16.454	0.000
MDIFF	0.448	0.022	20.380	0.000
MDISP	0.373	0.019	19.124	0.000
MDIST	0.305	0.017	17.604	0.000
MDEHU	0.325	0.020	16.550	0.000
MATTR	0.338	0.018	18.249	0.000
MREAC	0.125	0.014	9.117	0.000
MPRO	0.057	0.009	6.454	0.000
SC	0.167	0.011	14.868	0.000
MODIS	0.273	0.027	10.246	0.000
AGG	0.153	0.015	10.454	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR	BY				
	MAUTH	0.785	0.018	44.274	0.000
	MEXH	0.725	0.023	30.953	0.000
	MSUP	0.833	0.017	49.633	0.000
	MENTI	0.821	0.016	51.212	0.000
	MEXP	0.891	0.024	37.190	0.000
	MVANI	0.481	0.029	16.687	0.000
	MSUFF	0.714	0.017	40.804	0.000
SC	BY				
	MSC	0.807	0.009	86.075	0.000
MODIS	BY				
	MJUS	0.654	0.025	25.919	0.000
	MEUP	0.682	0.030	22.650	0.000
	MADV	0.527	0.031	17.063	0.000
	MDIFF	0.470	0.030	15.746	0.000
	MDISP	0.549	0.028	19.516	0.000
	MDIST	0.625	0.026	24.335	0.000
	MDEHU	0.626	0.025	24.994	0.000
	MATTR	0.611	0.027	22.659	0.000
AGG	BY				
	MREAC	0.830	0.021	38.914	0.000
	MPRO	0.820	0.029	28.716	0.000
AGG	ON				
	NAR	0.186	0.033	5.604	0.000
	SC	-0.488	0.044	-11.146	0.000

MODIS	0.340	0.045	7.551	0.000
SC ON				
NAR	-0.080	0.047	-1.712	0.087
MODIS ON				
NAR	0.287	0.040	7.244	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.265	0.040	6.564	0.000
MAUTH	-0.120	0.037	-3.254	0.001
MEXP	-0.213	0.078	-2.720	0.007
MEUP WITH				
MJUS	0.221	0.046	4.775	0.000
MSUFF WITH				
MAUTH	0.364	0.034	10.562	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.219	0.037	5.860	0.000
MENTI WITH				
MEXH	0.040	0.051	0.773	0.440
MEXP WITH				
MSUP	-0.496	0.142	-3.495	0.000
MENTI	-0.540	0.162	-3.323	0.001
MEXH	-0.458	0.129	-3.551	0.000
MEXH WITH				
MAUTH	-0.156	0.049	-3.190	0.001
MATTR WITH				
MEUP	-0.154	0.041	-3.717	0.000
MSC WITH				
MAUTH	0.497	0.061	8.143	0.000
MEXH	-0.303	0.066	-4.623	0.000
MVANI	-0.274	0.062	-4.455	0.000
MSUFF	0.313	0.055	5.664	0.000
MSUP	0.358	0.074	4.862	0.000

MSUP	WITH				
MAUTH		0.118	0.051	2.320	0.020
MREAC	WITH				
MJUS		0.426	0.069	6.181	0.000
MVANI		0.265	0.064	4.126	0.000
MPRO	WITH				
MJUS		0.269	0.066	4.084	0.000
MSUFF		-0.202	0.051	-3.956	0.000
MSUP		-0.222	0.055	-4.023	0.000
MVANI		0.199	0.065	3.071	0.002
MAUTH		-0.120	0.053	-2.263	0.024
MJUS	WITH				
MVANI		0.111	0.035	3.192	0.001
MSC		-0.182	0.058	-3.137	0.002
Intercepts					
MAUTH		3.838	0.079	48.443	0.000
MEXH		3.662	0.082	44.821	0.000
MSUP		3.246	0.073	44.633	0.000
MENTI		3.338	0.072	46.166	0.000
MEXP		3.813	0.087	43.924	0.000
MVANI		2.826	0.058	48.501	0.000
MSUFF		4.755	0.112	42.397	0.000
MSC		6.504	0.149	43.797	0.000
MJUS		2.854	0.060	47.900	0.000
MEUP		2.765	0.068	40.754	0.000
MADV		2.900	0.064	44.987	0.000
MDIFF		2.974	0.065	45.845	0.000
MDISP		3.357	0.074	45.447	0.000
MDIST		2.942	0.068	43.073	0.000
MDEHU		2.429	0.052	46.434	0.000
MATTR		3.275	0.071	46.293	0.000

MREAC	3.396	0.081	41.775	0.000
MPRO	3.327	0.118	28.095	0.000
Variances				
NAR	1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances				
MAUTH	0.384	0.028	13.823	0.000
MEXH	0.474	0.034	13.945	0.000
MSUP	0.306	0.028	10.953	0.000
MENTI	0.325	0.026	12.354	0.000
MEXP	0.206	0.043	4.825	0.000
MVANI	0.769	0.028	27.753	0.000
MSUFF	0.491	0.025	19.657	0.000
MSC	0.348	0.015	23.020	0.000
MJUS	0.572	0.033	17.322	0.000
MEUP	0.535	0.041	13.050	0.000
MADV	0.722	0.033	22.166	0.000
MDIFF	0.779	0.028	27.698	0.000
MDISP	0.699	0.031	22.639	0.000
MDIST	0.610	0.032	19.012	0.000
MDEHU	0.608	0.031	19.349	0.000
MATTR	0.627	0.033	19.019	0.000
MREAC	0.312	0.035	8.814	0.000
MPRO	0.327	0.047	6.979	0.000
SC	0.994	0.007	132.493	0.000
MODIS	0.918	0.023	40.463	0.000
AGG	0.553	0.037	15.141	0.000

R-SQUARE

Observed	Two-Tailed		
Variable	Estimate	S.E. Est./S.E.	P-Value

MAUTH	0.616	0.028	22.137	0.000
MEXH	0.526	0.034	15.477	0.000
MSUP	0.694	0.028	24.816	0.000
MENTI	0.675	0.026	25.606	0.000
MEXP	0.794	0.043	18.595	0.000
MVANI	0.231	0.028	8.344	0.000
MSUFF	0.509	0.025	20.402	0.000
MSC	0.652	0.015	43.038	0.000
MJUS	0.428	0.033	12.960	0.000
MEUP	0.465	0.041	11.325	0.000
MADV	0.278	0.033	8.531	0.000
MDIFF	0.221	0.028	7.873	0.000
MDISP	0.301	0.031	9.758	0.000
MDIST	0.390	0.032	12.168	0.000
MDEHU	0.392	0.031	12.497	0.000
MATTR	0.373	0.033	11.329	0.000
MREAC	0.688	0.035	19.457	0.000
MPRO	0.673	0.047	14.358	0.000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Latent Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
SC	0.006	0.007	0.856	0.392
MODIS	0.082	0.023	3.622	0.000
AGG	0.447	0.037	12.238	0.000

TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
--	----------	------	-----------	--------------------

Effects from NAR to AGG

Total	0.311	0.044	7.000	0.000
Total indirect	0.132	0.034	3.849	0.000

Specific indirect

AGG

SC

NAR	0.038	0.022	1.720	0.085
-----	-------	-------	-------	-------

AGG

MODIS

NAR	0.094	0.021	4.568	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

Direct

AGG

NAR	0.179	0.032	5.508	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

STANDARDIZED TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

STDYX Standardization

Two-Tailed

Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
----------	------	-----------	---------

Effects from NAR to AGG

Total	0.322	0.042	7.655	0.000
Total indirect	0.137	0.034	4.044	0.000

Specific indirect

AGG

SC				
NAR	0.039	0.022	1.746	0.081
AGG				
MODIS				
NAR	0.098	0.020	4.825	0.000
Direct				
AGG				
NAR	0.186	0.033	5.604	0.000

ตารางที่ จ 1

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3
(N = 953)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.785	-	0.616
EXH	0.857	0.043	0.725	19.792***	0.526
SUP	1.104	0.039	0.833	28.014***	0.694
ENTI	1.046	0.044	0.821	24.026***	0.675
EXP	1.080	0.055	0.891	19.743***	0.794
VANI	0.791	0.058	0.481	13.529***	0.231
SUFF	0.860	0.028	0.714	30.782***	0.509
SC					
SC	1.000	-	0.807	-	0.652
MODIS					
JUS	1.000	-	0.654	-	0.428
EUP	0.711	0.042	0.682	16.989***	0.465
ADV	0.528	0.045	0.527	11.626***	0.278
DIFF	0.654	0.056	0.470	11.571***	0.221
DISP	0.734	0.058	0.549	12.639***	0.301
DIST	0.810	0.054	0.625	15.056***	0.390
DEHU	0.839	0.052	0.626	16.072***	0.392
ATTR	0.821	0.056	0.611	14.626***	0.373
AGG					
REAC	1.000	-	0.830	-	0.688
PROAC	0.652	0.037	0.820	17.566***	0.673

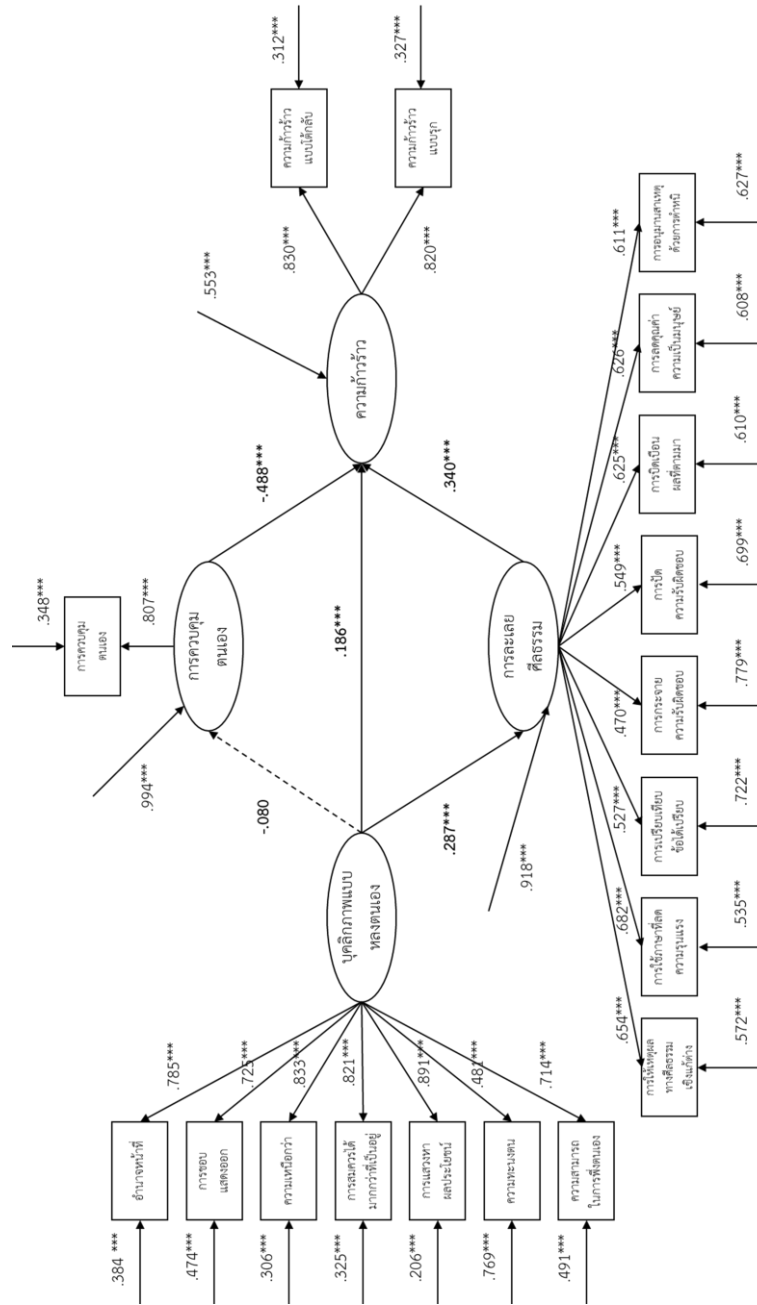
*** p < .001, สองหาง.

ตารางที่ จ 2

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 ($N = 953$)

ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล	SC			MODIS			AGG			R^2
		DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
NAR											
<i>b</i>		-0.060	-	-0.060	0.287	-	0.287	0.179	0.132	0.311	
<i>SE</i>		0.035	-	0.035	0.047	-	0.047	0.032	0.034	0.044	
β		-0.080	-	-0.080	0.287	-	0.287	0.186	0.137	0.322	
<i>t</i>		-1.707	-	-1.707	6.151***	-	6.151***	5.508***	3.849***	7.000***	
SC											
<i>b</i>		-	-	-	-	-	-	-0.626	-	-0.626	0.006
<i>SE</i>		-	-	-	-	-	-	0.067	-	0.067	
β		-	-	-	-	-	-	-0.488	-	-0.488	
<i>t</i>		-	-	-	-	-	-	-9.380***	-	-9.380***	
MODIS											
<i>b</i>		-	-	-	-	-	-	0.328	-	0.328	0.082
<i>SE</i>		-	-	-	-	-	-	0.043	-	0.043	
β		-	-	-	-	-	-	0.340	-	0.340	
<i>t</i>		-	-	-	-	-	-	7.672***	-	7.672***	
ตัวแปร											
ความเที่ยง		NAR			SC	MODIS	AGG				
					.927	.687	.842	.904			
เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง											
		NAR			SC	MODIS	AGG				
		NAR			1						
		SC			-.040	1					
		MODIS			.237**	-.330**	1				
		AGG			.290**	-.497**	.429**	1			

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

$\chi^2 (104, N = 953) = 394.030, p = .000, RMSEA = .054, CFI = .995, TLI = .934, SRMR = .069$

ภาพที่ ๑ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3 (N = 953)
 *** p < .001, สองทาง.

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวเพิ่มเติม

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption1-3_group1_inmate_scmcd

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\2.assumption1-3\group1_inmate\scmediator\group1_forsem_allpar.dat";

VARIABLE:NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@0.09;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON SC NAR;

MVANI WITH MEXH;

MSUFF WITH MAUTH;

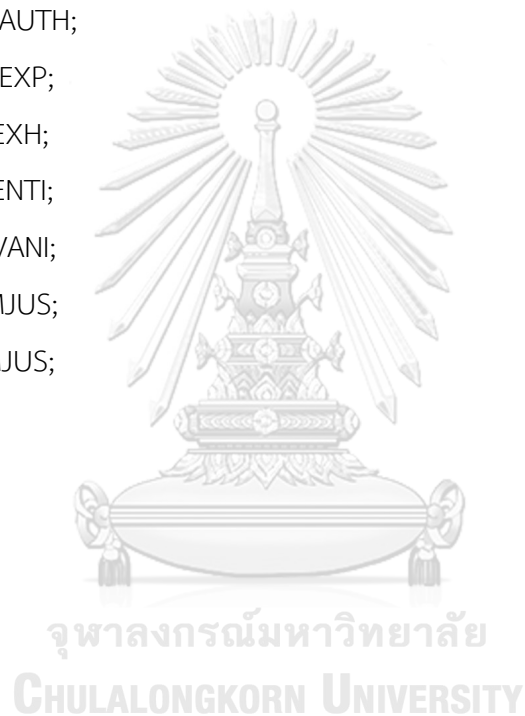
MDISP WITH MDIFF;
 MEUP WITH MJUS;
 MENTI WITH MEXH;
 MEXP WITH MSUP;
 MEXP WITH MENTI;
 MATTR WITH MEUP;
 MEXP WITH MEXH;
 MEXH WITH MAUTH;
 MVANI WITH MAUTH;
 MVANI WITH MEXP;
 MSC WITH MEXH;
 MSC WITH MENTI;
 MSC WITH MVANI;
 MREAC WITH MJUS;
 MPRO WITH MJUS;

MODEL INDIRECT:

AGG IND NAR;

MODIS IND NAR;

AGG IND SC;

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

OUTPUT:

SAMPSTAT MODINDICES(0) STDYX;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption1-3_group1_inmate_scmed

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	953
Number of dependent variables	18
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 76

Loglikelihood

H0 Value -13885.438

H0 Scaling Correction Factor 1.1811

for MLR

H1 Value -13649.480

H1 Scaling Correction Factor 1.1441

for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 27922.875

Bayesian (BIC) 28292.206

Sample-Size Adjusted BIC 28050.833

$(n^* = (n + 2) / 24)$

Chi-Square Test of Model Fit

Value 421.662*

Degrees of Freedom	113
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor	1.1192
for MLR	

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.054
90 Percent C.I.	0.048 0.059
Probability RMSEA \leq .05	0.138

CFI/TLI

CFI	0.952
TLI	0.935

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	6589.896
Degrees of Freedom	153
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.059
-------	-------

MODEL RESULTS

Two-Tailed

	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR BY				
MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
MEXH	0.839	0.044	18.888	0.000
MSUP	1.072	0.039	27.457	0.000
MENTI	1.007	0.042	24.110	0.000
MEXP	1.043	0.054	19.450	0.000
MVANI	0.798	0.059	13.497	0.000
MSUFF	0.840	0.027	31.125	0.000
SC BY				
MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS BY				
MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
MEUP	0.694	0.037	18.562	0.000
MADV	0.495	0.042	11.771	0.000
MDIFF	0.602	0.053	11.414	0.000
MDISP	0.684	0.054	12.777	0.000
MDIST	0.756	0.050	15.112	0.000
MDEHU	0.784	0.049	16.149	0.000
MATTR	0.770	0.052	14.825	0.000
AGG BY				
MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000
MPRO	0.627	0.038	16.481	0.000
AGG ON				
NAR	0.239	0.034	6.921	0.000
SC	-0.663	0.076	-8.734	0.000
MODIS	0.246	0.049	5.052	0.000
SC ON				
NAR	0.009	0.035	0.255	0.799
MODIS ON				

SC	-0.593	0.069	-8.545	0.000
NAR	0.291	0.043	6.785	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.105	0.016	6.640	0.000
MAUTH	-0.052	0.012	-4.249	0.000
MEXP	-0.065	0.017	-3.740	0.000
MSUFF WITH				
MAUTH	0.063	0.009	6.694	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.095	0.017	5.608	0.000
MEUP WITH				
MJUS	0.052	0.014	3.706	0.000
MENTI WITH				
MEXH	0.014	0.010	1.407	0.159
MEXP WITH				
MSUP	-0.054	0.013	-4.308	0.000
MENTI	-0.059	0.013	-4.730	0.000
MEXH	-0.067	0.013	-5.047	0.000
MATTR WITH				
MEUP	-0.041	0.010	-4.340	0.000
MEXH WITH				
MAUTH	-0.035	0.009	-3.844	0.000
MSC WITH				
MEXH	-0.065	0.009	-7.506	0.000
MENTI	-0.045	0.008	-5.427	0.000
MVANI	-0.065	0.013	-4.940	0.000
MREAC WITH				
MJUS	0.078	0.014	5.748	0.000
MPRO WITH				
MJUS	0.034	0.009	3.667	0.000
Intercepts				

MAUTH	2.670	0.023	118.516	0.000
MEXH	2.361	0.021	112.805	0.000
MSUP	2.349	0.023	100.916	0.000
MENTI	2.321	0.023	103.036	0.000
MEXP	2.524	0.021	117.814	0.000
MVANI	2.538	0.029	86.188	0.000
MSUFF	3.127	0.021	147.364	0.000
MSC	3.306	0.017	194.867	0.000
MJUS	2.381	0.028	86.379	0.000
MEUP	1.574	0.018	85.338	0.000
MADV	1.586	0.018	89.513	0.000
MDIFF	2.256	0.025	91.819	0.000
MDISP	2.451	0.024	103.630	0.000
MDIST	2.081	0.023	90.836	0.000
MDEHU	1.776	0.024	74.997	0.000
MATTR	2.403	0.024	101.089	0.000
MREAC	2.154	0.021	102.199	0.000
MPRO	1.391	0.014	99.013	0.000
Variances				
NAR	0.314	0.021	15.179	0.000
Residual Variances				
MAUTH	0.169	0.012	14.055	0.000
MEXH	0.200	0.014	14.265	0.000
MSUP	0.156	0.013	11.919	0.000
MENTI	0.169	0.012	13.897	0.000
MEXP	0.096	0.018	5.416	0.000
MVANI	0.629	0.029	21.315	0.000
MSUFF	0.207	0.010	20.041	0.000
MSC	0.090	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.388	0.023	17.027	0.000
MEUP	0.163	0.012	13.119	0.000

MADV	0.217	0.013	16.498	0.000
MDIFF	0.454	0.022	20.583	0.000
MDISP	0.377	0.020	19.333	0.000
MDIST	0.309	0.017	17.736	0.000
MDEHU	0.329	0.020	16.627	0.000
MATTR	0.340	0.019	18.377	0.000
MREAC	0.106	0.015	7.225	0.000
MPRO	0.064	0.009	6.779	0.000
SC	0.162	0.011	14.743	0.000
MODIS	0.252	0.023	10.779	0.000
AGG	0.163	0.016	10.433	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
Two-Tailed					
NAR	BY				
	MAUTH	0.806	0.016	49.773	0.000
	MEXH	0.725	0.024	30.700	0.000
	MSUP	0.836	0.015	54.273	0.000
	MENTI	0.808	0.016	49.941	0.000
	MEXP	0.883	0.024	36.937	0.000
	MVANI	0.491	0.029	17.218	0.000
	MSUFF	0.719	0.017	42.677	0.000
SC	BY				
	MSC	0.802	0.010	82.508	0.000
MODIS	BY				
	MJUS	0.680	0.023	29.121	0.000
	MEUP	0.705	0.029	24.187	0.000

MADV	0.523	0.031	16.997	0.000
MDIFF	0.459	0.030	15.130	0.000
MDISP	0.541	0.028	19.011	0.000
MDIST	0.618	0.026	23.690	0.000
MDEHU	0.620	0.026	24.238	0.000
MATTR	0.607	0.027	22.343	0.000
AGG BY				
MREAC	0.865	0.021	41.384	0.000
MPRO	0.812	0.029	28.082	0.000
AGG ON				
NAR	0.239	0.033	7.182	0.000
SC	-0.477	0.048	-9.968	0.000
MODIS	0.255	0.052	4.923	0.000
SC ON				
NAR	0.013	0.049	0.254	0.799
MODIS ON				
SC	-0.413	0.041	-10.076	0.000
NAR	0.282	0.036	7.777	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.296	0.038	7.734	0.000
MAUTH	-0.160	0.039	-4.093	0.000
MEXP	-0.265	0.086	-3.070	0.002
MSUFF WITH				
MAUTH	0.336	0.038	8.748	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.229	0.037	6.220	0.000
MEUP WITH				
MJUS	0.205	0.048	4.244	0.000
MENTI WITH				
MEXH	0.074	0.050	1.475	0.140
MEXP WITH				

MSUP	-0.445	0.138	-3.214	0.001
MENTI	-0.464	0.136	-3.401	0.001
MEXH	-0.485	0.132	-3.671	0.000
MATTR WITH				
MEUP	-0.175	0.042	-4.147	0.000
MEXH WITH				
MAUTH	-0.190	0.053	-3.591	0.000
MSC WITH				
MEXH	-0.484	0.061	-7.878	0.000
MENTI	-0.362	0.065	-5.565	0.000
MVANI	-0.272	0.055	-4.978	0.000
MREAC WITH				
MJUS	0.387	0.068	5.683	0.000
MPRO WITH				
MJUS	0.217	0.058	3.776	0.000
Intercepts				
MAUTH	3.842	0.079	48.574	0.000
MEXH	3.638	0.082	44.257	0.000
MSUP	3.269	0.073	44.614	0.000
MENTI	3.325	0.072	45.952	0.000
MEXP	3.812	0.087	43.750	0.000
MVANI	2.788	0.058	47.933	0.000
MSUFF	4.774	0.113	42.344	0.000
MSC	6.588	0.151	43.506	0.000
MJUS	2.803	0.058	48.562	0.000
MEUP	2.766	0.068	40.739	0.000
MADV	2.900	0.064	44.987	0.000
MDIFF	2.974	0.065	45.845	0.000
MDISP	3.357	0.074	45.447	0.000
MDIST	2.942	0.068	43.073	0.000
MDEHU	2.429	0.052	46.434	0.000

MATTR	3.275	0.071	46.293	0.000
MREAC	3.329	0.082	40.359	0.000
MPRO	3.218	0.118	27.184	0.000
Variances				
NAR	1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances				
MAUTH	0.350	0.026	13.386	0.000
MEXH	0.475	0.034	13.879	0.000
MSUP	0.301	0.026	11.711	0.000
MENTI	0.347	0.026	13.258	0.000
MEXP	0.220	0.042	5.204	0.000
MVANI	0.759	0.028	27.054	0.000
MSUFF	0.483	0.024	19.927	0.000
MSC	0.357	0.016	22.951	0.000
MJUS	0.537	0.032	16.892	0.000
MEUP	0.503	0.041	12.255	0.000
MADV	0.727	0.032	22.597	0.000
MDIFF	0.789	0.028	28.340	0.000
MDISP	0.707	0.031	22.955	0.000
MDIST	0.618	0.032	19.202	0.000
MDEHU	0.616	0.032	19.402	0.000
MATTR	0.632	0.033	19.192	0.000
MREAC	0.253	0.036	6.992	0.000
MPRO	0.341	0.047	7.257	0.000
SC	1.000	0.001	808.244	0.000
MODIS	0.753	0.039	19.439	0.000
AGG	0.520	0.038	13.539	0.000

R-SQUARE

Observed

Two-Tailed

Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
MAUTH	0.650	0.026	24.886	0.000
MEXH	0.525	0.034	15.350	0.000
MSUP	0.699	0.026	27.136	0.000
MENTI	0.653	0.026	24.971	0.000
MEXP	0.780	0.042	18.468	0.000
MVANI	0.241	0.028	8.609	0.000
MSUFF	0.517	0.024	21.339	0.000
MSC	0.643	0.016	41.254	0.000
MJUS	0.463	0.032	14.560	0.000
MEUP	0.497	0.041	12.094	0.000
MADV	0.273	0.032	8.498	0.000
MDIFF	0.211	0.028	7.565	0.000
MDISP	0.293	0.031	9.505	0.000
MDIST	0.382	0.032	11.845	0.000
MDEHU	0.384	0.032	12.119	0.000
MATTR	0.368	0.033	11.172	0.000
MREAC	0.747	0.036	20.692	0.000
MPRO	0.659	0.047	14.041	0.000

Latent Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
SC	0.000	0.001	0.127	0.899
MODIS	0.247	0.039	6.377	0.000
AGG	0.480	0.038	12.477	0.000

TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value

Effects from NAR to AGG

Total	0.303	0.045	6.711	0.000
Total indirect	0.064	0.035	1.825	0.068

Specific indirect

AGG

SC

NAR	-0.006	0.024	-0.254	0.800
-----	--------	-------	--------	-------

AGG

MODIS

NAR	0.072	0.019	3.861	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

AGG

MODIS

SC

NAR	-0.001	0.005	-0.255	0.799
-----	--------	-------	--------	-------

Direct

AGG

NAR	0.239	0.034	6.921	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

Effects from SC to AGG

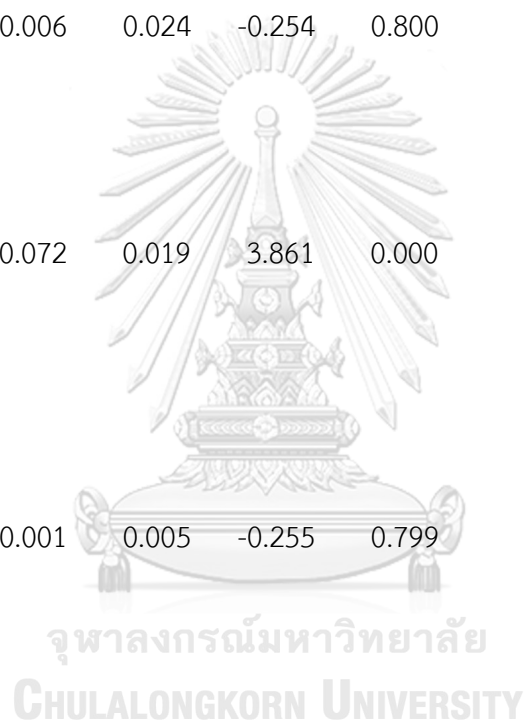
Total	-0.810	0.066	-12.228	0.000
Total indirect	-0.146	0.031	-4.763	0.000

Specific indirect

AGG

MODIS

SC	-0.146	0.031	-4.763	0.000
----	--------	-------	--------	-------

Direct				
AGG				
SC	-0.663	0.076	-8.734	0.000
Effects from NAR to MODIS				
Total	0.286	0.048	5.898	0.000
Total indirect	-0.005	0.021	-0.254	0.799
Specific indirect				
MODIS				
SC				
NAR	-0.005	0.021	-0.254	0.799
Direct				
MODIS				
NAR	0.291	0.043	6.785	0.000

STANDARDIZED TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

STDYX Standardization

Two-Tailed

Estimate S.E. Est./S.E. P-Value

Effects from NAR to AGG				
Total	0.304	0.041	7.450	0.000
Total indirect	0.065	0.034	1.870	0.061

Specific indirect

AGG

SC				
NAR	-0.006	0.024	-0.253	0.800
AGG				
MODIS				
NAR	0.072	0.018	3.957	0.000
AGG				
MODIS				
SC				
NAR	-0.001	0.005	-0.254	0.799
Direct				
AGG				
NAR	0.239	0.033	7.182	0.000
Effects from SC to AGG				
Total	-0.582	0.037	-15.931	0.000
Total indirect	-0.105	0.022	-4.841	0.000
Specific indirect				
AGG				
MODIS				
SC	-0.105	0.022	-4.841	0.000
Direct				
AGG				
SC	-0.477	0.048	-9.968	0.000
Effects from NAR to MODIS				
Total	0.277	0.041	6.809	0.000

Total indirect	-0.005	0.020	-0.254	0.800
----------------	--------	-------	--------	-------

Specific indirect

MODIS

SC

NAR	-0.005	0.020	-0.254	0.800
-----	--------	-------	--------	-------

Direct

MODIS

NAR	0.282	0.036	7.777	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

ตารางที่ ๑ 1

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพิ่มเติม (N = 953)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.806	-	0.650
EXH	0.839	0.044	0.725	18.888***	0.525
SUP	1.072	0.039	0.836	27.457***	0.699
ENTI	1.007	0.042	0.808	24.110***	0.653
EXP	1.043	0.054	0.883	19.450***	0.780
VANI	0.798	0.059	0.491	13.497***	0.241
SUFF	0.840	0.027	0.719	31.125***	0.517
SC					
SC	1.000	-	0.802	-	0.643
MODIS					
JUS	1.000	-	0.680	-	0.463
EUP	0.694	0.037	0.705	18.562***	0.497
ADV	0.495	0.042	0.523	11.771***	0.273
DIFF	0.602	0.053	0.459	11.414***	0.211
DISP	0.684	0.054	0.541	12.777***	0.293
DIST	0.756	0.050	0.618	15.112***	0.382
DEHU	0.784	0.049	0.620	16.149***	0.384
ATTR	0.770	0.052	0.607	14.825***	0.368
AGG					
REAC	1.000	-	0.865	-	0.747
PROAC	0.627	0.038	0.812	16.481***	0.659

*** p < .001, สองหาง.

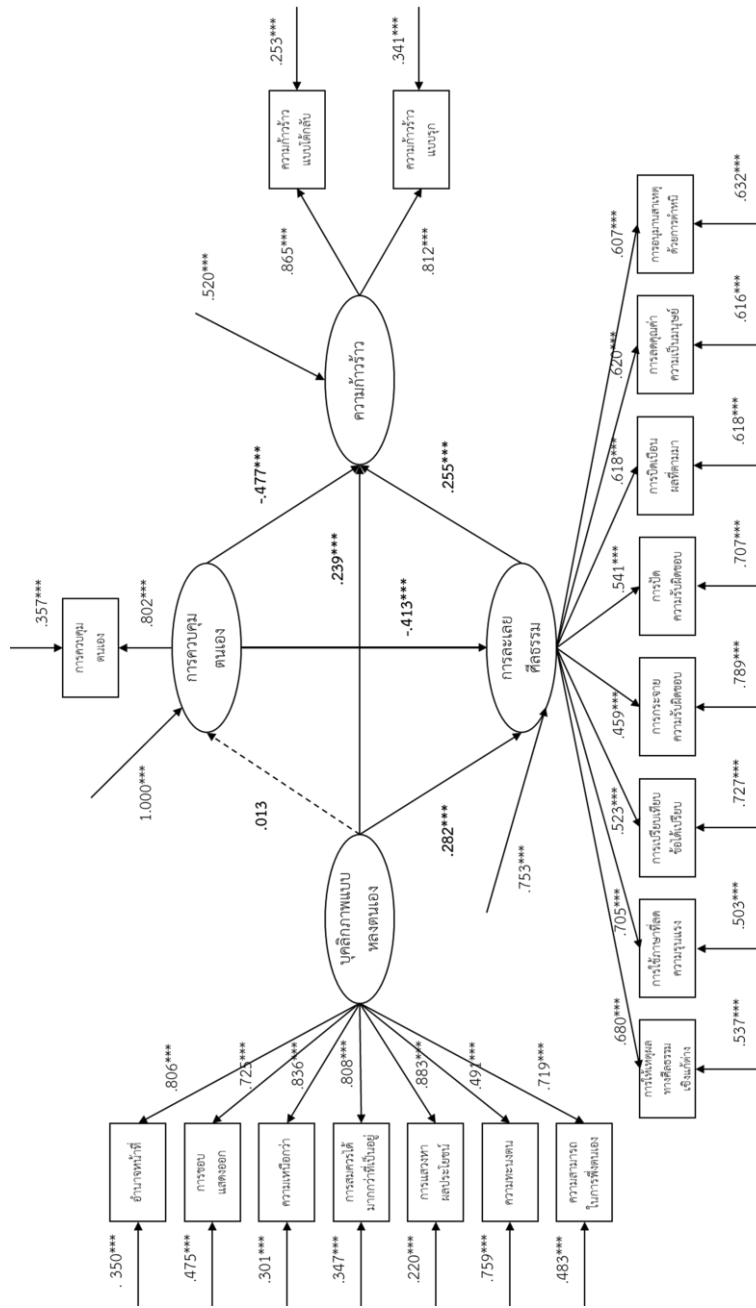
ตารางที่ ๒

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพิ่มเติม

(N = 953)

ตัวแปรผล	SC			MODIS			AGG			R ²	
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE		
NAR											
<i>b</i>	0.009	-	0.009	0.291	-0.005	0.286	0.239	0.064	0.303		
<i>SE</i>	0.035		0.035	0.043	0.021	0.048	0.034	0.035	0.045		
β	0.013		0.013	0.282	-0.005	0.277	0.239	0.065	0.304		
<i>t</i>	0.255		0.255	6.785***	-0.254	5.898	6.921***	1.825	6.711***		
SC											
<i>b</i>	-	-	-	-0.593	-	-0.593	-0.663	-0.146	-0.810	0.000	
<i>SE</i>				0.069		0.069	0.076	0.031	0.066		
β				-0.413		-0.413	-0.477	-0.105	-0.582		
<i>t</i>				-8.545***		-8.545***	-8.734***	-4.763***	-12.228***		
MODIS											
<i>b</i>							0.246	-	0.246	0.247	
<i>SE</i>							0.049	-	0.049		
β							0.255	-	0.255		
<i>t</i>							5.052***	-	5.052***		
ตัวแปร											
		NAR			SC			MODIS			AGG
ความเที่ยง				.927		.687		.842		.904	
เมทริกซ์สหสัมพันธ์											
ระหว่างตัวแปรแฝง											
		NAR			SC			MODIS			AGG
	NAR	1									
	SC			-.040	1						
	MODIS			.237**		-.330**	1				
	AGG			.290**		-.497**		.429**	1		

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

χ^2 (113, N = 953) = 421.662, p = .000, RMSEA = .054, CFI = .952, TLI = .935, SRMR = .059

ภาพที่ ๑ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิงเพิ่มเติม (N = 953)

*** $p < .001$, สองทาง.

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 ผู้ต้องขังหญิง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าว เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption4_group1_inmate

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\
3.assumption4\group1_inmate\group1_assump4_forsem_allpar.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
MMODIS_HL;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MREAC
MPRO MMODIS_HL;

GROUPING = MMODIS_HL(1=low 2=high)

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC;

MEXH WITH MAUTH;

MVANI WITH MEXH;

MREAC WITH MSUFF;

MVANI WITH MAUTH;
 MEXP WITH MEXH;
 MSC WITH MAUTH;
 MENTI WITH MSUP;
 MSC WITH MSUFF;
 MSC WITH MSUP;
 MENTI WITH MEXH;
 MEXP WITH MENTI;
 MREAC WITH MVANI;
 MREAC WITH MEXH;
 MPRO WITH MSUFF;
 MREAC WITH MEXP;
 MVANI WITH MEXP;
 MREAC WITH MSUP;
 MREAC WITH MENTI;
 MSUFF WITH MEXP;
 MSUFF WITH MAUTH;

MODEL high:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC;

SC WITH NAR@-0.025;

AGG@0.272;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption4_group1_inmate

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	2
Number of observations	
Group LOW	462
Group HIGH	491
Total sample size	953
Number of dependent variables	10
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	3

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 97

Loglikelihood

H0 Value -6784.376

H0 Scaling Correction Factor 1.1726

for MLR

H1 Value	-6671.293
H1 Scaling Correction Factor for MLR	1.1596

Information Criteria

Akaike (AIC)	13762.752
Bayesian (BIC)	14234.134
Sample-Size Adjusted BIC	13926.066
$(n^* = (n + 2) / 24)$	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	201.658*
Degrees of Freedom	33
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor for MLR	1.1215

Chi-Square Contribution From Each Group

LOW	92.038
HIGH	109.620

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.104
90 Percent C.I.	0.090 0.118
Probability RMSEA \leq .05	0.000

CFI/TLI

CFI	0.958
TLI	0.886

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	4131.793
Degrees of Freedom	90
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.067
-------	-------

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption4_group1_inmate (con)

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\
3.assumption4\group1_inmate\group1_assump4_forsem_allpar.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
MMODIS_HL;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MREAC
MPRO MMODIS_HL;

GROUPING = MMODIS_HL(1=low 2=high)

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR;

AGG ON SC(1);

MEXH WITH MAUTH;

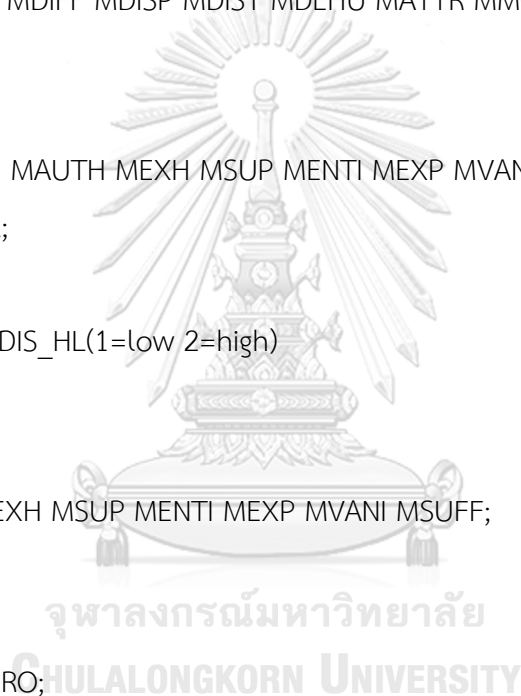
MVANI WITH MEXH;

MREAC WITH MSUFF;

MVANI WITH MAUTH;

MEXP WITH MEXH;

MSC WITH MAUTH;

MENTI WITH MSUP;
 MSC WITH MSUFF;
 MSC WITH MSUP;
 MENTI WITH MEXH;
 MEXP WITH MENTI;
 MREAC WITH MVANI;
 MREAC WITH MEXH;
 MPRO WITH MSUFF;
 MREAC WITH MEXP;
 MVANI WITH MEXP;
 MREAC WITH MSUP;
 MREAC WITH MENTI;
 MSUFF WITH MEXP;
 MSUFF WITH MAUTH;

MODEL high:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR;

AGG ON SC(1);

SC WITH NAR@-0.025;

AGG@0.272;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption4_group1_inmate (con)

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	2
Number of observations	
Group LOW	462
Group HIGH	491
Total sample size	953
Number of dependent variables	10
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	3

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 96

Loglikelihood

H0 Value	-6788.294
H0 Scaling Correction Factor	1.1723
for MLR	
H1 Value	-6671.293
H1 Scaling Correction Factor	1.1596

for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC)	13768.588
Bayesian (BIC)	14235.111
Sample-Size Adjusted BIC	13930.219
$(n^* = (n + 2) / 24)$	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	208.230*
Degrees of Freedom	34
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor	1.1238
for MLR	

Chi-Square Contribution From Each Group

LOW	94.366
HIGH	113.864

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.104
90 Percent C.I.	0.090 0.117
Probability RMSEA \leq .05	0.000

CFI/TLI

CFI	0.957
TLI	0.886

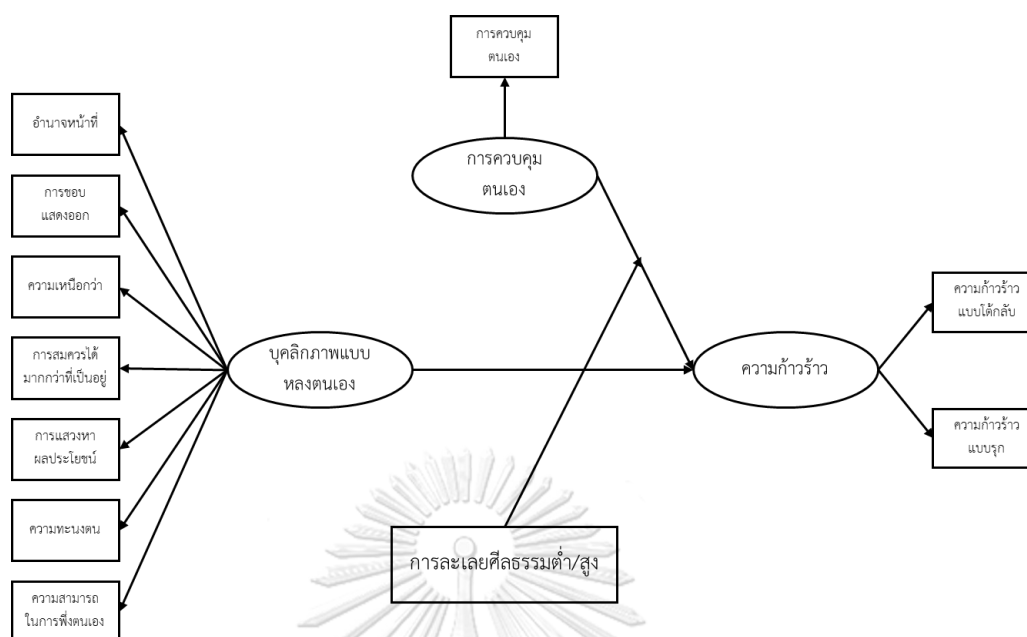
Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	4131.793
Degrees of Freedom	90
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.067
-------	-------

ภาพที่ ซ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4

ตารางที่ ซ 1

ค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มผู้ต้องขังหญิง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 เปรียบเทียบระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ครั้ง

ครั้งที่	χ^2	df	RMSEA	CFI	TLI	SRMR
แต่ละโมเดล						
1	201.658	33	.104	.958	.886	.067
2 (model constraint)	208.230	34	.104	.958	.886	.067
เปรียบเทียบโมเดล	$\Delta\chi^2$	Δdf				
ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2	6.572	1				

หมายเหตุ : ค่าวิกฤตไค - สแควร์ที่องศาอิสระ 1 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เท่ากับ 3.84

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: SEM_group2_female_interact

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\AjNongluck\group2_female\group2_forsem.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@.07;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

INTERAC| SC XWITH MODIS;

AGG ON NAR SC MODIS INTERAC;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

ANALYSIS:

TYPE IS RANDOM;

ALGORITHM=INTEGRATION;

INTEGRATION=25;
 ESTIMATOR IS MLR;
 ITERATIONS = 1000;
 CONVERGENCE = 0.00005;

OUTPUT:
 SAMPSTAT STDYX;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

SEM_group2_female_interact

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	728
Number of dependent variables	18
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	5

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 59

Loglikelihood

H0 Value	-9548.636
H0 Scaling Correction Factor	1.3777
for MLR	

Information Criteria

Akaike (AIC)	19215.273
--------------	-----------

Bayesian (BIC) 19486.100
 Sample-Size Adjusted BIC 19298.757
 $(n^* = (n + 2) / 24)$

MODEL RESULTS

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR	BY				
	MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEXH	0.853	0.040	21.228	0.000
	MSUP	1.127	0.039	28.766	0.000
	MENTI	0.969	0.037	26.394	0.000
	MEXP	0.998	0.034	29.509	0.000
	MVANI	0.934	0.054	17.407	0.000
	MSUFF	0.826	0.031	26.729	0.000
SC	BY				
	MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS	BY				
	MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEUP	0.858	0.060	14.192	0.000
	MADV	0.890	0.057	15.715	0.000
	MDIFF	0.795	0.044	18.253	0.000
	MDISP	0.853	0.046	18.356	0.000
	MDIST	0.938	0.039	23.780	0.000
	MDEHU	0.965	0.041	23.275	0.000
	MATTR	0.841	0.046	18.291	0.000
AGG	BY				
	MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000
	MPRO	1.179	0.079	15.002	0.000

AGG	ON				
NAR		0.004	0.022	0.168	0.867
SC		-0.395	0.053	-7.465	0.000
MODIS		0.382	0.046	8.295	0.000
INTERAC		-1.127	0.186	-6.059	0.000
SC	ON				
NAR		-0.047	0.034	-1.378	0.168
MODIS	ON				
NAR		0.341	0.044	7.766	0.000
Intercepts					
MAUTH		2.871	0.025	116.428	0.000
MEXH		2.407	0.023	103.003	0.000
MSUP		2.622	0.027	97.623	0.000
MENTI		2.594	0.025	105.060	0.000
MEXP		2.625	0.025	104.137	0.000
MVANI		2.442	0.031	79.524	0.000
MSUFF		3.033	0.023	129.773	0.000
MSC		3.308	0.019	177.647	0.000
MJUS		1.945	0.026	73.992	0.000
MEUP		1.404	0.021	66.601	0.000
MADV		1.490	0.022	68.500	0.000
MDIFF		2.175	0.028	78.170	0.000
MDISP		2.188	0.027	79.593	0.000
MDIST		1.866	0.024	77.532	0.000
MDEHU		1.642	0.025	66.916	0.000
MATTR		2.161	0.027	80.690	0.000
MREAC		1.891	0.023	81.216	0.000
MPRO		1.323	0.022	60.436	0.000
Variances					
NAR		0.314	0.023	13.662	0.000
Residual Variances					

MAUTH	0.129	0.010	12.698	0.000
MEXH	0.169	0.011	15.665	0.000
MSUP	0.126	0.009	13.833	0.000
MENTI	0.149	0.012	11.936	0.000
MEXP	0.149	0.011	13.113	0.000
MVANI	0.413	0.025	16.650	0.000
MSUFF	0.183	0.012	14.931	0.000
MSC	0.070	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.227	0.019	11.698	0.000
MEUP	0.120	0.010	11.714	0.000
MADV	0.126	0.010	13.166	0.000
MDIFF	0.389	0.025	15.623	0.000
MDISP	0.350	0.024	14.444	0.000
MDIST	0.179	0.016	11.301	0.000
MDEHU	0.182	0.017	10.685	0.000
MATTR	0.327	0.020	16.426	0.000
MREAC	0.170	0.013	13.251	0.000
MPRO	0.033	0.014	2.376	0.018
SC	0.160	0.017	9.357	0.000
MODIS	0.239	0.020	11.668	0.000
AGG	0.023	0.011	2.101	0.036

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E. Est./S.E.	P-Value	
NAR	BY				
	MAUTH	0.842	0.015	55.848	0.000
	MEXH	0.758	0.018	40.994	0.000

MSUP	0.872	0.011	80.544	0.000
MENTI	0.815	0.018	45.879	0.000
MEXP	0.823	0.016	50.253	0.000
MVANI	0.632	0.026	23.924	0.000
MSUFF	0.734	0.022	32.904	0.000
SC BY				
MSC	0.835	0.013	62.598	0.000
MODIS BY				
MJUS	0.741	0.022	33.816	0.000
MEUP	0.792	0.025	31.746	0.000
MADV	0.796	0.023	34.273	0.000
MDIFF	0.556	0.031	18.198	0.000
MDISP	0.604	0.029	20.636	0.000
MDIST	0.759	0.023	32.830	0.000
MDEHU	0.765	0.021	35.785	0.000
MATTR	0.611	0.028	22.159	0.000
AGG BY				
MREAC	0.680	0.031	21.743	0.000
MPRO	0.928	0.032	29.443	0.000
AGG ON				
NAR	0.005	0.032	0.168	0.867
SC	-0.414	0.041	-10.217	0.000
MODIS	0.524	0.056	9.359	0.000
INTERAC	-0.620	0.073	-8.440	0.000
SC ON				
NAR	-0.066	0.048	-1.378	0.168
MODIS ON				
NAR	0.364	0.038	9.563	0.000
Intercepts				
MAUTH	4.315	0.119	36.239	0.000
MEXH	3.818	0.090	42.513	0.000

MSUP	3.618	0.094	38.411	0.000
MENTI	3.894	0.104	37.538	0.000
MEXP	3.860	0.105	36.904	0.000
MVANI	2.947	0.073	40.468	0.000
MSUFF	4.810	0.139	34.722	0.000
MSC	6.887	0.256	26.851	0.000
MJUS	2.744	0.066	41.297	0.000
MEUP	2.467	0.095	25.850	0.000
MADV	2.538	0.079	32.172	0.000
MDIFF	2.897	0.068	42.812	0.000
MDISP	2.950	0.071	41.678	0.000
MDIST	2.873	0.070	40.790	0.000
MDEHU	2.479	0.065	38.145	0.000
MATTR	2.990	0.068	43.884	0.000
MREAC	3.361	0.103	32.572	0.000
MPRO	2.723	0.158	17.215	0.000
Variances				
NAR	1.000	0.000	999.000	999.000
Residual Variances				
MAUTH	0.291	0.025	11.436	0.000
MEXH	0.425	0.028	15.180	0.000
MSUP	0.240	0.019	12.694	0.000
MENTI	0.335	0.029	11.574	0.000
MEXP	0.323	0.027	11.991	0.000
MVANI	0.601	0.033	18.029	0.000
MSUFF	0.461	0.033	14.089	0.000
MSC	0.303	0.022	13.635	0.000
MJUS	0.451	0.032	13.891	0.000
MEUP	0.372	0.040	9.410	0.000
MADV	0.367	0.037	9.915	0.000
MDIFF	0.691	0.034	20.315	0.000

MDISP	0.635	0.035	17.976	0.000
MDIST	0.424	0.035	12.097	0.000
MDEHU	0.415	0.033	12.667	0.000
MATTR	0.627	0.034	18.587	0.000
MREAC	0.538	0.043	12.650	0.000
MPRO	0.138	0.059	2.363	0.018
SC	0.996	0.006	156.965	0.000
MODIS	0.867	0.028	31.280	0.000
AGG	0.156	0.069	2.257	0.024

R-SQUARE

Observed Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
MAUTH	0.709	0.025	27.924	0.000
MEXH	0.575	0.028	20.497	0.000
MSUP	0.760	0.019	40.272	0.000
MENTI	0.665	0.029	22.940	0.000
MEXP	0.677	0.027	25.126	0.000
MVANI	0.399	0.033	11.962	0.000
MSUFF	0.539	0.033	16.452	0.000
MSC	0.697	0.022	31.299	0.000
MJUS	0.549	0.032	16.908	0.000
MEUP	0.628	0.040	15.873	0.000
MADV	0.633	0.037	17.137	0.000
MDIFF	0.309	0.034	9.099	0.000
MDISP	0.365	0.035	10.318	0.000
MDIST	0.576	0.035	16.415	0.000
MDEHU	0.585	0.033	17.893	0.000
MATTR	0.373	0.034	11.079	0.000
MREAC	0.462	0.043	10.872	0.000

MPRO	0.862	0.059	14.722	0.000
------	-------	-------	--------	-------

Latent Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
SC	0.004	0.006	0.689	0.491
MODIS	0.133	0.028	4.781	0.000
AGG	0.844	0.069	12.190	0.000

ภาคผนวก ฅ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าว เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption1-3_group2_female

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\2.assumption1-3\group2_female\group2_forsem_female.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@0.07;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MDISP WITH MDIFF;

MADV WITH MEUP;

MVANI WITH MEXH;
 MSUFF WITH MAUTH;
 MATTR WITH MDIFF;
 MEXP WITH MAUTH;
 MSUFF WITH MEXP;
 MATTR WITH MDISP;
 MSUP WITH MAUTH;
 MATTR WITH MJUS;
 MATTR WITH MDEHU;
 MADV WITH MJUS;
 MDIST WITH MDISP;
 MSUFF WITH MSUP;
 MSUFF WITH MENTI;
 MENTI WITH MAUTH;
 MATTR WITH MDIST;
 MDIST WITH MJUS;
 MDEHU WITH MDISP;
 MSUFF WITH MEXH;
 MEXH WITH MAUTH;
 MSC WITH MSUFF;
 MSC WITH MAUTH;
 MSC WITH MEXH;
 MDIFF WITH MSC;
 MDISP WITH MSC;
 MSC WITH MENTI;
 MEUP WITH MSC;
 MATTR WITH MSUFF;
 MADV WITH MSC;
 MDISP WITH MENTI;
 MDIFF WITH MSUFF;
 MDISP WITH MJUS;

อพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

MPRO WITH MEUP;
 MPRO WITH MADV;

MODEL INDIRECT:

AGG IND NAR

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

OUTPUT:

SAMPSTAT MODINDICES(0) STDYX;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption1-3_group2_female

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups 1

Number of observations 728

Number of dependent variables 18

Number of independent variables 0

Number of continuous latent variables 4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 93

Loglikelihood

H0 Value	-9138.082
H1 Value	-8971.389

Information Criteria

Akaike (AIC)	18462.165
Bayesian (BIC)	18889.063
Sample-Size Adjusted BIC	18593.759
$(n^* = (n + 2) / 24)$	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	333.387
Degrees of Freedom	96
P-Value	0.0000

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.058
90 Percent C.I.	0.052 0.065
Probability RMSEA \leq .05	0.022

CFI/TLI

CFI	0.970
TLI	0.952

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	8109.121
Degrees of Freedom	153
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.046
-------	-------

MODEL RESULTS

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
NAR	BY				
	MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEXH	1.063	0.062	17.171	0.000
	MSUP	1.375	0.068	20.092	0.000
	MENTI	1.202	0.065	18.504	0.000
	MEXP	1.166	0.059	19.701	0.000
	MVANI	1.150	0.077	14.932	0.000
	MSUFF	0.770	0.050	15.295	0.000
SC	BY				
	MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS	BY				
	MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
	MEUP	0.769	0.040	19.131	0.000
	MADV	0.836	0.044	19.101	0.000
	MDIFF	0.754	0.052	14.380	0.000
	MDISP	0.788	0.053	14.896	0.000
	MDIST	0.895	0.042	21.131	0.000
	MDEHU	0.941	0.046	20.304	0.000
	MATTR	0.757	0.049	15.458	0.000
AGG	BY				
	MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000
	MPRO	0.899	0.048	18.810	0.000
AGG	ON				
	NAR	0.058	0.039	1.473	0.141
	SC	-0.349	0.045	-7.778	0.000

MODIS	0.602	0.042	14.197	0.000
SC ON				
NAR	-0.021	0.043	-0.485	0.628
MODIS ON				
NAR	0.500	0.056	8.999	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.174	0.017	10.557	0.000
MSC	-0.036	0.010	-3.430	0.001
MENTI	-0.033	0.008	-3.919	0.000
MJUS	0.017	0.012	1.393	0.164
MADV WITH				
MEUP	0.052	0.008	6.604	0.000
MJUS	-0.024	0.007	-3.438	0.001
MSC	-0.035	0.007	-4.941	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.060	0.011	5.245	0.000
MSUFF WITH				
MAUTH	0.131	0.014	9.222	0.000
MEXP	0.083	0.012	7.102	0.000
MSUP	0.051	0.012	4.336	0.000
MENTI	0.046	0.011	4.110	0.000
MEXH	0.024	0.010	2.485	0.013
MATTR WITH				
MDIFF	0.107	0.015	7.342	0.000
MDISP	0.103	0.015	6.615	0.000
MJUS	0.047	0.012	3.954	0.000
MDEHU	0.046	0.010	4.436	0.000
MDIST	0.029	0.010	2.789	0.005
MSUFF	0.051	0.009	5.870	0.000
MEXP WITH				
MAUTH	0.083	0.011	7.610	0.000

MSUP	WITH				
MAUTH		0.063	0.011	5.680	0.000
MDIST	WITH				
MDISP		0.031	0.010	3.022	0.003
MJUS		0.018	0.010	1.786	0.074
MENTI	WITH				
MAUTH		0.039	0.010	3.828	0.000
MDEHU	WITH				
MDISP		0.015	0.010	1.435	0.151
MEXH	WITH				
MAUTH		0.020	0.009	2.247	0.025
MSC	WITH				
MSUFF		0.051	0.008	6.228	0.000
MAUTH		0.029	0.007	4.141	0.000
MEXH		-0.032	0.008	-4.310	0.000
MENTI		-0.018	0.008	-2.396	0.017
MDIFF	WITH				
MSC		-0.050	0.011	-4.629	0.000
MSUFF		0.029	0.009	3.215	0.001
MEUP	WITH				
MSC		-0.042	0.007	-6.188	0.000
MPRO	WITH				
MEUP		0.065	0.007	9.729	0.000
MADV		0.042	0.007	6.375	0.000
Intercepts					
MAUTH		2.871	0.025	116.788	0.000
MEXH		2.407	0.023	103.208	0.000
MSUP		2.622	0.027	97.626	0.000
MENTI		2.594	0.025	105.034	0.000
MEXP		2.625	0.025	104.138	0.000
MVANI		2.442	0.031	79.526	0.000

MSUFF	3.033	0.023	131.040	0.000
MSC	3.308	0.018	179.208	0.000
MJUS	1.945	0.026	73.997	0.000
MEUP	1.404	0.021	67.250	0.000
MADV	1.490	0.022	69.101	0.000
MDIFF	2.175	0.028	78.617	0.000
MDISP	2.188	0.028	79.475	0.000
MDIST	1.866	0.024	77.523	0.000
MDEHU	1.642	0.025	66.902	0.000
MATTR	2.161	0.027	80.625	0.000
MREAC	1.942	0.022	88.499	0.000
MPRO	1.384	0.020	69.960	0.000
Variances				
NAR	0.211	0.024	8.704	0.000
Residual Variances				
MAUTH	0.229	0.018	12.903	0.000
MEXH	0.157	0.010	15.688	0.000
MSUP	0.125	0.010	12.162	0.000
MENTI	0.138	0.010	14.196	0.000
MEXP	0.175	0.011	15.563	0.000
MVANI	0.407	0.024	17.130	0.000
MSUFF	0.264	0.017	15.252	0.000
MSC	0.070	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.206	0.015	13.888	0.000
MEUP	0.141	0.010	14.865	0.000
MADV	0.131	0.010	13.148	0.000
MDIFF	0.389	0.021	18.081	0.000
MDISP	0.367	0.022	16.834	0.000
MDIST	0.184	0.012	14.960	0.000
MDEHU	0.176	0.012	15.144	0.000
MATTR	0.353	0.020	17.490	0.000

MREAC	0.114	0.012	9.839	0.000
MPRO	0.093	0.010	9.625	0.000
SC	0.178	0.013	14.015	0.000
MODIS	0.244	0.022	10.908	0.000
AGG	0.098	0.011	9.080	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
Two-Tailed					
NAR	BY				
	MAUTH	0.693	0.030	23.457	0.000
	MEXH	0.777	0.017	44.611	0.000
	MSUP	0.873	0.012	70.676	0.000
	MENTI	0.830	0.014	57.291	0.000
	MEXP	0.789	0.017	47.555	0.000
	MVANI	0.638	0.025	25.553	0.000
	MSUFF	0.567	0.036	15.641	0.000
SC	BY				
	MSC	0.847	0.009	99.408	0.000
MODIS	BY				
	MJUS	0.768	0.020	38.288	0.000
	MEUP	0.744	0.021	36.192	0.000
	MADV	0.783	0.020	39.814	0.000
	MDIFF	0.550	0.028	19.449	0.000
	MDISP	0.578	0.030	19.467	0.000
	MDIST	0.751	0.020	37.276	0.000
	MDEHU	0.774	0.018	42.663	0.000
	MATTR	0.570	0.029	19.368	0.000

AGG	BY				
MREAC		0.821	0.021	39.488	0.000
MPRO		0.820	0.022	38.065	0.000
AGG	ON				
NAR		0.055	0.037	1.473	0.141
SC		-0.303	0.036	-8.523	0.000
MODIS		0.675	0.031	21.840	0.000
SC	ON				
NAR		-0.023	0.047	-0.486	0.627
MODIS	ON				
NAR		0.422	0.036	11.857	0.000
MDISP	WITH				
MDIFF		0.461	0.030	15.437	0.000
MSC		-0.223	0.065	-3.415	0.001
MENTI		-0.145	0.036	-4.028	0.000
MJUS		0.060	0.042	1.427	0.154
MADV	WITH				
MEUP		0.384	0.041	9.332	0.000
MJUS		-0.147	0.045	-3.253	0.001
MSC		-0.364	0.073	-4.964	0.000
MVANI	WITH				
MEXH		0.239	0.040	5.976	0.000
MSUFF	WITH				
MAUTH		0.535	0.033	16.136	0.000
MEXP		0.387	0.044	8.890	0.000
MSUP		0.283	0.059	4.837	0.000
MENTI		0.242	0.053	4.531	0.000
MEXH		0.119	0.046	2.592	0.010
MATTR	WITH				
MDIFF		0.288	0.034	8.548	0.000
MDISP		0.285	0.037	7.799	0.000

MJUS	0.176	0.041	4.288	0.000
MDEHU	0.187	0.039	4.825	0.000
MDIST	0.114	0.039	2.907	0.004
MSUFF	0.167	0.028	5.998	0.000
MEXP WITH				
MAUTH	0.414	0.039	10.531	0.000
MSUP WITH				
MAUTH	0.375	0.052	7.199	0.000
MDIST WITH				
MDISP	0.121	0.038	3.180	0.001
MJUS	0.093	0.050	1.883	0.060
MENTI WITH				
MAUTH	0.219	0.051	4.305	0.000
MDEHU WITH				
MDISP	0.057	0.039	1.462	0.144
MEXH WITH				
MAUTH	0.104	0.044	2.366	0.018
MSC WITH				
MSUFF	0.372	0.059	6.292	0.000
MAUTH	0.232	0.056	4.118	0.000
MEXH	-0.310	0.071	-4.354	0.000
MENTI	-0.186	0.077	-2.400	0.016
MDIFF WITH				
MSC	-0.304	0.065	-4.694	0.000
MSUFF	0.089	0.028	3.214	0.001
MEUP WITH				
MSC	-0.426	0.067	-6.314	0.000
MPRO WITH				
MEUP	0.565	0.040	14.096	0.000
MADV	0.380	0.048	7.911	0.000

Intercepts

MAUTH	4.328	0.119	36.330	0.000
MEXH	3.825	0.107	35.830	0.000
MSUP	3.618	0.102	35.539	0.000
MENTI	3.893	0.108	35.982	0.000
MEXP	3.860	0.108	35.828	0.000
MVANI	2.947	0.086	34.403	0.000
MSUFF	4.857	0.130	37.280	0.000
MSC	6.642	0.174	38.179	0.000
MJUS	2.742	0.081	33.921	0.000
MEUP	2.492	0.074	33.660	0.000
MADV	2.561	0.076	33.759	0.000
MDIFF	2.914	0.084	34.757	0.000
MDISP	2.946	0.085	34.558	0.000
MDIST	2.873	0.084	34.235	0.000
MDEHU	2.480	0.075	33.145	0.000
MATTR	2.988	0.086	34.665	0.000
MREAC	3.280	0.092	35.605	0.000
MPRO	2.593	0.075	34.394	0.000

Variances

NAR	1.000	0.000	999.000	999.000
-----	-------	-------	---------	---------

Residual Variances

MAUTH	0.519	0.041	12.677	0.000
MEXH	0.396	0.027	14.611	0.000
MSUP	0.238	0.022	11.043	0.000
MENTI	0.311	0.024	12.950	0.000
MEXP	0.378	0.026	14.433	0.000
MVANI	0.592	0.032	18.569	0.000
MSUFF	0.678	0.041	16.475	0.000
MSC	0.282	0.014	19.538	0.000
MJUS	0.410	0.031	13.282	0.000

MEUP	0.446	0.031	14.558	0.000
MADV	0.387	0.031	12.568	0.000
MDIFF	0.697	0.031	22.399	0.000
MDISP	0.666	0.034	19.404	0.000
MDIST	0.436	0.030	14.404	0.000
MDEHU	0.401	0.028	14.279	0.000
MATTR	0.675	0.034	20.095	0.000
MREAC	0.325	0.034	9.520	0.000
MPRO	0.328	0.035	9.297	0.000
SC	0.999	0.002	474.687	0.000
MODIS	0.822	0.030	27.398	0.000
AGG	0.414	0.036	11.364	0.000

R-SQUARE

Observed Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
MAUTH	0.481	0.041	11.729	0.000
MEXH	0.604	0.027	22.306	0.000
MSUP	0.762	0.022	35.338	0.000
MENTI	0.689	0.024	28.645	0.000
MEXP	0.622	0.026	23.777	0.000
MVANI	0.408	0.032	12.776	0.000
MSUFF	0.322	0.041	7.821	0.000
MSC	0.718	0.014	49.704	0.000
MJUS	0.590	0.031	19.144	0.000
MEUP	0.554	0.031	18.096	0.000
MADV	0.613	0.031	19.907	0.000
MDIFF	0.303	0.031	9.724	0.000
MDISP	0.334	0.034	9.733	0.000

MDIST	0.564	0.030	18.638	0.000
MDEHU	0.599	0.028	21.331	0.000
MATTR	0.325	0.034	9.684	0.000
MREAC	0.675	0.034	19.744	0.000
MPRO	0.672	0.035	19.032	0.000

Latent Variable	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
-----------------	----------	------	----------------------	---------

SC	0.001	0.002	0.243	0.808
MODIS	0.178	0.030	5.928	0.000
AGG	0.586	0.036	16.080	0.000

TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
Effects from NAR to AGG				
Total	0.366	0.049	7.502	0.000
Total indirect	0.308	0.042	7.389	0.000

Specific indirect

AGG				
SC				
NAR	0.007	0.015	0.484	0.629
AGG				
MODIS				
NAR	0.301	0.037	8.162	0.000

Direct				
AGG				
NAR	0.058	0.039	1.473	0.141

STANDARDIZED TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

STDYX Standardization

	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
Effects from NAR to AGG				
Total	0.346	0.039	8.923	0.000
Total indirect	0.291	0.032	9.060	0.000
Specific indirect				
AGG				
SC				
NAR	0.007	0.014	0.486	0.627
AGG				
MODIS				
NAR	0.285	0.028	10.136	0.000
Direct				
AGG				
NAR	0.055	0.037	1.473	0.141

ตารางที่ ๑

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 (N = 728)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.693	-	0.481
EXH	1.063	0.062	0.777	17.171***	0.604
SUP	1.375	0.068	0.873	20.092***	0.762
ENTI	1.202	0.065	0.830	18.504***	0.689
EXP	1.166	0.059	0.789	19.701***	0.622
VANI	1.150	0.077	0.638	14.932***	0.408
SUFF	0.770	0.050	0.567	15.295***	0.322
SC					
SC	1.000	-	0.847	-	0.718
MODIS					
JUS	1.000	-	0.768	-	0.590
EUP	0.769	0.040	0.744	19.131***	0.554
ADV	0.836	0.044	0.783	19.101***	0.613
DIFF	0.754	0.052	0.550	14.380***	0.303
DISP	0.788	0.053	0.578	14.896***	0.334
DIST	0.895	0.042	0.751	21.131***	0.564
DEHU	0.941	0.046	0.774	20.304***	0.599
ATTR	0.757	0.049	0.570	15.458***	0.325
AGG					
REAC	1.000	-	0.821	-	0.675
PROAC	0.899	0.048	0.820	18.810***	0.672

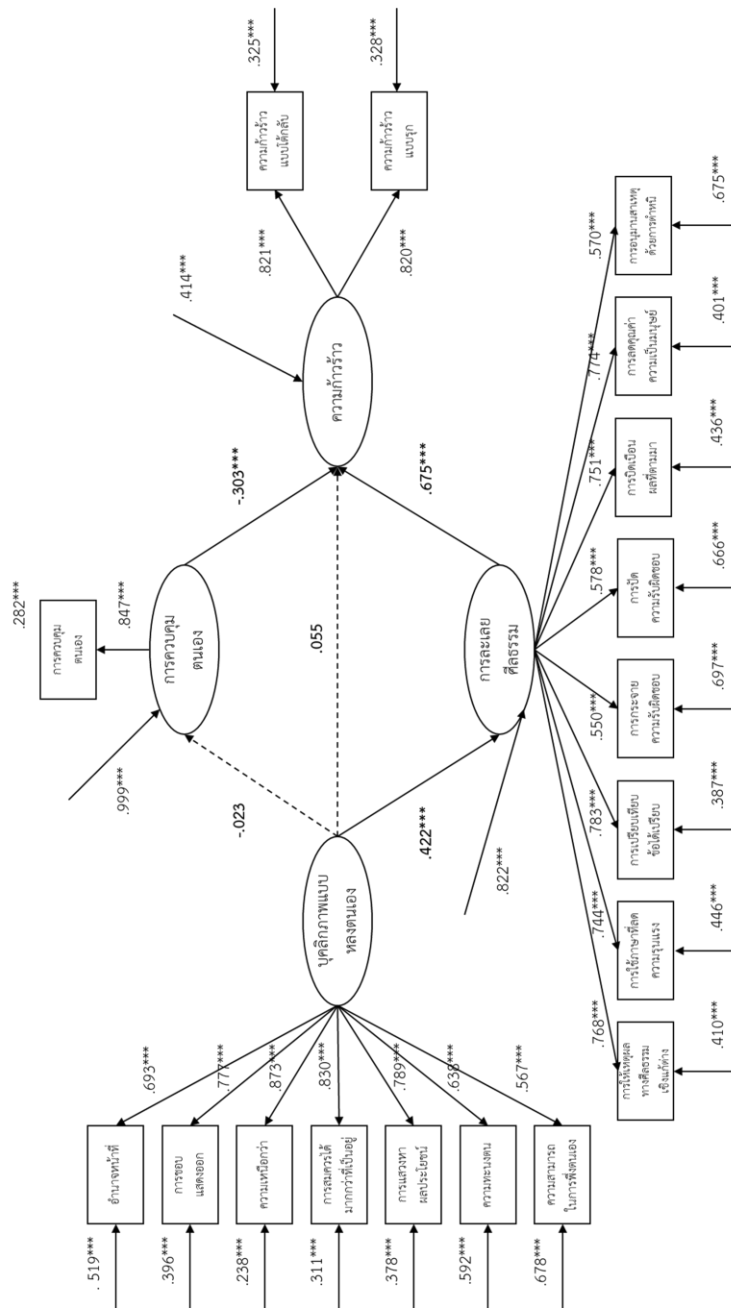
*** p < .001, สองหาง.

ตารางที่ ๓ 2

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 ($N = 728$)

ตัวแปรผล	SC			MODIS			AGG			R^2
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
NAR										
<i>b</i>	-0.021	-	-0.021	0.500	-	0.500	0.058	0.308	0.366	
<i>SE</i>	0.043	-	0.043	0.056	-	0.056	0.039	0.042	0.049	
β	-0.023	-	-0.023	0.422	-	0.422	0.055	0.291	0.346	
<i>t</i>	-0.485	-	-0.485	8.999***	-	8.999***	1.473	7.389***	7.502***	
SC										
<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	-0.349	-	-0.349	0.001
<i>SE</i>	-	-	-	-	-	-	0.045	-	0.045	
β	-	-	-	-	-	-	-0.303	-	-0.303	
<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	-7.778***	-	-7.778***	
MODIS										
<i>b</i>	-	-	-	-	-	-	0.602	-	0.602	0.178
<i>SE</i>	-	-	-	-	-	-	0.042	-	0.042	
β	-	-	-	-	-	-	0.675	-	0.675	
<i>t</i>	-	-	-	-	-	-	14.197***	-	14.197***	
ตัวแปร										
				NAR		SC		MODIS		AGG
ความเที่ยง				.943		.710		.908		.927
เมทริกซ์สหสัมพันธ์										
ระหว่างตัวแปรแฝง										
				NAR		SC		MODIS		AGG
	NAR			1						
	SC			-.017	1					
	MODIS			.325	-.182	1				
	AGG			.271**	-.324	.596**	1			

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

$\chi^2 (96, N = 728) = 333.387, p = .000, RMSEA = .058, CFI = .970, TLI = .952, SRMR = .046$
 ภาพที่ 1 โหมดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 3 (N = 728)
 *** p < .001, สองทาง.

ภาคผนวก ญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวเพิ่มเติม

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption1-3_group2_female_scmed

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\2.assumption1-3\group2_female\scmediator\group2_forsem_female.dat";

VARIABLE:NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO;

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC;

MSC@0.07;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON SC NAR;

MDISP WITH MDIFF;

MADV WITH MEUP;

MSUFF WITH MAUTH;
 MVANI WITH MEXH;
 MATTR WITH MDIFF;
 MATTR WITH MDISP;
 MEXP WITH MSUP;
 MEXP WITH MENTI;
 MADV WITH MJUS;
 MSC WITH MSUFF;
 MSC WITH MAUTH;
 MSC WITH MEXH;
 MPRO WITH MEUP;
 MPRO WITH MADV;
 MPRO WITH MEXH;
 MREAC WITH MDIST;
 MREAC WITH MDEHU;

MODEL INDIRECT:

AGG IND NAR;

MODIS IND NAR;

AGG IND SC;

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

OUTPUT:

SAMPSTAT MODINDICES(0) STDYX;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption1-3_group2_female_scmed

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	728
Number of dependent variables	18
Number of independent variables	0
Number of continuous latent variables	4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 76

Loglikelihood

H0 Value -9191.449

H0 Scaling Correction Factor 1.2415

for MLR

H1 Value -8971.389

H1 Scaling Correction Factor 1.1707

for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 18534.897

Bayesian (BIC) 18883.760

Sample-Size Adjusted BIC 18642.437

$(n^* = (n + 2) / 24)$

Chi-Square Test of Model Fit

Value 391.870*

Degrees of Freedom	113
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor	1.1231
for MLR	

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.058
90 Percent C.I.	0.052 0.065
Probability RMSEA \leq .05	0.015

CFI/TLI

CFI	0.959
TLI	0.945

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	7000.601
Degrees of Freedom	153
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.056
-------	-------

MODEL RESULTS

	Two-Tailed		
Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value

NAR BY				
MAUTH	1.000	0.000	999.000	999.000
MEXH	0.838	0.037	22.638	0.000
MSUP	1.191	0.040	29.576	0.000
MENTI	1.013	0.037	27.588	0.000
MEXP	1.103	0.041	27.186	0.000
MVANI	0.916	0.050	18.153	0.000
MSUFF	0.816	0.032	25.329	0.000
SC BY				
MSC	1.000	0.000	999.000	999.000
MODIS BY				
MJUS	1.000	0.000	999.000	999.000
MEUP	0.735	0.051	14.526	0.000
MADV	0.793	0.047	16.867	0.000
MDIFF	0.756	0.042	17.825	0.000
MDISP	0.832	0.044	18.970	0.000
MDIST	0.921	0.041	22.194	0.000
MDEHU	0.942	0.042	22.180	0.000
MATTR	0.820	0.045	18.402	0.000
AGG BY				
MREAC	1.000	0.000	999.000	999.000
MPRO	0.764	0.060	12.714	0.000
AGG ON				
NAR	0.023	0.038	0.615	0.539
SC	-0.275	0.050	-5.449	0.000
MODIS	0.646	0.050	12.971	0.000
SC ON				
NAR	-0.037	0.036	-1.040	0.298
MODIS ON				
SC	-0.163	0.054	-3.002	0.003

NAR	0.339	0.044	7.645	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.162	0.017	9.576	0.000
MADV WITH				
MEUP	0.069	0.009	7.815	0.000
MJUS	-0.021	0.008	-2.637	0.008
MSUFF WITH				
MAUTH	0.058	0.007	7.759	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.094	0.014	6.705	0.000
MATTR WITH				
MDIFF	0.091	0.015	6.197	0.000
MDISP	0.075	0.015	5.024	0.000
MEXP WITH				
MSUP	-0.051	0.010	-5.303	0.000
MENTI	-0.038	0.009	-4.184	0.000
MSC WITH				
MSUFF	0.055	0.009	6.251	0.000
MAUTH	0.030	0.007	4.000	0.000
MEXH	-0.034	0.008	-4.472	0.000
MPRO WITH				
MEUP	0.074	0.008	9.021	0.000
MADV	0.055	0.008	7.259	0.000
MEXH	0.025	0.005	5.032	0.000
MREAC WITH				
MDIST	-0.048	0.008	-6.189	0.000
MDEHU	-0.040	0.008	-5.293	0.000
Intercepts				
MAUTH	2.871	0.025	116.433	0.000
MEXH	2.407	0.023	103.005	0.000
MSUP	2.622	0.027	97.626	0.000

MENTI	2.594	0.025	105.062	0.000
MEXP	2.625	0.025	104.138	0.000
MVANI	2.442	0.031	79.526	0.000
MSUFF	3.033	0.023	129.777	0.000
MSC	3.308	0.019	177.641	0.000
MJUS	1.945	0.026	73.983	0.000
MEUP	1.404	0.021	66.580	0.000
MADV	1.490	0.022	68.483	0.000
MDIFF	2.175	0.028	78.168	0.000
MDISP	2.188	0.027	79.588	0.000
MDIST	1.866	0.024	77.523	0.000
MDEHU	1.642	0.025	66.902	0.000
MATTR	2.161	0.027	80.687	0.000
MREAC	1.942	0.022	87.840	0.000
MPRO	1.384	0.020	69.225	0.000
Variances				
NAR	0.297	0.022	13.414	0.000
Residual Variances				
MAUTH	0.146	0.010	15.334	0.000
MEXH	0.187	0.011	16.400	0.000
MSUP	0.104	0.010	10.804	0.000
MENTI	0.139	0.012	11.268	0.000
MEXP	0.103	0.013	8.085	0.000
MVANI	0.438	0.025	17.384	0.000
MSUFF	0.200	0.012	16.734	0.000
MSC	0.070	0.000	999.000	999.000
MJUS	0.199	0.017	11.816	0.000
MEUP	0.155	0.012	13.403	0.000
MADV	0.150	0.010	14.485	0.000
MDIFF	0.390	0.024	16.330	0.000
MDISP	0.339	0.022	15.416	0.000

MDIST	0.161	0.015	10.790	0.000
MDEHU	0.166	0.016	10.215	0.000
MATTR	0.317	0.019	17.068	0.000
MREAC	0.069	0.016	4.285	0.000
MPRO	0.112	0.012	9.739	0.000
SC	0.177	0.013	13.816	0.000
MODIS	0.264	0.021	12.563	0.000
AGG	0.135	0.022	6.070	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
Two-Tailed					
NAR	BY				
	MAUTH	0.819	0.015	55.356	0.000
	MEXH	0.726	0.020	36.709	0.000
	MSUP	0.896	0.011	83.208	0.000
	MENTI	0.829	0.017	47.785	0.000
	MEXP	0.882	0.016	53.646	0.000
	MVANI	0.602	0.027	22.423	0.000
	MSUFF	0.705	0.022	32.279	0.000
SC	BY				
	MSC	0.846	0.009	98.275	0.000
MODIS	BY				
	MJUS	0.778	0.019	40.839	0.000
	MEUP	0.717	0.025	28.225	0.000
	MADV	0.749	0.023	32.600	0.000
	MDIFF	0.555	0.029	19.483	0.000
	MDISP	0.619	0.025	24.780	0.000

MDIST	0.785	0.021	36.571	0.000
MDEHU	0.787	0.021	38.317	0.000
MATTR	0.627	0.024	25.899	0.000
AGG BY				
MREAC	0.899	0.027	33.846	0.000
MPRO	0.775	0.026	29.651	0.000
AGG ON				
NAR	0.024	0.038	0.613	0.540
SC	-0.214	0.038	-5.579	0.000
MODIS	0.662	0.041	15.998	0.000
SC ON				
NAR	-0.049	0.047	-1.044	0.297
MODIS ON				
SC	-0.124	0.040	-3.123	0.002
NAR	0.335	0.037	8.958	0.000
MDISP WITH				
MDIFF	0.446	0.033	13.526	0.000
MADV WITH				
MEUP	0.452	0.040	11.225	0.000
MJUS	-0.119	0.045	-2.634	0.008
MSUFF WITH				
MAUTH	0.341	0.038	9.059	0.000
MVANI WITH				
MEXH	0.328	0.042	7.765	0.000
MATTR WITH				
MDIFF	0.258	0.038	6.783	0.000
MDISP	0.227	0.041	5.520	0.000
MEXP WITH				
MSUP	-0.497	0.117	-4.256	0.000
MENTI	-0.317	0.086	-3.696	0.000
MSC WITH				

MSUFF	0.464	0.070	6.595	0.000
MAUTH	0.295	0.073	4.020	0.000
MEXH	-0.300	0.065	-4.631	0.000
MPRO WITH				
MEUP	0.559	0.047	11.952	0.000
MADV	0.422	0.050	8.434	0.000
MEXH	0.174	0.034	5.175	0.000
MREAC WITH				
MDIST	-0.459	0.093	-4.913	0.000
MDEHU	-0.375	0.088	-4.257	0.000
Intercepts				
MAUTH	4.315	0.119	36.240	0.000
MEXH	3.829	0.090	42.663	0.000
MSUP	3.618	0.094	38.412	0.000
MENTI	3.894	0.104	37.538	0.000
MEXP	3.853	0.104	36.911	0.000
MVANI	2.947	0.073	40.469	0.000
MSUFF	4.810	0.139	34.722	0.000
MSC	6.657	0.175	38.024	0.000
MJUS	2.742	0.066	41.321	0.000
MEUP	2.484	0.096	25.884	0.000
MADV	2.548	0.079	32.314	0.000
MDIFF	2.897	0.068	42.815	0.000
MDISP	2.950	0.071	41.680	0.000
MDIST	2.882	0.071	40.698	0.000
MDEHU	2.486	0.065	38.029	0.000
MATTR	2.990	0.068	43.886	0.000
MREAC	3.241	0.091	35.637	0.000
MPRO	2.608	0.122	21.341	0.000
Variances				
NAR	1.000	0.000	999.000	999.000

Residual Variances

MAUTH	0.329	0.024	13.600	0.000
MEXH	0.473	0.029	16.448	0.000
MSUP	0.197	0.019	10.229	0.000
MENTI	0.313	0.029	10.896	0.000
MEXP	0.222	0.029	7.661	0.000
MVANI	0.638	0.032	19.727	0.000
MSUFF	0.503	0.031	16.313	0.000
MSC	0.283	0.015	19.437	0.000
MJUS	0.395	0.030	13.309	0.000
MEUP	0.485	0.036	13.314	0.000
MADV	0.439	0.034	12.778	0.000
MDIFF	0.691	0.032	21.832	0.000
MDISP	0.617	0.031	19.968	0.000
MDIST	0.384	0.034	11.401	0.000
MDEHU	0.380	0.032	11.764	0.000
MATTR	0.607	0.030	20.032	0.000
MREAC	0.192	0.048	4.024	0.000
MPRO	0.399	0.041	9.828	0.000
SC	0.998	0.005	220.893	0.000
MODIS	0.868	0.028	30.847	0.000
AGG	0.464	0.053	8.801	0.000

R-SQUARE

Observed Variable	Estimate	Two-Tailed		
		S.E.	Est./S.E.	P-Value
MAUTH	0.671	0.024	27.678	0.000
MEXH	0.527	0.029	18.355	0.000
MSUP	0.803	0.019	41.604	0.000

Latent Variable	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
MENTI	0.687	0.029	23.893	0.000
MEXP	0.778	0.029	26.823	0.000
MVANI	0.362	0.032	11.212	0.000
MSUFF	0.497	0.031	16.139	0.000
MSC	0.717	0.015	49.137	0.000
MJUS	0.605	0.030	20.419	0.000
MEUP	0.515	0.036	14.113	0.000
MADV	0.561	0.034	16.300	0.000
MDIFF	0.309	0.032	9.742	0.000
MDISP	0.383	0.031	12.390	0.000
MDIST	0.616	0.034	18.285	0.000
MDEHU	0.620	0.032	19.159	0.000
MATTR	0.393	0.030	12.949	0.000
MREAC	0.808	0.048	16.923	0.000
MPRO	0.601	0.041	14.826	0.000
SC	0.002	0.005	0.522	0.602
MODIS	0.132	0.028	4.681	0.000
AGG	0.536	0.053	10.162	0.000

TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

	Estimate	S.E.	Est./S.E.	Two-Tailed P-Value
Effects from NAR to AGG				
Total	0.257	0.045	5.720	0.000
Total indirect	0.234	0.038	6.074	0.000

Specific indirect

AGG

SC

NAR	0.010	0.010	1.029	0.303
-----	-------	-------	-------	-------

AGG

MODIS

NAR	0.219	0.033	6.587	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

AGG

MODIS

SC

NAR	0.004	0.004	0.974	0.330
-----	-------	-------	-------	-------

Direct

AGG

NAR	0.023	0.038	0.615	0.539
-----	-------	-------	-------	-------

Effects from SC to AGG

Total	-0.380	0.058	-6.536	0.000
Total indirect	-0.105	0.035	-2.977	0.003

Specific indirect

AGG

MODIS

SC	-0.105	0.035	-2.977	0.003
----	--------	-------	--------	-------

Direct

AGG

SC	-0.275	0.050	-5.449	0.000
----	--------	-------	--------	-------

Effects from NAR to MODIS

Total	0.345	0.046	7.494	0.000
Total indirect	0.006	0.006	0.978	0.328

Specific indirect

MODIS

SC

NAR	0.006	0.006	0.978	0.328
-----	-------	-------	-------	-------

Direct

MODIS

NAR	0.339	0.044	7.645	0.000
-----	-------	-------	-------	-------

STANDARDIZED TOTAL, TOTAL INDIRECT, SPECIFIC INDIRECT, AND DIRECT EFFECTS

STDYX Standardization

Two-Tailed
Estimate S.E. Est./S.E. P-Value

Effects from NAR to AGG

Total	0.260	0.044	5.944	0.000
Total indirect	0.236	0.036	6.619	0.000

Specific indirect

AGG

SC

NAR	0.010	0.010	1.040	0.298
-----	-------	-------	-------	-------

AGG

MODIS				
NAR	0.222	0.031	7.104	0.000
AGG				
MODIS				
SC				
NAR	0.004	0.004	0.985	0.325
Direct				
AGG				
NAR	0.024	0.038	0.613	0.540
Effects from SC to AGG				
Total	-0.297	0.042	-7.139	0.000
Total indirect	-0.082	0.026	-3.112	0.002
Specific indirect				
AGG				
MODIS				
SC	-0.082	0.026	-3.112	0.002
Direct				
AGG				
SC	-0.214	0.038	-5.579	0.000
Effects from NAR to MODIS				
Total	0.341	0.039	8.836	0.000
Total indirect	0.006	0.006	0.990	0.322
Specific indirect				
MODIS				

SC				
NAR	0.006	0.006	0.990	0.322
Direct				
MODIS				
NAR	0.335	0.037	8.958	0.000

ตารางที่ ๑

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดของตัวแปรที่ศึกษาในกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพิ่มเติม (N = 728)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			t	R ²
	b	SE	β		
NAR					
AUTH	1.000	-	0.819	-	0.671
EXH	0.838	0.037	0.726	22.638***	0.527
SUP	1.191	0.040	0.896	29.576***	0.803
ENTI	1.013	0.037	0.829	27.588***	0.687
EXP	1.103	0.041	0.882	27.186***	0.778
VANI	0.916	0.050	0.602	18.153***	0.362
SUFF	0.816	0.032	0.705	25.329***	0.497
SC					
SC	1.000	-	0.846	-	0.717
MODIS					
JUS	1.000	-	0.778	-	0.605
EUP	0.735	0.051	0.717	14.526***	0.515
ADV	0.793	0.047	0.749	16.867***	0.561
DIFF	0.756	0.042	0.555	17.825***	0.309
DISP	0.832	0.044	0.619	18.970***	0.383
DIST	0.921	0.041	0.785	22.194***	0.616
DEHU	0.942	0.042	0.787	22.180***	0.620
ATTR	0.820	0.045	0.627	18.402***	0.393
AGG					
REAC	1.000	-	0.899	-	0.808
PROAC	0.764	0.060	0.775	12.714***	0.601

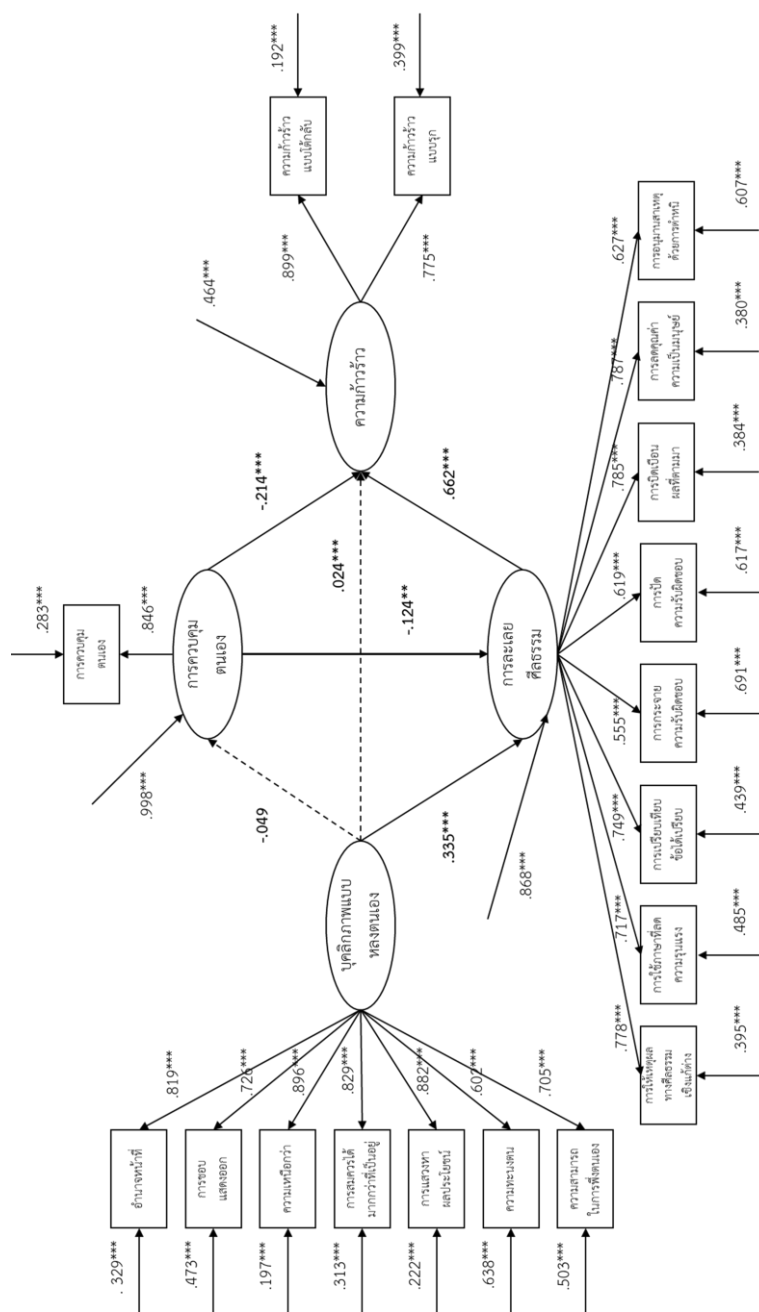
*** p < .001, สองหาง.

ตารางที่ ๒

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุต่อความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
เพิ่มเติม ($N = 728$)

ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล	SC			MODIS			AGG			R^2
		DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
NAR											
<i>b</i>		-0.037	-	-0.037	0.339	0.006	0.345	0.023	0.234	0.257	
<i>SE</i>		0.036	-	0.036	0.044	0.006	0.046	0.038	0.038	0.045	
β		-0.049	-	-0.049	0.335	0.006	0.341	0.024	0.236	0.260	
<i>t</i>		-1.040	-	-1.040	7.645***	0.978	7.494***	0.615	6.074***	5.720***	
SC											
<i>b</i>		-	-	-	-0.163	-	-0.163	-0.275	-0.105	-0.380	0.002
<i>SE</i>		-	-	-	0.054	-	0.054	0.050	0.035	0.058	
β		-	-	-	-0.124	-	-0.124	-0.214	-0.082	-0.297	
<i>t</i>		-	-	-	-3.002**	-	-3.002**	-5.449***	-2.977**	-6.536***	0.132
MODIS											
<i>b</i>		-	-	-	-	-	-	0.646	-	0.646	
<i>SE</i>		-	-	-	-	-	-	0.050	-	0.050	
β		-	-	-	-	-	-	0.662	-	0.662	
<i>t</i>		-	-	-	-	-	-	12.971***	-	12.971***	
ความสัมพันธ์											
	ตัวแปร	NAR			SC			MODIS			AGG
	ความเที่ยง	.927			.687			.842			.904
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง											
		NAR			SC			MODIS			AGG
	NAR	1									
	SC	-.040			1						
	MODIS	.237**			-.330**			1			
	AGG	.290**			-.497**			.429**			1

** $p < .01$, สองหาง. *** $p < .001$, สองหาง.

$\chi^2 (113, N = 728) = 391.870, p = .000, RMSEA = .058, CFI = .959, TLI = .945, SRMR = .056$

ภาพที่ 1 โหมดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขังเพิ่มเติม (N = 728)

*** p < .01, ** p < .001, สองทาง.

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 เพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง
การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าว เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption4_group2_female

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\
3.assumption4\group2_female\group2_assump4_forsem_female.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
MMODIS_HL;

USEVARIABLES ARE MSC MREAC MPRO MMODIS_HL;

GROUPING = MMODIS_HL(1=low 2=high)

MODEL:

SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON SC;

MODEL high:

SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON SC;

AGG@.406;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption4_group2_female

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups 2

Number of observations 728

Group LOW 355

Group HIGH 373

Total sample size 728

Number of dependent variables 3

Number of independent variables 0

Number of continuous latent variables 2

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 17

Loglikelihood

H0 Value -1349.255
 H0 Scaling Correction Factor 2.0471
 for MLR
 H1 Value -1349.230
 H1 Scaling Correction Factor 1.9720
 for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 2732.511
 Bayesian (BIC) 2810.546
 Sample-Size Adjusted BIC 2756.565
 ($n^* = (n + 2) / 24$)

Chi-Square Test of Model Fit

Value 0.072*
 Degrees of Freedom 1
 P-Value 0.7886
 Scaling Correction Factor 0.6943
 for MLR

Chi-Square Contribution From Each Group

LOW 0.006
 HIGH 0.066

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV,

and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.000
90 Percent C.I.	0.000 0.090
Probability RMSEA \leq .05	0.864

CFI/TLI

CFI	1.000
TLI	1.012

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	472.945
Degrees of Freedom	6
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.003
-------	-------

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption4_group2_female (con)

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\
3.assumption4\group2_female\group2_assump4_forsem_female.dat";

VARIABLE: NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
MMODIS_HL;

USEVARIABLES ARE MSC MREAC MPRO MMODIS_HL;

GROUPING = MMODIS_HL(1=low 2=high)

MODEL:

SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON SC(1);

MODEL high:

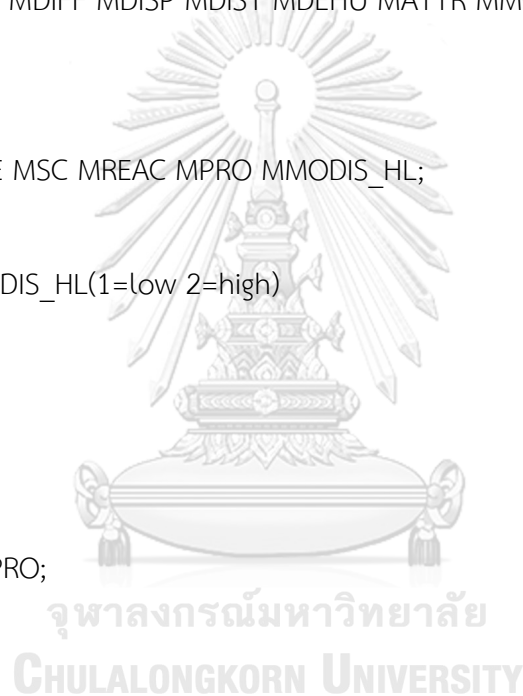
SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON SC(1);

AGG@.406;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption4_group2_female (con)

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	2
Number of observations	
Group LOW	355
Group HIGH	373
Total sample size	728

Number of dependent variables 3

Number of independent variables 0

Number of continuous latent variables 2

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 16

Loglikelihood

H0 Value -1358.098

H0 Scaling Correction Factor 2.1050

for MLR
 H1 Value -1349.230
 H1 Scaling Correction Factor 1.9720
 for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 2748.196
 Bayesian (BIC) 2821.641
 Sample-Size Adjusted BIC 2770.836
 ($n^* = (n + 2) / 24$)

Chi-Square Test of Model Fit

Value 19.531*
 Degrees of Freedom 2
 P-Value 0.0001
 Scaling Correction Factor 0.9081
 for MLR

Chi-Square Contribution From Each Group

LOW 7.603
 HIGH 11.928

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate 0.155
 90 Percent C.I. 0.097 0.221

Probability RMSEA \leq .05 0.002

CFI/TLI

CFI 0.962

TLI 0.887

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

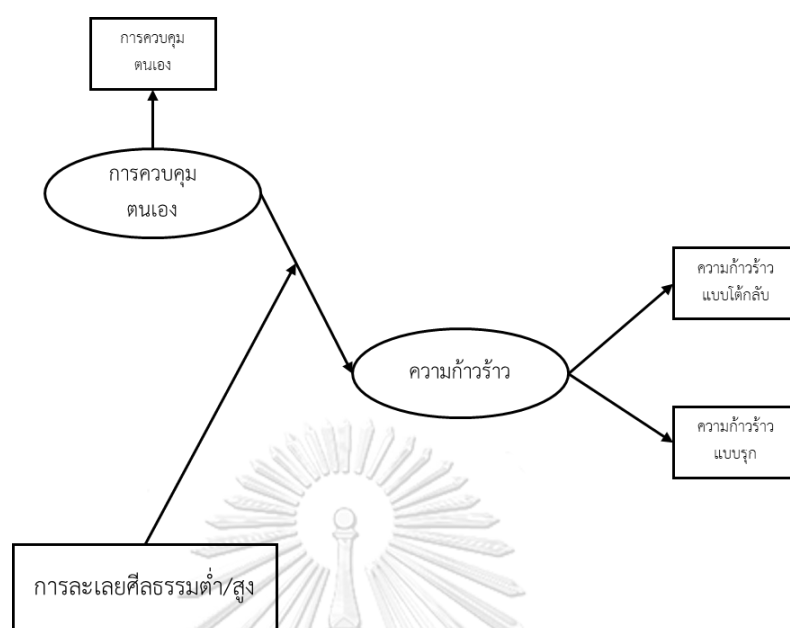
Value 472.945

Degrees of Freedom 6

P-Value 0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value 0.080

ภาพที่ ๑ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4

ตารางที่ ๑

ค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของกลุ่มเพศหญิงที่ไม่ใช่ผู้ต้องขัง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 เปรียบเทียบระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ครั้ง

ครั้งที่	χ^2	df	RMSEA	CFI	TLI	SRMR
แต่ละโมเดล						
1	.072	1	0.000	1.000	1.012	.003
2 (model constraint)	19.531	2	.115	.962	.887	.080
เปรียบเทียบโมเดล		$\Delta\chi^2$	Δdf			
ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2		19.459	1			

หมายเหตุ : ค่าวิกฤตไค - สแควร์ที่องศาอิสระ 1 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เท่ากับ 3.84

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption5

DATA:

FILE IS

"C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\4.assumption5\assumption5_forsem.dat
";

VARIABLE:NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNARMSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT study;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO study;

GROUPING = study (1=inmate 2=female)

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MVANI WITH MEXH;
 MSC WITH MAUTH;
 MDISP WITH MDIFF;
 MSUFF WITH MENTI;
 MEUP WITH MJUS;
 MREAC WITH MJUS;
 MSC WITH MEXH;
 MEXH WITH MAUTH;
 MVANI WITH MAUTH;
 MSC WITH MVANI;
 MENTI WITH MSUP;
 MEXP WITH MEXH;
 MSUFF WITH MEXH;
 MSC WITH MENTI;
 MPRO WITH MENTI;
 MREAC WITH MSUFF;
 MADV WITH MEUP;
 MPRO WITH MEUP;
 MPRO WITH MADV;
 MATTR WITH MSUFF;
 MSC WITH MSUFF;
 MREAC WITH MDIST;
 MREAC WITH MDEHU;
 MSUFF WITH MAUTH;
 MSUFF WITH MEXP;
 MEXP WITH MAUTH;
 MDISP WITH MENTI;
 MPRO WITH MEXH;
 MATTR WITH MDIFF;
 MATTR WITH MDISP;
 MPRO WITH MJUS;

MREAC WITH MEUP;
 MEUP WITH MSC;
 MDIFF WITH MSC;
 MDEHU WITH MSUFF;
 MADV WITH MSC;
 MDISP WITH MSC;
 MATTR WITH MJUS;
 MREAC WITH MEXH;
 MPRO WITH MDISP;
 MREAC WITH MVANI;
 MREAC WITH MSUP;
 MATTR WITH MDEHU;
 MADV WITH MSUFF;
 MREAC WITH MAUTH;
 MJUS WITH MSUP;
 MPRO WITH MSUFF;
 MATTR WITH MEXP;
 MDIST WITH MEXH;
 MJUS WITH MEXH;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

MODEL female:

CHULALONGKORN UNIVERSITY

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MODIS@.664;

AGG@.199;

NAR@.730;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption5

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups

2

Number of observations

Group INMATE

953

Group FEMALE

728

Total sample size

1681

Number of dependent variables

18

Number of independent variables

0

Number of continuous latent variables

4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters 202

Loglikelihood

H0 Value -23076.309
 H0 Scaling Correction Factor 1.2024
 for MLR
 H1 Value -22620.869
 H1 Scaling Correction Factor 1.1574
 for MLR

Information Criteria

Akaike (AIC) 46556.617
 Bayesian (BIC) 47652.900
 Sample-Size Adjusted BIC 47011.174
 ($n^* = (n + 2) / 24$)

Chi-Square Test of Model Fit

Value 823.750*
 Degrees of Freedom 176
 P-Value 0.0000
 Scaling Correction Factor 1.1058
 for MLR

Chi-Square Contribution From Each Group

INMATE 458.576
 FEMALE 365.174

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM

chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.066
90 Percent C.I.	0.062 0.071
Probability RMSEA \leq .05	0.000

CFI/TLI

CFI	0.951
TLI	0.915

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	13591.125
Degrees of Freedom	306
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.069
-------	-------

INPUT INSTRUCTIONS

TITLE: assumption5 (con)

DATA:

FILE IS "C:\chanakida_thesis_analyse\new_25062561\
4.assumption5\assumption5_forsem.dat";

VARIABLE:NAME ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MNAR MSC
MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MMODIS MREAC MPRO MAGG
INTERACT study;

USEVARIABLES ARE MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF MSC MJUS MEUP
MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR MREAC MPRO study;

GROUPING = study (1=inmate 2=female)

MODEL:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.38;

MSC@0.09;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR (1);

AGG ON SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MVANI WITH MEXH;

MSC WITH MAUTH;

MDISP WITH MDIFF;

MSUFF WITH MENTI;
 MEUP WITH MJUS;
 MREAC WITH MJUS;
 MSC WITH MEXH;
 MEXH WITH MAUTH;
 MVANI WITH MAUTH;
 MSC WITH MVANI;
 MENTI WITH MSUP;
 MEXP WITH MEXH;
 MSUFF WITH MEXH;
 MSC WITH MENTI;
 MPRO WITH MENTI;
 MREAC WITH MSUFF;
 MADV WITH MEUP;
 MPRO WITH MEUP;
 MPRO WITH MADV;
 MATTR WITH MSUFF;
 MSC WITH MSUFF;
 MREAC WITH MDIST;
 MREAC WITH MDEHU;
 MSUFF WITH MAUTH;
 MSUFF WITH MEXP;
 MEXP WITH MAUTH;
 MDISP WITH MENTI;
 MPRO WITH MEXH;
 MATTR WITH MDIFF;
 MATTR WITH MDISP;
 MPRO WITH MJUS;
 MREAC WITH MEUP;
 MEUP WITH MSC;
 MDIFF WITH MSC;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

MDEHU WITH MSUFF;
 MADV WITH MSC;
 MDISP WITH MSC;
 MATTR WITH MJUS;
 MREAC WITH MEXH;
 MPRO WITH MDISP;
 MREAC WITH MVANI;
 MREAC WITH MSUP;
 MATTR WITH MDEHU;
 MADV WITH MSUFF;
 MREAC WITH MAUTH;
 MJUS WITH MSUP;
 MPRO WITH MSUFF;
 MATTR WITH MEXP;
 MDIST WITH MEXH;
 MJUS WITH MEXH;

MODEL female:

NAR BY MAUTH MEXH MSUP MENTI MEXP MVANI MSUFF;

SC BY MSC@.35;

MSC@0.07;

MODIS BY MJUS MEUP MADV MDIFF MDISP MDIST MDEHU MATTR;

AGG BY MREAC MPRO;

AGG ON NAR (1);

AGG ON SC MODIS;

SC ON NAR;

MODIS ON NAR;

MODIS@.664;

AGG@.199;

NAR@.730;

OUTPUT:

SAMPSTAT STDYX MODINDICES(0);

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS MLR;

ITERATIONS = 1000;

CONVERGENCE = 0.00005;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

assumption5 (con)

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups

Number of observations

Group INMATE

Group FEMALE

Total sample size

2

953

728

1681

Number of dependent variables

18

Number of independent variables

0

Number of continuous latent variables

4

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters

201

Loglikelihood

H0 Value	-23084.942
H0 Scaling Correction Factor for MLR	1.2045
H1 Value	-22620.869
H1 Scaling Correction Factor for MLR	1.1574

Information Criteria

Akaike (AIC)	46571.883
Bayesian (BIC)	47662.739
Sample-Size Adjusted BIC	47024.189
($n^* = (n + 2) / 24$)	

Chi-Square Test of Model Fit

Value	840.781*
Degrees of Freedom	177
P-Value	0.0000
Scaling Correction Factor for MLR	1.1039

Chi-Square Contribution From Each Group

INMATE	468.003
FEMALE	372.778

* The chi-square value for MLM, MLMV, MLR, ULSMV, WLSM and WLSMV cannot be used

for chi-square difference testing in the regular way. MLM, MLR and WLSM chi-square difference testing is described on the Mplus website. MLMV, WLSMV, and ULSMV difference testing is done using the DIFFTEST option.

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate	0.067
90 Percent C.I.	0.062 0.071
Probability RMSEA \leq .05	0.000

CFI/TLI

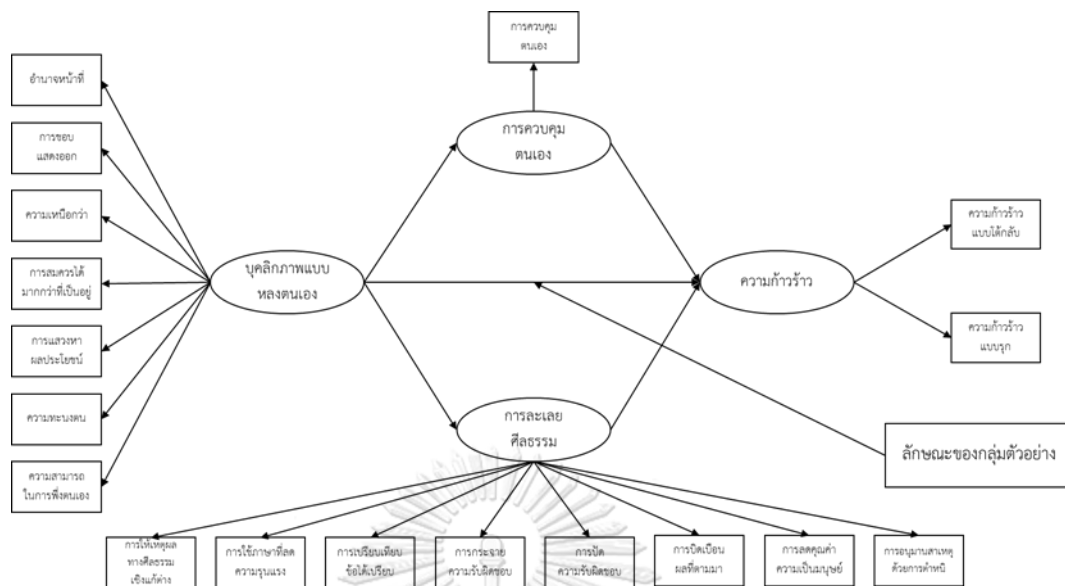
CFI	0.950
TLI	0.914

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

Value	13591.125
Degrees of Freedom	306
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.069
-------	-------

ภาพที่ ๑ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวของเพศหญิง เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5

ตารางที่ ๑

ค่าไค-สแควร์และค่าองศาอิสระของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความก้าวร้าวเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5 เปรียบเทียบระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ครั้ง

ครั้งที่	χ^2	df	RMSEA	CFI	TLI	SRMR
แต่ละโมเดล						
1	823.750	176	.066	.951	.915	.069
2 (model constraint)	840.781	177	.067	.950	.914	.069
เปรียบเทียบโมเดล		$\Delta\chi^2$	Δdf			
ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2		17.031	1			

หมายเหตุ : ค่าวิกฤตไค - สแควร์ที่องศาอิสระ 1 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เท่ากับ 3.84

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชัญญชิตา ทুমมานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนราชินีบน ในปีการศึกษา 2547 และสำเร็จการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552 จากนั้น เข้าทำงานที่สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารโครงการ (ภาคกลางและภาคตะวันตก) และบริษัทเอสซีจี ดิสทริบิวชั่น จำกัด ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคล แล้วจึงศึกษาต่อในหลักสูตรต่อเนื่องปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2556 โดยได้รับทุน 100 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2558 และทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ในปีการศึกษา 2560

